รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับ Thailand 4.0

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับ Thailand 4.0

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับ Thailand 4.0

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ
ห้ามทำการลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
นอกจากจะได้รับอนุญาต

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 36/2562
พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2562
จำนวน 1,000 เล่ม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

371.26 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
ส 691 ร รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับ Thailand 4.0 -- กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562.
402 หน้า
1. นโยบายการศึกษา. 2. การประเมินผลทางการศึกษา. 3. ภาษาอังกฤษ -- การศึกษาและการสอน. I. ชื่อเรื่อง.
379
ISBN 978-616-270-212-9

ผู้จัดพิมพ์และเผยแพร่

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
99/20 ถนนสุโขทัย แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0 2668 7123 ต่อ 2314, 2316
โทรสาร 0 2243 7915
Website: http://www.onec.go.th

พิมพ์ที่

TRIPLEGROUP บริษัท ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด
95 ถนนแจ้งวัฒนะ ซอย 6
แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 0 2521 8420
โทรสาร 0 2521 8424
Website: triple-group.co.th

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเร่งด่วนในการยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อรองรับประเทศไทย 4.0 โดยได้กำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานในสังกัด หน่วยงานส่วนกลาง และหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่รับผิดชอบดำเนินการ รวมทั้งสถานศึกษา นำไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ มีโครงการสำคัญที่ปรากฏผลอย่างเป็นรูปธรรม คือ การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาด้วย English Program/Mini English Program (EP/MEP) ซึ่งปัจจุบันมีสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวศึกษาที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวจำนวนมาก และโครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Regional English Training Centres) หรือ Boot Camp ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เพื่อพัฒนาและยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและเทคนิคการสอนของครูโดยวิทยากรชาวต่างชาติ และผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนานโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายและนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ได้ดำเนินโครงการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินผลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ English Program/Mini English Program (EP/MEP) และการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ภายใต้โครงการ Boot Camp ของสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้ เพื่อเป้าหมายในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 ซึ่งจะสามารถพัฒนาศักยภาพคนไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น อันจะส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวมให้สูงขึ้นต่อไป

สำนักงานฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหาร นักวิชาการ ครู/อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ประกอบการดำเนินงานทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย การวางแผนการศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาศักยภาพคนไทยและประเทศไทยให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นประเทศไทยที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนสืบต่อไป

(นายสุภัทร จำปาทอง)
เลขาธิการสภาการศึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP) ประเมินโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) ศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods Research) และใช้กรอบแนวคิดของการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory-Driven Evaluation) ผสานกับการประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation) กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยได้จากการสุ่มสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และนักเรียนจาก 3 สังกัด (สพฐ. สช. และ สอศ.) ครอบคลุมพื้นที่ 5 ภูมิภาค (กทม. ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้) ในการประเมินโครงการ EP/MEP เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (focus group) แบบสอบถาม 4 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก 4 ฉบับ จากสถานศึกษา 47 จังหวัด 120 โรง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาโครงการ EP 144 คน และโครงการ MEP 98 คน หัวหน้าโครงการ EP/MEP 139 และ 101 คน ครูที่สอนในโครงการ EP/MEP 337 และ 99 คน และนักเรียนในโครงการ EP/MEP 2,598 และ 444 คน ตามลำดับ สำหรับการประเมินโครงการ Boot Camp เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถาม 3 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก 3 ฉบับ จากสถานศึกษา 48 จังหวัด 120 โรง ประกอบด้วยผู้บริหาร 196 และ 90 คน ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการ 282 และ 152 คน และนักเรียนที่เรียนกับครูที่เข้าร่วมโครงการ 2,825 และ 460 คน ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการประเมินสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการ EP/MEP พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์ มีความเข้าใจ และปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ EP/MEP ผู้บริหารสังกัด สพฐ. และ สช. สามารถจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ส่วนผู้บริหารสังกัด สอศ. จัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการได้ระดับปานกลาง หัวหน้าโครงการในภาพรวมมีคุณสมบัติเหมาะสมกับโครงการระดับดี มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประสานงาน หัวหน้าโครงการในสังกัด สพฐ. ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นครูชำนาญการพิเศษ ส่วนหัวหน้าโครงการในสังกัด สอศ. ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นครูชำนาญการ

ครูชาวต่างประเทศในภาพรวมมีความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา และสอนไม่ตรงตามสาขาวิชา เมื่อผ่านการอบรมแล้วจึงมีความสามารถเขียนแผนการสอน สามารถจัดการชั้นเรียน และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ตรงเวลาและมีความรับผิดชอบ การสอนของครูชาวต่างประเทศในภาพรวมทั้ง 3 สังกัด มีความสอดคล้องกันในด้านผู้สอน มีความมั่นใจในการสอน

ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ เอาใจใส่นักเรียน ให้กำลังใจ เน้นให้นักเรียนฟังและพูด เปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยและซักถาม ครูไทยในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร สามารถพัฒนาแผนการสอน มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

ผลของโครงการในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากต่อการจัดการเรียนการสอนของโครงการ นักเรียนทั้ง 3 สังกัด ส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ สูงกว่าหลักสูตรปกติ แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปของนักเรียนในสังกัด สอศ. ส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น ป.6, ม.3, ม.6, ปวช., และ ปวส. เมื่อเทียบกับมาตรฐานสากลของยุโรป (CEFR) ยังมีมาตรฐานต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ผลกระทบของโครงการต่อสถานศึกษา และบุคลากรในภาพรวม พบว่าผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศและการจัดกิจกรรมร่วมกัน และมีความพยายามพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้น

2. ผลการประเมินโครงการ Boot Camp พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการทั้ง 3 สังกัด ให้ความสำคัญต่อโครงการระดับมาก เพราะต้องการให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการมีความตั้งใจพัฒนาตนเอง หลักสูตรการอบรมโดยภาพรวมมีคุณภาพระดับดีมาก ตรงกับความต้องการของครู เนื้อหาเป็นประโยชน์ เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ วิทยากรชาวต่างประเทศโดยภาพรวมมีคุณภาพดีมาก ครูสอนภาษาอังกฤษทั้ง 3 สังกัดที่เข้าร่วมโครงการมีความเห็นว่า วิทยากรชาวต่างชาติมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สามารถถ่ายทอดยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับสภาพการอบรมได้ดี สำหรับวิทยากรชาวไทย (TMT) มีคุณภาพโดยรวมระดับดี สามารถสนับสนุนการสอนของวิทยากรชาวต่างชาติ มีความสามารถในการประสานงานได้ดี ส่วนการนิเทศ กำกับ ติดตาม มีไม่มาก โดยเฉพาะในเขต กทม.

ผลของโครงการในภาพรวม ครูที่เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก ครูที่เข้าอบรมทั้ง 3 สังกัด ยอมรับว่าหลังการอบรมมีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีเทคนิคการสอนดีขึ้น ทำให้สอนได้ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนในทิศทางที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนที่เรียนกับครูที่ผ่านการอบรมมีความเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษมีความมั่นใจในการสอน เอาใจใส่นักเรียน เรียนสนุกขึ้น ชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีทักษะการฟังและการพูดดีขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษของประเทศสิงคโปร์ เวียดนาม ญี่ปุ่น และเกาหลี กับประเทศไทย พบว่านโยบายการส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษของประเทศคัดสรรเกิดขึ้นจากแรงกดดันภายนอกของกระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัล และแรงกดดันภายในอันเกิดจากความต้องการของสังคม/ผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานมีทักษะภาษาอังกฤษ สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับศึกษาค้นคว้า และใช้เป็นโอกาสของการศึกษาและประกอบอาชีพที่มีรายได้ดีในอนาคต

มีความพยายามจากภาครัฐในการส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันภาษาจากต่างประเทศและภายในประเทศ การจ้างครูเจ้าของภาษา (Native English Speakers) เพื่อทำการสอนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา แนวทาง วิธีการและเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มีการปรับเปลี่ยนจากการเน้นหลักภาษาไวยากรณ์ สู่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลายประเทศประสบปัญหาหลายด้าน ทางด้านบุคลากรขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญการสอนจากครูเจ้าของภาษา และครูภายในประเทศที่มีสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษมีจำนวนจำกัด มีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณสนับสนุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายสูง มีปัญหาด้านความพร้อมของหน่วยปฏิบัติในการประสานความร่วมมือและการขับเคลื่อนนโยบาย บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านบริบทและวัฒนธรรมของการบริหารจัดการนโยบายทางการศึกษาของประเทศรวมทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการผลิตและการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษของประเทศ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4.1 กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีเอกภาพและทิศทางชัดเจนสำหรับการศึกษาทุกระดับ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสม ควรเน้นการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาคบังคับตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา มีการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จของนโยบายอย่างชัดเจน มีการสื่อสารสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับ

4.2 กระทรวงศึกษาธิการควรจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับนโยบายดังกล่าว กำหนดวัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงานของสถาบัน/องค์กร/หน่วยงาน/เครือข่ายความร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบและมีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

4.3 กระทรวงศึกษาธิการโดย สพฐ. ควรส่งเสริมสนับสนุนการขยายโครงการ EP/MEP ทั้งในสถานศึกษาสังกัด สพฐ. สอศ. สช. และ สกอ. ควรมีหน่วยงานพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ ครูในโครงการและการส่งเสริมสนับสนุนการคัดเลือกครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ

4.4 กระทรวงศึกษาธิการควรมีนโยบายพัฒนาครูมืออาชีพด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันภาษาจากต่างประเทศ และสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเข้มแข็งด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อพัฒนาหลักสูตรผลิตครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ (Pre-Service Training) และหลักสูตรอบรมครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ (In-Service Training) เพื่อเป็นการพัฒนาทางวิชาชีพสู่ระดับชำนาญการและเชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย

5. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

5.1 กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมการจัดเรียนการสอนรายวิชาอื่นเป็นภาษาอังกฤษผ่านหลักสูตร English Program และหลักสูตรนานาชาติให้มากขึ้น ทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

5.2 กระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนโครงการพัฒนาครู/อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษและครู/อาจารย์ที่สอนรายวิชาอื่น เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ให้มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในลักษณะการอบรมแบบเข้มข้นและจริงจังดังเช่นโครงการ ‘Boot Camp’ ให้ต่อเนื่องและทั่วถึง

5.3 กระทรวงศึกษาธิการควรยกระดับสถานภาพและค่าตอบแทนครู/อาจารย์ที่สามารถสอนรายวิชาต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพครูและการคงครูไว้ในระบบ

5.4 กระทรวงศึกษาธิการควรปรับบทเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหา ในทุกระดับลดหลั่นตามความสามารถของผู้เรียนให้เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจใน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมตามกรอบประเทศไทย 4.0 เพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความคุ้นเคยและกระตุ้นศักยภาพที่มีอยู่ของผู้เรียน

สารบัญ

คำนำ ก

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ค

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2

1.3 ขอบเขตของการวิจัย 2

1.4 การออกแบบการประเมิน 3

1.5 วิธีการดำเนินงาน 4

1.6 นิยามศัพท์ 5

1.7 ผลผลิตของงาน 7

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 7

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 9

2.1 วิสัยทัศน์เชิงนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาล 9

2.2 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและการพัฒนาภาษาอังกฤษ 14

2.3 นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศคัดสรร 17

2.4 โครงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร EP/MEP 46

2.5 โครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Boot Camp) 66

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 73

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 85

3.1 การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดกรอบแนวคิดทางการประเมิน 85

3.2 การจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (focus group) 86

3.3 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 87

3.4 การพัฒนาเครื่องมือ 88

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 91

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 92

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 95

4.1 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/MEP 95

4.1.1 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ตามโครงการ EP/ MEP จากการสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ) 98
4.1.2 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ตามโครงการ EP/ MEP จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) 204
4.2 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp 238
4.2.1 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากการสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ) 238
4.2.2 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) 292
4.3 ผลการเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยและต่างประเทศ 306

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 313
5.1 สรุปผลการประเมินโครงการ EP/MEP 314
5.2 สรุปผลการประเมินโครงการ Boot Camp 321
5.3 สรุปผลการเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 326
5.4 อภิปรายผล 328
5.5 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 334

บรรณานุกรม 337
ภาคผนวก 345
แบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษาโครงการ EP/MEP 347
แบบสอบถาม หัวหน้าโครงการ EP/MEP 351
แบบสอบถาม ครูไทยในโครงการ EP/MEP 357
แบบสอบถาม นักเรียน/นักศึกษาโครงการ EP/MEP 359
แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาโครงการ EP/MEP 361
แบบสัมภาษณ์ หัวหน้าโครงการ EP/MEP 365
แบบสัมภาษณ์ ครูในโครงการ EP/MEP 369
แบบสัมภาษณ์ นักเรียน/นักศึกษา EP/MEP 373
แบบสอบถาม ผู้บริหาร/หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาอังกฤษโครงการ Boot Camp 375
แบบสอบถาม ครูผู้สอนโครงการ Boot Camp 377
แบบสอบถาม นักเรียน/นักศึกษาโครงการ Boot Camp 381
แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาโครงการ Boot Camp 383
แบบสัมภาษณ์ ครูที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp 385
แบบสัมภาษณ์ ผู้เรียนที่เรียนกับครูที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp 389
คณะผู้จัดทำ 391

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

สืบเนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศวิสัยทัศน์เชิงนโยบาย “Thailand 4.0” เพื่อเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อก้าวข้ามกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลางสู่ประเทศที่ประชาชนมีรายได้ระดับสูง ยุทธศาสตร์สำคัญคือการสานพลังประชารัฐ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยต่าง ๆ ในการพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้ขับเคลื่อนไปในทางเดียวกันสู่ Thailand 4.0 เพื่อพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ชัดว่า ปัจจัยหลักที่สำคัญในการปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่โมเดล 4.0 ประกอบด้วยหลากหลายปัจจัย โดยปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์สำคัญคือ คุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทย 4.0 ภาคการศึกษาจึงมีบทบาทและหน้าที่หลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพมาตรฐานสากลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์) จึงได้กำหนดจุดเน้นเชิงนโยบายไว้ 11 ด้าน ประกอบด้วยสาระสำคัญได้แก่

1) การน้อมนำแนวพระราชดำริ สืบสานพระราชปณิธานและพระบรมราโชบายด้านการศึกษา

2) การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

3) การดำเนินงานด้วยความโปร่งใสและต่อต้านการทุจริตคอรัปชั่น

4) การกำหนดนโยบายการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การผลิตและพัฒนาครู การพัฒนาระบบและการบริหารจัดการ

5) การขับเคลื่อน กำกับและการติดตาม การนำจุดเน้นนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติ

6) การสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ การสร้างความปรองดองและสมานฉันท์

7) การผลิต พัฒนากำลังคนและสร้างความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวะ พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ

8) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมือง

9) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

10) การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

11) การพัฒนาระบบและการบริหารจัดการ ปรับโครงสร้างการบริหารราชการส่วนกลางและภูมิภาค ปรับปรุงระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา และส่งเสริมสถานศึกษา/สถาบันการศึกษาให้มีความคล่องตัว

จากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้วางแผนจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาตามโครงการ English Program/Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน ติดตามและประเมินผลการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ และศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อติดตามและประเมินผลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ English Program/Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน

1.2.2 เพื่อติดตามประเมินผลการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ

1.2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ

1.2.4 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ทำการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้วย English Program/ Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน และการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ และศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศเวียดนาม ประเทศสิงคโปร์ ประเทศเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น

1.3.2 การวิจัยภาคสนาม (Field Research) ทำการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยการจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Focus group) เพื่อวางกรอบปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้อง กำหนดปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการ และประเด็นคำถามสำคัญที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียนในโครงการทั้ง 5 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร

ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาบูรณาการผลสรุปร่วมกัน

1.3.3 การประเมินโครงการ EP/MEP และโครงการ Boot Camp ใช้วิธีการประเมินแบบผสมผสาน (Mixed Methods Evaluation) โดยใช้แนวทางการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory-Driven Evaluation: Chen, 1994) การประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation: Pawson & Tilley, 2004) ผสานกับการประเมินผลของการฝึกอบรม (Training Evaluation Model: Kirkpatrick, 1978)

1.4 การออกแบบการประเมิน

ในการติดตามประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ออกแบบการประเมินให้เหมาะสมกับโครงการนี้ โดยได้กำหนดหลักการ กรอบแนวคิด และแนวทางประเมินไว้ดังนี้

1.4.1 หลักการและกรอบแนวคิดของการประเมิน

การประเมินครั้งนี้อยู่บนพื้นฐานของหลักการและกรอบแนวคิดการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory – Driven Evaluation : TDE) ผสมผสานกับการประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation: RE) การประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Chen, 1994. อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2560) เป็นแนวคิดการประเมินที่ขับเคลื่อนโดยทฤษฎีโปรแกรม (Program Theory) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดกระทำกิจกรรม/โครงการ/โปรแกรม ที่ทำให้ตัดสินใจได้ว่า ปัจจัย และกระบวนการใดทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์อะไรบ้าง เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับพัฒนาโครงการ/โปรแกรม/แผนงานนั้นต่อไป

การประเมินตามความเป็นจริง (Pawson & Tilley, 2004. อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2560) เป็นแนวคิดการประเมินที่ต้องการพัฒนาทฤษฎีโปรแกรม (Program Theory) สำหรับทดสอบแนวคิดเชิงทฤษฎีนั้นว่าสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ หรือความสำเร็จได้จริงหรือไม่ การประเมินทำให้สามารถระบุได้ว่า ภายใต้สภาพแวดล้อมลักษณะใด (C) ปัจจัยจัดกระทำใด โดยใช้กระบวนการอย่างไร (M) ทำให้เกิดกลไกการเปลี่ยนแปลงใด ทำให้เกิดผลลัพธ์อะไร กับใคร ที่ถือว่าเป็นความสำเร็จ/ล้มเหลว (O) เป้าหมายการประเมินจึงเป็นการเชื่อมโยงระหว่างบริบท (Context: C) กลไกจัดกระทำ (Mechanism : M) และผลลัพธ์ (Outcomes: O)

ในการติดตามผลลัพธ์ของนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้โมเดลการประเมินผลการฝึกอบรมของ Kirkpatrick (1978, อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) ซึ่งเสนอให้มีการประเมินผลครอบคลุม 4 ลำดับขั้น ได้แก่ 1) ประเมินปฏิกิริยา (Reaction) 2) ประเมินการเรียนรู้ (Learning) 3) ประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior) และ 4) ประเมินผลต่อองค์กร (Results)

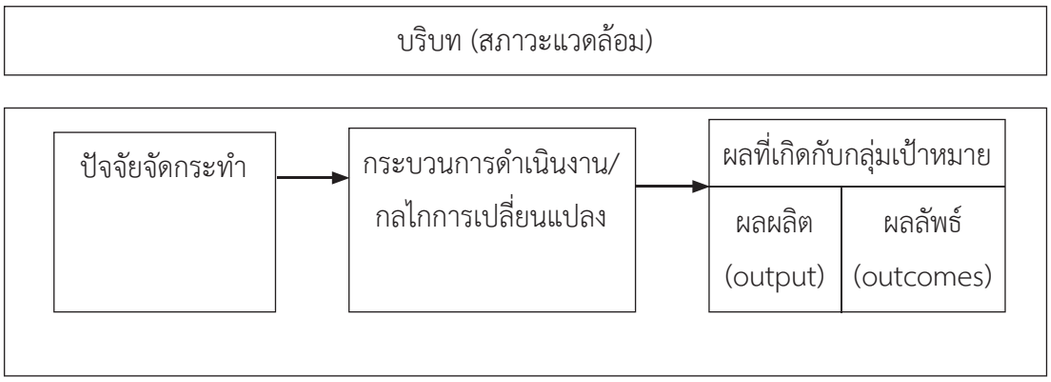

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบในทฤษฎีโปรแกรม

1.4.2 แนวทางการประเมิน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การผสมผสานวิธี (Mixed Methods Evaluation) ระหว่างวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) กับวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) เพื่อให้ได้ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ และการสรุปผลที่สมบูรณ์

วิธีการวัดและประเมินเชิงคุณภาพสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบปัจจัยและความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยจัดกระทำ กระบวนการดำเนินงาน/กลไกการเปลี่ยนแปลง และผลที่เกิดขึ้นของโครงการ ดำเนินการโดยการสนทนากลุ่ม (focus group)

วิธีการวัดและประเมินเชิงปริมาณสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน โดยการสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณในวงกว้าง และทำการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพแบบเจาะลึก

เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียนที่อยู่ในโครงการ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียนที่อยู่ในโครงการ

1.5 วิธีการดำเนินงาน

1.5.1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการจัดการเรียนการสอนด้วย English Program/ Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน และการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ

1.5.2 จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร ครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 5 ภูมิภาค ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

1.5.3 จัดทำ (ร่าง) รายงานการวิจัยติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

1.5.4 ปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) รายงานการวิจัยฯ ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจัดขึ้น และจัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด

1.6 นิยามศัพท์

นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง หลักและวิธีการปฏิบัติที่เป็นแนวทางการดำเนินงานซึ่งผู้บริหารระดับประเทศใช้ในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Thailand 4.0 หมายถึง วิสัยทัศน์เชิงนโยบายเพื่อให้ประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ก้าวสู่ประเทศซึ่งพัฒนาแล้วที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program / Mini English Program) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการที่สถานศึกษาจัดให้แก่นักเรียนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ซึ่งสอนเป็นภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์สำหรับ English Program และสอนเป็นภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์สำหรับ Mini English Program

หัวหน้าโครงการ EP/MEP หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program / Mini English Program) ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารโครงการฯ ในโรงเรียนโดยการขับเคลื่อนโครงการให้สามารถดำเนินงานได้ตามแนวการดำเนินงานของโครงการฯ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รวมทั้งประสานงานระหว่างครูชาวต่างประเทศ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครอง

ครูชาวต่างประเทศ หมายถึง ครูที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ปฏิบัติการสอนในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program / Mini English Program) ซึ่งได้งบประมาณในการจัดจ้างโดยการระดมทุนจากนักเรียน หรือ ต้นสังกัดสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งครูเป็นได้ทั้งครูเจ้าของภาษา (Native English speakers) และครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Nonnative English speakers)

ครูชาวไทย (Co-teacher) หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program / Mini English Program) โดยทำหน้าที่ในการช่วยเหลือนักเรียนในการเรียนโดยไม่แทรกแซงการสอนของครูชาวต่างประเทศ รวมทั้งวางแผนการสอนในวิชาต่าง ๆ ที่สอนเป็นภาษาอังกฤษร่วมกับครูชาวต่างประเทศ

โครงการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Boot Camp) หมายถึง การอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษแบบเข้มที่จัดโดยกระทรวงศึกษาธิการให้แก่ครู 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยเนื้อหาประกอบด้วยความสามารถทางภาษาอังกฤษ และเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิทยากรเจ้าของภาษา

วิทยากรชาวต่างประเทศ หมายถึง วิทยากรเจ้าของภาษา (Native English speakers) ที่อบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโครงการพัฒนาครูแกนนำด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot camp)

วิทยากรชาวไทย (Thai Master Trainers: TMT) หมายถึง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไทยที่ผ่านการอบรมหลักสูตรวิทยากรแกนนำจากโครงการพัฒนาครูแกนนำด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot camp) ทำหน้าที่วิทยากรแกนนำประจำศูนย์อบรม ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้ช่วยวิทยากรชาวต่างชาติในการอบรม ร่วมวางแผนการอบรม ประสานงานระหว่างวิทยากรและผู้จัดการศูนย์ และอาจทำหน้าที่เป็นวิทยากรหลักบางช่วงเวลาตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งให้การช่วยเหลือครูผู้เข้าอบรมเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการอบรม

ผู้จัดการศูนย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารศูนย์อบรม และดูแลการอบรมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยมีหน้าที่ประสานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิทยากรชาวต่างประเทศ วิทยากรชาวไทย และครูผู้เข้าอบรม

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative English language teaching) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศโดยยึดทักษะการสื่อสารเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอน

สมิทธิภาพภาษาอังกฤษ (English language proficiency) หมายถึง ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ไม่อิงเนื้อหาในแง่ความรู้และทักษะของหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

การประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory-Driven Evaluation) หมายถึงการประเมินองค์รวมของโครงการบนพื้นฐานของกรอบแนวคิดของทฤษฎีโปรแกรม (Program Theory) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปัจจัย กระบวนการจัดกระทำโครงการอย่างไร ทำให้เกิดผลผลิต/ ผลลัพธ์อะไร และควรจัดกระทำโครงการอย่างไรจึงจะเกิดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

การประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation) หมายถึงการประเมินที่ต้องการพัฒนาทฤษฎีโปรแกรม (Program Theory) สำหรับทดสอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของการจัดกระทำว่าสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์หรือความสำเร็จได้จริงหรือไม่ ในการประเมินให้ความสำคัญต่อการศึกษาว่าสภาพแวดล้อมลักษณะใด ปัจจัยจัดกระทำใด โดยใช้กระบวนการอย่างไร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ทำให้เกิดผลลัพธ์อะไร กับใคร ที่ถือว่าเป็นความสำเร็จ/ ล้มเหลวอะไร โดยใช้หลักการ/ ข้อมูลเชิงประจักษ์ เป้าหมายการประเมินจึงเป็นการเชื่อมโยงระหว่างบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context: C) กลไกจัดกระทำ (Mechanism: M) และผลลัพธ์ (Outcomes: O)

การประเมินผลการฝึกอบรม (Training Evaluation) หมายถึงการประเมินผลการเรียนรู้หรือผลจากการฝึกอบรมของ Kirkpatrick ซึ่งเสนอให้มีการประเมินผลครอบคลุม 4 ลำดับขั้น ดังนี้ 1) ปฏิกิริยา (Reaction) 2) การเรียนรู้ (Learning) 3) พฤติกรรม (Behavior) และ 4) ผลต่อองค์กร (Results)

1) ปฏิกิริยา (Reaction) หมายถึงการประเมินปฏิกิริยาของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม เป็นความคิดเห็น ความพึงพอใจ ความรู้สึกต่อโครงการเกี่ยวกับปัจจัย วิทยากร กระบวนการ

2) การเรียนรู้ (Learning) หมายถึงการประเมินความรู้ ทักษะ เจตคติของผู้เข้ารับการอบรมที่เกิดจากการอบรม เป็นความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญ ที่ได้รับจากการอบรม

3) พฤติกรรม (Behavior) หมายถึงการประเมินการนำความรู้ ทักษะที่ได้จากการอบรมไปใช้งาน เป็นการสะท้อนความเป็นประโยชน์ของโครงการ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในที่ทำงาน

4) ผลต่อองค์กร (Results) หมายถึงการประเมินผลลัพธ์ต่อองค์กรหรือผลกระทบที่มีต่อองค์กร เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในองค์กร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ผลผลิต (outputs) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นโดยตรงทันทีจากการดำเนินงาน กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาได้จากความพึงพอใจของผู้เรียน/ ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

ผลลัพธ์ (outcomes) หมายถึง ผลที่ตามมาจากการเกิดผลผลิต เป็นผลที่เกิดขึ้นหลังจากนักเรียนผ่านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือครูสอนภาษาอังกฤษผ่านการฝึกอบรมและเกิดความรู้ ทักษะทางภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาได้จากการที่นักเรียนนำภาษาอังกฤษไปใช้งาน หรือครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

ผลกระทบ (impact) หมายถึงผลที่ตามมาจากการเกิดผลลัพธ์ เป็นผลระยะยาวของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาได้จากผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.7 ผลผลิตของงาน

รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 รัฐบาล หน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานระดับสถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ชุมชน และสื่อมวลชน ได้ทราบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษของสถานศึกษาตามโครงการ English Program/ Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน

1.8.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับสารสนเทศผลการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการเพื่อการพัฒนาที่ต่อเนื่องสำหรับอนาคต

1.8.3 กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบสารสนเทศผลการเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ

1.8.4 รัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยประเมินโครงการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 นั้น คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

2.1 วิสัยทัศน์เชิงนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาล

2.2 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและการพัฒนาภาษาอังกฤษ

2.3 นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศคัดสรร

2.4 โครงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร EP/ MEP

2.5 โครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Boot Camp)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1 วิสัยทัศน์เชิงนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาล

Thailand 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยหรือโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นความคาดหวังสำคัญยิ่งในสัมฤทธิผลที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จในการนำพาประเทศให้หลุดพ้นจากสามกับดักสำคัญคือกับดักที่หนึ่ง เป็นการหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ด้วยการสร้างความมั่งคั่งผ่านกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ กับดักที่สอง เป็นการหลุดพ้นจากความเหลื่อมล้ำด้วยการสร้างความมั่นคงผ่านกลไกการกระจายรายได้ โอกาสและความมั่งคั่งอย่างเท่าเทียม โดยเน้นการปรับเปลี่ยนจากความมั่งคั่งที่กระจุกเป็นความมั่งคั่งที่กระจาย ด้วยหลักคิดที่ว่า “เราจะเดินหน้าไปด้วยกัน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” และกับดักที่สาม เป็นการหลุดพ้นจากความไม่สมดุล ด้วยการสร้างความยั่งยืนผ่านกลไกการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนจากการพัฒนาที่ไม่สมดุลสู่ “การพัฒนาที่สมดุล” ในการดำเนินการในภาคปฏิบัติจำเป็นต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการปฏิรูปประเทศไทยที่นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ที่ใช้การขับเคลื่อนตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกลไกประชารัฐ ให้สามารถเป็นประเทศโลกที่หนึ่งภายในปี พ.ศ. 2575

ในแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยก่อน Thailand 4.0 เป็นยุคของเกษตรกรรม การปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ตามวิถีชีวิตดั้งเดิม จัดเป็นยุคของ Thailand 1.0 ต่อจากยุค Thailand 1.0 เป็นยุคของอุตสาหกรรมเบามีการใช้แรงงานที่มีราคาถูก เริ่มมีการใช้เครื่องจักรกลมาช่วยผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ประเทศมีศักยภาพเพิ่มขึ้น จัดเป็นยุคของ Thailand 2.0 ต่อจากยุคนี้ก็เข้าสู่ยุคปัจจุบันเป็นยุค Thailand 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก เน้นการผลิตและการขายสินค้าสินค้าอุปโภคบริโภคภายในและการส่งออก โดยพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเป็นหลัก

ตามวิสัยทัศน์เชิงนโยบาย “Thailand 4.0” หรือ “ประเทศไทย 4.0” มุ่งสู่การเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อก้าวข้ามกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลางสู่ประเทศที่ประชาชนมีรายได้ระดับสูง โดยการกำหนดยุทธศาสตร์สำคัญคือการสานพลังประชารัฐ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ในการพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้ขับเคลื่อนไปในทางเดียวกันสู่ Thailand 4.0 ด้วยการสร้างความมั่งคั่งผ่าน Competitive Growth Engine สร้างความมั่นคงผ่าน Inclusive Growth Engine และสร้างความยั่งยืนผ่าน Green Growth Engine โดย Thailand 4.0 เป็นวิสัยทัศน์สำคัญของรัฐที่จะนำไปสู่การปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษา

จากพิมพ์เขียวและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน Thailand 4.0 ด้วยการสร้างความเข้มแข็งตามแนวคิด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การเชื่อมโยงกับประชาคมโลกโดยการขับเคลื่อนผ่านกลไก “ประชารัฐ” โดยเป้าหมายของ Thailand 4.0 ได้ถูกกำหนดไว้ในสี่มิติ คือ

1) ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ เป็น “ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า” ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

2) ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม เป็น “สังคมที่เดินหน้าไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและฟื้นความสมานฉันท์และความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคมให้กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

3) การยกระดับคุณค่ามนุษย์ ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการเป็น “คนไทย 4.0 ในโลกที่หนึ่ง”

4) การรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็น “สังคมที่น่าอยู่” มี “ระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพตามภูมิอากาศ” ควบคู่ไปกับการเป็น “สังคมคาร์บอนต่ำ” อย่างเต็มรูปแบบ

วาระสำคัญในการขับเคลื่อน Thailand 4.0 ประกอบไปด้วยห้าวาระสำคัญ ดังนี้

วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง

วาระที่ 2 การพัฒนาคลัสเตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

วาระที่ 3 การบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

วาระที่ 4 การเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านกลไกของ 18 กลุ่มจังหวัด และ 77 จังหวัด

วาระที่ 5 การบูรณาการอาเซียน เชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก

การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง : การปรับเปลี่ยนสู่โลกในศตวรรษที่ 21

พลวัตในศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการดำรงอยู่ การทำงานและการดำเนินธุรกิจ และกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายที่เน้นความสามารถในการใช้ความรู้สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ที่เน้นการใช้ความคิด การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

การเรียนรู้เพื่อนำไปปฏิบัติผ่านการทำโครงงานรูปแบบต่าง ๆ และการเรียนรู้เพื่อส่วนรวมที่เน้นการปลูกจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เตรียมคนไทย 4.0 เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่สังคมไทย 4.0 เป็นสังคมที่มีความหวัง เปี่ยมสุข และสมานฉันท์

ประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องเสริมสร้างในการเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีพัฒนาการอย่างมีคุณภาพสูง ก็คือการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม พัฒนาทักษะการเรียนรู้ กระบวนการคิดและการสื่อสาร ที่สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม โดยการปรับที่เหมาะสมควรคำนึงถึงกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยภาคีเพื่อทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills) ให้ครอบคลุมแนวคิดสำคัญและทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านต่าง ๆ ดังนี้

แนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 : จิตสำนึกต่อโลก ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้พื้นฐานด้านพลเมือง ความรู้พื้นฐานด้านสุขภาพ ความรู้พื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม

ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านนี้ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) การสื่อสารและความร่วมมือ (Communication and Collaboration)

ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะด้านนี้ ได้แก่ ทักษะด้านสารสนเทศ (Information Literacy) ทักษะด้านสื่อ (Media Literacy) ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information, Communications and Technology Literacy)

ทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะด้านนี้ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว (Flexibility and Adaptability) การริเริ่มและการกำกับดูแลตนเองได้ (Initiative and Self-Direction) ทักษะด้านสังคมและทักษะข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-Cultural Skills) การมีผลงานและความรับผิดชอบตรวจสอบได้ (Productivity and Accountability) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Leadership and Responsibility)

แนวคิดสำคัญและทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในด้านต่าง ๆ จะเป็นแนวทางในการนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการกับประเทศไทย 4.0

นโยบายและเป้าหมาย Road Map แผนงานที่สำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ (ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี, 2559) ในการขับเคลื่อนประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนที่กำหนดขึ้น จะส่งผลสำคัญต่อการสร้างรากฐานของประเทศให้เข้มแข็ง ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน และส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ให้เด็กทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน
2. ส่งเสริมให้ครูใช้ศักยภาพในการสอนอย่างเต็มที่
3. จัดหาครูให้ครบตามเกณฑ์ ครบทุกชั้นเรียน
4. ส่งเสริมให้เด็กเรียนท่องจำให้น้อยลง เน้นฝึกคิดวิเคราะห์
5. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอน STEM ศึกษาครบทุกโรงเรียน
6. ยกระดับภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้
7. ปรับระบบการสอบ O-NET ให้เป็นที่ยอมรับและสะท้อนถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา
8. ผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของประเทศ
9. ผลิตคนดีออกสู่สังคม
10. ซ่อมบ้านพักครูให้แล้วเสร็จทั้งหมด
11. การแก้ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากคะแนน O-Net ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเทียบกับนานาประเทศทั่วโลกและในอาเซียน ไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำ ทักษะการเรียนรู้และการใฝ่หาความรู้ของคนไทยพบว่าเพิ่มมากขึ้น แต่ยังขาดความสามารถในการจัดการและการสังเคราะห์ข้อมูล ทักษะด้านภาษาของแรงงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการมีแนวโน้มลดลง โดยคุณภาพการศึกษาทั้งทางด้านวิชาการและคุณลักษณะของผู้เรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และทักษะของกำลังแรงงานยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ) นำไปสู่ความจำเป็นต้องขับเคลื่อนด้วยห้าวาระสำคัญของ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสูง เป็นพลเมืองที่มีความเชื่อมั่นและความคิดที่เป็นอิสระ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลก กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระทรวงศึกษาธิการได้นำยุทธศาสตร์ชาติมากำหนดเป็นจุดเน้นด้านการศึกษาไว้ 6 ด้าน คือ

1) ความมั่นคง
2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันทางสังคม
5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

จากการศึกษาและวิเคราะห์พิมพ์เขียวและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน Thailand 4.0 โมเดลการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ในส่วนของการศึกษาได้พบวาระที่สำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นฐานสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศคือ วาระในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเตรียมคนไทยสู่โลกที่หนึ่งที่มีเป้าหมายการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 และการตระเตรียมคนไทย 4.0 สู่โลกที่หนึ่งที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนใน 3 เรื่องสำคัญที่ประกอบไปด้วย การปรับเปลี่ยนเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ทั้งระบบ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และทักษะครู การปรับเปลี่ยนหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอน โดยการปรับเปลี่ยนดังกล่าวจะเป็นผลสำเร็จได้ต้องอาศัย “การปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์การเรียนรู้” ของคนไทยทั้งระบบ ดังนี้

1. ปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและมีความหมาย (Purposeful Learning)

2. ปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์การเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม (Generative Learning)

3. ปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความเกื้อกูลและแบ่งปัน (Mindful Learning)

4. ปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์การเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Learning)

ในการกำหนดยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันในจุดเน้นเชิงนโยบาย แนวทางหลักในการผลิต พัฒนากำลังคน และงานวิจัยที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ด้วยการยกระดับมาตรฐาน พัฒนาหลักสูตร สื่อ และครูด้านภาษา โดยยกระดับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจัดทำ Echo English Vocational ซึ่งเป็น Application ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา และการอบรมครูตามโครงการ Boot Camp ตลอดจนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ หลักสูตรภาษาอังกฤษระยะสั้น Application และสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย ในการดำเนินงานเพื่อสนองตอบต่อจุดเน้นเชิงนโยบาย ในส่วนของการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ในการสร้างความมั่งคั่งผ่านกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางดังกล่าว ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จที่สำคัญคือการพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกภาคส่วนด้วยการศึกษาที่มีคุณภาพสูงทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

2.2 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ดังนี้

1) ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

3) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตร แบบเรียน สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา และแสดงถึงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4) ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่

4.1) ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) English Program (EP) (2) Mini English Program (MEP) และ (3) International Program (IP) สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการสูง (4) English Bilingual Education (EBE) โดยจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และศิลปศึกษาแบบสองภาษา (ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ) และ (5) English for Integrated Studies (EIS) ด้วยการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ

4.2) พัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ (Enrichment Class) เพื่อให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพทางภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางสังคม (Social Interaction) และด้านวิชาการ (Academic Literacy) และพัฒนาห้องเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ (Conversation Class) ที่เน้นทักษะการฟังและการพูด อย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับประกอบอาชีพ โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่จะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในโรงเรียนขยายโอกาส

4.3) จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น (1) การเข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม ระยะ 2-4 สัปดาห์ (84-170 ชั่วโมง) ในช่วงปิดภาคเรียน สำหรับนักเรียนทั่วไป และค่ายนานาชาติสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง (2) การเพิ่มชั่วโมงเรียน การเรียนอย่างต่อเนื่องครึ่งวัน/ทั้งวัน/หรือมากกว่านั้น รวมทั้ง (3) การจัดสภาพแวดล้อม/บรรยากาศที่ส่งเสริม/กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น English Literacy Day, English Zone, English Corner,

การประกวดแข่งขันต่าง ๆ ป้ายสารนิเทศ และการเพิ่มกิจกรรมการอ่านในและนอกห้องเรียน ด้วยเนื้อหาสาระที่หลากหลาย เป็นต้น

4.4) ให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไป และมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น รวมถึงจัดให้เป็นสาระเพิ่มเติมในลักษณะวิชาเลือกได้ด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัด และศักยภาพ

5) ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู (ผู้สอน) เพื่อให้มีการฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครู และให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษได้จริง นอกจากนี้ ควรมีระบบการฝึกฝน และการสอบวัดระดับความสามารถออนไลน์เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วย

6) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content, learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล ยกตัวอย่างเช่น การเรียนรู้การฟังการออกเสียงที่ถูกต้องตาม Phonics จากสื่อดิจิทัล

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายแต่ละด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ดังนี้

1. ใช้กรอบอ้างอิงเกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดประเมินผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ CEFR ได้จำแนกระดับความสามารถด้านภาษาออกเป็นสามระดับหลัก และในแต่ละระดับก็ยังแบ่งออกเป็นระดับย่อย ซึ่งรวมทั้งหมดมี 6 ระดับดังต่อไปนี้

1) ระดับผู้ใช้ภาษาเบื้องต้น (Basic Language Users-A1, A2)

A1- มีความสามารถทางภาษาที่อยู่ในขอบเขตของความต้องการส่วนตัวและภาษาที่ใช้ก็จะเป็นลักษณะของภาษาที่ท่องจำมาจากที่เรียนหรือภาษาที่เดาการใช้ได้จากสถานการณ์ที่อยู่ต่อหน้าผู้พูด

A2- เป็นระดับความสามารถทางภาษาที่สามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์ปกติธรรมดาทั่วไปในชีวิตประจำวันหรือเป็นการสนทนาในหัวข้อที่ตนเองคุ้นเคย

2) ระดับผู้ใช้ภาษาเอกเทศ (Independent Language User-B1, B2)

B1- สามารถใช้ภาษาพูดคุยในหัวข้อที่เกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ภาษาที่ง่าย ๆ โดยเฉพาะหัวข้อที่เป็นที่รู้จักดีหรือมีสถานการณ์ประกอบในการสนทนา

B2- สามารถใช้ภาษาในการสนทนาให้ข้อมูลและสามารถใช้ภาษาในการสนทนาโต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการใช้ความรู้และความเข้าใจทางภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการวางแผนและแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง

3) ระดับผู้ใช้ภาษาระดับความสามารถขั้นสูง (Proficient Language User-C1,C2)

C1- สามารถใช้ภาษาในการสนทนาโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และภาษาที่ใช้จะนำไปสู่การทำงานที่ซับซ้อนให้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

C2- สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการใช้เป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้/ การพัฒนา ดังนี้

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A1
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A2
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

และใช้ในการพัฒนาครู โดยดำเนินการ ดังนี้

1) ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินตนเอง (self- assessment checklist) เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้ารับการอบรม และประเมินความก้าวหน้า ความสามารถทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

2) ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูก่อนการพัฒนา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ในการตรวจสอบระดับความสามารถของครู

3) จัดทำฐานข้อมูลและจัดกลุ่มครูตามระดับเพื่อวางแผนพัฒนา และติดตามความก้าวหน้าในการพัฒนา

4) กำหนดเป้าหมายความสามารถด้านภาษาตามกรอบ CEFR ในการพัฒนาครูแต่ละกลุ่มเพื่อจัดทำหลักสูตร และกระบวนการพัฒนาครูให้ครูมีความสามารถทางภาษาผ่านเกณฑ์และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

5) ใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ทดสอบหลังการพัฒนา เพื่อประเมินหลักสูตรการพัฒนากระบวนการ และพัฒนาความสามารถของครูเทียบเคียงกับเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งจัดกิจกรรมการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง และตามมาด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ ทั้งนี้

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะใกล้เคียงกับการเรียนภาษาแรก คือภาษาไทย โดยเริ่มจากการเรียนรู้จากการฟัง เชื่อมโยงเสียงกับภาพสร้างความเข้าใจ สู่การเลียนเสียง คือการพูด และนำไปสู่การอ่านและการเขียนในที่สุด

ในปี 2559 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ได้เสนอนโยบายและ Road map แผนงานในการพัฒนาการศึกษาที่สำคัญ 6 ข้อ ดังนี้

1. ให้เด็กทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน
2. ส่งเสริมให้ครูใช้ศักยภาพในการสอนอย่างเต็มที่
3. จัดครูให้ครบตามเกณฑ์ ครบทุกชั้นเรียน
4. ส่งเสริมให้เด็กท่องจำให้น้อยลง เน้นฝึกคิดวิเคราะห์
5. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอน STEM ศึกษา ครบทุกโรงเรียน
6. ยกระดับภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

โดยในส่วนของการยกระดับภาษาอังกฤษในข้อ 6 นั้น มีแนวทางในการดำเนินการ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ การใช้ Application การพัฒนาครูภาษาอังกฤษผ่าน Boot camp การเพิ่มจำนวนชั่วโมงการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การสร้างสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมโรงเรียนให้มีโครงการ English Program และ International Program

2.3 นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศคัดสรร

แม้ว่าจำนวนผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยรวมในสังคมโลก จะมีมากเป็นเพียงลำดับที่ 3 รองจากภาษาจีนและภาษาสเปนตามลำดับ แต่บทบาทของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลและภาษากลางของโลกที่ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้ ทั้งนี้นอกเหนือจากเจ้าของภาษาเองที่อาศัยอยู่ในประเทศอย่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย เป็นต้น ที่มีอยู่ประมาณ 400 ล้านคนแล้ว ยังมีผู้อื่นที่พูดและเข้าใจในภาษาอังกฤษอีกเป็นจำนวนนับได้กว่าพันล้านคนกระจายอยู่ทั่วทุกมุมโลก ต่างจากผู้พูดอีกสองภาษาที่แม้จะมีจำนวนมากกว่าก็จริง แต่ผู้คนเหล่านั้นอาศัยกระจุกตัวอยู่ที่บริเวณใดบริเวณหนึ่งเป็นส่วนใหญ่ ความสำคัญของภาษาอังกฤษนี้นอกจากจะสะท้อนให้เห็นในรูปของจำนวนผู้ใช้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ยังมีหลักฐานอื่นเป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่อีกหลายประการ ไม่ว่าจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างกว้างขวางในแวดวงธุรกิจระหว่างประเทศ และในโลกอินเตอร์เน็ตที่ประมาณการกันว่าเนื้อหาส่วนใหญ่หรือมากกว่าครึ่งเป็นภาษาอังกฤษ (Eichhorst, 2010; Linguaenglish, 2015) ในส่วนนี้ ไมเคิล ฮาลลีเดย์ นักภาษาศาสตร์ที่ทรงอิทธิพลสูงท่านหนึ่งซึ่งเพิ่งเสียชีวิตไปเมื่อต้นปี พ.ศ. 2561 ถึงกับกล่าวไว้ว่า ผู้ใดที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเพื่อขายสินค้าหรือขายความคิด เขาเหล่านั้นคือผู้ที่มีอำนาจอยู่ในมืออย่างมหาศาล และผู้ใดที่คิดจะต้านทานล้มล้างสภาวะการครอบงำนี้ของภาษาอังกฤษ ก็หนีไม่พ้นอยู่ดีที่จะต้องอาศัยภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการดำเนินการดังกล่าว (Halliday, 2006: 362)

อนึ่ง ในบริบทเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเป็นภาษากลาง (lingua franca) ในการทำงาน ซึ่งรวมถึงการทำธุรกิจทั้งในและระหว่างประเทศ และที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการทำงานของอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 ด้วย อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ เคิร์กแพทริค (2000) ได้ตั้งข้อสังเกตไว้อย่างน่าสนใจว่า ในปัจจุบันการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษที่แพร่หลายอย่างมากและรวดเร็วของชาวเอเชีย มิได้สะท้อนการให้คุณค่ากับวัฒนธรรมตะวันตกอย่างในอดีต แต่เป็นเรื่องของความจำเป็นในการที่ต้องมีภาษากลางเพื่อติดต่อสื่อสารกันเองในหมู่ผู้ที่ภาษาแม่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ กอร์ดอน วู แห่ง Hong Kong's Hopewell Holdings (อ้างถึงใน Kirkpatrick, 2000) ให้สัมภาษณ์กับนิตยสาร *Far Eastern Economic Review* ซึ่งเป็นนิตยสารข่าวภาษาอังกฤษที่มีชื่อเสียงในภูมิภาคเอเชียไว้มีใจความสำคัญว่า ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาของประเทศเจ้าของอาณานิคมอีกต่อไป หากแต่เป็นเครื่องมือที่ชาวเอเชียใช้ติดต่อสื่อสารกัน และสื่อสารกับโลกภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับที่ Kachru, B.B (1996) กล่าวไว้ว่าภาษาอังกฤษช่วยให้การติดต่อสื่อสารกันท่ามกลางความหลากหลายของภาษาในหมู่ประเทศเอเชียตะวันออกมีความเป็นไปได้ และแม้ว่าในอดีตแต่ละประเทศในอาณาบริเวณนี้จะมีเหตุจำเพาะของตนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ปัจจุบันการกระทำดังว่าก็เป็นไปด้วยเหตุผลในทางปฏิบัติและความจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตล้วน ๆ ซึ่งส่งผลให้ความสนใจในการฝึกทักษะและจำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมากในปัจจุบัน และรัฐบาลของแต่ละประเทศในทวีปเอเชียต่างก็ให้ความสำคัญกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของพลเมือง โดยสะท้อนให้เห็นได้ในการกำหนดนโยบายของรัฐที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนความแตกต่างที่มีอยู่บ้างตามลักษณะของบริบททางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์นั้นเป็นเรื่องรองลงไป

นโยบายของรัฐที่ว่านี้มีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของพลเมืองในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศที่ภาษาแม่ของประชาชนส่วนใหญ่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ (Nguyen & Nguyen, 2007) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โอกาสที่จะได้รับการฝึกทักษะภาษาหรือการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากน้อยจึงขึ้นกับนโยบายของรัฐเป็นสำคัญ หากเปรียบเทียบกับประชาชนในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ เป็นภาษาหลัก หรือเป็นภาษาที่สอง ทั้งนี้นโยบายและการวางแผนที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับผู้เรียน บุคลากร หลักสูตร วิธีการและอุปกรณ์การเรียนการสอน ทรัพยากร ชุมชน (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง) ตลอดจนการประเมินผล (Kaplan & Baldauf, 1997) นโยบายของรัฐดังกล่าวมานี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของการบริหารและจัดการการศึกษาว่าเป็นแบบรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลางหรือกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น

ในภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศที่ภาษาแม่ของประชาชนส่วนใหญ่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนั้น ปัจจุบันพบว่ามีส่วนคล้ายคลึงกันหลายประการอย่างเช่น การใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแทนการเน้นไวยากรณ์แบบเดิมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การใช้แบบเรียนที่ผลิตขึ้นโดยสำนักพิมพ์ในประเทศเจ้าของภาษาแทนแบบเรียนที่ครูในท้องถิ่นผลิตขึ้นเอง

การประเมินผลตาม Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment (Council of Europe, 2018) เป็นต้น

อนึ่ง การจัดอันดับประจำปีครั้งที่ 8 ของ Education First ในปี ค.ศ. 2018 จากผลการสอบ EF Standard English Test ของคนที่อาศัยอยู่ใน 88 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก (Education First, 2018) ได้มีการจำแนกประเทศตามดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก (very high, high, moderate, low และ very low) โดยพบว่าประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้นจากการจัดอันดับมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมาก อาทิ ประเทศสิงคโปร์ ได้รับการจัดอันดับอยู่ที่ลำดับที่ 3 อยู่ในกลุ่ม very high proficiency ประเทศฟิลิปปินส์ (อันดับที่ 14) อยู่ในกลุ่ม high proficiency ประเทศเวียดนาม (อันดับที่ 41) อยู่ในกลุ่ม moderate proficiency ประเทศไทย (อันดับที่ 64) อยู่ในกลุ่ม low proficiency และประเทศกัมพูชา (อันดับที่ 85) อยู่ในกลุ่ม very low proficiency เป็นต้น อย่างไรก็ดีมีข้อสังเกตว่าการสอบหรือโดยนัยก็คือการสำรวจของ EF นี้ไม่ได้มีการควบคุมตามศาสตร์ของวิชาสถิติและไม่มีค่าใช้จ่าย และมีการดำเนินการแบบออนไลน์อย่างเปิดกว้างให้กับบุคคลใด ๆ ที่ประสงค์จะทราบถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตน ซึ่งประเทศที่ได้รับการจัดอันดับจะต้องเป็นประเทศที่มีคนเข้ารับการทดสอบดังกล่าวอย่างน้อยที่สุด 400 คนขึ้นไป ดังนั้นลำดับของแต่ละประเทศอาจไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงทั้งหมด หากแต่ให้ภาพกว้าง ๆ ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้คนในแต่ละประเทศ

อนึ่ง ประเทศทั้ง 5 ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ มีความน่าสนใจนอกเหนือจากผลการจัดอันดับจากหน่วยงานอย่าง EF ด้วย สำหรับประเทศญี่ปุ่น (ลำดับที่ 49) และประเทศเกาหลีใต้ (ลำดับที่ 31) นั้นรัฐบาลได้มีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมาก และมีโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเปิดขึ้นหลายแห่งทั่วประเทศคล้ายคลึงกับที่เกิดขึ้นในประเทศไทย แต่ผลการจัดลำดับอยู่ในกลุ่ม low และ moderate ตามลำดับ ทั้งนี้เหตุผลส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการที่ผู้เรียนมีโอกาสอันจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือนอกห้องเรียน และการรณรงค์เพื่อการใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารยังไม่ประสบผลสำเร็จมากนักเช่นเดียวกับประเทศไทย ส่วนประเทศสิงคโปร์ที่ผลการจัดอันดับอยู่ในระดับที่สูงมากนั้น สถานภาพของภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแตกต่างจากประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์มีเหตุผลความจำเป็นที่ต้องมีภาษากลางใช้ระหว่างพลเมืองที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมอันรวมถึงภาษาแม่แตกต่างกัน ส่วนประเทศเวียดนาม (ลำดับที่ 41) นั้นมีความน่าสนใจในแง่ที่ผลการจัดอันดับดีกว่าประเทศไทยแม้จะใช้เวลาเพียงแค่ช่วงสั้น ๆ เท่านั้น โดยเปรียบเทียบในการฟื้นฟูประเทศและการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเปลี่ยนจากการเน้นการเรียนการสอนภาษารัสเซียในสถานศึกษาที่ผ่านมาในอดีตมาเป็นภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2.1 EF English Proficiency Index 2018 Rankings (Education First, 2018)

VERY HIGH PROFICIENCY	HIGH PROFICIENCY	MODERATE PROFICIENCY	LOW PROFICIENCY	VERY LOW PROFICIENCY
1. Sweden	13. Poland	28. India	45. Georgia	66. Iran
2. Netherlands	14. Philippines	29. Nigeria	46. Chile	67. Morocco
3. Singapore	15. Switzerland	30. Hong Kong	47. China	68. Tunisia
4. Norway	16. Romania	**31. South Korea**	48. Taiwan	69. Honduras
5. Denmark	17. Croatia	32. Spain	**49. Japan**	70. El Salvador
6. South Africa	18. Serbia	33. Lebanon	50. Pakistan	71. U.A.E.
7. Luxembourg	19. Portugal	34. Italy	51. Indonesia	72. Nicaragua
8. Finland	20. Czech Republic	35. France	52. Albania	73. Turkey
9. Slovenia	21. Hungary	36. Costa Rica	53. Brazil	74. Jordan
10. Germany	22. Malaysia	37. Dominican Republic	54. Ethiopia	75. Venezuela
11. Belgium	23. Greece	38. Belarus	55. Guatemala	76. Syria
12. Austria	24. Slovakia	39. Senegal	56. Panama	77. Azerbaijan
	25. Bulgaria	40. Uruguay	57. Mexico	78. Kuwait
	26. Lithuania	**41. Vietnam**	58. Sri Lanka	79. Oman
	27. Argentina	42. Russia	59. Peru	80. Kazakhstan
		43. Ukraine	60. Colombia	81. Algeria
		44. Macau	61. Bolivia	82. Myanmar
			62. Egypt	83. Saudi Arabia
			63. Bangladesh	84. Afghanistan
			64. Thailand	85. Cambodia
			65. Ecuador	86. Uzbekistan
				87. Iraq
				88. Libya

1. ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์เป็นอาณานิคมหนึ่งของสหราชอาณาจักรในศตวรรษที่ 19 นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1819 ที่ เซอร์ โทมัส สแตมฟอร์ด แรฟเฟิลส์เดินทางมาพบบริเวณที่เป็นที่ตั้งของประเทศสิงคโปร์ในปัจจุบัน และแยกตัวจากประเทศมาเลเซียในปี ค.ศ. 1965 ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศแบ่งเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ ชาวจีนซึ่งมีจำนวนสูงสุด ชาวมลายูซึ่งถือเป็นชาวพื้นเมืองของประเทศ และชาวอินเดีย

ภาษาราชการมีทั้งหมดสี่ภาษา ได้แก่ ภาษาจีนกลาง ภาษามลายู ภาษาทมิฬ และภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทำงานหลักและเป็นภาษาแรกที่บังคับเรียนในโรงเรียนทุกแห่งของประเทศ (MyunhChang, 2011) โดยประเทศสิงคโปร์ได้ชื่อว่าเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม/พหุภาษามาตั้งแต่เมื่อเริ่มต้นเป็นประเทศอาณานิคมในราวปี ค.ศ. 1820 (Turnbull, 2009 อ้างถึงใน Chua, 2010; Ng, 2014)

ในช่วงแรกหลังจากที่ประเทศได้รับเอกราชในปี ค.ศ. 1965 ผู้คนในประเทศมีการใช้ภาษาแม่ของตนหรือในชีวิตประจำวันหลากหลายอย่างมาก โดยลำพังแต่ในส่วนของกลุ่มแรกที่เป็นชาวจีนนั้นก็มีการใช้ภาษาถิ่นของภาษาจีนจำแนกได้ถึง 10 ภาษา ซึ่งแม้ภาษาถิ่นเหล่านั้นจะใช้ภาษาเขียนร่วมกัน แต่กลับเป็นประเด็นปัญหาเมื่อใช้พูดจาสื่อสารระหว่างกันเพราะมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ในทำนองเดียวกันกลุ่มที่สองและที่สามที่เป็นชาวมลายูและชาวอินเดียก็ใช้ภาษาถิ่นของภาษาของตนกันอย่างหลากหลาย ดังนั้น นอกจากเหตุผลทางเศรษฐกิจของประเทศแล้ว อีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าที่นำไปสู่การที่อดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศสิงคโปร์นายลีกวนยู กำหนดเป็นนโยบายให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการก็คือ เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้คนที่มีภาษาแม่แตกต่างกันในประเทศ โดยเฉพาะในช่วงวิกฤติของการสร้างประเทศที่ต้องเผชิญกับอุปสรรคนานาประการ (Lee, 2000 อ้างถึงใน Dixon, 2005) แม้ความเข้าใจของคนโดยทั่วไปจะเป็นไปในลักษณะที่ว่าประเทศใช้ระบบการศึกษาแบบอังกฤษและมีภาษาอังกฤษเป็นมรดกตกทอดมา จากการที่เคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษจึงส่งผลให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหลังได้รับเอกราชด้วยก็ตาม (Chua, 2011)

ทั้งนี้จากการที่ผู้นำประเทศให้การยอมรับอย่างเป็นทางการในความเป็นพหุภาษาของประเทศสิงคโปร์ โดยมีภาษาราชการทั้งหมด 4 ภาษาดังกล่าวมาข้างต้น และภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่ของพลเมืองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้รับการกำหนดให้เป็นภาษากลาง ในขณะที่อีก 3 ภาษาเป็นภาษาแม่ของผู้คนต่างภูมิหลังกัน และยังส่งผลต่อการกำหนดนโยบายทวิภาษาในระบบการศึกษา ด้วยเหตุผลที่ว่าแม้ภาษาอังกฤษจะเป็นเครื่องมือทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศและเป็นช่องทางสู่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลกตะวันตก แต่ในขณะเดียวกันก็ด้วยสาเหตุทางการเมืองในแง่เสถียรภาพความมั่นคงภายในประเทศ ที่ไม่สามารถบังคับให้ผู้คนทั้งประเทศที่มีความหลากหลายหันมาใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักโดยทันที เรื่องนี้ส่งผลให้นักเรียนชาวสิงคโปร์จำต้องเรียนภาษาราชการถึง 2 ภาษาควบคู่กันไป โดยในระยะยาวจำนวนโรงเรียนที่ใช้ภาษาจีนกลาง ภาษามลายู และภาษาทมิฬเป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนก็ค่อยๆ ลดจำนวนลง และแทนที่ด้วยโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลัก ในเรื่องนี้มีข้อมูลบันทึกไว้ว่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 โรงเรียนที่ใช้ภาษาทมิฬเป็นสื่อในการเรียนการสอนไม่มีนักเรียนเข้าใหม่เลย (Chiew, 1980 อ้างถึงใน Dixon, 2005) และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1983 ก็เกิดเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันกับโรงเรียนที่ใช้ภาษามลายูเป็นสื่อในการเรียนการสอน ส่วนโรงเรียนที่ใช้ภาษาจีนเป็นหลักนั้นจำนวนผู้เรียนใหม่ก็ลดลงจนต่ำกว่า 1% หลังจากนั้นสถานศึกษาเหล่านี้ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาก็ทยอยปิดตัวลงอย่างต่อเนื่อง (Gopinathan 1999 อ้างถึงใน Dixon, 2005; Hornberger & Vaish, 2009; Ng, 2014)

ยิ่งไปกว่านั้นในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้ รัฐบาลยังกำหนดให้ทุกโรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ (Yip et al., 1990 อ้างถึงใน Dixon, 2005) และเมื่อจำนวนผู้เรียนในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นหลักน้อยลงเรื่อย ๆ รัฐบาลยังประกาศในปี ค.ศ. 1983 ด้วยว่าไม่เกินปี ค.ศ. 1987 นักเรียนทุกคนจะถูกสอนเป็นภาษาอังกฤษในทุกรายวิชา ส่วนภาษาจีน ภาษามลายู และภาษาทมิฬนั้น ยังคงมีการสอนอยู่ในโรงเรียนในฐานะรายวิชาบังคับ เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนสูญเสียรากทางวัฒนธรรมและความเป็นตัวตนไป (Chua, 2011) แต่ไม่มีการทดสอบในการสอบระดับประเทศ และไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐในแง่การพัฒนาครูประจำการ (Kaur& On, 2001 อ้างถึงใน Dixon, 2005) อนึ่ง สิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กันไปกับการรณรงค์การเตรียมพลเมืองในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนี้ก็คือ การรณรงค์ให้ใช้ภาษาแมนดารินหรือภาษาจีนกลางแทนภาษาถิ่นของผู้พูดภาษาจีนอย่างจริงจังในช่วงราวปี ค.ศ. 1979 ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ โดยที่รายการวิทยุและโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดผ่านภาษาถิ่นค่อย ๆ ทยอยหายไป ส่วนรายการใหม่ที่เป็นภาษากวางตุ้งก็ถูกพากย์ทับด้วยภาษาแมนดาริน (Kuo, 1984; Newman, 1988 อ้างถึงใน Dixon, 2005) การดำเนินการของรัฐทั้งสองส่วนนี้สะท้อนให้เห็นการให้คุณค่าแก่ภาษาในเชิงเศรษฐกิจในนโยบายของรัฐอย่างเห็นได้ชัด โดยที่รัฐเลือกสนับสนุนภาษาที่เป็นประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจแก่พลเมืองเป็นหลัก

ท่ามกลางการรณรงค์ของรัฐบาลดังกล่าวมานี้ ในด้านของพลเมืองที่มีภาษาแม่ของตนใช้อยู่แล้วก็มีการปรับตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกันโดยที่การใช้ภาษาแม่และภาษาถิ่นลดน้อยลง และขอบเขตการใช้ก็มีความเฉพาะมากขึ้นกว่าเดิม อย่างเช่น ใช้ในการสอบเป็นหลักสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน และใช้ในกิจกรรมทางศาสนา/วัฒนธรรมของพลเมืองโดยทั่วไป ลักษณะเช่นที่ว่านี้เกิดกับผู้ที่มีภาษาทมิฬเป็นภาษาแม่ และมีรายงานว่าชาวอินเดียที่มีการศึกษาสูงขึ้น มีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในหมู่ของตนและกับผู้ที่มีชาติพันธุ์ที่แตกต่างออกไป ชาวจีนก็เช่นกันที่มีแนวโน้มใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลางมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในหมู่เด็กระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (Saravanan, 1999 อ้างถึงใน Dixon, 2005) ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่าพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศสิงคโปร์ที่มีความหลากหลายด้านชาติพันธุ์เล็งเห็นประโยชน์ของการรู้และการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลางในทิศทางเดียวกันกับรัฐบาล ไม่ได้คิดต่อต้านในนโยบาย เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ว่าการกำหนดและการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัตินั้น ปัจจัยความสำเร็จหนึ่งอยู่ที่ความสอดคล้องของสิ่งที่รัฐบาลและประชาชนให้คุณค่า กล่าวคือประชาชนโดยเฉพาะผู้ที่มีบุตรในวัยเรียนมีความเชื่อว่าการรู้ภาษาอังกฤษและแมนดารินจะนำไปสู่ความสำเร็จในระบบการศึกษาที่มีการแข่งขันสูง และผลประโยชน์ระยะยาวในแง่การมีงานทำที่ค่าตอบแทนสูง และกลุ่มพ่อแม่ที่ได้เรียนภาษาอังกฤษและแมนดารินมาก็เลือกที่จะใช้ภาษาดังกล่าวสื่อสารกับบุตรในครอบครัว (Dixon, 2005) ดังนั้น นับจากวันที่ประเทศได้รับเอกราชที่ไม่มีพลเมืองที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษและแมนดารินเลย เวลาผ่านไปไม่ถึงครึ่งศตวรรษในปี ค.ศ. 2000 พลเมือง 23% พูดภาษาอังกฤษในครัวเรือน และ 35% พูดภาษาแมนดารินในครัวเรือนของตน ตัวเลขนี้ยิ่งสูงขึ้นไปอีกหากพิจารณาเฉพาะกลุ่มเด็กอายุ 5 – 14 ปี ที่ใช้ภาษาอังกฤษและภาษาแมนดาริน

ที่บ้าน เป็น 40% และ 60% ตามลำดับ (Singapore Department of Statistics, 2002 อ้างถึงใน Dixon, 2005; Bokhorst-Heng & Caleon, 2009; Hornberger & Vaish, 2009)

อนึ่งในช่วงแรกนั้น นโยบายทวิภาษาทางการศึกษาของประเทศ ซึ่งเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1966 ไม่ได้ส่งผลในสมิทธิภาพของผู้เรียนโดยทันที ภาษาอังกฤษมีสถานะเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่ อีกทั้งสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ภาษาเวลานั้นก็ไม่ได้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา (Cenoz, 2003 อ้างถึงใน Chua, 2011) ผลการทดสอบทางภาษาในทศวรรษที่ 70 และ 80 จึงไม่เป็นที่น่าพอใจนัก (Goh, 1979; Tan, 1978; Moore, 1982 อ้างถึงใน Dixon, 2005) และโดยรายละเอียดยังมีข้อมูลว่าผู้เรียนในชั้นเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน มีเพียงทักษะฟัง-พูดเท่านั้นที่เป็นที่น่าพอใจ (Tan, 1978 อ้างถึงใน Dixon, 2005) เมื่อเวลาผ่านไปความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวสิงคโปร์ก็พัฒนาขึ้นตามลำดับ โดยในภาพรวมผู้เรียนที่มีเชื้อสายอินเดียมีสมิทธิภาพสูงกว่าชาวจีนและมลายู (Ministry of Education, 2002 อ้างถึงใน Dixon, 2005) และจากผลการสอบการอ่านของ IEA (The International Association for the Evaluation of Educational Achievement) ผู้เรียนชาวสิงคโปร์ที่มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยสากลอย่างเห็นได้ชัดก็อยู่ในกลุ่มเดียวกันกับผู้เรียนในประเทศสกอตแลนด์และนิวซีแลนด์ (Dixon, 2005)

จำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเพียงส่วนสำคัญหนึ่งเท่านั้น สิ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่กันไปด้วยก็คือคุณภาพหรือระดับของสมิทธิภาพทางภาษาของผู้ใช้ว่าเป็นที่น่าพอใจมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในประเทศสิงคโปร์นั้นจำแนกได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Singapore Standard English/SSE) และภาษาอังกฤษแบบภาษาปาก (Singapore Colloquial English/SCE) หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า Singlish ทั้งนี้ SSE นั้นคือภาษาอังกฤษที่สอนในสถานศึกษามีความคล้ายคลึงกันกับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานอื่นอย่าง British English และ American English ในขณะที่ SCE คือภาษาท้องถิ่นที่ใช้กันในครัวเรือน ท้องถนนและตามร้านค้า อีกทั้งเป็นภาษาแรกที่เด็กเรียนรู้จากการเลี้ยงดูของครอบครัว หากแต่รัฐบาลมองว่าเป็น ‘ภาษาวิบัติ’ ที่ควรหลีกเลี่ยงแม้ว่าพลเมืองส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นอัตลักษณ์ของชาวสิงคโปร์และเป็นสายใยที่ผนึกรวมคนในชาติไว้ (Platt, 1975; Platt & weber, 1980; Gupta, 1991, 1994; Rubdy, 2001 อ้างถึงใน MyungChang, 2010) ดังนั้นเมื่อพูดถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนสิงคโปร์ อาจจะต้องมีการแยกแยะว่าใช้เกณฑ์การพิจารณายึดตาม SSE หรือไม่

มุมมองของรัฐบาลในแง่มาตรฐานของภาษาอังกฤษดังกล่าว สะท้อนให้เห็นได้จากความตอนหนึ่งของสุนทรพจน์ของรองนายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ เมื่อปี ค.ศ. 2001 ที่ว่า

“... ความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษในวงกว้างเป็นเพียงครึ่งเดียวของความพยายาม สิ่งที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าหรืออาจจะมากกว่าเสียด้วยซ้ำก็คือการที่คนสิงคโปร์พูดภาษาอังกฤษมาตรฐานที่ฟังเข้าใจได้ไม่เพียงแต่คนสิงคโปร์ด้วยกันเอง แต่รวมถึงผู้ที่พูดภาษาอังกฤษทั่วโลกด้วย แทนที่จะพูด Singlish ที่ฟังรู้เรื่องกันเฉพาะคนในประเทศ ทั้งนี้เราจำเป็นที่จะต้องเข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจโลก ด้วยการพัฒนาประเทศให้ดึงดูดการลงทุนจากบรรษัทข้ามชาติและผู้คนที่มีความสามารถ

ให้เดินทางเข้ามา อีกทั้งเชื่อมต่อกับโลกภายนอกผ่านการค้าและการลงทุน" (Tony Tan Keng Yam, 2001 อ้างถึงใน Chua, 2010)

ในเรื่องนี้ Tharman Shanmugaratnam รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในช่วงปี ค.ศ. 2005 มีความเห็นว่าการใช้ภาษาพูดอย่าง Singlish ในสังคมจะส่งผลเสียต่อมาตรฐานของภาษาอังกฤษของผู้เรียน และการจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวต้องเป็นความพยายามร่วมกันของพ่อแม่ ผู้ปกครอง สื่อท้องถิ่นและองค์กรชุมชนต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน ความคิดดังกล่าวนี้นำไปสู่การรณรงค์ให้ชาวสิงคโปร์พูดภาษาอังกฤษมาตรฐาน (Speak Good English Movement) โดยตั้งต้นในปี ค.ศ. 2000 (Chua, 2010)

การรณรงค์ดังกล่าวมีการวางแผนภาษาอย่างเป็นระบบ อันประกอบไปด้วยกิจกรรมหลากหลายเพื่อการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ตั้งแต่การสร้างภาพลักษณ์และการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการและที่เป็นทางการ ภายใต้คำขวัญที่ว่า "Speak Well. Be Understood" โดยอาศัยสื่อท้องถิ่นทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และโทรทัศน์เป็นฝ่ายสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นการที่ผู้นำสูงสุดของประเทศกล่าวตำหนิละครโทรทัศน์ที่ผู้แสดงใช้ภาษาอย่าง Singlish โดยตรง การใช้ 'ทูตภาษา' ซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานอยู่แล้วในทุกสถานการณ์มาเป็นแบบอย่างหรือสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นคิดเลียนแบบ เรื่อยไปจนถึงให้ประชาชนคอยตรวจสอบแก้ไขการใช้ภาษากันเองให้เป็นมาตรฐาน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเพื่อนร่วมงาน สมาชิกในครอบครัวหรือคนขับรถรับจ้าง โดยกิจกรรมหนึ่งเรียกว่า "Are you a Grammar Ninja?" ซึ่งกระตุ้นให้ชาวสิงคโปร์แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ได้มาตรฐานเมื่อพบเห็น อาจจะด้วยการถ่ายรูปการใช้ภาษาอังกฤษตามภัตตาคาร ศูนย์การค้า ฉลากสินค้า แล้วเสนอการแก้ไขส่งไปลงตามสื่อและสื่อออนไลน์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการรณรงค์เช่นนี้แม้จะประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ก็มีประเด็นปัญหาที่คาดเดาได้ไม่ยากเพราะเป้าหมายที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมให้ประชาชนในประเทศซึ่งมีความหลากหลายเชิงชาติพันธุ์ทุกคนพูดภาษาอังกฤษมาตรฐานเหมือนกันหมดนั้นเป็นอุดมคติเกินไป อย่างน้อยที่สุดคำว่า 'ภาษาอังกฤษมาตรฐาน' เองก็ไม่มีความชัดเจนแน่นอนตายตัวและมีเพียงรูปแบบเดียวอย่างที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนและการสอนของครูในชั้นเรียน ซึ่งในกรณีของประเทศสิงคโปร์คือภาษาอังกฤษมาตรฐานแบบอังกฤษ (Standard British English) ซึ่งเป็นวิธภาษาหนึ่งเท่านั้น เพราะภาษาทุกภาษามีวิวัฒนาการไม่ตายตัวอยู่เป็นธรรมชาติของภาษา นอกจากนั้นเมื่อการใช้ภาษาอังกฤษแพร่หลายในทั่วทุกมุมโลก ก็เป็นธรรมดาอยู่ดีที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงภาษาอย่างต่อเนื่อง (Crystal, 2003 อ้างถึงใน Chua, 2010) ประจวบกับการที่รัฐบาลมีนโยบายเปิดรับชาวต่างชาติที่เข้ามาศึกษาต่อหรือทำงานด้วยเล็งเห็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ โดยที่คนต่างชาติต่างภาษาเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็ได้สมรสกับคนสิงคโปร์เอง สร้างความหลากหลายให้กับสมาชิกในสังคมมากยิ่งขึ้นด้วย (Chua, 2010)

ในระดับนโยบายที่ขับเคลื่อนด้วยการให้คุณค่ากับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจดังกล่าวมานี้ รัฐบาลยังส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนภาษาที่ 4 นอกเหนือจากภาษาแม่ของตนเอง ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนกลาง อันได้แก่ ภาษาที่มีประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจอย่างภาษาอาหรับ ภาษาญี่ปุ่น ภาษา

เยอรมัน เป็นต้น เพื่อเตรียมพลเมืองที่มีความสามารถในการแข่งขันเหนือคู่แข่งจากประเทศจีน อินเดีย และเวียดนาม การส่งเสริมการเรียนภาษาด้วยกลไกต่าง ๆ และการสนับสนุนจากหน่วยงานอย่างศูนย์ภาษาของกระทรวงศึกษาธิการ (MOE Language Centre) อย่างแข็งขันนี้ น่าจะเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ภาษาอันรวมถึงภาษาอังกฤษดังกล่าวให้กับผู้เรียนในทุกระดับ อย่างน้อยที่สุดก็เป็นการสร้างความมั่นใจในสัมฤทธิผลที่จะเกิดขึ้นจากความพยายามในการเรียนว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทั้งกับตนเองและประเทศชาติโดยรวม ลักษณะเช่นที่ว่านี้มีเทียบเคียงให้เห็นได้อย่างในประเทศออสเตรเลียที่กระทำการอย่างเดียวกันเพื่อให้พลเมืองมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงานอยู่ในระบบเศรษฐกิจโลก (Chua, 2010) ซึ่งในกรณีของประเทศสิงคโปร์นี้ยังเป็นการตอบสนองความจำเป็นอีกด้านที่สำคัญกล่าวคือการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้คนในประเทศต่างภูมิหลังทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์กันด้วย และในที่สุดแล้วพลเมืองของสิงคโปร์ก็จะมีคุณลักษณะเป็นพลโลกที่สมบูรณ์แบบในอุดมคติ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของชาวสิงคโปร์ด้วยกลไกเชิงนโยบายนี้ มีข้อสังเกตว่าเป็นไปในลักษณะจากบนลงล่าง (top-down) และมีลักษณะแบบสั่งการ (dominant) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็รับเอาแนวคิดและนโยบายจากนายกรัฐมนตรีมาดำเนินการ ออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ กำหนดหลักสูตรรวมไปถึงวัสดุและทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้แน่ใจว่าเป้าหมายของนโยบายบรรลุอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และการดำเนินการนี้ได้ทำอย่างเป็นระบบและเป็นแบบองค์รวม กล่าวคือทุกหน่วยงานของรัฐดำเนินการและให้การสนับสนุนภายใต้เป้าหมายของนโยบายเดียวกัน ส่งผลให้การใช้ภาษาอังกฤษทวีมากขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม (Chua, 2011)

สำหรับภาคเอกชนแล้วก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีโรงเรียนสอนเสริมเปิดสอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นที่มีความสำคัญอย่างวิชาคณิตศาสตร์ ให้กับผู้เรียนจากการศึกษาในระบบได้ฝึกทักษะเพิ่มเติม โดยเริ่มเรียนกันตั้งแต่อายุยังน้อยระดับโรงเรียนอนุบาล ให้ได้ฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่จะพูดภาษาอังกฤษให้ดีต่อไป อีกทั้งมีองค์กรนานาชาติอย่างบริติช เคานซิลในประเทศสิงคโปร์ซึ่งส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไปจนถึงระดับมัธยม ภายใต้ชื่อว่า English Holiday Courses ที่เป็นเรื่องของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การพูดอย่างมั่นใจ การอ่านงานเขียนที่เป็นบันเทิงคดี เป็นต้น ดังนั้นการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศสิงคโปร์จึงมีรูปแบบที่เรียกว่าไตรภาคี อันเป็นความร่วมมือในอันที่จะสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนระหว่าง 3 ฝ่ายได้แก่ รัฐบาล โรงเรียน และสังคม (Chua, 2011)

นอกจากนี้รัฐบาลสิงคโปร์ยังมีนโยบายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุยังน้อย กล่าวคือตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียน โดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ด้วยความเชื่อว่าการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเยาว์จะเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้เรียน และในทางตรงกันข้ามการเรียนภาษาเมื่ออายุมากขึ้นนั้นก็ทำได้ยาก ทั้งนี้เด็กนักเรียนจะได้รับการฝึกให้เรียนรู้ที่จะคิดและคิดเพื่อที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล และต่อเนื่องไปในหลักสูตรระดับประถมศึกษา ที่เน้นทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการเขียนและทักษะการอ่านผ่านโครงการของกระทรวงศึกษาธิการที่เรียกว่า STELLAR (Strategies

for English Language Learning and Reading) ส่วนหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษานั้นเป็นการเพิ่มระดับสมรรถนะการใช้ภาษาให้สูงขึ้น โดยในบางสถานศึกษานั้นผู้เรียนจะเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการแสดงบทบาทสมมติ พอดแคสติง (podcasting) การบันทึกบทความของตนเองลงบนเว็บไซต์ เป็นต้น (Chua, 2011)

2. ประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามซึ่งในปัจจุบันมีจำนวนประชากรอยู่ราว 84 ล้านคน อันประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ถึง 54 กลุ่ม มีภาษาที่ใช้แตกต่างกันเป็นจำนวนกว่าหนึ่งร้อยภาษานั้น นับแต่อดีตได้รับอิทธิพลเชิงภาษาในการทำงาน การศึกษาและการใช้ชีวิต จากประเทศที่สลับสับเปลี่ยนกันเข้ามาครอบครองหรือครอบงำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนานนับเป็นพันปี ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน ฝรั่งเศส สหภาพโซเวียต และสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้คนเวียดนามเองก็มีความพยายามผลักดัน สร้างและใช้ภาษาเวียดนามของตนเองเพื่อสร้างเอกลักษณ์และความเป็นเอกภาพตามโอกาสที่มีมาโดยตลอดเช่นกัน อย่างเช่นในศตวรรษที่ 13 ภาษาเวียดนามที่เรียกว่า ‘Nom’ ก็ถูกประดิษฐ์ขึ้น ซึ่งไม่เป็นที่เข้าใจได้ในหมู่ชาวจีน หากแต่สะท้อนระบบเสียงในภาษาและวัฒนธรรมของชาวเวียดนาม เพื่อเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นเอกราชทางภาษาของตนในระหว่างที่อยู่ใต้ปกครอง ตัวอย่างหนึ่งที่ชัดเจนของอิทธิพลเชิงภาษาจากปัจจัยภายนอกนี้ ได้แก่ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังประเทศเวียดนามแยกจากกันเป็นเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ในปี ค.ศ. 1954 โดยการสอนภาษารัสเซียและภาษาจีนในเวียดนามเหนือ ในขณะที่เวียดนามใต้สอนภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการและแพร่หลาย คู่ขนานไปกับการเรียนการสอนภาษาเวียดนามซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ (Phan, Vu & Bao, 2014) อนึ่ง ในส่วนของภาษาอังกฤษนั้น ไม่เป็นที่แน่ชัดว่าเริ่มต้นเข้ามายังประเทศเวียดนามเมื่อใด หากแต่มีหลักฐานว่าเริ่มมีการเรียนการสอนตั้งแต่สมัยที่ประเทศอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศฝรั่งเศส แต่ไม่แพร่หลายเท่ากับภาษาฝรั่งเศส (Hoang, 2011)

นโยบายภาษาของรัฐบาลประเทศเวียดนามนั้นค่อนข้างแตกต่างจากประเทศสิงคโปร์ในแง่มุมมองต่อภาษาของชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศ เมื่อประเทศได้รับเอกราชจากประเทศฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1945 ในขณะที่ภาษาเวียดนามซึ่งเป็นภาษาของชนกลุ่มใหญ่ของประเทศที่เรียกว่า ‘Kinh’ ได้รับการส่งเสริมให้เป็นภาษาประจำชาติ และเป็นภาษาที่ใช้ในระบบการศึกษาทั้งในส่วนของหลักสูตรและแบบเรียน แต่ภาษาของชนกลุ่มน้อยก็ได้รับความสำคัญจากรัฐเช่นกัน ทั้งนี้ชนกลุ่มน้อยได้รับการสนับสนุนให้คงรักษาไว้ซึ่งภาษาของตนซึ่งสะท้อนวัฒนธรรมและคุณค่าเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้ได้เรียนในสถานศึกษาอีกทั้งช่วยพัฒนาระบบการเขียน เพื่อรักษาภาษาของชนกลุ่มน้อยไม่ให้สูญหายไปด้วย อย่างไรก็ตามความพยายามเช่นนี้ก็มีอุปสรรคไม่น้อย เพราะผู้สอนส่วนใหญ่ที่พูดภาษาเวียดนามไม่รู้ภาษาของชนกลุ่มน้อย และชนกลุ่มน้อยเองก็ไม่เห็นประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจของการเรียนภาษาของตนเองด้วย การศึกษาสองภาษาในสถานศึกษาซึ่งเป็นความตั้งใจที่ดีของรัฐจึงไม่ประสบความสำเร็จนัก (Phan, Vu & Bao, 2014)

การที่นโยบายภาษาของรัฐมีแนวโน้มเปิดกว้างเช่นนี้ ส่งผลให้ในปี ค.ศ. 1986 ที่รัฐบาลมีนโยบายเปิดประเทศ (doi moi) เพราะแนวการบริหารประเทศที่ผ่านมาส่งผลให้ประเทศล้าหลัง ยากจน และล้มเหลวในการพัฒนาเศรษฐกิจ ภาษาอังกฤษกลับเข้ามามีบทบาทอีกครั้งและทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในระบบการศึกษาของประเทศ นโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศเวียดนามหลัง ปี ค.ศ. 1986 นี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจโดยแท้อีกทั้งเป็นความต้องการของพลเมืองและประเทศโดยรวมเอง ไม่ได้เกิดขึ้นภายใต้อิทธิพลจากการครอบงำของต่างประเทศอย่างที่เกิดกับเวียดนามใต้ในช่วงปี ค.ศ. 1957 เป็นต้นมาที่ประเทศได้รับความช่วยเหลือจากประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศทุนนิยมอื่น ๆ อย่างประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Do, 2007)

โดยในขณะนั้น ที่เวียดนามเหนือมีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างจีน รัสเซีย อังกฤษ และฝรั่งเศส แต่ภาษาจีนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษารัสเซียเท่านั้นที่ได้รับการส่งเสริมมากที่สุด (Wilson, 1993 อ้างถึงใน Do, 2007) และผู้ที่รู้ภาษาดังกล่าวก็ได้งานในตำแหน่งที่สำคัญ ในทางตรงกันข้ามเวียดนามใต้ภายใต้ระบบทุนนิยมควบคู่ไปกับการเรียนภาษาเวียดนาม ก็มีการส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจ ดังนั้น ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญในระบบการศึกษา ทั้งนี้ภาษาฝรั่งเศสยังคงมีอิทธิพลอยู่เพราะเวียดนามใต้ยังคงรับความช่วยเหลือจากประเทศเจ้าของภาษา นอกจากนั้นผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสำคัญในระบบการศึกษาและรัฐบาลส่วนใหญ่ก็มีภูมิหลังทางการศึกษาจากประเทศฝรั่งเศส ส่วนบทบาทของภาษาอังกฤษนั้นเป็นผลมาจากการเข้ามาของประเทศสหรัฐอเมริกาในรูปแบบของการช่วยเหลือด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ แบบเรียนภาษาอังกฤษ สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น การใช้ภาษาอังกฤษของคนเวียดนามจึงเพิ่มระดับขึ้นอย่างมากในชีวิตประจำวัน

หลังจากการรวมประเทศเมื่อสิ้นสุดสงครามเวียดนามในปี ค.ศ. 1975 บทบาทของภาษาอังกฤษรวมทั้งภาษาฝรั่งเศสก็ถดถอยลงชั่วขณะ โดยมีภาษารัสเซียเข้ามาแทนที่เป็นภาษาต่างประเทศหลักซึ่งสอนกันในสถานศึกษา ผ่านกลไกการครอบงำในลักษณะเดียวกันอย่างการให้ความช่วยเหลือและสื่อสิ่งพิมพ์จากสหภาพโซเวียต ส่วนภาษาจีนนั้นหายไปจากการศึกษาในระบบ ทั้งนี้สัดส่วนของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษารัสเซีย อังกฤษ และฝรั่งเศสในเวลานั้น คือ 70 % 20 % และ 10% ตามลำดับ และในระดับอุดมศึกษาจำนวนผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะสาขาวิชาและรายวิชานั้น ลดลงอย่างเห็นได้ชัด แต่มีข้อมูลว่ามีครูและล่ามชาวเวียดนามส่วนหนึ่งจำนวนไม่มากนักถูกส่งไปยังประเทศอังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย เพื่อศึกษาต่อหลังปริญญาตรีด้านการสอนภาษาอังกฤษ หากแต่การดำเนินการได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1979 (Do, 2007; Hoang, 2011)

อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ที่ล้มเหลวในช่วงปี ค.ศ. 1975 – 1986 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความช่วยเหลือจากกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์ที่ลดน้อยลง และการปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอกประเทศเวียดนามจึงเปลี่ยนแปลงนโยบายการบริหารประเทศด้วยการเปิดรับประเทศที่มีระบบการเมืองแตกต่างจากตนดังกล่าวมาข้างต้น และนำระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเข้ามาใช้ ทำให้ภาษาอังกฤษกลับเข้ามามีบทบาทอีกครั้งในการทำงาน การศึกษาและชีวิตประจำวัน อนึ่ง ในขณะนั้นแม้ว่ารัฐบาลจะมี

นโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษารัสเซียอยู่อย่างต่อเนื่อง หากแต่เมื่อความช่วยเหลือจากสหภาพโซเวียตเริ่มลดลง ในขณะที่การลงทุนจากประเทศทุนนิยม อย่าง ไต้หวัน สิงคโปร์ ออสเตรเลีย และมาเลเซีย เป็นต้น เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาษารัสเซียก็ไม่อาจต้านกระแสความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ รวมทั้งของพ่อแม่ผู้ปกครองได้ ซึ่งแน่นอนว่าปรากฏการณ์เช่นนี้เห็นได้ชัดเจนกว่ามากในบริเวณที่เคยเป็นเวียดนามใต้ ทั้งในเมืองใหญ่อย่างโฮจิมินห์ซิตี้และในชนบท ความเชื่อที่ว่าการรู้ภาษาอังกฤษจะส่งผลดีต่อชีวิตในอนาคต ได้รับการยืนยันจากการที่ตำแหน่งงานซึ่งค่าตอบแทนสูงอันเกิดจากการลงทุนจากต่างประเทศ ที่กำหนดคุณสมบัติผู้สมัครไว้ในส่วนของทักษะภาษาอังกฤษ และหลักฐานที่ดีอีกชิ้นหนึ่งก็คือในตอนต้นทศวรรษที่ 90 ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเลือกภาษาอังกฤษถึง 85 เปอร์เซ็นต์ และ จากคำสั่งของนายกรัฐมนตรีเวียดนามในปี ค.ศ. 1994 ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่รัฐทุกคนเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ (Nguyen, 1993 อ้างถึงใน Do, 2007)

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985 เป็นต้นมา ประเทศออสเตรเลียก็เข้ามามีบทบาทในการสอนภาษาอังกฤษให้กับชาวเวียดนามภายใต้โครงการของ UNDP ซึ่งในปี ค.ศ. 1992 ได้กลายสภาพเป็นความร่วมมือระดับทวิภาคีระหว่างสองประเทศเรียกว่า AIDAB และ AusAID ตามลำดับ โดยแต่ละปีมีครูและล่ามจำนวน 40 คนเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศออสเตรเลีย ก่อนจะสิ้นสุดลงราวต้นศตวรรษที่ 21 อนึ่ง มีข้อสังเกตว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศเวียดนามในยุคนี้ ใช้วิธีสอนแบบเน้นโครงสร้าง ซึ่งไม่ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารอย่างที่ควรจะเป็น ไม่ต่างกันมากนักกับวิธีสอนแบบไวยากรณ์-แปล ที่ใช้กันในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษช่วงที่ประเทศอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศฝรั่งเศส (Hoang, 2011)

บทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ทวีขึ้นนี้หลังการปฏิรูปเศรษฐกิจเปิดประเทศสู่โลกภายนอก ภาษาอังกฤษขยับฐานะขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศลำดับแรก และเกือบจะเป็นภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียวที่สอนกันในประเทศเวียดนามในยุคนี้ นักเรียนต้องสอบวิชาภาษาอังกฤษอันเป็นหนึ่งใน 6 วิชาเพื่อจะได้ประกาศนียบัตรระดับมัธยมศึกษา และภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา และเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก็เป็นเสมือนหนังสือเดินทางเบิกทางสู่งานที่ค่าตอบแทนสูง ไม่เฉพาะแต่งานด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงงานในภาคส่วนอื่นด้วย Phan (2017) กล่าวว่าเมื่อประเทศเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก บริษัทต่าง ๆ ก็กำหนดคุณสมบัติผู้สมัครงานไว้ว่าจะต้องมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเทียบเท่าระดับ B1 ของ CEFR และการเลื่อนตำแหน่งขึ้นเงินเดือนพนักงานก็อาศัยผลการสอบภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลให้เกิดโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษที่เปิดสอนหลังเวลาเรียนในสถานศึกษาในระบบอย่างมากมายทั่วทั้งประเทศ รวมไปถึงการเข้ามาของสถาบันอย่างบริติช เคานซิล อเมริกันอพอลโล เคมบริดจ์ และหน่วยจัดสอบโทเฟิลและโทอิค สำหรับภาคเอกชนที่ลงทุนทำธุรกิจด้านการศึกษา โรงเรียนเอกชนที่สอนเป็นภาษาอังกฤษหลายแห่งเปิดขึ้นตามเมืองใหญ่ ๆ เพื่อรองรับความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีฐานะ (Hoang, 2011) กล่าวกันว่ามีโรงเรียนสอนภาษาของเอกชนบางแห่งเปิดสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กเริ่มต้นที่อายุเพียง 5 – 6 ขวบ

เท่านั้น (Nunan, 2003 อ้างถึงใน Nguyen & Nguyen, 2007) นอกจากนั้นจำนวนของครูและผู้เรียนภาษาอังกฤษก็มีจำนวนมากกว่าสาขาอื่นอย่างเห็นได้ชัด เท่ากับว่านโยบาย *doi moi* ได้สร้างแรงกดดันในแง่ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวาง กอปรกับปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่กดดันให้เกิดความพยายามในการยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นกว่าเดิมด้วย (Hoang, 2011)

ตัวอย่างหนึ่งในส่วนของบทบาทของบริติช เคานซิลนั้น มีรายงานข่าวว่าบริติช เคานซิลจะมีส่วนในการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 1,000 คนในช่วงเวลา 6 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 เป็นต้นมา ด้วยการส่งผู้เชี่ยวชาญมาจัดการฝึกอบรม และคัดเลือกครูให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ ตลอดจนอำนวยการให้มีรายการโทรทัศน์และรายการวิทยุที่สอนภาษาอังกฤษอย่าง 'Word on the Street' การอบรมครูนี้คาดว่าจะส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำนวนถึง 440,000 คนที่อยู่ในจังหวัด Nam Dinh (British Council, 2015: online)

ทั้งนี้ ในช่วงปี ค.ศ. 1982 ถึง 2002 สถานภาพของวิชาภาษาอังกฤษเริ่มจากเป็นวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาเลือกระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มาเป็นวิชาบังคับของทั้ง 2 ระดับและเป็นวิชาเลือกในระดับประถมศึกษา อันเป็นผลจากการปรับหลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการในปี ค.ศ. 2002 โดยในระดับประถมนั้นให้เลือกเรียนได้ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป ซึ่งต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 2010 – 2011 ได้เริ่มทดลองให้เปลี่ยนสถานภาพจากวิชาเลือกมาเป็นวิชาบังคับโดยเริ่มต้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เช่นกัน เรียนสัปดาห์ละ 4 คาบๆ ละ 40 นาที นอกจากนี้เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สูงยิ่งขึ้น ในปี ค.ศ. 2008 รัฐบาลได้ให้ความเห็นชอบแผนระดับชาติระยะเวลา 10 ปีที่ชื่อว่า 'Teaching and Learning Foreign Languages in the National Formal Educational System in the Period of 2008 – 2020' พร้อมทั้งงบประมาณมูลค่าประมาณ 5 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รวมถึงการผลิตตำราและแบบเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการเรียนทุกระดับและทุกประเภทของการศึกษา รวมถึงอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา และเพื่อยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประเทศเวียดนามได้รับเอาเกณฑ์มาตรฐานการทดสอบ 6 ระดับของ Common European Framework of Reference for Languages เพื่อประเมินคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศเวียดนาม (Hoang, 2011)

ในระดับอุดมศึกษานั้น การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือมีการเปิดสอนภาษาอังกฤษทั้งในฐานะสาขาวิชาและรายวิชาในหลักสูตรต่าง ๆ โดยในส่วนของสาขาวิชานั้นผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี เรื่อยไปจนถึงระดับปริญญาเอกในสามสถาบันคือที่ดานัง ฮานอย และเว้ และในหลักสูตรนั้นรายวิชามีสถานภาพเป็นรายวิชาบังคับโดยมีสัดส่วน 10% ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี และ 12% ของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยตระหนักดีในแง่ประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคตของตน ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลยังสนับสนุนให้บางมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมให้สอนรายวิชา

เป็นภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานอย่าง เคมี ฟิสิกส์ เป็นต้น ในระยะแรกมีการดำเนินการตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติ 2 แห่งในกรุงฮานอยและโฮจิมินห์ซิตี้ และมีการขยายไปสู่มหาวิทยาลัยในภูมิภาค โดยมีความคาดหวังว่าในที่สุดทุกมหาวิทยาลัยจะมีการสอนรายวิชาต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ (Hoang, 2011)

อย่างไรก็ตาม ความต้องการและความสนใจในภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ไม่สอดคล้องกับศักยภาพในหลาย ๆ ด้านของประเทศในอันที่จะสนองตอบความต้องการซึ่งทวีขึ้นในเรื่องนี้ Hoang (2011: หน้า 15 - 16) ได้ให้ความเห็นซึ่งสอดคล้องกับนักวิชาการอื่นอย่าง Nguyen และ Nguyen (2007) Nguyen (2011) Thi, Hoa และ Truc (2013) และ Nguyen, Hamid และ Renshaw (2016) ว่า

1. ด้วยจำนวนประชากรถึง 85 ล้านคน จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแต่มีความสามารถ มีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. การผลิตแบบเรียนและการฝึกอบรมครูยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่คาดหวัง เพราะยังขาดทรัพยากรและกำลังคนอีกมาก

3. ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษายังขาดทักษะทางภาษาที่เหมาะสม ด้วยเพราะไม่มีประสบการณ์ในต่างประเทศที่ผู้คนพูดภาษาอังกฤษ และไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

4. สิ่งแวดล้อมในการเรียนภาษาไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ กล่าวคือห้องเรียนมีเสียงรบกวน จำนวนผู้เรียนมากเกินไป ห้องสมุดคุณภาพต่ำ ห้องเรียนขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนภาษา ไม่มีห้องปฏิบัติการภาษาเว้นแต่ในโรงเรียนเอกชนตามเมืองใหญ่ นอกจากนั้นครูเองก็ได้รับค่าตอบแทนน้อย ดังนั้นครูที่มีความสามารถก็เลือกที่จะเปลี่ยนอาชีพ

5. แม้ว่านโยบายของกระทรวงศึกษาธิการจะสนับสนุนและส่งเสริมให้การเรียนภาษาเป็นไปเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร หากแต่ในความเป็นจริงการสอนส่วนใหญ่เน้นการอ่าน คำศัพท์และโครงสร้างประโยค ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำข้อสอบสำคัญ ๆ อย่างการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้รัฐบาลเองก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ จัดให้มีการอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หากแต่ความสนใจในแนวทางและวิธีการสอนใหม่ของครูที่เข้าฝึกอบรมไม่ยั่งยืน หลังการฝึกอบรมครูก็เลือกที่จะหันกลับไปใช้วิธีสอนแบบเดิม

6. การสอนและการสอบไม่สอดคล้องกัน ความพยายามในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบกับอุปสรรคคือ รูปแบบของข้อสอบที่เน้นความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ทั้งนี้ในระดับอุดมศึกษา ผู้รับผิดชอบในการออกข้อสอบนำเอารูปแบบของข้อสอบมาตรฐานอย่าง TOEFL TOEIC และ IELTS มาใช้ โดยไม่คำนึงถึงว่าข้อสอบเหล่านั้นใช้ทดสอบผู้ที่ต้องการจะไปศึกษาต่อในประเทศอังกฤษหรือสหรัฐอเมริกาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

7. นโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้มีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษากล่าวคือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สร้างความวิตกกังวลให้กับผู้ที่ให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ของชาติ

ทั้งนี้แม้ว่าทัศนคติของคนในชาติต่อภาษาอังกฤษโดยทั่วไปจะเป็นไปในทางบวก แต่ก็มีความวิตกกังวลในหมู่นักวิชาการที่ตระหนักในความเป็นพหุภาษาของสังคมและความเป็นเอกภาพของประเทศ เพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตได้ในภาษาเวียดนามที่มีการนำภาษาอังกฤษมาใช้ผสมผสานอยู่ด้วยทั้งในบริบทที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่รัฐบาลมีนโยบายการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ภาษาเวียดนามที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนในชาติอาจมีความสุ่มเสี่ยง ทั้ง ๆ ที่บรรพบุรุษได้ใช้ความพยายามมานานหลายปีภายใต้การปกครองของต่างชาติที่สลับสับเปลี่ยนกันไป ที่จะสร้างเอกลักษณ์ของชาติตลอดจนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันผ่านภาษาประจำชาติ (Phan, Vu, & Bao, 2014)

3. ประเทศญี่ปุ่น

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่นมีขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1808 สมัยที่ตระกูลโทกูงาวะปกครองประเทศ โดยมีคำสั่งให้ล่ามภาษาดัตช์เรียนภาษาอังกฤษและภาษารัสเซียเพิ่ม หลังจากสถานที่ประกอบการค้าในเมืองนางาซากิถูกโจมตีโดยประเทศสหราชอาณาจักร ต่อจากนั้นก็แพร่หลายจนภาษาอังกฤษเพิ่มบทบาทเข้ามาแทนที่ภาษาดัตช์ในฐานะภาษาต่างประเทศหลัก และก้าวหน้าอย่างถึงที่สุดในสมัยเมจิปี ค.ศ. 1867 ที่ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเป็นตะวันตกและความทันสมัยให้กับประเทศ โดยมีการเรียนการสอนแยกเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะหนึ่งสอนโดยเจ้าของภาษา อีกลักษณะสอนโดยชาวญี่ปุ่นเอง ซึ่งเน้นการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาญี่ปุ่น ต่อมาในสมัยไทโชเกิดมีกระแสต่อต้านจากชาวญี่ปุ่นขึ้น โดยมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษเรียนยากและไม่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามการเรียนภาษาอังกฤษกลับมาฟื้นตัวได้อีกครั้งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1947 โดยมีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ และในปี ค.ศ. 1956 ภาษาอังกฤษก็ได้รับการกำหนดให้เป็นวิชาที่ต้องสอบเพื่อศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนที่จะถูกกำหนดให้เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และขยายไปสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 ในปี ค.ศ. 2008 ในที่สุด (Kam, 2002)

ในภาพรวม ตามความเห็นของ Kam (2002) การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประเทศญี่ปุ่นไม่ประสบความสำเร็จนัก แม้ว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจะใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเป็นเวลาหลายปี ตั้งแต่อายุประมาณ 12 ปีจนกระทั่งถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็ตาม ทั้งนี้เพราะเป้าหมายที่แท้จริงของการเรียนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาก็เพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูง (Browne & Wada, 1998; Cheng et al., 2004 อ้างถึงใน Sakamoto, 2012) ไม่ใช่เพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมตามที่มีการให้ข้อมูลเมื่อมีการสอบถามผู้เรียน นอกจากนี้ เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือลักษณะทั่วไปของชาวญี่ปุ่นที่มีความกระดากอายที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ หากยังไม่มั่นใจว่าตนมีสมิทธิภาพทางภาษาในระดับที่ดีพอ ทั้งนี้อาจจะเป็นด้วยอุดมคตินิยมหรือการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนไว้สูงโดยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้เหมือนเจ้าของภาษา (Honna, 1997 อ้างถึงใน Kam, 2002) ยิ่งไปกว่านั้นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนก็มีน้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วผู้สอนใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์-แปล และในบางกรณีมีการใช้ภาษาญี่ปุ่นเองเป็นสื่อในการสอนแทนภาษา

อังกฤษด้วย ผู้เรียนใช้เวลาในชั้นเรียนออกเสียงหรือพูดตามผู้สอนหรืออ่านออกเสียงซึ่งไม่ได้สะท้อนความเข้าใจของผู้เรียนในข้อความที่ออกเสียงไปแต่อย่างใด (LoCastro, 1996 อ้างถึงใน Kam, 2002; Sakamoto, 2012)

อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 90 เป็นต้นมา กระทรวงศึกษาธิการของญี่ปุ่นก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการสอนภาษาอังกฤษ (Browne & Wada, 1998) โดยที่คู่มือหลักสูตรภาษาอังกฤษ (1989/1990) มีระบุไว้ชัดเจนว่าวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานและสามารถแสดงออกด้วยภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีความกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารและมีความสนใจในภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ และสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วความคาดหวังในเชิงวัตถุประสงค์สูงขึ้นในลักษณะที่ผู้เรียนต้องสามารถเข้าใจในข้อมูลและเจตจำนงของผู้พูด/ผู้เขียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถแสดงออกทางภาษาซึ่งความคิดและการตัดสินใจของผู้เรียนเองด้วย อนึ่ง การระบุไว้ในคู่มือหลักสูตรเช่นนี้ย่อมส่งผลให้การพูดจาสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมีปริมาณมากขึ้น และผู้สอนจำต้องเปลี่ยนวิธีสอนเดิมไปเป็นวิธีการสอนแบบสื่อสาร หากแต่แนวปฏิบัติเช่นนี้ก็มีอุปสรรคจากการที่ผู้สอนจำนวนไม่น้อยเองยังขาดความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งประเด็นนี้ทวีความสำคัญขึ้น เมื่อมีการผลักดันนโยบายการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของรัฐทุกแห่งในเวลาต่อมา สิ่งที่มีการดำเนินการกันในขณะนี้ก็คือการจ้างครูเจ้าของภาษามาสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาหลายแห่งโดยทำหน้าเป็นผู้ช่วย (assistant language teacher/ALT) ครูชาวญี่ปุ่น (Kam, 2002)

การให้คุณค่ากับภาษาอังกฤษในเชิงเศรษฐกิจของพลเมืองและรัฐบาลประเทศญี่ปุ่นนั้นไม่ต่างกันมากนักกับประเทศอื่นในทวีปเอเชีย กล่าวคือทุกภาคส่วนตระหนักดีในประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษว่าส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกและเป็นกลไกขับเคลื่อนสู่ความเป็นนานาชาติของประเทศ (Sakamoto, 2012) ตัวอย่างในเรื่องนี้ที่สะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนนอกเหนือจากหลักฐานอย่างอัตราการเลือกเรียนเลือกสอนภาษาอังกฤษเป็นหลักในบรรดาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในสถานศึกษา ก็คือ การกำหนดนโยบายให้มีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (primary school English/ PSE policy) ดังกล่าวมาข้างต้นซึ่งเป็นไปอย่างก้าวหน้า ในลักษณะที่จากเดิมเริ่มต้นเพียงการให้ผู้เรียนได้สัมผัสและทำความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมในลักษณะที่ไม่เป็นกิจจะลักษณะในชั่วโมงที่เรียกว่า ‘period for integrated study’ มาเป็นวิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในหลักสูตร เรียนครั้งละ 45 นาที สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวมเป็น 35 ครั้งต่อปี ซึ่งต่อมาในการปรับหลักสูตรครั้งที่ 7 ในปี ค.ศ. 2008 ก็ได้มีการเพิ่มจำนวนชั่วโมงให้มากขึ้น ตามการรับรู้ว่าความถี่และปริมาณการเรียนภาษาที่กำหนดไว้เดิมไม่เพียงพอที่จะให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะ พอที่จะใช้สื่อสารในระดับพื้นฐานได้ อีกตัวอย่างหนึ่งได้แก่ แผนปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, Science, Sports and Culture/MEXT) ที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สนองตอบการเตรียมการเป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิคในปี

ค.ศ. 2020 ของประเทศญี่ปุ่น และเห็นได้จากข้อความในรายงานต่ออดีตนายกรัฐมนตรีเคโซ โอะบุชิ ในช่วงปี ค.ศ. 2000 ที่ระบุว่าการด้อยความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประเทศญี่ปุ่นได้กลายมาเป็นวิกฤติชาติ (Ng, 2016)

นอกจากนี้ นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา รัฐบาลญี่ปุ่นก็ได้มีการรณรงค์ด้วยโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างภาพลักษณ์การเป็นสมาชิกของประชาคมโลก โดยส่วนหนึ่งเป็นการดึงดูดนักศึกษาต่างชาติที่ตั้งเป้าไว้ 300,000 คนภายในปี ค.ศ. 2020 ด้วยการผลักดันให้มหาวิทยาลัยคัดสรรจำนวน 30 แห่งเปิดสอนหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนเท่านั้น ('English-only') และในปี ค.ศ. 2008 การปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่งผลให้ต้องปรับวิธีการสอนที่บังคับให้ผู้สอนต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งได้มีการดำเนินการเต็มรูปแบบตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 อนึ่ง การดำเนินการของภาครัฐก็ได้รับการตอบรับจากภาคเอกชนหลายแห่ง ดังมีรายงานว่าบริษัทขนาดใหญ่ของญี่ปุ่นที่ทำธุรกิจขายเครื่องแต่งกายอย่าง Uniqlo และบริษัทที่ทำธุรกิจด้านอิเล็กทรอนิกส์อย่าง Rakuten ก็ได้ประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เป็นทางการของบริษัทไม่เกินปี ค.ศ. 2012 (Hashimoto, 2013) สะท้อนให้เห็นเป็นอย่างดีว่าทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในเชิงประโยชน์และความจำเป็นของชาวญี่ปุ่นและรัฐบาลนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นอกเหนือจากโรงเรียนของรัฐทั่วไป ประเทศญี่ปุ่นยังมีโรงเรียนอีกประเภทที่เรียกว่า โรงเรียนสองภาษาที่ใช้โปรแกรมซึมซาบ (English immersion/bilingual schools) ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งโรงเรียนแรกสุดที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการคือ Katoh Gakuen ในอำเภอชิซูโอกะ ที่เปิดสอนในปี ค.ศ. 1992 โดยสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดในระดับชั้นแรก ๆ ก่อนจะปรับเป็นสองภาษาในระดับเกรด 7 ถึง 12 กล่าวคือวิชาภาษาญี่ปุ่น ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ดนตรีและพลศึกษาสอนเป็นภาษาญี่ปุ่น ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมโฮมรูมสอนเป็นภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์นั้นใช้ 2 ภาษาสลับกัน โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และโรงเรียนยังจัดให้มีชั้นเรียนทบทวนเป็นภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนระดับเกรด 7 ถึง 9 มีความเข้าใจในเนื้อหารายวิชาวิทยาศาสตร์และภูมิศาสตร์ด้วย (Hashimoto, 2013)

โรงเรียนสองภาษาดังที่กล่าวมานี้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอันเป็นผลมาจากความสำเร็จของโรงเรียนแรกที่เป็นผู้บุกเบิก ผลิตชนชั้นนำที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาล ทำให้สามารถสมัครเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาได้เหมือนผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนทั่วไป ซึ่งต่างจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติที่สอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการโรงเรียนเหล่านี้ก็มีอุปสรรคในด้านของการจ้างและรักษาครูที่สามารถสอนเป็น 2 ภาษาได้ เพราะครูเหล่านี้มีการเปลี่ยนงานและเปลี่ยนที่อยู่ภายในระยะเวลาสั้น ๆ (Sakamoto, 2012)

ความพยายามของรัฐและความต้องการของชาวญี่ปุ่นในด้านความรู้ความสามารถด้านภาษานั้นถูกจำกัดด้วยศักยภาพของครูผู้สอนเป็นหลัก ประกอบกับการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาครูโดยรัฐยังไม่เพียงพอ ข้อจำกัดหลักนี้กอปรด้วยสิ่งแวดล้อมในการใช้ภาษาซึ่งไม่เอื้อต่อ

การพัฒนาทักษะของผู้เรียนเช่นเดียวกันกับประเทศอื่นที่สถานภาพของภาษาอังกฤษเป็นเพียงภาษาต่างประเทศที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน Sakamoto (2012) ระบุว่าหนึ่งในสองเหตุผลที่ท้าทายความพยายามของรัฐในการผลักดันให้ญี่ปุ่นเป็นประเทศสองภาษา (ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ) ก็คือความไม่พร้อมในการเตรียมและฝึกอบรมครูให้สามารถสอนเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิผล ทั้งนี้จากการสำรวจของ Benesse Educational Research & Development Center พบว่าครูระดับประถมศึกษาได้รับการฝึกอบรมโดยเฉลี่ยเพียง 6.8 ชั่วโมงเท่านั้น และกว่า 20% ของผู้ให้ข้อมูลระบุว่าไม่ได้รับการอบรมเลย ซึ่งสอดคล้องกับที่ Ng (2016) ให้ความเห็นว่านโยบายการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของญี่ปุ่น (PSE policy) นั้นเป็นปัญหาเพราะ

1. ขาดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม
2. สื่อการสอนยังไม่มีคุณภาพ
3. ผู้สอนขาดความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ
4. ผู้สอนขาดความเข้าใจในหลักสูตรภาษาอังกฤษ
5. ผู้สอนขาดการอบรมและการสนับสนุน
6. การนำนโยบาย PSE ไปใช้ขาดเอกภาพ
7. ขาดสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เหมาะสมในอันที่จะคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้ภาษา

ทั้งนี้นับตั้งแต่การดำเนินการในส่วนของนโยบาย PSE เต็มรูปแบบในปี ค.ศ. 2011 ความวิตกกังวลจากทุกภาคส่วนรวมทั้งครูผู้สอน นักวิชาการและสื่อก็ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะในส่วนของผู้สอนที่ยังขาดคุณลักษณะที่จำเป็นในการขับเคลื่อนให้นโยบายและความตั้งใจของรัฐบาลที่จะวางรากฐานการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของพลเมืองให้เป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้ไม่เพียงแต่การขาดความมั่นใจของผู้สอนเท่านั้นซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึก/การรับรู้ของปัจเจกบุคคล แต่ระดับสมิทธิภาพของครูที่ไม่อยู่ในระดับที่จะสอนภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษในการสอนตามเนื้อหานั้นค่อนข้างเป็นรูปธรรม นอกเหนือจากประเด็นที่ว่าครูยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนอย่างแท้จริงดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งในเรื่องนี้ Matsuka Yoko ผู้ที่สนับสนุนให้มีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษามาโดยตลอดได้กล่าวไว้มีใจความว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่นนั้นเป็นเสมือนการฝึกว่ายน้ำบนเสื่อทาทามิ ซึ่งผู้เรียนจะไม่มีวันว่ายน้ำเป็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูญี่ปุ่นที่สอนภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีความหมายตามที่ควรจะเป็น

อนึ่ง มีข้อสังเกตว่าการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่นนั้น เริ่มต้นจากการเน้นทักษะการสื่อสารและความสนุกสนานในการเรียนในระดับประถมศึกษา หากแต่เมื่อเข้าสู่การเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีการสอนกลับเป็นแบบเดิมที่เน้นไวยากรณ์ คำศัพท์และการแปล (Benesse, 2009 อ้างถึงใน Sakamoto, 2012) ทั้งนี้การสอนในลักษณะดังกล่าวเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญกับการสอบโดยเฉพาะการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย (Cheng et al., 2004 อ้างถึงใน Sakamoto, 2012) ดังนั้นการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่นต้องเริ่มต้นจากการเปลี่ยนแปลง

ระบบและเนื้อหาของการสอบ เพื่อให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นสามารถพูดและฟังภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้นอกเหนือจากการอ่านและเขียนเป็นภาษาอังกฤษ และเป็นเรื่องน่ายินดีที่ว่ามหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นหลายแห่งก็ได้มีการเคลื่อนไหวสู่แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น รวมไปถึงวิธีการทดสอบด้วย ตัวอย่างที่ดีได้แก่มหาวิทยาลัยโซเฟียที่ได้ริเริ่มใช้ข้อสอบภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิมเรียกชื่อว่า Test of English for Academic Purposes (TEAP) ซึ่งให้ความสำคัญกับทั้ง 4 ทักษะโดยวัดสมิทธิภาพภาษาอังกฤษของผู้เรียนแบบองค์รวม แทนที่จะเน้นการอ่าน ไวยากรณ์และการแปลแยกส่วนกัน ซึ่งสร้างผลสะท้อน (washback effect) ต่อการผลิตแบบเรียนของสำนักพิมพ์ที่จะต้องปรับเปลี่ยนเนื้อหาและรูปแบบให้สอดคล้องด้วย และตามความคาดหวังน่าจะมีผลสะท้อนต่อการสอนในชั้นเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากผู้สอนสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลัก

4. ประเทศเกาหลีใต้

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญเป็นภาษาต่างประเทศลำดับแรกของประเทศเกาหลีใต้มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 100 ปีแล้ว (Shim & Baik, 1998 อ้างถึงใน Kam, 2002) ทั้งนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศเริ่มต้นขึ้นสมัยราชวงศ์ Chosun เพื่อฝึกบุรุษให้มีทักษะภาษาต่างประเทศอันรวมถึงภาษาอังกฤษด้วย โดยจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกสอนในสถานศึกษาของรัฐ ส่วนลักษณะที่สองสอนในโรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนของรัฐแห่งแรกนั้นตั้งขึ้นใน ปี ค.ศ. 1883 ชื่อว่า Dong Mun Hak ที่มุ่งผลิตล่ามและนักแปลจากภาษาเกาหลีเป็นภาษาต่างประเทศ ขานรับนโยบายเปิดประเทศที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ทางการทูตและการค้าของประเทศกับประเทศในทวีปยุโรปและสหรัฐอเมริกา (Lee, 1978 อ้างถึงใน Chang 2009) และอีก 3 ปีต่อมาโรงเรียน Yuk Young Gong Won ก็เปิดสอนเพื่อผลิตเยาวชนที่มีการศึกษาดีเป็นกำลังสำคัญให้กับสังคมสมัยใหม่ โรงเรียนเหล่านี้สอนโดยเจ้าของภาษา ใช้วิธีสอนแบบตรง (direct method) มีแบบเรียนเป็นภาษาอังกฤษ และการสอนครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน คุณภาพการเรียนการสอนนั้นสูงด้วยจำนวนผู้เรียนที่ไม่มากนัก และมีการสอนแบบเข้มข้น หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1893 ก็มีการเปิดโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศของรัฐขึ้นอีก เพื่อรองรับความสนใจของสามัญชนที่มีโอกาสได้เข้าศึกษา เพราะกระบวนการทำให้ทันสมัย (modernization) ในเวลานั้นช่วยลดทอนอุปสรรคเรื่องชนชั้นและฐานะทางสังคมลง ภาษาที่เปิดสอนได้แก่ ภาษาจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน รัสเซีย และญี่ปุ่น โดยมีผู้สอนเป็นชาวเกาหลีเองด้วย ส่วนเนื้อหาของหลักสูตรแยกเป็นการอ่าน การแปล การเขียน การเขียนตามคำบอก และการสนทนา ส่วนลักษณะที่สองกลุ่มโรงเรียนสอนศาสนานั้น ได้แก่ โรงเรียน BaeJae Boys High School, Ewha Girls High School และ Young Men Christian Association (YMCA) เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนสอนศาสนาเหล่านี้ไม่เพียงแต่สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กและเยาวชนเท่านั้น แต่ยังสร้างการเปลี่ยนแปลงในส่วนของความทันสมัยให้เกิดขึ้นกับสังคมเกาหลีในแง่มุมต่าง ๆ ด้วย ผ่านกลไกครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่เป็นนักบวชไม่ใช่ครูสอนภาษาโดยตรง ซึ่งก็มีประเด็นเรื่องของคุณวุฒิและประสบการณ์การสอนและใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษในรูปของคัมภีร์ไบเบิ้ล (Chang, 2009)

ความก้าวหน้าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสมัยราชวงศ์ Chosun ดังกล่าวมานี้ ต้องสะดุด

หยุดลงด้วยอิทธิพลของจักรวรรดินิยมญี่ปุ่นเป็นเวลาถึง 35 ปี ซึ่งนอกจากชาวเกาหลีต้องเปลี่ยนมาใช้ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตประจำวันแล้ว ยังต้องเรียนภาษาอังกฤษจากครูที่เป็นชาวญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ด้วย ทำให้ผู้เรียนที่เป็นชาวเกาหลีประสบปัญหาด้านการออกเสียงให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา แบบเรียนภาษาอังกฤษก็เขียนขึ้นเป็นภาษาญี่ปุ่นโดยชาวญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก (Kwon, 1995 อ้างถึงใน Chang, 2009) ส่วนการสอนใช้วิธีแบบไวยากรณ์-แปล (grammar-translation method) เป็นหลัก ซึ่งหลังจากช่วงเวลานี้ แม้ว่าประเทศเกาหลีใต้จะได้รับอิสรภาพแล้วก็ตาม วิธีการสอนแบบไวยากรณ์-แปลก็ยังคงดำเนินต่อไปจนกระทั่งทศวรรษที่ 70 ภายใต้หลักสูตรระดับชาติซึ่งพัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1955 ซึ่ง Kam (2002) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์-แปลที่ผ่านมา มีสาเหตุจากวัฒนธรรมการสอบที่เข้มข้นของคนเกาหลี นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังสอนผ่านภาษาเกาหลี คล้ายกันกับแนวปฏิบัติโดยทั่วไปในบริบทอื่นที่สถานภาพของภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศด้วย

อย่างไรก็ตาม ในทศวรรษที่ 60 วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (audio-lingual method) ก็เริ่มเข้ามามีบทบาทแทนที่วิธีการสอนแบบเดิม ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการที่หลักสูตรระดับชาติมีจุดเน้นอยู่ที่ความสามารถในการพูดและการฟังของผู้เรียน อนึ่ง วิธีการสอนแบบฟัง-พูดนี้กล่าวกันว่ามีที่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีอิทธิพลหลังสงครามเกาหลี ประเทศเกาหลีใต้รับเอาภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเข้ามาใช้เป็นมาตรฐานพร้อมกันกับวิธีการสอนและปรัชญาการศึกษาที่เป็นที่นิยมในประเทศสหรัฐอเมริกาขณะนั้น (Chung & Choi, 2016) จวบจนทศวรรษที่ 70 จุดเน้นก็เปลี่ยนไปอีกเป็นการเน้นความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งส่งผลให้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์-แปลลดบทบาทลงไปอีก ในทศวรรษที่ 80 โสตทัศนวัสดุได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยที่การทดสอบภาษาอังกฤษในช่วงนี้ครอบคลุมทักษะทั้ง 4 ด้านกล่าวคือ ฟัง พูด อ่านและเขียน (Chang, 2009)

ต่อมาในช่วงทศวรรษที่ 90 ซึ่งเป็นช่วงของหลักสูตรแห่งชาติฉบับที่ 6 และ 7 มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในแง่ของจุดเน้นภายใต้เป้าหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสามัตถิยะสื่อสารและวัฒนธรรม (cultural and communicative competence) โดยมีการใช้ประมวลวิชาเน้นหัวเรื่อง-หน้าที่ของภาษา (notional-functional syllabus) เน้นความเข้าใจในการฟัง การอ่านก่อนการพูดและการเขียน และความคล่องก่อนความแม่น (fluency over accuracy) ทั้งนี้มีนโยบายการฝึกอบรมครูเพื่อให้ครูมีสามัตถิยะสื่อสารเองด้วย และในหลักสูตรแห่งชาติฉบับที่ 7 โดยเฉพาะนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปตามหลักการ 5 ประการ อาทิ การให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน การจัดให้ผู้เรียนมีกิจกรรม/ชิ้นงานในชั้นเรียน การส่งเสริมความคิดอย่างมีเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น (Chang, 2009)

นอกจากนั้นในทศวรรษที่ 90 เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 ประเทศเกาหลีใต้ยังมีการกำหนดนโยบายการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาใหม่ โดยที่ภาษาอังกฤษได้กลายมาเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรแทนที่จะเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรเหมือนแต่ก่อน ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษกับเด็กเล็กนี้ต้องถือเป็นนวัตกรรมในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศ และเป็นที่สนใจ

อย่างมากของผู้คนที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษานั้น ในปีแรกไม่มีเรื่องของทักษะการเขียนเลย ปีที่สองนั้นการอ่านเป็นเรื่องของการทำความรู้จักกับตัวพยัญชนะ และพัฒนาขึ้นเป็นระดับคำและระดับประโยคตั้งแต่ปีที่ 3 เป็นต้นไป เด็กนักเรียนจะเรียนรู้วงคำศัพท์จำนวน 500 คำภายในช่วงเวลา 4 ปี โดยแบ่งเป็น ปีที่ 3 จำนวน 100 คำ ปีที่ 4 จำนวน 100 คำและปีที่ 5 และ 6 เพิ่มอีกปีละ 150 คำ (Chang, 2009) ซึ่งในทัศนะของ Jo (2008) จำนวนชั่วโมงที่นักเรียนระดับประถมศึกษาจะได้เรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์นั้นน้อยเกินไป กล่าวคือเพียง 1 หรือ 2 ชั่วโมงเท่านั้นหรือ 34 – 68 ชั่วโมงต่อปี ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้นอกห้องเรียน นักเรียนส่วนหนึ่งจึงหันไปหาโรงเรียนสอนเสริมของเอกชนทำให้เป็นภาระต่อพ่อแม่ผู้ปกครองในที่สุด ส่วนในระดับมัธยมศึกษานั้นภาษาอังกฤษมีสถานภาพเป็นวิชาบังคับจนกระทั่งปีแรกของมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังจากนั้นเป็นรายวิชาเลือก ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เลือกด้วยเล็งเห็นความสำคัญ และยังขวนขวายเรียนเสริมเองนอกระบบโรงเรียนด้วย

อนึ่ง การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษานี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจอยู่ในปัจจุบัน ตามรายงานข่าวของสำนักข่าวอัลญะซีเราะฮ์ (Ghani, 2018: online) ระบุว่ารัฐบาลเกาหลีใต้ได้มีนโยบายระงับการสอนภาษาอังกฤษในระดับเกรด 1 และ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา ด้วยเหตุผลหลักว่าการเรียนภาษาต่างประเทศ/ภาษาที่สองในเด็กเล็กจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสมิทธิภาพภาษาแม่หรือภาษาเกาหลีของเด็ก อีกทั้งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมและพัฒนาการด้านสติปัญญาด้วย และกำหนดให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษได้ตั้งแต่เกรด 3 เป็นต้นไป ซึ่งสวนทางกับความเชื่อของพ่อแม่ผู้ปกครองทั่วไปที่มองว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ยิ่งเริ่มต้นเร็วเท่าใดก็จะเป็นผลดีกับบุตรหลานของตนมากเท่านั้น ผลของนโยบายดังกล่าวจะทำให้ครูจำนวน 7,000 คนตกงานและเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยเสียเปรียบในเวทีการแข่งขันทางการศึกษาที่สูงมาก ทั้งนี้เพราะพ่อแม่ที่มีฐานะดีจะหาทางออกให้ลูกเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลของเอกชนที่สอนภาษาอังกฤษซึ่งค่าเล่าเรียนสูง อนึ่ง ตามการรับรู้ของคนเกาหลีนั้น เด็กที่มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษเร็วกว่าผู้อื่นจะมีผลการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่าเด็กที่ขาดโอกาสดังกล่าวอย่างมาก และความสามารถทางภาษาอังกฤษนี้ก็มีผลระยะยาวโดยเฉพาะโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยในประเทศ

ยิ่งไปกว่านั้นเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาสามัตถิยะสื่อสาร ยังมีการรับเจ้าของภาษาเป็นจำนวนมากเข้ามาสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งส่งผลกระทบต่อการรับรู้ของครูและสาธารณชน ผู้เรียนเริ่มเห็นความสำคัญของความสามารถในการสื่อสารในชีวิตประจำวันทั้งในและนอกชั้นเรียน อนึ่ง การมีเจ้าของภาษาเป็นครูสอนภาษานี้ไม่ใช่ของใหม่ ดังกล่าวมาข้างต้นแล้วว่าในสมัยราชวงศ์ Chosun ก็มีนักบวชเข้ามาเผยแพร่ศาสนาในบทบาทของครูสอนภาษาในโรงเรียน และต่อมาก็มีกลุ่มของอาสาสมัครเพื่อสันติภาพ (Peace Corps) จากประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาสอนภาษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ตามมาด้วยกลุ่มที่เข้ามาสอนตามความต้องการในการพัฒนาประเทศปลายทศวรรษที่ 70 และในทศวรรษที่ 90 ก็มีกลุ่มครูที่เข้าร่วมโครงการที่เรียกว่า Fulbright English Teaching Assistant Program ซึ่งเป็นบัณฑิตหนุ่มสาวชาว

อเมริกันที่เข้ามาสอนภาษาอังกฤษ และนอกจากครูเจ้าของภาษาที่กระทรวงศึกษาธิการจ้างมาสอนในโรงเรียนแล้ว มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยก็มีการจ้างผู้สอนเจ้าของภาษาเข้ามาสอนในสถาบันของตนเองโดยตรงด้วย (Chang, 2009) บทบาทของครูเจ้าของภาษานี้เป็นลักษณะการสอนร่วมในชั้นเรียนกับครูชาวเกาหลี โดยเน้นการสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดกับเจ้าของภาษา และมีผลทางจิตวิทยาในแง่ลดความกลัวภาษาต่างประเทศในตัวผู้เรียนไปด้วยในตัว นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่ครูเจ้าของภาษานำเข้ามาในชั้นเรียนยังมีผลสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนด้วย โดยผลการสำรวจในปี ค.ศ. 2005 พบว่าครู ผู้เรียนและพ่อแม่มีความพอใจในระบบการสอนร่วมของครูเจ้าของภาษากับครูชาวเกาหลี (Jo, 2008)

อย่างไรก็ดี การจ้างผู้สอนเจ้าของภาษาเป็นจำนวนมากดังกล่าวมานี้ ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนนโยบายของรัฐ โดยจากเดิมที่คนเกาหลีโดยรวมมีการใช้จ่ายเงินถึงประมาณ 17,000 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปีเพื่อจ้างเจ้าของภาษาจำนวนประมาณ 30,000 คนมาสอนภาษา สนองความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประสงค์จะเตรียมบุตรหลานให้มีความสามารถในการแข่งขันทั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและการสอบเข้าทำงานในตำแหน่งที่มีการแข่งขันสูง มาบัดนี้รัฐบาลกลับมีความพยายามที่จะลดค่าใช้จ่ายและเวลาในส่วนที่ใช้ไปในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวลง (*The Diplomat*, 2014: online) เรื่องนี้มีที่มาจากการที่แนวโน้มการให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สร้างความวิตกกังวลให้กับผู้คนที่เกี่ยวข้องรวมถึงรัฐบาลเป็นสำคัญ และความรู้สึกของคนในชาติซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ในคำเรียกภาษาอังกฤษว่าเป็น ‘ศาสนาประจำชาติ’ (Demick, 2002 อ้างถึงใน Chung & Choi, 2016) เพราะเป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย ความสามารถของบุคคล ความสำเร็จและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จากรายงานมีการระบุว่าบัณฑิตหนุ่มสาวที่กำลังหางานทำในปัจจุบันจะขาดความมั่นใจจนกว่าตนจะมีผลคะแนนสอบโทอิคอย่างน้อยที่สุด 900 คะแนนซึ่งก็ต้องถือว่าสูงมาก และเพื่อเตรียมการดังกล่าวพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีฐานะก็เลือกที่จะส่งบุตรหลานไปศึกษาในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือไม่ก็ส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนที่มีการสอนภาษาอังกฤษแบบโปรแกรมซึมซาบ (immersion program) ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้รัฐบาลมองว่าอาจส่งผลเสียต่อการพัฒนาภาษาแม่/ภาษาแรกของเด็ก ดังนั้น ภายใต้นโยบายดังกล่าว รัฐบาลจึงออกมาตรการต่างๆ เป็นต้นว่า

1. ห้ามโรงเรียนกวดวิชาโฆษณา โดยเฉพาะสถาบันที่เตรียมเด็กระดับประถมศึกษาเพื่อสอบแข่งขันเข้าโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. ลดจำนวนเจ้าของภาษาที่เดินทางเข้ามาสอนภาษาอังกฤษในประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งลดจำนวนลงโดยตรงและอีกส่วนในระดับมหาวิทยาลัย มีความพยายามที่จะลดจำนวนผู้สอนเจ้าของภาษาลง ด้วยการกำหนดคุณวุฒิ/คุณสมบัติของเจ้าของภาษาที่จะเข้ามาเป็นอาจารย์ให้สูงขึ้น เช่น ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ต้องมีประสบการณ์การสอนมาก่อน เป็นต้น

3. ลดระดับความยากของข้อสอบภาษาอังกฤษในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยลงเพื่อลดความกังวลของผู้เข้าสอบในส่วนนี้

อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปแล้วจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และแม้ว่าการสมัครเข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำผู้สมัครต้องได้คะแนน CSAT (จะได้กล่าวถึงในลำดับถัดไป) สูง แต่กระนั้นผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอบ CSAT ก็ยังสามารถเข้าศึกษาในสถาบันที่ได้รับการจัดอันดับไม่สูงนักได้ด้วย และอัตราการสำเร็จการศึกษาก็สูงมากเกือบ 100% ทำให้นายจ้างต้องใช้เกณฑ์ความสามารถทางภาษาอังกฤษมาคัดเลือกผู้สมัครงานที่เป็นบัณฑิตจำนวนมากในแต่ละปีดังกล่าว *The Diplomat* (2014: online) ให้ความเห็นว่านโยบายของรัฐที่ต้องการจะลดระดับความสูงของ 'ไข้ภาษาอังกฤษ' ลง อาจไม่ประสบความสำเร็จ เพราะแก้ปัญหาไม่ตรงจุด กล่าวคือการที่นายจ้างใช้เกณฑ์ความสามารถทางภาษาอังกฤษมาเป็นเครื่องมือคัดกรองผู้สมัครงาน

อนึ่ง การที่รัฐบาลมีความกังวลกับทักษะภาษาแม่และภูมิหลังทางวัฒนธรรมเกาหลีของเด็กและเยาวชนนี้ก็มีเหตุผลเป็นที่เข้าใจได้ เพราะที่ผ่านมานโยบายภาษาของประเทศก็กำหนดขึ้นภายใต้ปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ประการหนึ่งซึ่งคล้ายคลึงกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกอื่นก็คือความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ และประการที่สองเป็นเรื่องของการสร้างเอกลักษณ์และเอกภาพของชาติ ซึ่งดังที่กล่าวมาข้างต้น สมัยหนึ่งนั้นประเทศตกอยู่ใต้อิทธิพลของประเทศญี่ปุ่น ชาวเกาหลีถูกห้ามไม่ให้ใช้ภาษาของตน มีการบังคับใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาราชการแทน แม้แต่ชื่อของบุคคลก็ต้องเปลี่ยนเป็นชื่อภาษาญี่ปุ่น ชาวเกาหลีจึงมีความรู้สึกแรงกล้าว่าภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีจะต้องมีการหวงแหนรักษาเพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ความพยายามนี้รวมถึงการขจัดหรือการหลีกเลี่ยงไม่ใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศในภาษาเกาหลี ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ภาษาเกาหลีมีความ 'บริสุทธ์' ในเวลาต่อมาด้วย ทั้งนี้มีความเป็นไปได้ว่านโยบายเช่นนี้เพิ่งมากำหนดขึ้นภายหลัง หลังจากที่รัฐบาลรณรงค์เรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการอย่างมากมาโดยตลอดเพื่อให้พลเมืองมีทักษะภาษาที่สำคัญต่อการแข่งขันในเวทีโลก เพราะตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาประเทศเกาหลีใต้นั้นไม่มีประเด็นในเรื่องความหลากหลายของผู้คนทางภูมิหลังทางวัฒนธรรม (Chung & Choi, 2016) เหมือนบางประเทศอย่างประเทศสิงคโปร์ หลักสูตรภาษาเพื่อความเป็นชาตินิยมจึงไม่อยู่ในความคิดคำนึง ต่อเมื่อในศตวรรษที่ 21 นี้เป็นต้นมาสังคมเริ่มรับรู้ถึงการเข้ามาทำงานตั้งรกรากถิ่นฐานของคนต่างชาติที่หลากหลายมากขึ้นกอปรกับการที่มีกระแสความนิยมของชาวต่างชาติในวัฒนธรรมสมัยนิยมหรือประชานิยมแบบเกาหลีมากขึ้น การธำรงรักษาไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องจำเป็นพอ ๆ กันกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนมีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษสูง (Mun, 2013)

การเปลี่ยนแปลงอีกประการหนึ่งนั้นก็คือการกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนที่ประสงค์จะศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยต้องสอบ National College Scholastic Ability Test (CSAT) ที่จัดสอบโดยรัฐ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1993 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อและเพื่อเป็นการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาทางอ้อม ทั้งนี้เนื้อหาของข้อสอบมีความแตกต่างจากข้อสอบเดิมที่เรียกว่า College Entrance Academic Proficiency Test ซึ่งมีจุดเน้นในเรื่องของความรู้ทางไวยากรณ์ คำศัพท์และการออกเสียง

มาเป็นการเน้นสามัตถิยะสื่อสาร การฟังเพื่อความเข้าใจ ความคล่อง (มากกว่าความแม่น) การอ่านเพื่อความเข้าใจ และไม่มีการทดสอบการออกเสียงและการสะกดคำ ทั้งนี้ถือเป็นครั้งแรกที่มีการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยระดับประเทศ อนึ่ง การสอบเช่นนี้ส่งผลสะท้อนอย่างมากต่อการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กล่าวคือทำให้การเรียนการสอนที่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์เปลี่ยนเป็นการฝึกการอ่านและการฟังเพื่อจับใจความสำคัญและตีความ อีกทั้งมีการใช้สื่อผสมหรือระบบสื่อสารข้อมูลข่าวสารหลายชนิดโดยผ่านสื่อทางคอมพิวเตอร์มากขึ้น เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟังภาษาอังกฤษจากเทปบันทึกเสียงหรืออุปกรณ์บันทึกเสียงอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ (Korea Institute of Curriculum and Evaluation, 1999 อ้างถึงใน Chang, 2009; Kwon, 2000 อ้างถึงใน Chang, 2009) อย่างไรก็ตามจากแหล่งข้อมูลที่เป็นปัจจุบันกว่า ระบุว่าใน ปี ค.ศ. 2013 มีการให้ชะลอการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพราะพบปัญหาอุปสรรคด้านเทคนิคในการจัดสอบผู้เข้าสอบเป็นจำนวนมากพร้อม ๆ กัน และการเปลี่ยนแปลงยังส่งผลที่คาดไม่ถึงคือเพิ่มภาระด้านค่าใช้จ่ายให้กับครอบครัวที่มีบุตรหลานในการเตรียมตัวเข้าสอบมากขึ้นอีกด้วย

ความพยายามของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการของประเทศเกาหลีใต้ในอันที่จะผลักดันให้พลเมืองของประเทศมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจนั้นไม่ประสบผลสำเร็จนัก แม้ว่าคนเกาหลีจะเรียนภาษาอังกฤษมาอย่างน้อย 6 ปีก็ตาม หลักฐานอย่างหนึ่งก็คือผลการจัดอันดับสมิทธิภาพภาษาอังกฤษของ Education First (EF) ที่ประเทศเกาหลีใต้อยู่ในกลุ่มปานกลาง ด้อยกว่าประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย แต่สูงกว่าประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีน และประเทศไต้หวัน ผลการจัดอันดับนี้สอดคล้องกับผลการสอบ TOEFL iBT ที่จัดสอบโดย Educational Testing Service (Chung & Choi, 2016) สาเหตุหลักในเรื่องนี้ก็คือสถานภาพของภาษาอังกฤษเป็นเพียงภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาที่สอง ดังนั้นโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษานอกชั้นเรียนในชีวิตประจำวันจึงน้อยมาก อีกประการหนึ่งนั้นเกิดจากการที่ในทางภาษาศาสตร์ ภาษาเกาหลีจัดอยู่ในตระกูลภาษาอัลไตในขณะที่ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในตระกูลภาษาอินโด-ยูโรเปียน ความแตกต่างอย่างมากระหว่างสองภาษาเป็นอุปสรรคทำให้ผู้เรียนชาวเกาหลีประสบความยากลำบากในการพัฒนาความสามารถทางภาษา แม้ว่าความนิยมและการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศจะเป็นรองก็แต่ภาษาเกาหลีเท่านั้น (Jo, 2008) จนถึงขนาดที่มีความพยายามหลายครั้งที่จะกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่สองของประเทศ (Chung & Choi, 2016)

การที่ระดับสมิทธิภาพภาษาอังกฤษของประเทศเกาหลีใต้ดีกว่าประเทศญี่ปุ่น ไต้หวันและจีนทั้ง ๆ ที่สถานภาพของภาษาอังกฤษในสังคมเป็นไปในลักษณะเดียวกัน อาจมีสาเหตุมาจากระบบการศึกษาของประเทศเกาหลีใต้โดยรวมที่แข็งแกร่ง ทั้งนี้กล่าวกันว่าความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของประเทศที่สะท้อนให้เห็นได้ในผลการสอบของ PISA (Programme for International Student Assessment) นั้นเป็นผลมาจากครูศึกษาและการคัดเลือกครูที่เข้มแข็งด้วยส่วนหนึ่ง (OECD, 2013 อ้างถึงใน Chung & Choi, 2016) กอปรกับการบริหารจัดการการศึกษาแบบรวมอำนาจที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดนโยบายให้ทุกภาคส่วนยึดถือปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน การควบคุมคุณภาพจึงทำได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่า

5. ประเทศไทย

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยก่อนปี ค.ศ. 1893 เป็นไปอย่างไม่เป็นทางการและดำเนินไปภายใต้อิทธิพลทางการค้ากับต่างประเทศอันเป็นผลจากความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศโปรตุเกสในปี ค.ศ. 1511 เป็นประเทศแรก ตามมาด้วยประเทศสเปน เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ เดนมาร์กและฝรั่งเศส ในช่วงแรกสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยที่ไม่มีผู้รู้ภาษาอังกฤษนั้น การสื่อสารต้องกระทำผ่านภาษามาเลย์ซึ่งสร้างความยุ่งยากและความสับสน ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (ค.ศ. 1824 – 1851) ได้ทรงโปรดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ใช้สื่อสารได้โดยตรง ทั้งนี้นอกจากเหตุผลทางการค้ากับต่างประเทศแล้วยังเป็นไปด้วยเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศด้วย โดยเฉพาะในช่วงที่มีภัยคุกคามจากการล่าอาณานิคมของประเทศตะวันตก นโยบายเปิดประเทศในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเพื่อรักษาเอกราชของประเทศไว้ ส่งผลให้การเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นเรื่องจำเป็น เหตุผลอีกสองประการของการเรียนภาษาอังกฤษในห้วงเวลานี้ เกี่ยวข้องกับศาสนาและความจำเป็นในการพัฒนาประเทศให้เกิดความทันสมัย โดยในส่วนของศาสนานั้น นักบวชที่เดินทางเข้ามาเผยแพร่ศาสนาดำเนินการผ่านการสอนวิชาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ การต่อเรือ ดาราศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสอนภาษาอังกฤษที่จะใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนก่อน และในส่วนของความจำเป็นในการพัฒนาประเทศให้ทันสมัยก็เช่นกัน พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวและความจำเป็นที่จะต้องจัดการให้มีการเรียนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งภาษาอังกฤษเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วงเวลาดังกล่าวมานี้ อาศัยเหล่ามิชชันนารีที่เดินทางเข้ามา (Watson, 1983 อ้างถึงใน Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016) และจัดขึ้นในวังเป็นหลัก (Baker, 2008 อ้างถึงใน Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016) อย่างในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ทรงจ้างครูสตรีชาวอังกฤษมาสอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ แก่พระราชโอรสและพระราชธิดา ซึ่งต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหลังทรงเสด็จประพาสยุโรปและเอเชีย ในปี ค.ศ. 1870 ก็ได้ทรงตั้งโรงเรียนขึ้นในพระบรมมหาราชวังเพื่อจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษและวิชาการสมัยใหม่ และทรงพระราชทานทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศให้กับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วย ส่วนวิธีการสอนส่วนใหญ่เป็นวิธีการสอนแบบไวยากรณ์-แปล การท่องจำและวิธีสอนแบบตรง ส่วนหลักสูตรนั้นมีความยืดหยุ่นไม่กำหนดจำนวนชั่วโมงและเวลาแน่นอน ผู้เรียนเรียนจากแบบเรียนที่เขียนขึ้นโดยมิชชันนารีครอบคลุมทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแปล และการสนทนา นอกจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวังแล้ว ยังมีโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนโดยมิชชันนารีชาวอเมริกันและฝรั่งเศสให้กับผู้เรียนชาวไทยและไทยจีนในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016; Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

ในช่วงต่อมาระหว่างปี ค.ศ. 1893 – 1931 บทบาทของภาษาอังกฤษในสังคมไทยก็ยิ่งทวีความสำคัญขึ้น และยังคงเป็นไปภายใต้ปัจจัย 4 ประการดังกล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ทรงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศให้ทันสมัย ได้ส่งข้าราชการและนักเรียนไทยไปศึกษาต่อในต่างประเทศเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้นต่อเนื่องจากยุคก่อนหน้านี้ และภาษาอังกฤษได้กลายมาเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร โดยเริ่มต้นจากเป็นวิชาบังคับตั้งแต่เกรด 9 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 3 พัฒนามาเป็นวิชาบังคับตั้งแต่เกรด 1 หรือประถมศึกษาปีที่ 1 อนึ่ง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทย แตกต่างจากยุคก่อนหน้านี้ และยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม เน้นเนื้อหาในส่วนของคำศัพท์ การพูด การอ่าน การแปล การแต่งประโยค ไวยากรณ์ การคัดลายมือ การเขียนจดหมาย การเขียนตามคำบอก และการเขียนเรียงความ เป็นเวลาโดยเฉลี่ย 9 – 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมากกว่านี้หากเป็นผู้เรียนที่อยู่ในแผนกศิลป์ภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคนี้ถือว่าประสบความสำเร็จยกเว้นทักษะการฟัง-พูด เพราะนักเรียนใช้เวลาค่อนข้างมากในการเรียนและมีวินัยในการเรียน กอปรกับผู้สอนส่วนใหญ่มีความสามารถและมีความมุ่งมั่นในการสอน (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016)

ในยุคต่อมาก่อนปี ค.ศ. 1960 ภาษาอังกฤษยังคงมีบทบาทสำคัญ โดยที่ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนมีโอกาสเข้าถึงการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองและอิทธิพลของแนวคิดการพัฒนาสู่ความทันสมัย นักวิชาการและทหารที่เดินทางกลับมาจากประเทศอังกฤษและฝรั่งเศสมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงประเทศและมีความเชื่อว่าการศึกษาโดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษจะทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ นอกจากนี้วิธีการสอนแบบฟัง-พูดเริ่มเข้ามามีบทบาทควบคู่ไปกับวิธีสอนแบบเดิม ซึ่งส่งผลให้มีการใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเครื่องเล่นเทปบันทึกเสียงรวมไปถึงรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนเนื้อหาของหลักสูตรยังคงเน้นการอ่าน ในขณะที่ทักษะการพูดเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ข้อสังเกตอย่างหนึ่งก็คือผู้สอนเริ่มได้รับคู่มือตลอดจนแนวทางการสอนที่จัดทำขึ้น แตกต่างจากยุคก่อนหน้านี้ที่ผู้สอนกำหนดแนวทางของตนเองซึ่งส่งผลต่อมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นยังมีการสอนทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนแยกจากกันด้วย (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016)

ในช่วงปี ค.ศ. 1961 – 1977 บทบาทความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นไปภายใต้ปัจจัยที่แตกต่างออกไปเล็กน้อย อย่างอิทธิพลของสงครามเวียดนามที่ส่งผลให้เกิดความต้องการคนไทยที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนการที่นักธุรกิจไทยทำธุรกิจกับชาวต่างชาติมากขึ้นและการที่จำนวนสถาบันอุดมศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งต้องการฝึกทักษะภาษาเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศแทน ส่วนวิธีการสอนที่เป็นที่นิยมนั้นเป็นการสอนแบบรายบุคคล และการสอนตามโปรแกรม ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากจิตวิทยาพฤติกรรมและภาษาศาสตร์ประยุกต์ ในยุคนี้ผู้คนทั้งนักการศึกษา ผู้บริหาร สื่อมวลชน ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครองหันมาให้ความสนใจกับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นวิธีการสอน ผู้สอน หลักสูตร เป็นต้น (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016)

ในช่วงปี ค.ศ. 1978 – 1995 มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญเกิดขึ้นกล่าวคือสถานภาพของวิชาภาษาอังกฤษได้กลายมาเป็นเพียงวิชาเลือกไม่ได้เป็นวิชาบังคับอีกต่อไป ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาล้มเหลวเพราะขาดครูที่มีคุณสมบัติเพียงพอและความไม่เหมาะสมของหลักสูตรในช่วงทศวรรษที่ 60 ที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง อีกทั้งไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนกับเจ้าของภาษา และจากการที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ อีกประการหนึ่งที่สำคัญไม่น้อยก็คือรัฐบาลไทยได้รณรงค์เรื่องเอกลักษณ์ไทยในปี ค.ศ. 1977 และมองว่าผู้เรียนระดับประถมศึกษาควรจะเรียนรู้ภาษาแม่ให้ได้ก่อนที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ กอปรกับช่วงเวลานั้นประเทศสหรัฐอเมริกาพ่ายแพ้ในสงครามเวียดนาม คนไทยจึงมีทัศนคติที่ไม่ดีกับทหารอเมริกันและประเทศสหรัฐอเมริกาไปด้วย นโยบายของรัฐดังกล่าวมานี้ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากจากนักการศึกษา ครู ผู้บริหารและพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความวิตกกังวลต่อการขาดหายไปของวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตร ข้อสังเกตอย่างหนึ่งในเรื่องนี้ก็คือโรงเรียนเอกชนยังคงสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนระดับประถมศึกษาต่อไปอยู่ (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1996 หลักสูตรระดับประถมศึกษา ปี ค.ศ. 1978 ก็ได้รับการแก้ไข วิชาภาษาอังกฤษกลับมาเป็นรายวิชาเลือก และเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อยไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในทางปฏิบัติกว่า 95 % ของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยทั่วประเทศก็เปิดสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนประหนึ่งวิชาบังคับ ในช่วงนี้นอกจากจะมีการเน้นวิธีการสอนเพื่อความสามารถในการสื่อสารแล้วยังมีการใช้ประมวลวิชาเน้นหัวเรื่อง-หน้าที่ของภาษา การให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษาทางสังคมและวัฒนธรรม การเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง อันเป็นผลมาจากอิทธิพลทางความคิดในส่วนของภาษาศาสตร์สังคม และภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Sukamolson, 1998) อย่างไรก็ดีความพยายามในผลักดันวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็ประสบกับอุปสรรคใหญ่ในส่วนของผู้สอนชาวไทยที่มีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่สูงนัก (Sukamolson, 1998; Wongsothorn, Hiranburana, & Chinnawongs, 2002; Young, 2015; Hayes, 2016)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญอีกครั้ง หลังประเทศประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในปี ค.ศ. 1998 โดยหนึ่งปีหลังจากนั้นรัฐบาลได้ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาระดับชาติผ่านพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (1999) เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ และเตรียมประเทศเข้าสู่การแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปการเรียนรู้ ระบบการศึกษา การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นต้น และอีกส่วนที่สำคัญคือการทำให้เป็นสากล (internationalization) ซึ่งส่งผลให้มีการเปิดหลักสูตรนานาชาติตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ในระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้น (Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

ผลสำคัญอีกหนึ่งเรื่องคือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มีวัตถุประสงค์เตรียมผู้เรียนให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 กลุ่มสาระรวมทั้งภาษาต่างประเทศ โดยมีภาษาอังกฤษเป็นหลัก ส่วนภาษาอื่นอย่าง ภาษาจีน ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่นนั้นปล่อยให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนด ในช่วงนี้นอกจากภาษาอังกฤษจะมีการเรียนการสอนโดยเน้นความสามารถในการสื่อสารและเป็นรายวิชาบังคับแล้ว ยังแบ่งขอบข่ายสาระมาตรฐานออกเป็น 4 ขอบข่าย ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เพื่อให้แน่ใจว่านอกจากสามัตถิยะสื่อสารแล้ว ผู้เรียนต้องสามารถนำเสนอและแลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงออกซึ่งความรู้สึก และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ด้วย รวมถึงเรื่องของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาอื่นด้วย (Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

นอกเหนือจากการปฏิรูปการศึกษาและนโยบายตลอดจนแผนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมแล้ว รัฐบาลยังจัดให้มีโครงการและกลวิธีต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมการฝึกและการใช้ภาษาอังกฤษทั่วประเทศด้วย อาทิ

1. การเปิดโรงเรียนนานาชาติ ทั้งนี้นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1957 รัฐบาลไทยได้อนุญาตให้โรงเรียนนานาชาติเปิดสอนในประเทศไทยได้ (Punthumasen, 2007; อ้างถึงใน Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016) และกระทรวงศึกษาธิการก็อนุญาตให้ผู้เรียนชาวไทยศึกษาในหลักสูตรนานาชาติอย่าง International Baccalaureate และ International General Certificate of Education ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าโรงเรียนนานาชาติเหล่านี้ต้องได้รับการรับรองวิทยฐานะระดับสากลอย่าง Council of International Schools เป็นต้น นักเรียนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเหล่านี้ แน่นอนว่าย่อมมีทักษะภาษาอังกฤษดีกว่าผู้เรียนอื่นในระดับเดียวกัน

2. การเปิดหลักสูตร English Program หรือ Bilingual Program ในโรงเรียนของรัฐ ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้คิดริเริ่มให้มีการเปิดสอนในหลักสูตรที่สอนรายวิชาหลักต่าง ๆ อย่างวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และพลศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ โดยมีการจ้างครูชาวต่างชาติเข้ามาสอน (Punthumasen, 2007; อ้างถึงใน Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

3. การเปิดหลักสูตรนานาชาติในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้จากกระบวนการและความพยายามทำให้เป็นสากล กระทรวงศึกษาธิการให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน

4. การจัดทำแผนกลยุทธ์ภายใต้การปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้ส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ก็เพื่อให้ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาตามวิชาชีพของตน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอันที่จะแสวงหาความรู้ เพิ่มพูนผลการปฏิบัติงาน และความสามารถในการแข่งขันระดับโลก

5. การจัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาทิ สถาบันภาษาอังกฤษ (The English Language Institute (ELI)) ที่ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อำนวยความสะดวกและ

ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของทั้งผู้เรียนและผู้สอนและรับประกันว่าการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ นั้นตรงตามมาตรฐานของหลักสูตร นอกเหนือจาก ELI คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังจัดให้มีศูนย์ English Resource and Instructional Center (ERIC) เพื่อการอบรมและพัฒนาครูในแต่ละพื้นที่ และสถาบันภาษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และเปิดหลักสูตรที่ครูสามารถเข้าศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของตนได้ อย่างเช่น English Course for the General Public ซึ่งเป็นหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการฝึกอบรมครู และ Master of Arts Program in Teaching English as a Foreign Language สำหรับครูที่ประสงค์จะมีคุณวุฒิสูงขึ้น (Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

นอกเหนือจากโครงการและหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นนี้ ยังมีการเปิดศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (SALC) การประกาศให้ปี ค.ศ. 2012 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ สนับสนุนให้โรงเรียนทั่วประเทศสอนภาษาอังกฤษและฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์ อีกทั้งยังมีการให้แรงจูงใจโดยครูที่จัดมุมภาษาอังกฤษที่ให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษ ผ่านหนังสือและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้ประสบความสำเร็จจะได้เดินทางไปต่างประเทศเป็นรางวัล ตลอดจนการคัดเลือกครูจากประเทศเจ้าของภาษาและประเทศที่ผู้คนมีทักษะภาษาอังกฤษดีอย่างประเทศฟิลิปปินส์ ให้เข้ามาสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน Program in Teaching English as a Foreign Language สำหรับครูที่ประสงค์จะมีคุณวุฒิสูงขึ้น (Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

อย่างไรก็ดีผลจากความพยายามจากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ กอปรกับการให้คุณค่าต่อภาษาอังกฤษของคนส่วนใหญ่ในประเทศไม่ได้สะท้อนให้เห็นในผลการจัดอันดับด้านความสามารถภาษาอังกฤษเลย ตัวอย่างเช่น EF (Education First) จัดอันดับประเทศไทยไว้ที่ลำดับที่ 55 จาก 60 ประเทศที่คนเข้าทำการทดสอบภาษาอังกฤษ TOEFL (Test of English as a Foreign Language) จัดให้ไทยอยู่ลำดับที่ 116 จาก 163 ประเทศทั่วโลก และแม้แต่ผลสอบ ONET ก็ไม่เป็นที่น่าพอใจเพราะคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 20 – 30 % เท่านั้น ทั้งนี้ไม่จำเพาะแต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษเท่านั้น ผลการเรียนรู้ในวิชาอื่นก็เป็นที่น่าวิตกกังวลไม่น้อยไปกว่าดังสะท้อนให้เห็นได้จากรายงานของ WEF's Global Competitiveness Report ปี ค.ศ. 2012 – 2013 ที่ระบุว่าในบรรดาประเทศอาเซียน คุณภาพการศึกษาของประเทศไทยต่ำที่สุดใน 8 ประเทศที่ทำการสำรวจ ผลการเรียนเช่นนี้ย่อมส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของกำลังคนในประเทศ ซึ่งแม้ว่าบุคลากร/แรงงานอาจจะมีความสามารถด้านอื่นเป็นที่น่าพอใจหรือดีกว่าแรงงานในชาติสมาชิกอาเซียนอื่น แต่ก็มีจุดอ่อนเมื่อพิจารณาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ทั้งนี้จากการศึกษาวิจัยในปี ค.ศ. 2010 ของ Yilmaz (อ้างถึงใน Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016) บุคลากรไทยถึง 64 % ได้รับการประเมินว่ามีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษต่ำถึงต่ำมาก ในขณะที่บุคลากรมาเลเซียจำนวนเพียง 4 – 5 % เท่านั้นที่ความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดังกล่าว (Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016)

Kaur, Young, & Kirkpatrick (2016) ระบุว่าสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้แก่

1. การสอนในประเทศไทยเน้นผู้สอนเป็นสำคัญและมีเป้าหมายอยู่ที่การสอบ

2. ระบบการศึกษาในภาพรวมยังมีโครงสร้างการบริหารจัดการและการดำเนินการแบบบนลงล่าง แม้ว่าจะมีความพยายามในการกระจายอำนาจการบริหารจัดการการศึกษาก็ตาม อย่างไรก็ดีการกระจายอำนาจดังกล่าวจะส่งผลดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ต่อเมื่อครูผู้สอนมีความสามารถและมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน

3. การขาดแคลนครูที่มีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษ ทั้งนี้จากการสำรวจของ University of Cambridge ในปี ค.ศ. 2006 พบว่าครูไทยจำนวน 60% มีความรู้ในการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ มีเพียง 3% เท่านั้นที่มีทักษะภาษาเป็นที่น่าพอใจ ยิ่งไปกว่านั้นจากการศึกษาของ Assavanonda (2013 อ้างถึงใน Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016) เผยให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูระดับประถมศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ที่ A2 (pre-intermediate) ของ CFR (Common Framework of Reference) และครูระดับมัธยมศึกษาอยู่ที่ B1 (intermediate) ของ CFR ซึ่งต่ำกว่าครูสิงคโปร์ 2 ระดับ และ ครูมาเลย์ 1 ระดับ

4. ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ หลายคนมองวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นวิชาที่ ‘น่ากลัว’ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความอาย/ความวิตกกังวลเวลาที่ต้องพูดภาษาอังกฤษ

5. ผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาขาดความเข้าใจในภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เรียนชาวไทย

6. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคิดความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ในปี ค.ศ. 2010 รัฐบาลปฏิเสธข้อเสนอแนะที่จะประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่สองของประเทศ ด้วยความคิดที่ว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าครั้งหนึ่งประเทศเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ อีกทั้งมองว่าภาษาไทยเป็นกลไกสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ

7. สิ่งแวดล้อมทางสังคมไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทั้งนี้นอกจากผู้เรียนจะไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับเจ้าของภาษาแล้ว สิ่งต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับวัฒนธรรมตะวันตกหรือจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักก็มักถูกแปลงให้เป็นภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ เอกสาร สินค้าอุปโภคบริโภค เป็นต้น ซึ่งการละเว้นจากการกระทำดังกล่าวอาจเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับตัวภาษาเป้าหมายได้มากขึ้น

2.4 โครงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร EP/ MEP

1. ความสำคัญและความเป็นมาของโครงการ

ในปี พ.ศ. 2544 ได้มีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ วก 1065/2544 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2544 เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละระดับตามนโยบายของรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรม

ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านวิชาการ และพัฒนาบุคลิกภาพผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเป็นกรณีพิเศษ นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรปกติ โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548)

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดโครงการโรงเรียนสองภาษา (English Program) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น ในชื่อโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ซึ่งสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) ได้สรุปถึงความเป็นมาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

จากการที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบโดยจัดการศึกษารูปแบบใหม่ โรงเรียนสองภาษาถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตระหนักในความสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในด้านภาษาอังกฤษ ให้สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ โดยให้โรงเรียนที่มีความพร้อมและมีศักยภาพเพียงพอในทุกด้านดำเนินการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนสองภาษาฉบับย่อตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากความสำคัญว่า สังคมโลกปัจจุบันเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้” ภาษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมแห่งการเรียนรู้ที่จะเป็นสื่อกลางการค้นคว้า ศึกษาหาความรู้ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน รวมทั้งเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อสังคมในปัจจุบันและอนาคตเป็นอันมาก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีผู้นิยมทั่วโลก การที่นักเรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างดีนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนไทยมีความพร้อม และศักยภาพทางด้านภาษา เพื่อโลกปัจจุบันและโลกอนาคต จึงเป็นภารกิจสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการต้องเร่งดำเนินการ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้จัดทำโครงการโรงเรียนสองภาษา ซึ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน โดยคำนึงถึงความต้องการของชุมชน ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันดีงาม ตลอดจนการจัดการศึกษาตามบริบทความเป็นไทยที่มีการผสมผสานความเป็นสากล ทั้งนี้ ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยเปิดดำเนินโครงการโรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ (Mini English Program) ให้ครอบคลุมเขตพื้นที่การศึกษา อย่างน้อยเขตพื้นที่การศึกษาละ 2 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา 1 โรงเรียน และระดับมัธยมศึกษา 1 โรงเรียน ภายในปีการศึกษา 2549 ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามโครงการโรงเรียนสองภาษา 2 รูปแบบ คือ

1) English Program (EP) คือการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่ออย่างน้อย สัปดาห์ละ 15 ชั่วโมง

2) Mini English Program (MEP) คือการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่ออย่างน้อยสัปดาห์ละ 8 - 14 ชั่วโมง

โรงเรียนในโครงการสองภาษา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้ทุกวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทย วิชาในหมวดวิชาสังคมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมาย วัฒนธรรม และประเพณีของไทย ส่วนกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และวิชาพระพุทธศาสนา อาจสอนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ โดยเปิดตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา (ช่วงชั้นที่ 1-2) มัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 4) ในปีการศึกษาแรกที่เริ่มดำเนินการเปิดสอนชั้นต้นของแต่ละระดับ คือ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ/หรือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเปิดสอนเพิ่มขึ้นปีละชั้น โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามโครงการจะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน ในปีการศึกษา 2546 มีโรงเรียนที่ได้รับอนุมัติและดำเนินการโครงการแล้ว 67 โรงเรียน จำแนกโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ระดับมัธยมศึกษา 8 โรงเรียน สอนภาษาอังกฤษฉบับย่อ ระดับมัธยมศึกษา 42 โรงเรียน และระดับประถมศึกษา 17 โรงเรียน จาก 44 เขตพื้นที่การศึกษา ในปีการศึกษา 2550 จำนวนโรงเรียนที่ได้รับอนุมัติตามความพร้อมของโรงเรียนเพิ่มขึ้น รวมทั้งสิ้น 87 โรงเรียน โดยกำหนดให้ดำเนินโครงการเต็มรูปแบบ ปัจจุบันมีโรงเรียนเข้าร่วมโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 96 โรงเรียน จำแนกเป็นระดับประถมศึกษา 23 โรงเรียนและระดับมัธยมศึกษา 73 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) และตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 ถึงปัจจุบัน ทุกโรงเรียนในโครงการสองภาษาที่ได้รับการอนุมัติ มีการใช้หลักสูตรจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. แนวคิดและวัตถุประสงค์ของโครงการ

กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการจัดตั้งโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ไว้ดังนี้

1) การพัฒนาสู่ความเป็นสากลนั้น นอกจากพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์แล้ว ยังหมายรวมถึงการพัฒนากระบวนความคิด และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนด้วย

2) ความสำเร็จในการดำเนินโครงการ มุ่งถึงความคุ้มค่าของการดำเนินงานในเชิงคุณภาพ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) ครูผู้สอนทั้งโรงเรียนมีความร่วมมือกัน

4) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องประสานครูทุกคน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโครงการโรงเรียนสองภาษา

5) การจัดการเรียนการสอนโครงการโรงเรียนสองภาษาเป็นโครงการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ต้องบริหารจัดการโดยมิให้เกิดการแปลกแยก

6) ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถมากกว่า 2 ภาษาในอนาคต

7) ให้ศึกษานิเทศก์เข้าไปทำงานร่วมกับโรงเรียน โดยพัฒนาครูให้มีความสามารถในการพัฒนาผู้เรียน

ส่วนวัตถุประสงค์ของโครงการได้มีการกำหนดในภาพรวมระดับประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป.) ดังนี้

1) เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาในระดับสากล

2) เพื่อสนับสนุน ให้ครู อาจารย์ และบุคลากรของโรงเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้เต็มศักยภาพ

4) เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของโรงเรียนในโครงการ

3. หลักสูตรและเป้าหมายของหลักสูตรโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program)

หลักสูตรของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแกน และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในวิชาต่าง ๆ ตามที่โรงเรียนกำหนด ยกเว้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เฉพาะสาระที่เกี่ยวกับความเป็นไทย ประเพณีและวัฒนธรรม ดำเนินการสอนโดยครูต่างประเทศที่มีความสามารถในการใช้ภาษาหลัก หรือครูไทยที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเช่นกัน เป็นผู้ร่วมในการสอน (team teaching) หรือสอนโดยครูไทยที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกำหนดจำนวนนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา ไม่เกิน 25 คน ต่อกลุ่ม/ห้อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไปไม่เกิน 30 คน ต่อกลุ่ม/ ห้อง โดยมีเป้าหมายของหลักสูตร ดังนี้

1) ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับการสื่อสาร ค้นคว้า มีความรู้เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้รู้วิธีคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหาได้ มีจิตสำนึกต่อตนเอง ชุมชน สังคม และโลกมากขึ้น โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง

3) โรงเรียนที่ดำเนินโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จะเป็นต้นแบบในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนอื่นได้เป็นอย่างดี

4. แนวทางในการดำเนินงาน

การดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีรายละเอียดของโครงการตามที่ปรากฏในแนวดำเนินการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1065/2544 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. 43/2546 (แก้ไขเพิ่มเติม) เรื่อง ให้ใช้นโยบายและ

หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ดังนี้ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548 ก)

1) นโยบาย ให้ถือว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเป็นทางเลือกหนึ่งของการจัดการศึกษาโดยให้จัดได้เป็นบางวิชาและต้องเอื้อประโยชน์กับการจัดการเรียนการสอนของระบบที่ใช้ภาษาไทย อีกทั้งคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ซึ่งหน่วยงานต้นสังกัดตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้จ่ายได้

2) หลักเกณฑ์

2.1) สถานศึกษาที่มีความพร้อมและประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ต้องเสนอโครงการตามหัวข้อเรื่องและวิธีการในการเขียนโครงการตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด แล้วเสนอให้พิจารณาตามลำดับขั้น จนกว่าจะได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการจึงเปิดทำการสอนได้

2.2) สถานศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการแล้ว ต้องดำเนินการภายใน 2 ปี หากไม่ได้ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าโครงการนี้สิ้นสุด และกรณีที่ดำเนินการแล้วหากประสงค์ที่จะหยุดดำเนินการจะต้องแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดและผู้ปกครองนักเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 2 ปี โดยต้องคำนึงถึงการจบประโยคของนักเรียนชั้นสุดท้ายที่รับเข้าเรียนด้วย

2.3) สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ทั้งกลุ่มที่สอนเป็นภาษาไทย และกลุ่มที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ ต้องมีแผนในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มที่จัดการสอนเป็นภาษาไทยให้สามารถสอนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษา

2.4) สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ต้องจัดให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่ตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงาน โดยเน้นคุณภาพของผู้เรียนที่คุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วจัดทำรายงานประจำปีเสนอหน่วยงานต้นสังกัดและผู้เกี่ยวข้อง

2.5) สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ สามารถเปิดสอนได้ทั้งระดับก่อนประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

2.5.1) ระดับก่อนปฐมวัย จัดการเรียนการสอนได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเวลาที่จัดกิจกรรม

2.5.2) ระดับประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนได้เฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และพลศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของศาสตร์นั้น ๆ ควบคู่กับภาษาอังกฤษ

2.5.3) ระดับมัธยมศึกษา จัดการเรียนการสอนได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ยกเว้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสังคมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีไทยและวัฒนธรรมไทย

2.5.4) เวลาเรียนที่ใช้จัดการเรียนการสอน สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อใช้เวลาเรียน 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป (ไม่น้อยกว่า 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้)

2.6) ครูผู้สอนระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษา ที่เป็นชาวต่างประเทศต้องออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามสำเนียงเจ้าของภาษา และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารเบื้องต้นได้ หรือจัดให้ครูไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีเข้าไปมีส่วนร่วมตลอดเวลา

2.7) การคัดเลือกและการจัดการเกี่ยวกับครูผู้สอน มีดังนี้

2.7.1) จบปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย และต้องมีหลักฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่สอนหรือที่เกี่ยวข้อง

2.7.2) ครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษาและได้คะแนนสอบ TOEFL ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5

2.7.3) ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเด็ก และวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยมีหลักการทางด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยการเรียน

2.7.4) ครูผู้สอนชาวต่างชาติต้องได้รับการอบรมด้านหลักสูตรของประเทศไทย ภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง และครูผู้สอนทุกคนต้องมีโอกาสได้รับการพัฒนา การฝึกอบรมศึกษาดูงานในและต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ปีต่อครั้ง

2.7.5) สถานศึกษาต้องจัดให้ครูผู้สอนทุกคน ทั้งที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด

2.7.6) จัดให้ครูผู้สอนทำสัญญาปฏิบัติงานให้ครบ 1 ปีการศึกษา เป็นอย่างน้อยและมีบทลงโทษที่เข้มงวดหากละเมิดสัญญา

3) การรับนักเรียน

3.1) รับนักเรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3.2) สถานศึกษาสามารถกำหนดเงื่อนไขความสามารถของผู้เรียนได้ ตามความเห็นชอบของหน่วยงานต้นสังกัดและให้สถานศึกษาคัดเลือกนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถผ่านเกณฑ์ได้เข้าเรียน โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มอย่างน้อยร้อยละ 3 ของจำนวนนักเรียนในโครงการ

3.3) การจัดจำนวนนักเรียนแต่ละห้องเรียน ในแต่ละระดับ ดังนี้ ระดับปฐมวัยไม่เกินห้องละ 25 คน และระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น – ปลาย ระดับวิชาชีพ (ปวช.-ปวส.) ไม่เกินห้องละ 30 คน

4) การเก็บค่าเล่าเรียนและการตั้งกองทุน

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าธรรมเนียมอื่นในสถานศึกษาเอกชนและค่าใช้จ่ายที่จัดเพิ่มขึ้นนอกจากการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในสถานศึกษาของรัฐ ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดอัตราที่เหมาะสม สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาต้องจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในโครงการและมีความสามารถผ่านเกณฑ์ ได้เข้าเรียนในโครงการ

อย่างน้อยร้อยละ 3 ของจำนวนนักเรียนแต่ละปี และเพื่อให้ดอกผลของกองทุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างนักเรียนในโครงการกับนักเรียนที่เรียนเป็นภาษาไทย

5) การจัดการทรัพยากรและกิจกรรมของสถานศึกษา

5.1) สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องบริหารจัดการบุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการและสถานที่ต่าง ๆ ให้ครูและนักเรียนทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันและอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะสถานศึกษาของรัฐ ซึ่งใช้งบประมาณของรัฐต้องดูแลให้เกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

5.2) สถานศึกษาที่จัดโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ จะต้องจัดให้นักเรียนในภาคปกติและนักเรียนในโครงการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมของโรงเรียน/ ชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นไทย ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

6) การจัดการเรียนการสอน

สถานศึกษาที่จะจัดการเรียนการสอนตามโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ต้องดำเนินการดังนี้

6.1) หลักสูตรที่ใช้ต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแกน โดยจัดให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

6.2) การจัดการเรียนการสอนต้องจัดในบริบทของความเป็นไทย ผสมผสานความเป็นสากลโดยมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น ประเทศชาติ และความเป็นไทย โดยอาจจะจัดให้มีการสอนเสริมอย่างเป็นระบบ ตามความต้องการของผู้เรียน

6.3) จัดการเรียนการสอนทุกวิชาโดยสอดแทรกจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ดีงาม สร้างความมั่นใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

6.4) สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกระดับ คือ ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา หากต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน ความพร้อม ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงศักยภาพตามวัย

6.5) โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ สามารถจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ ยกเว้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ว่าด้วยเรื่องของประเทศไทย วัฒนธรรมไทย และกฎหมายไทย ให้สอนเป็นภาษาไทย ส่วนกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ/เนตรนารี/ ยุวกาชาด/ ผู้บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมอิสระ และวิชาพระพุทธศาสนาอาจสอนเป็นภาษาอังกฤษและ/หรือภาษาไทยได้

6.6) ระดับชั้นที่เปิดสอน สถานศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญในปีการศึกษาแรกที่เริ่มดำเนินการ ให้เปิดชั้นต้นของแต่ละระดับ (ประถมศึกษาปีที่ 1/ มัธยมศึกษาปีที่ 1และ/ หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 4) และเปิดสอนเพิ่มปีละชั้นตามลำดับ

6.7) จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเทคนิควิธีที่หลากหลาย เช่น การสอนแบบโครงงาน การสอนแบบบูรณาการ การสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ศึกษาความรู้ด้วยตนเองและสรุปเป็นองค์รวมความรู้ได้

6.8) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และจัดกิจกรรมเสริมนักเรียน เช่น จัดค่ายภาษาอังกฤษ จัดค่ายคอมพิวเตอร์ การทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกโรงเรียน

6.9) สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ต้องจัดอย่างน้อย 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และไม่น้อยกว่า 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ EP

7) สื่อการเรียนการสอน

7.1) สถานศึกษาต้องจัดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ในระดับปฐมวัย ทั้งฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ครูทุกคนได้ศึกษา

7.2) สถานศึกษาต้องจัดให้มีหนังสือเรียนที่เป็นภาษาไทยครบถ้วนตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด อย่างน้อย 10 ชุด ไว้ในห้องสมุด ในกรณีที่สถานศึกษาจัดทำหนังสือเรียนใช้เอง และมีการบังคับซื้อหนังสือเรียนนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน

7.3) สถานศึกษาต้องจัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน หนังสือแบบฝึกหัด หรือหนังสือที่อ่านเพิ่มเติมที่เป็นภาษาอังกฤษให้ครบทุกวิชาในจำนวนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร โดยระบุรายการจำนวนหนังสือที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่จะจัดไว้ในห้องสมุดและที่จะใช้ในการเรียนการสอนในโครงการ

7.4) สถานศึกษาต้องจัดให้มีสื่อและนวัตกรรมทางด้านการศึกษา วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เรียนอย่างครบถ้วน และเพียงพอ ได้แก่ โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยสอน สื่อโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ และสื่อในลักษณะสื่อ ICT ทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

7.5) สถานศึกษาต้องจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างหลากหลายและเพียงพอทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมถึงการจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษและควรจัดให้มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

8) การวัดผลและประเมินผล

8.1) สถานศึกษาต้องดำเนินการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ ต้องวัดผลประเมินผลเป็นภาษาอังกฤษทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสถานศึกษาควรประเมินความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษทุกทักษะของนักเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้า และเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนและให้ความสำคัญกับการประเมินคุณธรรม ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และข้อกำหนดของหลักสูตร

8.2) สถานศึกษาต้องดำเนินการวัดและประเมินผลตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรณีที่เปิดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยต้องประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และจัดทำหลักฐานแสดงผลทางด้านการเรียนของผู้เรียนตามแบบที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษากำหนดเป็นภาษาอังกฤษ

8.3) การขอรับรองคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาต้องจัดทำการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้

8.4) การวัดผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษ สถานศึกษาควรทำวิจัย ศึกษาเปรียบเทียบทางการเรียนของนักเรียนในทุกระดับชั้นปี และควรที่จะได้ทำการประเมินความสามารถด้านภาษาอังกฤษ TOEFL หรือ IELTS หรือTOEIC หรือจากสถาบันอื่นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดไว้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้จัดทำหลักฐานแสดงผลการเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

9) การกำกับ ติดตาม และประเมินโครงการ

9.1) กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาต้องจัดให้มีการกำกับติดตามและประเมินผลโครงการ การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งในด้านความพร้อมด้านการเตรียมการของสถานศึกษา การบริหารจัดการ การดำเนินงานของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน

9.2) กระทรวงศึกษาธิการต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การลดค่าใช้จ่าย คุณภาพผู้สอนและวิธีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

9.3) กระทรวงศึกษาธิการต้องส่งเสริม สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

9.4) ให้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินโครงการทุกปี เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษาแล้วรายงานผลต่อต้นสังกัดทราบ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

การดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียน มีขั้นตอน คือโรงเรียนศึกษาคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1065/2544 และ

สพฐ 43/2546 โรงเรียนเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ บุคลากร แหล่งเรียนรู้ จัดทำโครงการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษและเสนอโครงการผ่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามลำดับ เพื่อขออนุมัติโครงการ ภายในวันที่ 1 ตุลาคม ก่อนปีการศึกษาที่จะเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอน

ขั้นตอนเพื่อการพิจารณาอนุมัติโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังแผนภาพที่ 2.1

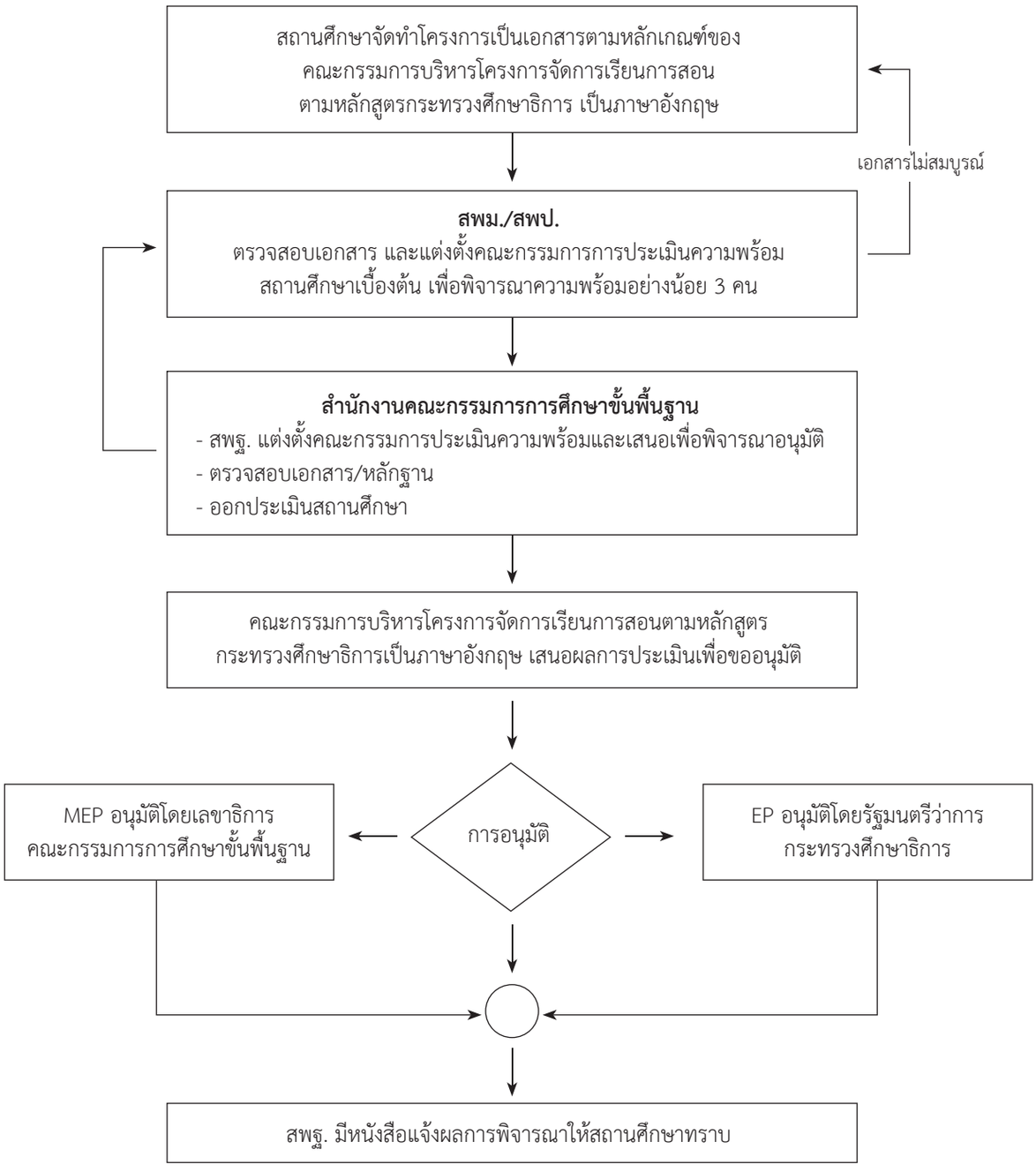

แผนภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติโครงการ English Program (EP) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

10) การบริหารโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

โรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษบริหารโครงการในรูปแบบคณะบุคคล เป็นคณะกรรมการบริหาร/ดำเนินการโครงการโรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ดังแผนภาพที่ 2.2

โครงสร้างการบริหารโครงการจัดการเรียนการสอน
ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

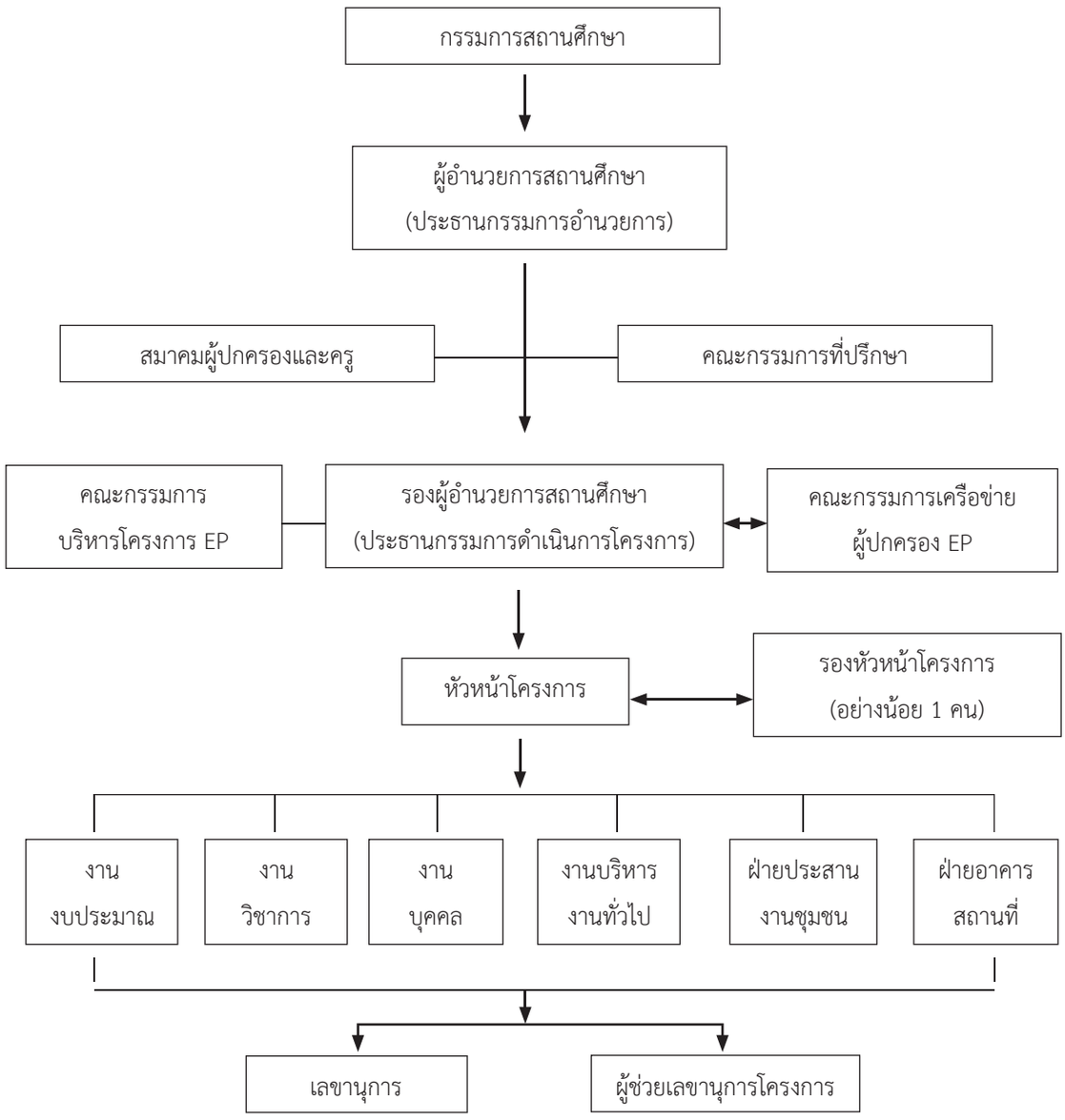

แผนภาพที่ 2.2 โครงสร้างการบริหารโครงการ English Program (EP)

11) การบริหารงานเพื่อสนับสนุนโครงการ

11.1) การบริหารครูและบุคลากร โรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษมีครูและบุคลากรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทำหน้าที่สอนและสนับสนุนการสอน

11.1.1) ครูที่เป็นชาวไทย ได้แก่ ครูประจำการของโรงเรียน ซึ่งมาช่วยปฏิบัติงานในโครงการ โดยไม่มีค่าตอบแทน และครูประจำการหรือครูที่เป็นลูกจ้างรับเงินเดือน หรือค่าตอบแทนจากโครงการ กรณีที่เป็นครูผู้สอนต้องมีคุณสมบัติ คือ มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีในวิชาที่สอนและมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี โดยผ่านการทดสอบ TOEFL หรือ TOEIC หรือ IELTS

11.1.2) ครูที่เป็นชาวต่างชาติต้องเป็นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (Native Speakers) ซึ่งประกอบด้วย อังกฤษ อเมริกัน แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ กรณีที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี โดยผ่านการทดสอบ TOEFL หรือ TOEIC หรือ IELTS

(1) ดำเนินการประกาศรับสมัครทางสื่อต่าง ๆ และทาง Website

(2) คัดเลือกครูโดยพิจารณาจากใบสมัคร คุณวุฒิ ประสบการณ์ การสัมภาษณ์ ทดลองสอน โดยมีครูและนักเรียนเข้าร่วมพิจารณาด้วย

(3) การทำสัญญา ต้องทำตามแบบที่ทางราชการกำหนด ขั้นตอนนี้มีความสำคัญ ต้องดำเนินการโดยรอบคอบและควรกำหนดระยะทดลองงานไว้ในสัญญาด้วย

(4) การขอใบอนุญาตทำงาน โรงเรียนดำเนินการเสนอเรื่องขอใบอนุญาตทำงานพร้อมเอกสารประกอบได้แก่โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียน สัญญาจ้าง ตารางสอน สำเนาหนังสือเดินทางของครูต่างชาติ และหนังสือรับรองความประพฤติของโรงเรียนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) เพื่อทราบและให้ความอนุเคราะห์ดำเนินการต่อเนื่องถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ให้ประสานขออำนวยความสะดวกถึงกรมการจัดหางาน/จัดหางานจังหวัด โรงเรียน/ครูรับหนังสือนำไปกรมการจัดหางาน/จัดหางานจังหวัด เพื่อขอรับใบอนุญาตทำงาน

กรณีการขอต่ออายุการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง (วีซ่า) โรงเรียนรวบรวมเอกสารดังกล่าวข้างต้นและแนบใบอนุญาตทำงานของครูชาวต่างประเทศ พร้อมกับโรงเรียนมีหนังสือแจ้งกับ สพท. สพท. มีหนังสือถึง สพฐ. แล้ว จึงนำไปสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เพื่อขอต่ออายุหนังสือเดินทางต่อไป

11.1.3) อัตราค่าจ้างและค่าตอบแทนครูชาวต่างประเทศ กรมบัญชีกลางอนุมัติเบิกจ่ายเงินนอกงบประมาณ (เงินบำรุงการศึกษา) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับครูชาวต่างประเทศ ดังนี้

(1) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่เกินเดือนละ 30,000 บาท/ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เกินเดือนละ 40,000 บาท

(2) กรณีจ้างเป็นรายคาบ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่เกินคาบละ 600 บาท/คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่เกินคาบละ 800 บาท/คน

(3) การพัฒนาบุคลากร โรงเรียนต้องให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูชาวต่างประเทศและควรได้ศึกษาหาความรู้วิธีการสอนใหม่ ๆ ทั้งจาก Internet หรือโดยการอบรมวิธีการสอนแบบภาษาอังกฤษ (TEFL, TESL)

11.2) การเงินและแผนการเงิน

เงินรายได้ของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษมาจาก

11.2.1) เงินค่าใช้จ่ายรายหัวที่ทางราชการจัดให้

11.2.2) เงินสนับสนุนที่จัดเก็บเพิ่มขึ้นจากเงินอุดหนุนการศึกษาที่รัฐจัดให้ โดยจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนในโรงเรียนเอกชน หรือเงินสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนรัฐบาลตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

11.2.3) เงินบริจาคหรือเงินอื่น ๆ ที่ได้รับสนับสนุนโครงการตามวัตถุประสงค์ของผู้ให้การสนับสนุน ทั้งนี้โรงเรียนต้องจัดสรรโควตาสำหรับเด็กด้อยโอกาสตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1065/2544 ให้เข้าเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่ม อย่างน้อยร้อยละ 3 ของจำนวนนักเรียนในโครงการ ให้โรงเรียนจัดทำแผนปฏิบัติการและแผนการใช้เงินและจัดทำสรุปรายงานประจำปีของโครงการ

การดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) จะประสบความสำเร็จได้ดีมีประเด็นที่เกี่ยวข้องควรตระหนักหรือระมัดระวัง ดังนี้

การบริหารจัดการ

(1) ควรดำเนินการโครงการโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายตั้งแต่การวางแผนร่วมกัน รวมทั้งการชื่นชมในความสำเร็จร่วมกัน

(2) ควรจัดโครงสร้างการบริหารงานให้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นประธานโครงการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อให้มีอำนาจในการตัดสินใจสั่งการที่จะส่งผลต่อการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) สร้างความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษให้ตรงกัน

(4) ควรสร้างแรงจูงใจ ใช้ศิลปะในการบริหารงาน กำหนดมาตรการและจัดสวัสดิการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันครูชาวต่างประเทศยกเลิกการสอนระหว่างปี

(5) ผู้รับผิดชอบจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษควรมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี มีความเสียสละ มุ่งประโยชน์เพื่อนักเรียนและมีมนุษย์สัมพันธ์ดี

(6) การบริหารด้านการเงิน เป็นเรื่องที่ควรระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง ผู้ปกครองอาจคาดหวังใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ข้อมูลทางด้านการเงินต้องชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ตลอดเวลา การบริหารการเงินควรให้ตัวแทนผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ด้วยการสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง ดังนี้

(1) ชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจและรับรู้ตรงกันว่า โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เกิดขึ้นได้เพราะการสนับสนุนของภาครัฐและเงินบริจาคของผู้ปกครองร่วมกัน

(2) ผู้ปกครองและนักเรียนต้องเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของโครงการที่มุ่งฝึกให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะด้านความคิด ทักษะด้านการเรียนรู้ และทักษะการปฏิบัติ ทั้งนี้ภายใต้วัฒนธรรมไทย

การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนและครูในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ และในหลักสูตรปกติ ได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความแปลกแยก เช่น การเข้าค่ายธรรมะ ลูกเสือ – เนตรนารี กิจกรรมกลุ่มสี กิจกรรมชมรม เป็นต้น

การสร้างความสำนึกให้แก่นักเรียนในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ให้เข้าใจและตระหนักตรงกันว่าการเรียนในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ มิได้แยกมาเป็นส่วนต่างหาก แต่ยังมีส่วนร่วมในการดำเนินการทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ทรัพยากร อาคาร สถานที่ต่าง ๆ ก็ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ งบประมาณเงินรายหัวก็ใช้บริหารร่วมกัน ดังนั้นนักเรียนโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ก็เป็นนักเรียนปกติของโรงเรียน จึงต้องร่วมกันทำกิจกรรมของโรงเรียนตามปกติ

ครูชาวต่างประเทศ

(1) ต้องแจ้งครูต่างประเทศให้ทราบล่วงหน้า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเวลาการสอน หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพราะชาวต่างประเทศมีวัฒนธรรมการทำงานตรงต่อเวลา

(2) ทำความเข้าใจกับครูชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียน การร่วมกิจกรรมในโรงเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนการสอน การปฏิบัติตนให้เข้าใจในวัฒนธรรมไทยโดยจัดทำข้อตกลงในสัญญาจ้างให้ชัดเจน

การจัดการเรียนการสอน

(1) ด้านหลักสูตร โรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยคำนึงถึงบริบทของความเป็นไทยผสมผสานความเป็นสากลโดยมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น ประเทศชาติและความเป็นไทย สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงามสร้างความมั่นใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

(2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เช่น การสอนแบบโครงงาน การสอนแบบบูรณาการ การสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และสรุปเป็นองค์ความรู้ได้

(3) การจัดเวลาเรียนและสาระการเรียนรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนรู้ โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) จัดเวลาตั้งแต่ 18 ชั่วโมงขึ้นไป อย่างน้อย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ยกเว้นวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(4) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และจัดกิจกรรมเสริมให้นักเรียน เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การจัดค่ายคอมพิวเตอร์ การทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน เป็นต้น

(5) ครูไทยต้องเป็นผู้สอนร่วม (Co - Teacher) กับครูชาวต่างประเทศในทุกชั่วโมง

(6) สื่อ แบบเรียน แหล่งเรียนรู้ และนวัตกรรมทางการศึกษา โรงเรียนต้องจัดหาแบบเรียนของสำนักพิมพ์ต่างประเทศให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ควรจัดให้มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เละเพื่อสนับสนุนเอื้อให้นักเรียนปกติได้ใช้แหล่งเรียนรู้เหล่านี้ด้วย และห้องทำงานของครูต่างชาติ ควรแยกเป็นสัดส่วนตามลักษณะวัฒนธรรมการทำงานของต่างชาติ เช่นเดียวกัน

(7) การวัดและประเมินผล โรงเรียนดำเนินการตามระเบียบการวัดและประเมินผลหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นการประเมินตามสภาพจริงและประเมินทุกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าและเป็นข้อมูลในการพัฒนานักเรียน

(8) การนิเทศ ติดตาม โรงเรียนต้องดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตามกระบวนการจัดการเรียนการสอน ทั้งครูไทย (Co-Teacher) และครูชาวต่างประเทศ และควรมีผู้รู้ผู้นิเทศจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ

12) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

นักเรียนในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษมีครูสอนทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทย และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านเศรษฐกิจจึง

มักเกิดสภาพความแปลกแยกระหว่างนักเรียนในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษและนักเรียนปกติทั่วไปโรงเรียนจึงต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกันทุกกิจกรรม เพื่อลดช่องว่างและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนทั้งสองกลุ่มให้เป็นที่ยอมรับโดยปกติทั่วไป ทั้งการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนก็จัดกิจกรรมไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

13) บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

1. ผู้อำนวยการโรงเรียน (ประธานกรรมการอำนวยการโครงการ) มีบทบาทดังนี้

1) บริหารโครงการตามนโยบายและแผนการดำเนินงาน

2) นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ

3) ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ

4) วินิจฉัย แก้ปัญหา สั่งการ ตามอำนาจที่ได้รับมอบหมาย

2. สมาคมผู้ปกครองและครู และคณะกรรมการที่ปรึกษา มีบทบาทดังนี้

1) ให้คำปรึกษาในการดำเนินโครงการ

2) เสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3. รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ หรือครูวิชาการโรงเรียน (ประธานกรรมการดำเนินงานโครงการ) มีบทบาทดังนี้

1) ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ

2) นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย

3) เป็นที่ปรึกษาของคณะทำงานทุกฝ่าย

4) จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานและนำเสนอรายงานความก้าวหน้าของโครงการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน ตลอดจนพิจารณาเสนอความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงาน

5) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงเรียน

4. ฝ่ายธุรการ

1) ดำเนินการด้านเอกสารต่าง ๆ ในงานสารบรรณ งานพัสดุ และงานการเงินตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ติดต่อประสานงานด้านเอกสารวีซ่า การขออนุญาตทำงานของครูผู้สอนชาวต่างประเทศ

3) ดูแลความเรียบร้อยของสำนักงานโครงการ ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ

4) นำเสนอข้อมูลต่าง ๆ และรายงานต่อประธานกรรมการอำนวยการโครงการ

5) อำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายของโครงการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

6) ให้บริการ ประสานงานด้านข้อมูล อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อนักเรียน ครูชาวไทยและครูชาวต่างประเทศ

7) ต้อนรับผู้ที่มาติดต่อทั้งจากภายในและภายนอกโรงเรียน

8) ดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้าง ด้วยงบประมาณตามแผนงาน ให้เป็นไปตามระเบียบและรวดเร็ว

9) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

5. ฝ่ายวิชาการ

1) ประสาน นิเทศ กำกับ ติดตาม การปฏิบัติงานของบุคลากรในด้านวิชาการ

2) ดูแล กำกับ ติดตาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดแผนการเรียนการจัดครูผู้สอน การจัดตารางสอน จัดหาตำรา/สื่อ/นวัตกรรม หนังสือประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

3) ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในด้านวิชาการ

4) ประสานครูในหมวดวิชาและครูนิเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอนชาวต่างประเทศในด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5) จัดสอนซ่อมเสริมและติดตามผลการเรียนของนักเรียนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

6) ประสานให้ครูชาวต่างประเทศให้ความรู้ด้านการสอน ให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่ครู – อาจารย์ และบุคลากรอื่นตามสมควร

7) เป็นที่ปรึกษาด้านวิชาการแก่ครูผู้สอนชาวต่างประเทศ

6. ฝ่ายกิจการนักเรียน

1) ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม

2) จัดนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเหมือนนักเรียนปกติ

3) จัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนตระหนักในความเป็นไทย

4) ติดตามประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนในการควบคุมดูแล ป้องกัน แก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

5) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

7. ฝ่ายแนะแนว

1) ประสานงานการจัดทำแผนงาน โครงการ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

2) ดูแล ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผน โครงการ

3) จัดทำเครื่องมือประเมินผลโครงการ และดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานโครงการ วิเคราะห์ สรุปผล และจัดทำสารสนเทศเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

4) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรและดำเนินการตามแผน

5) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

8. ฝ่ายประสานงานชุมชน

1) ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ผลงาน กิจกรรม ของโครงการสู่ชุมชนในทุกรูปแบบ

2) ประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อดำเนินกิจกรรมของโครงการ

3) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

9. ฝ่ายอาคารสถานที่

1) ประสานงานกับฝ่ายบริหารโรงเรียน ในการจัดเตรียมอาคารสถานที่ พร้อมดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี

2) จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ

3) ดูแล ติดตาม การปฏิบัติงานของนักการภารโรง/ลูกจ้าง ให้ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

4) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

10. ฝ่ายเลขานุการ

1) รับเอกสาร หลักฐาน และลงทะเบียนนักเรียนเข้าใหม่

2) ดูแล กำกับ ติดตาม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3) ประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่บุคลากรทุกฝ่าย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

4) ให้การต้อนรับและให้บริการแก่ผู้เข้าประชุม และศึกษาดูงาน

5) ประสานงานในการจัดหา/จัดจ้าง ครูผู้สอนชาวต่างประเทศและบุคลากรอื่นตามความเหมาะสม

6) นำเสนอข้อมูลให้ฝ่ายบริหารพิจารณาจัดจ้างครูชาวต่างประเทศพร้อมทั้งทำสัญญาจ้างและต่อสัญญาจ้าง

7) จัดกิจกรรมเสริมทักษะทางวิชาการ เช่น การจัดค่าย การจัดทัศนศึกษา การประกวด การแข่งขัน ฯลฯ

8) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

นอกจากนี้มีแนวทางปฏิบัติจากประสบการณ์ของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ

1) การขออนุมัติเปิดสอนจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2) ประชุมเตรียมการดำเนินงาน

3) ศึกษาดูงานจากโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ และโรงเรียนนานาชาติ

4) ประชาสัมพันธ์โครงการแก่ชุมชน และเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมเป็นวิทยากรจากโรงเรียนนานาชาติ และอื่น ๆ

5) ศึกษาดูงานเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศ

2. การจัดหลักสูตร

ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการโดยการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องเป็นเจ้าของภาษา

3. การจัดการเรียนการสอน

1) นักเรียนที่เข้าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้องเรียนปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษทุกคนในเดือนเมษายนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน และต้องเรียนเสริมในภาคฤดูร้อนก่อนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

2) ในรายวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษต้องเรียนภาคเรียนละ 2 รายวิชา และเน้นให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

3) อาจารย์ประจำวิชาที่สอนในภาคเรียนปกติร่วมกำหนดขอบเขตเนื้อหา จุดประสงค์รายวิชา การใช้สื่อร่วมกับอาจารย์ที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งกำกับติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด และช่วยสอนเสริมให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน

4. การทัศนศึกษา

มีการจัดทัศนศึกษาเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ปีละ 2 ครั้งทั้งในและต่างประเทศ

5. การเรียนเสริมแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน

1) มีการเรียนปรับระดับ

2) ในภาคเรียนที่ 1 จะสอนเสริมในทุกคาบว่างในวิชาที่สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อโดยอาจารย์ประจำวิชาในภาคปกติ

3) ในภาคเรียนที่ 2 จัดให้เรียนเสริมในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมเสริมความถนัดและสนใจ ในวันเสาร์และหลังจากปิดภาคเรียนที่ 2 ให้จัดเรียนเสริมวิชาภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ ศิลปะ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ

4) ในแต่ละปีอาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมแต่ละสถานการณ์

ตารางที่ 2.2 จำนวนโรงเรียนในโครงการ EP/MEP

สังกัด	ระดับ	EP (โรง)	MEP (โรง)
สพฐ.	ประถมศึกษา	33	122
	มัธยมศึกษา	114	117
สช.	อ 1 - ม.6	179	-
สอศ.	ปวช - ปวส.	-	152
รวม		326	391

2.5 โครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Boot Camp)

ความเป็นมาของโครงการ

กระทรวงศึกษาธิการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) ร่วมกับสถานทูตอังกฤษ ประจำประเทศไทย โดยเอกอัครราชทูตอังกฤษ ประจำประเทศไทย ฯพณฯ Brian Davidson ในการจัดจ้าง British Council เพื่อจัดการอบรมในศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาคซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 โครงการ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนายกระดับความรู้ ความเข้าใจ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Communicative Approach ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั่วประเทศ 2) พัฒนายกระดับภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั่วประเทศ 3) พัฒนาศักยภาพการเป็นวิทยากร สาหรับกลุ่ม Master Trainer ให้สามารถดำเนินการจัดอบรมในรูปแบบ Communicative Approach ได้ด้วยตนเอง เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ 4) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และแนวทางการปรับปรุงการอบรบในศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2559) โดยในเดือนมีนาคม ปี พ.ศ. 2559 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์) ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาครูแกนนำการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผลการประเมินเพื่อจัดกลุ่มครูตามความสามารถ (placement test) โดยครูที่มีความสามารถภาษาอังกฤษระดับ B1 ขึ้นไปประมาณ 8,000 คน และคัดเฉพาะผู้มีอายุไม่เกิน 40 ปี จะได้รับการคัดเลือก 350 คนเข้าร่วมโครงการ ซึ่งพัฒนายกระดับทั้งด้านความสามารถภาษาอังกฤษและเทคนิคการสอนเพื่อให้เป็นครูแกนนำ แล้วร่วมพัฒนารูปแบบการสอน โดยนำความรู้ ประสบการณ์จากการอบรมไปใช้จริงในการสอนแล้วขยายผลตามรูปแบบเพื่อพัฒนาเพื่อนครูสอนภาษาอังกฤษ ระยะเวลาอบรม 5 สัปดาห์ ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน จังหวัดชลบุรี วิทยากรที่ใช้ในการอบรมเป็นวิทยากรชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา (Native Speaker of English) และมีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจาก British Council จำนวน 20 คน ในระหว่างการอบรมวิทยากรทำการคัดเลือกครูเพื่อเป็นวิทยากรแกนนำ (Master Trainers) จำนวน 27 คน เพื่อพัฒนาเป็นวิทยากรในการพัฒนาครูในระยะต่อไป

ในเดือนตุลาคม 2559 นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค ทั้ง 4 ภูมิภาค โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1 มีจำนวน 4 ศูนย์ ระยะที่ 2 ขยายเป็น 8 ศูนย์ ระยะที่ 3 ขยายเป็น 12 ศูนย์ และระยะที่ 4 ขยายเป็น 15 ศูนย์ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผ่านการทดสอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ระดับ A0 – C2 จำนวนประมาณ 750 คนต่อศูนย์ต่อปี

นอกจากนี้การอบรมครูภาษาอังกฤษในรูปแบบ English Boot Camp ยังได้ดำเนินการกับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยใช้เกณฑ์การอบรมเช่นเดียวกับครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ครูต้องผ่านการทดสอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

หลักสูตรการอบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค English Boot Camp สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ และสถานทูตอังกฤษ ประจำประเทศไทย โดยบริติช เคานซิล ประเทศไทย จำนวน 3 หลักสูตร ดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2559)

1) หลักสูตรการพัฒนาวิทยากรแกนนำด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับภูมิภาค (Master Trainer) ระยะเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของวิทยากรแกนนำด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับแนวคิด วิธีการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารภายใต้กรอบ CEFR และเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการขยายผลให้แก่ครูในศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค

(1.1) Communicative Language Teaching

(1.2) Confidence-Building Speaking Activities

(1.3) Learner - Centered Classrooms

(1.4) Speaking Activities

(1.5) Planning a Task-Based Lesson

(1.6) Professional Language Community

โดยผ่านกิจกรรมการอบรมที่หลากหลาย ประกอบด้วย Teaching Analysis, Brainstorming, Group Discussions, Theoretical Lectures, Actual Practice, Reflection, Presentation and Discussion

2) หลักสูตรการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (Boot Camp) ระยะเวลา 3 สัปดาห์

สัปดาห์ที่ 1

(2.1) Get To Know You and Lesson Planning

(2.2) Teaching Vocabulary

(2.3) Language Use and Instruction for Primary

(2.4) Microteaching 1

(2.5) Getting Attention and Signaling

(2.6) Teaching Reading

สัปดาห์ที่ 2

(2.1) Teaching Language and Language Practice Activities

(2.2) Teaching Speaking

(2.3) Maximizing Speaking and Microteaching 2

(2.4) Interaction Patterns

(2.5) Grammar for Primary

สัปดาห์ที่ 3

(2.1) Classroom Interaction and Listening

(2.2) Using Songs

(2.3) Literacy (Stories) and Microteaching 3

(2.4) Giving Instructions

(2.5) Games and Review

3) หลักสูตรการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (Boot Camp) ระยะเวลา 3 สัปดาห์

สัปดาห์ที่ 1

(3.1) Get to Know You and Lesson Planning

(3.2) Engaging Vocabulary

(3.3) Lesson Planning

(3.4) Microteaching 1

(3.5) Managing Learners

(3.6) Reading

สัปดาห์ที่ 2

(3.1) Presenting New Language and Language Practice Activities

(3.2) Teaching Speaking

(3.3) Maximizing Interaction and Microteaching 2

(3.4) Interaction Patterns

(3.5) Teaching Grammar

สัปดาห์ที่ 3

(3.1) Motivating Learners and Listening

(3.2) Teaching Writing

(3.3) Error Correction

(3.4) Giving Instructions

(3.5) Planning Skills Lessons

(3.6) Review

ทั้งนี้ สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม ดังนี้

1) ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคะแนนทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (CEFR) ในระดับ A0 ขึ้นไป

2) เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

3) เป็นผู้มีสุขภาพกายและจิตสมบูรณ์

ศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Regional English Training Centers) จะจัดอบรมครูที่มีคะแนนทดสอบในระดับเดียวกัน เข้าอบรมเป็นรุ่น โดยกำหนดจำนวนรุ่นละ 75 คน

การติดตามผล ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนจะได้รับการติดตามผล ดังนี้

1) วิทยากรชาวต่างชาติ (Trainers) จะประเมินครูผู้เข้ารับการอบรมเป็นรายบุคคล ในด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษและความสามารถทางการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายทั้งแบบสังเกต แบบประเมิน และการสอบสอน ในระหว่างการอบรม

2) ภายหลังการอบรม 1 เดือน ศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Regional English Training Centers) จะเชิญครูที่ผ่านการอบรม เพื่อติดตามผลภายหลังการอบรมของแต่ละรุ่น จำนวนรุ่นละ 2 วัน เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Regional English Training Centers) ที่ได้นำความรู้จากการอบรมไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเองแล้ว 1 เดือน สะท้อนผลที่เกิดจากการนำความรู้จากการอบรมไปใช้กับนักเรียนในชั้นเรียน ปัญหา อุปสรรค และการแก้ปัญหา ข้อเสนอแนะ หรือผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

3) ภายหลังการอบรม 1 ปี ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Regional English Training Centers) ต้องส่งแผนการสอนที่ใช้ในการสอนจริง โดยใช้รูปแบบที่ได้จากการอบรม วิดีโอหรือคลิปการสอนในชั้นเรียน ให้กับศึกษานิเทศก์ภาษาอังกฤษประจำเขตพื้นที่ เพื่อนิเทศ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะ และให้ความช่วยเหลือ

ข้อมูลการตั้งศูนย์อบรมครูภาษาอังกฤษระดับภูมิภาคในสังกัดการทดสอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ปัจจุบันมีจำนวน 15 ศูนย์ ดังตารางที่ 2.3 – 2.6

ตารางที่ 2.3 ศูนย์อบรมครูในโครงการ Boot Camp จำแนกตามระยะเวลา

ระยะที่	ศูนย์ที่	ภาค	จังหวัด	ที่ตั้ง/ศูนย์อบรม
1	1	ภาคเหนือ	เชียงใหม่	โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ
	2	ภาคกลาง	กรุงเทพมหานคร	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
	3	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ขอนแก่น	โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน
	4	ภาคใต้	สุราษฎร์ธานี	โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา
2	5	ภาคเหนือ	พิษณุโลก	โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี
	6	ภาคกลาง	ชลบุรี	โรงเรียนชลกันยานุกูล
	7	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	อุบลราชธานี	โรงเรียนเบญจะมะมหาราช
	8		นครราชสีมา	โรงเรียนสุรนารีพิทยา
3	9	ภาคเหนือ	เชียงราย	โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม
	10	ภาคกลาง	เพชรบุรี	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ
	11		กาญจนบุรี	โรงเรียนกาญจนานุเคราะห์
	12	ภาคใต้	ภูเก็ต	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
4	1	ภาคเหนือ	เชียงใหม่	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
	2		เชียงราย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
	3		พิษณุโลก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
	4	ภาคกลาง	กรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
	5		เพชรบุรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
	6		ฉะเชิงเทรา	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
	7		กาญจนบุรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
	8		ลพบุรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
	9	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	บุรีรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
	10		อุบลราชธานี	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
	11		นครราชสีมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
	12		อุดรธานี	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
	13		สกลนคร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
	14	ภาคใต้	นครศรีธรรมราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
	15		สงขลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตารางที่ 2.4 ช่วงเวลาที่ดำเนินการอบรมของโครงการ Boot camp สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รุ่นที่	วัน เดือน ปี	จำนวนผู้เข้าอบรม/ศูนย์ (คน)
1	17 ต.ค. 2559 – 4 ธ.ค. 2559	75
2	21 พ.ย. 2559 - 9 ธ.ค. 2559	75
3	9 ม.ค. 2560 – 27 ม.ค. 2560	75
4	13 ก.พ. 2560- 3 มี.ค. 2560	75
5	13 มี.ค. 2560 - 12 เม.ย. 2560	75
6	24 เม.ย. 2560 - 31 พ.ค. 2560	75
7	22 พ.ค.2560 - 9 มิ.ย. 2560	75
8	26 มิ.ย. 2560 - 14 ก.ค. 2560	75
9	24 ก.ค. 2560 - 11 ส.ค. 2560	75
10	28 ส.ค. 2560 – 15 ก.ย. 2560	75
11	12 ต.ค. 2560 - 12 พ.ย. 2560	75
12	20 พ.ย. 2560 - 12 ธ.ค. 2560	75
13	8 ม.ค. 2561 - 26 ม.ค. 2561	75
14	12 ก.พ. 2561 - 2 มี.ค. 2561	75
15	12 มี.ค. 2561 - 30 มี.ค. 2561	75
16	23 เม.ย. 2561 - 11 พ.ค. 2561	75
17	21 พ.ค. 2561 - 28 มิ.ย. 2561	75
18	25 มิ.ย. 2561 - 13 ก.ค. 2561	75
19	30 ก.ค. 2561 – 17 ส.ค. 2561	75
20	27 ส.ค. 2561- 14 ก.ย. 2561	75

ตารางที่ 2.5 จำนวนครูที่เข้าอบรม จำแนกตามศูนย์อบรม โครงการ Boot Camp สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์ที่	รุ่นที่	ประมาณการจำนวนครู (คน)
1	1 - 20	1,500
2	1 - 20	1,500
3	1 - 20	1,500
4	1 - 20	1,500
5	5 - 20	1,200
6	5 - 20	1,200
7	5 - 20	1,200
8	5 - 20	1,200
9	8 - 20	975
10	8 - 20	975
11	8 - 20	975
12	8 - 20	975
13	9 - 20	825
14	9 - 20	825
15	9 - 20	825
รวม		**17,175**

ตารางที่ 2.6 จำนวนครูที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp

สังกัด	จำนวนการอบรม (รุ่น)	จำนวนครูผ่านการอบรม (คน)
สพฐ.	17 (28 มิ.ย.61)	13,125
สช.	2	199
สอศ.	2	388
รวม		**13,712**

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

วันวิสาข์ เรียวเรืองแสงกุล และสิทธิพล อาอินทร์ (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โครงการห้องเรียนสองภาษา โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก จังหวัดขอนแก่น จำนวน 43 คน ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองขั้นต้น แบบกลุ่มเดียววัดผลหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และ4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 16.33 คิดเป็นร้อยละ 81.65 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 86.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ย 17.02 คิดเป็นร้อยละ 85.10 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 93.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติในภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตนุยา เพชรสง (2558) ศึกษาเรื่อง โครงงานส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาพื้นที่จังหวัดภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงงานส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดภาคใต้ รวมทั้งศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งข้อดีและข้อเสีย หลังจากที่โรงเรียนได้จัดทำกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษแก่นักเรียน การเก็บข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามโดยผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษและอาจารย์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับโครงงานและกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดเตรียมให้แก่นักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษ รวมทั้งผลการ

ดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าวได้จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารแก่นักเรียน ทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งสิ้น 9 โครงงาน คือการจัดห้องเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ (EP) และห้องเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษขนาดเล็ก (MEP) กิจกรรมส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ โครงงานมัคคุเทศก์น้อย (youth guides) โครงงานนักเรียนแลกเปลี่ยน (exchange student programs) โครงงานทัศนศึกษาต่างประเทศ (overseas trips) โครงงานค่ายภาษาอังกฤษ (English camps) โครงงานวันภาษาอังกฤษ (English Days) โครงงานคลับภาษาอังกฤษ (English clubs) และโครงการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (street interview projects) จากการดำเนินงานดังกล่าวพบว่า ผลที่เกิดขึ้น คือนักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ในขณะที่มีผลกระทบด้านลบเกิดขึ้นเนื่องจากพบปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการดำเนินงานโดยมีสาเหตุมาจากงบประมาณ ครูผู้สอน และนักเรียน

สุมณฑา บุญวัฒนะกุล, วัชรินทร์ อินทพรหม, วณิฎา แช่มลำเจียก และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี (2557) ศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การบริหารโครงการ EP ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ1) ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารโครงการ EP 2) ศึกษาระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการ EP และ 3) พัฒนายุทธศาสตร์การบริหารโครงการ EP โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูล เชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 27 คน วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 169 คน การตรวจสอบข้อมูลใช้วิธีการสามเส้า การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาการบริหารโครงการ EP สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การเมืองและกฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญในการบริหารงานที่มีรูปแบบผสมผสาน ระหว่างยุทธศาสตร์ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ส่วนสภาพแวดล้อมภายในการบริหารโครงการ EP จัดการเรียนการสอนในบริบทความเป็นไทยผสมผสานกับความเป็นสากล เน้นที่หลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นสำคัญ 2. ระดับปัจจัยการบริหารโครงการ EP แบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (ประเทศ) ได้แก่ การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ) ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ และ เทคโนโลยี อยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน (การบริหารโครงการ EP) ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากร หลักสูตรการเรียนการสอน นักเรียน/ผู้เรียน ผู้ปกครอง/ ชุมชน และการบริหารงบประมาณและทรัพยากรโครงการ EP อยู่ในระดับมากที่สุด และ 3. ยุทธศาสตร์การบริหารโครงการ EP ให้มีประสิทธิภาพได้แก่ 1) การสร้างความเป็นเลิศทางความรู้คู่คุณธรรม 2) การพัฒนาบุคลากรทั้งครูไทยและครูต่างชาติสู่ครูมืออาชีพ 3) การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง 4) การสร้างความสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง 5) การสร้างภาคีเครือข่ายในประเทศ ระหว่างประเทศ

และนานาชาติ 6) การพัฒนาระบบบริหารการจัดการที่ดีและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

นันทิภา ยังค์กมล (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรคณิตศาสตร์อิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับประถมศึกษา ในโครงการภาษาอังกฤษของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรคณิตศาสตร์อิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับประถมศึกษาในโครงการภาษาอังกฤษของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์มุ่งรวบรวมเว็บไซต์ที่เป็นทรัพยากรการเรียนรู้ในหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ โดยผู้วิจัยได้รวบรวมสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรคณิตศาสตร์โดยศึกษาจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่นำเสนอการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา แล้วทำการวิเคราะห์ความต้องการในหลักสูตรคณิตศาสตร์อิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับประถมศึกษาในโครงการภาษาอังกฤษของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นกลุ่มครูผู้สอนคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน เป็นครูผู้สอนชาวไทย 6 คน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศ 6 คน เพื่อหาสาระการเรียนรู้ที่ต้องการแล้วจึงรวบรวมเว็บไซต์ที่เป็นทรัพยากรการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ หลังจากนั้นได้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นมาหาความสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด และความเหมาะสมของเว็บไซต์ที่เป็นทรัพยากรการเรียนรู้ในหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาว่าสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในแต่ละระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีความสอดคล้องที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าทรัพยากรการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีประโยชน์ต่อผู้สอนในการนำไปใช้ในการเรียนการสอน และมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสนใจและวัยของผู้เรียน

รสสุคนธ์ เสวตเวชากุล (2558) ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนโครงการภาษาอังกฤษ และโครงการปกติ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานแบบแผนเชิงอธิบาย ซึ่งใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน 2 วิธี เพื่อยืนยันตรวจสอบ หรือสนับสนุนข้อค้นพบ ทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามและข้อมูลเชิงคุณลักษณะด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามที่ใช้วัดระดับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองประกอบด้วยด้านความเต็มใจในการรับผิดชอบการเรียน ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านแรงจูงใจในการเรียน และด้านศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ เกรด 12 ของโรงเรียนรัฐบาล 3 โรงที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทุกโรงเรียนเปิดสอนทั้งโครงการภาษาอังกฤษและโครงการปกติ ทำการเลือกโรงเรียนโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจำนวนทั้งหมด 454 คน แบ่งเป็นนักเรียน

ในโครงการภาษาอังกฤษ 227 คน และโครงการปกติ 227 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที แบบ independent samples ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนทั้งสองโครงการ โดยนักเรียนโครงการภาษาอังกฤษมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนในโครงการปกติ

พัชราภรณ์ ตันติชัยพฤกษ์ (2560) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย-อังกฤษ) สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและเปรียบเทียบ รวมทั้งศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย-อังกฤษ) สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 234 คน ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย-อังกฤษ) สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้ง 9 ด้าน อยู่ในระดับมาก 2. ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งแตกต่างกันมีการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย-อังกฤษ) สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ ไม่แตกต่างกัน 3. แนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มนี้ คือขวัญกำลังใจ การจัดประชุมชี้แจง แนะนำ

พงศปณต พรมมา, ช่อเพชร เบ้าเงิน และ เปรมจิต ขจรภัย ลาร์เซ่น (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนาองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษา 2) เพื่อศึกษาความสำคัญองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษา และ 3) เพื่อประเมินองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษา โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) สังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียนสองภาษา รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารโรงเรียนสองภาษาที่ประสบความสำเร็จ 3 โรงเรียน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารและวางแผนการศึกษา 3 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง 2) ศึกษาความสำคัญขององค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสองภาษาจำนวน 76 โรงเรียน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และ 3) ประเมินองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาด้วยวิธีการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 9 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาประกอบด้วย ปัจจัยการดำเนินการ 9 องค์ประกอบ คือ (1) ผู้บริหาร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) หลักสูตรและการสอน (4) ครูผู้สอน (5) นโยบาย วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ (6) การมีส่วนร่วมของชุมชน (7) โครงสร้างการบริหาร (8) เครือข่ายทางการศึกษา และ (9) การพัฒนาครูและบุคลากรโดยใช้กระบวนการบริหาร 4 ด้าน คือ (1) การวางแผน (2) การจัดองค์กร (3) การนำ และ (4) การควบคุม 2) องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ และ 3) ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษา และมีความเห็นสอดคล้องเป็นฉันทามติร่วมกันว่า องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษามีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุม

ปานวาด อวยพร, ศยามน อินสะอาด และสุพจน์ อิงอาจ (2560) ศึกษาเรื่องผลการใช้อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาอินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยอินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โครงการ English Program ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับดี (= 4.48, SD = 0.50) และ 2. การเปรียบเทียบด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยอินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II พบว่าความคิดสร้างสรรค์โดยรวมของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รสสุคนธ์ เสวตเวชากุล (2559) ศึกษาเรื่องความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนในโครงการภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ รูปแบบงานวิจัยคือการวิจัยแบบผสมวิธีเชิงอธิบาย โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล 3 โรง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดโครงการภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ยังได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก ทำการเลือกโรงเรียนโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวนทั้งหมด 187 คน โดยที่ 154 คนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษสูง และ 33 คนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จากผลการวิจัย พบว่า โดยเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษสูง (= 4.02, S.D. = 0.40) และต่ำ (= 3.61, S.D. = 0.44) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษสูงพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

สิริรัฐ กลิ่นมาลัย และวิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล (2559) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานบุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหารในโรงเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการดำเนินการบริหารงานบุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหารในโรงเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2) ศึกษาปัญหาการบริหารงาน

บุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหารในโรงเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และ (3) เปรียบเทียบสภาพการดำเนินการและปัญหาการบริหารงานบุคลากรครูชาวต่างชาติ ตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียน ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหารในโรงเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนละ 11 คน จำนวน 13 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารและผู้มีหน้าที่กำกับดูแล จำนวน 143 คน ซึ่งใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการดำเนินการบริหารบุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหาร โดยรวมมีสภาพการณ์อยู่ในระดับดี เรียงลำดับจากค่าความถี่มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการธำรงรักษาบุคลากร ด้านการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร และด้านการให้บุคลากรพ้นจากงานตามลำดับ (2) ปัญหาการบริหารบุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหาร โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการให้บุคลากรพ้นจากงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร และด้านการธำรงรักษาบุคลากร ตามลำดับ และ (3) การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินการและปัญหาการบริหารบุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหาร พบว่าในส่วนของสภาพการดำเนินงานผู้บริหารที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินการบริหารบุคลากรที่ดีกว่าระดับปริญญาตรี และมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารบุคลากรน้อยกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีการดำเนินการบริหารบุคลากรดีกว่า และมีปัญหาการบริหารบุคลากรน้อยกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี และ 1 - 5 ปี และผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการดำเนินการบริหารบุคลากรที่ดีกว่า และมีปัญหาการบริหารบุคลากรน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

ฐิติกา เสนาจิตต์ และจุฑามณี ตระกูลมุทุตา (2560) ศึกษาเรื่องสภาพการดำเนินงานตามโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (Mini English Program: MEP) : กรณีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของโครงการ MEP 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ MEP 3) เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าผู้รับผิดชอบโครงการ ครูผู้สอนชาวไทย ครูผู้สอนชาวต่างชาติ และผู้ปกครอง ของ 3 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 21 คน โดยใช้เครื่องมือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและนำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีการดำเนินงานตามโครงสร้างที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีระบบ แบบแผน บุคลากรจึงมีความเป็นเอกเทศ แยกออกมาดูแลบริหารจัดการเอง ทำให้ประสิทธิภาพของบุคลากรสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ มีการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียน

ที่เหมาะสมกับค่าใช้จ่าย เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนเงินทุน ด้านอาคารสถานที่ได้แยกอาคารห้องเรียนออกมาอย่างชัดเจน เพื่อง่ายต่อการบริหารจัดการ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้โครงการประสบความสำเร็จอย่างมาก 2) ปัญหาและอุปสรรคทางด้านบุคลากรขาดแคลน เนื่องจากงบประมาณที่ไม่เพียงพอ รวมถึงสถานที่ไม่เอื้ออำนวยเพราะขาดห้องปฏิบัติการพิเศษต่าง ๆ ในส่วนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือไม่ครบครันเพราะขาดงบประมาณในการจัดซื้อเทคโนโลยีสมัยใหม่ 3) ตามกรอบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) พบว่า ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสถานศึกษาทั้ง 3 แห่งมีความสามารถทางภาษา อยู่ในระดับ A1 (Breakthrough or beginner) ซึ่งสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามหลักเกณฑ์เป้าหมายที่ผู้เรียนควรได้รับ

องอาจ ผู้จำเริญ และหควณ ชูเพ็ญ (2559) ศึกษาเรื่อง บทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ กรณีศึกษาโรงเรียนสารคามพิทยาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาบทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ และ 3) เสนอแนวทางส่งเสริมการศึกษาโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ พื้นที่ศึกษา คือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องแบบเจาะจง จำนวน 35 คน ได้แก่ นักเรียนโครงการ English Program 25 คน อาจารย์ผู้สอนชาวไทย 3 คน ผู้บริหารโรงเรียน 2 คน และผู้ปกครองนักเรียน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามระดับการปฏิบัติ และข้อเสนอแนะแนวทางบทบาทของภาครัฐ แบบปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าบทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน มีความเข้าใจต่อระดับการปฏิบัติตามบทบาทของภาครัฐอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ส่วนผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ด้าน โดย 1) ด้านบุคลากร มีการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ และการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 2) ด้านงบประมาณ มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาด้านงบประมาณไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ มีนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาของโครงการ English Program และ 4) ด้านการจัดการมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษารวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ต่อโครงการ English Program ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ควรเพิ่มเติมเรื่องการปรับโครงสร้างหลักสูตรและมีโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรด้านการสอนและนักเรียนให้รองรับกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยอดขวัญ ผดุงมิตร (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อ

ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจ ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ของผู้ปกครองที่มีสภาพส่วนบุคคลต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ผู้ปกครองนักเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 327 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ จำนวน 3 ช่วงชั้น ได้แก่ปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แล้วทำการสุ่มจากทุกกลุ่มออกมาตามสัดส่วน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในขั้นสุ่มจริง และ 2) ผู้บริหารโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 6 โรงเรียน จำนวน 10 คน เลือกโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) T-test, One-way ANOVA ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านค่านิยม 2) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และ 3) ด้านการจัดครูผู้สอน 2. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่ต่างกัน เมื่อจำแนกตามอาชีพและรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง ปัจจัยการตัดสินใจในแต่ละด้านของผู้ปกครองต่างกัน 3. ปัญหาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านค่านิยม ผู้ปกครองและผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน โดยผู้บริหารระบุว่า ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาเพื่อรอการสอบเพื่อเข้าไปในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง 2) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมผู้ปกครองและผู้บริหารไม่ระบุถึงปัญหา และ 3) ด้านการจัดครูผู้สอน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสอดคล้องกัน โดยระบุว่าโรงเรียนต้องปรับปรุงคุณภาพครูผู้สอน 4. ข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านค่านิยมผู้ปกครองระบุว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการศึกษาของบุตรหลาน 2) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ผู้ปกครองและผู้บริหารระบุว่า อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมต้องดีในทุกด้าน และผู้ปกครองต้องการให้มีการแยกทรัพยากรของโครงการโรงเรียนสองภาษาออกจากโรงเรียนภาคปกติ และ 3) ด้านการจัดครูผู้สอน ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนพิจารณาถึงคุณสมบัติของครู ได้แก่ ความรับผิดชอบในหน้าที่ และการเอาใจใส่ผู้เรียน

ปานเทพ ลาภเกษร, นุจรี ศรีใส, เมธินี วงศ์วานิช รัมภกาภรณ์ และสุชาวดี เกษมณี (2560) ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จังหวัดสมุทรสาคร โดยมุ่งศึกษาทักษะชีวิตด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 23 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประเมินทักษะชีวิต แบบประเมินผู้เรียน และแบบสังเกตผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยเมื่อพิจารณาตามรายการประเมินพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะชีวิตด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ตามทักษะรายการประเมินอยู่ในระดับมาก นักเรียนส่วนใหญ่มีกระบวนการในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมปัญหาเป็นฐานตามหัวข้อการประเมิน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการแก้ปัญหาอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยมีผลคะแนนรวมผ่านเกณฑ์ทุกคน

ศมณณ์ญา บุญประสพ, สุรชัย ไชยพจน์ และKhonchalard, K.1 (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษ ภาคภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและยืนยันโมเดลปัจจัยที่กระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษภาคภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูผู้สอนและครูผู้เกี่ยวข้องในโครงการ จำนวน 420 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยได้จากประชากรครูผู้สอนและครูผู้เกี่ยวข้องในโครงการจากโรงเรียนรัฐบาลจำนวน 2,020 คนทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2558 ผลการวิจัยพบว่าโมเดลปรับแก้แล้วมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยปัจจัยที่ศึกษาทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ภาวะชี้นำทางการศึกษาของผู้บริหาร คุณลักษณะของโรงเรียน คุณลักษณะของครู คุณลักษณะของนักเรียน ยุทธวิธีการสอนของครูและการเรียนรู้เชิงลึกของนักเรียน โดยปัจจัยที่ส่งผลทางตรงต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือการเรียนรู้เชิงลึกของนักเรียนและยุทธวิธีการสอนของครู ในทางตรงกันข้ามปัจจัยคุณลักษณะของโรงเรียนส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถนำข้อค้นพบไปใช้ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนห้องเรียนพิเศษภาคภาษาอังกฤษเพื่อทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้นต่อไป

กุสุมา ขันกสิกรรม, ไพรัตน์ วงษ์นาม และ ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา ค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุระดับผู้เรียน และระดับสถานศึกษา สร้างและพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร จำนวน 1,150 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอนตัวแปรทำนายระดับผู้เรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (GPA) คุณลักษณะภายในผู้เรียน (DIS) พฤติกรรมการเรียน (BEV) เศรษฐสังคมของผู้ปกครอง (SES) และสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว (ENV) ตัวแปรทำนายระดับสถานศึกษา ได้แก่ ความเชี่ยวชาญผู้สอน (EXP) คุณภาพการสอน (QUA) เทคโนโลยีทางการศึกษา (TEC) วิสัยทัศน์ผู้บริหาร (VIS) ภาวะผู้นำผู้บริหาร (LEA) บรรยากาศ (CLI) และวัฒนธรรมสถานศึกษา (CUL) ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของสถานศึกษาที่วัดจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) แบบสอบถามจำนวนสามฉบับสำหรับผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารที่ผ่านเกณฑ์ค่าความตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS และโปรแกรม Mplus 7.4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) ระดับปานกลางและมีคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) ผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ 2) ตัวแปรสังเกตได้ระดับผู้เรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง และระดับสถานศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของทั้งสองระดับผ่านตามเกณฑ์ 3) ตัวแปรความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ABIL) และตัวแปรคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (VNET) มีค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้น (ICC) และ4) โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับมีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ รูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วุฒิชัย เนียมเทศ (2555) ศึกษาเรื่องบริหารโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ (English Program) อย่างไรให้ประสบความสำเร็จ โครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ เป็นโครงการที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน (Using English as a Media of Instruction) ในทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีไทย และวัฒนธรรมไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร หลักในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารโครงการดังกล่าว มีหลักการเช่นเดียวกับการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาระบบสองภาษา (Bilingual Education) ในต่างประเทศนั่นเอง ดังนั้นการบริหารโครงการดังกล่าวจำเป็นที่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องทำความเข้าใจในหลักการและวัตถุประสงค์เฉพาะของโครงการ

รวมทั้งการบริหารที่ต้องจัดโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน และการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

ปิยพงษ์ คล้ายคลึง และกาญจนา ตระกูลวรกุล (2560) ศึกษาเรื่องการวิจัยการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลลัพธ์ของโครงการพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคของครูในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง Boot Camp การออกแบบการประเมินใช้แนวคิดการประเมินโดยใช้ทฤษฎีเป็นฐาน (theory-based evaluation) ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสม (mixed method) มีรูปแบบการวิจัยแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ (exploratory sequential design) แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการสนทนากลุ่มครูที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 37 คน แบ่งเป็น 8 กลุ่ม ครอบคลุมตามภูมิภาคและระดับที่สอนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จากนั้นลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมเชิงประเมินด้วยการออกแบบการประเมินแบบพหุพื้นที่ (multisite evaluation) จำนวน 12 โรงเรียน ครอบคลุมระดับความสำเร็จ (มาก น้อย ปานกลาง) และพื้นที่ (ในเมือง นอกเมือง) สำหรับระยะที่สองเป็นการศึกษาข้อมูลปริมาณ เพื่อตรวจสอบข้อมูลจากเชิงคุณภาพให้สามารถสรุปอ้างอิงได้ในวงกว้าง ด้วยการสอบถามด้วยแบบสอบถามจำนวน 213 โรงเรียน ประกอบด้วยครู จำนวน 213 คน ผู้บริหาร จำนวน 213 คน และนักเรียน จำนวน 2,130 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,556 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ประเด็นสนทนากลุ่ม แบบบันทึกการตรวจเยี่ยมพื้นที่เชิงประเมิน และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการประเมินผลลัพธ์ของโครงการพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ด้าน มีผลการประเมินดังนี้ (1) ด้านผลผลิตของโครงการพบว่าทุกตัวชี้วัดมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการอบรมโครงการ Boot Camp และความรู้ที่ได้รับจากการอบรม (2) ด้านประสิทธิผลโครงการ พบว่าทุกตัวชี้วัดมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ได้แก่ พฤติกรรมการสอน คุณภาพนักเรียน และความสามารถในการเป็นวิทยากรแกนนำ และ (3) ด้านการกำกับติดตามโครงการ พบว่า ตัวชี้วัดที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู Boot Camp และผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและโรงเรียน และตัวชี้วัดที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ การรับรู้แนวคิดการสอนแบบ Boot Camp ของผู้บริหารและการสนับสนุนจากผู้บริหาร 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง Boot Camp ได้แก่ (1) การมีเวลาเตรียมสอน (2) ความพร้อมของสื่ออุปกรณ์ (3) ความพร้อมของนักเรียน (4) การสนับสนุนของผู้บริหาร (5) การสนับสนุนงบประมาณ สำหรับอุปสรรคของครูในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง Boot Camp มีดังนี้ (1) ไม่มีเวลาสอนเพราะต้องทำงานอื่น (2) ไม่มีเวลาเตรียมการสอน (3) ผู้เรียนมีความหลากหลาย (4) จำนวนนักเรียนต่อห้องมากจนทำกิจกรรมยาก (5) ขาดสื่อการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการ EP/MEP ดังกล่าว พบว่าผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสถานศึกษาทั้ง 3 แห่งในโครงการ EP/EP มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A1 (Breakthrough or beginner) ซึ่งสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามหลักเกณฑ์เป้าหมายที่ผู้เรียนควรได้รับ และยังพบอีกว่านักเรียนที่เรียนในโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง และพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษต่ำ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ ได้แก่ 1) คุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา ความมีภาวะผู้นำของผู้บริหาร การให้การสนับสนุนโครงการ เช่น ด้านงบประมาณ ด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ 2) คุณลักษณะของครูผู้สอนในโครงการ ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญในการสอน การพัฒนาบุคลากรทั้งครูไทยและครูต่างชาติสู่ครูมืออาชีพ และ 3) ลักษณะการดำเนินงานของโรงเรียน ประกอบด้วย การบริหารงบประมาณและทรัพยากรโครงการ การสร้างความเป็นเลิศทางความรู้คู่คุณธรรม การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่พบ ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรที่มาสอนในโครงการเนื่องจากงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ รวมถึงสถานที่ไม่เอื้ออำนวยเพราะขาดห้องปฏิบัติการพิเศษต่าง ๆ ในส่วนของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือไม่เพียงพอ

สำหรับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการติดตามโครงการ Boot Camp พบว่าพฤติกรรมการสอนของครู Boot Camp มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง Boot Camp ได้แก่ 1) การมีเวลาเตรียมสอน 2) ความพร้อมของสื่ออุปกรณ์ 3) ความพร้อมของนักเรียน 4) การสนับสนุนของผู้บริหาร และ 5) การสนับสนุนงบประมาณ สำหรับอุปสรรคของครูในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง Boot Camp มีดังนี้ 1) ไม่มีเวลาสอนเพราะต้องทำงานอื่น 2) ไม่มีเวลาเตรียมการสอน 3) ผู้เรียนมีความหลากหลาย 4) จำนวนนักเรียนต่อห้องมากจนทำกิจกรรมยาก และ 5) ขาดสื่อการเรียนรู้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods Research) มีรูปแบบการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ และมีกรอบแนวคิดทางการประเมินแบบผสานวิธีด้วยการบูรณาการวิธีการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎีการประเมินตามความเป็นจริงและการประเมินผลการอบรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดกรอบแนวคิดทางการประเมิน

3.1.1 การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้วย English Program/ Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน และการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ และศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศในภูมิภาค ASEAN ที่ประสบความสำเร็จและยังไม่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศนอกภูมิภาค ASEAN ที่มีปัจจัยเกี่ยวข้องคล้ายคลึงประเทศไทย

3.1.2 การกำหนดกรอบแนวคิดทางการประเมิน

การประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP) และการประเมินโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ (Boot Camp) ผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินแบบผสมผสาน (Mixed Methods Evaluation) โดยใช้แนวคิดการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory – Driven Evaluation: Chen) การประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation: Pawson & Tilley) และการประเมินผลการฝึกอบรม (Training Evaluation: Kirkpatrick)

การประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (TDE) เป็นการประเมินองค์รวมของโครงการบนพื้นฐานของกรอบแนวคิดของทฤษฎีโปรแกรม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย กระบวนการจัดกระทำ ผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ส่วนการประเมินตามความเป็นจริง (RE) ของการประเมินเพื่อทดสอบทฤษฎีโปรแกรม โดยใช้หลัก/ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการสรุปความเชื่อมโยงระหว่างบริบท หรือสภาวะแวดล้อม (Context) กลไกจัดกระทำ (Mechanism) และผลลัพธ์ (Outcomes) สำหรับการประเมินผลการฝึกอบรม (TE) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ หรือผลจากการฝึกอบรม

4 ลำดับขั้น ประกอบด้วยการประเมินปฏิกิริยา (Reaction) หรือความพึงพอใจ การประเมินการเรียนรู้ (Learning) การประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior) และการประเมินผลต่อองค์กร (Results) การบูรณาการแนวคิดการประเมินทั้ง 3 รูปแบบสำหรับการประเมินโครงการ EP/MEP และโครงการ Boot Camp ดังแสดงในแผนภาพที่ 3.1

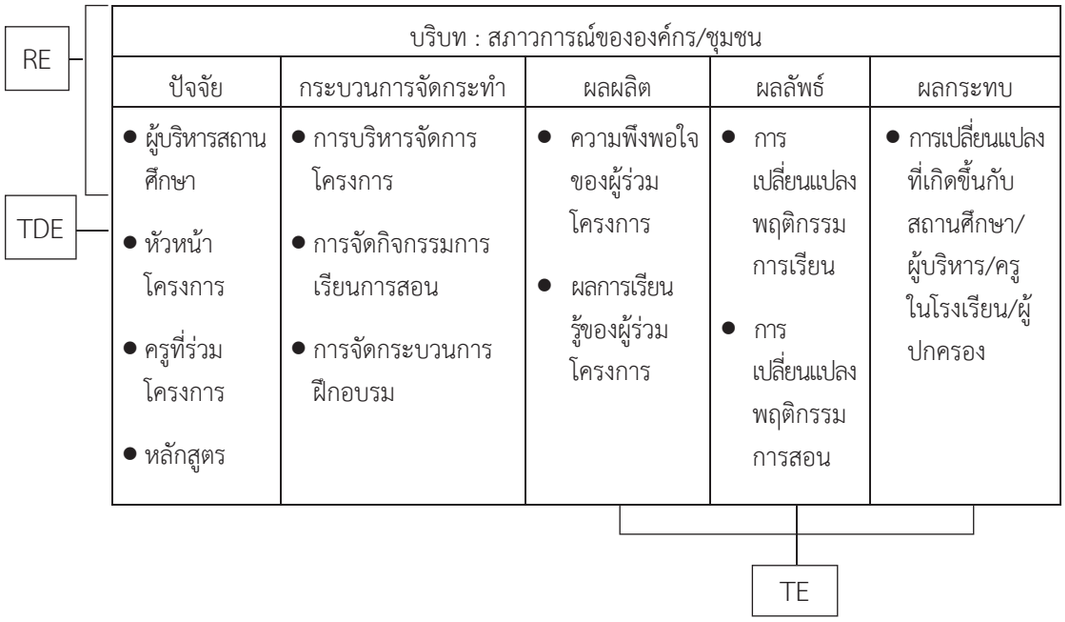

แผนภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ EP/MEP และ Boot Camp

3.2 การจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (focus group)

การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยจัดกระทำ กระบวนการดำเนินงาน/ กลไกการเปลี่ยนแปลง และผลที่เกิดขึ้นของโครงการ รวมทั้งการกำหนดประเด็นคำถามสำหรับสร้างเครื่องมือวิจัย ซึ่งทำการสนทนากลุ่ม จำนวน 2 กลุ่ม คือ ผู้เชี่ยวชาญโครงการ EP/ MEP และผู้เชี่ยวชาญโครงการ Boot Camp โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.2.1 โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/ MEP) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน ดังนี้

3.2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 8 คน

3.2.1.2 ผู้เชี่ยวชาญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จำนวน 2 คน

3.2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 2 คน

3.2.2 โครงการ Boot Camp ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน ดังนี้

3.2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 8 คน

3.2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จำนวน 2 คน

3.2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 2 คน

3.3 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในสถานศึกษาที่มีการจัดทำโครงการ EP/MEP และมีการจัดส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าโครงการ Boot Camp จาก 3 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยมีรายละเอียดแต่ละโครงการดังนี้

3.3.1.1 โครงการ EP/MEP มีจำนวนประชากร จำนวน 717 โรง รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนโรงเรียน EP/MEP จำแนกตามระดับและสังกัด

สังกัด	ระดับ	EP (โรง)	MEP (โรง)
สพฐ.	ประถมศึกษา	33	122
	มัธยมศึกษา	114	117
สช.	อ.1 - ม.6	179	-
สอศ.	ปวช - ปวส.	-	152
รวม		326	391

3.3.1.2 โครงการ Boot Campมีจำนวนประชากรที่ผ่านการอบรม จำนวน 17,087 คน รายละเอียดดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนครูในโครงการ Boot Camp จำแนกตามสังกัด

สังกัด	จำนวนการอบรม (รุ่น)	จำนวนครูผ่านการอบรม (คน)
สพฐ.	20	16,500
สช.	2	199
สอศ.	2	388
รวม		**17,087**

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.3.2.1 กลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาที่จัดทำโครงการ EP/ MEP ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างสถานศึกษาแบบแบ่งชั้นตามสังกัด (Stratified Sampling) จากทุกภูมิภาค ประกอบด้วยกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 โรง ทั่วประเทศ เป็นสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. 60 โรง ครอบคลุม 17 จังหวัด สอศ. 30 โรง ครอบคลุม 15 จังหวัด และ สช. 30 โรง ครอบคลุม 15 จังหวัด ในแต่ละโรงที่สุ่มได้ ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน หัวหน้าโครงการ EP/ MEP 1 คน ครูผู้สอนในโครงการ 3 คน และนักเรียนในโครงการ 20 คน นอกจากนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน หัวหน้าโครงการ 1 คน ครูผู้สอนในโครงการ 2 คน และนักเรียนในโครงการ 5 คน

3.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาที่ส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการ Boot Camp ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการแบบแบ่งชั้นตามสังกัด (Stratified Sampling) จากทุกภูมิภาค ประกอบด้วยกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ได้กลุ่มตัวอย่างสถานศึกษา จำนวน 120 โรง ทั่วประเทศ เป็นสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. 60 โรง ครอบคลุม 13 จังหวัด สอศ. 48 โรง ครอบคลุม 19 จังหวัด และ สช. 30 โรง ครอบคลุม 16 จังหวัด ในแต่ละโรงที่สุ่มได้ ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการ 3 คน และนักเรียนที่สอนโดยครูที่เข้าร่วมโครงการ 20 คน นอกจากนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูที่เข้าร่วมโครงการ 2 คน และนักเรียนที่สอนโดยครูที่เข้าร่วมโครงการ 5 คน

3.4 การพัฒนาเครื่องมือ

การพัฒนาเครื่องมือเพื่อโครงการการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 เป็นการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการตามโครงการ English Program/Mini English Program และการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp และศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ มีกรอบในการประเมิน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยด้านบริบทโครงการ (context) ปัจจัยนำเข้า (input) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (process) ปัจจัยด้านผลผลิต (output) และปัจจัยด้านผลลัพธ์ (outcome) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 7 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 7 ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/ MEP

1) แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 4 ฉบับ ดังนี้

1.1) แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (2) การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ EP/MEP ของสถานศึกษา (3) ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน (4) กระบวนการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ของสถานศึกษา และ (5) ผลที่เกิดขึ้นจาก โครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ

1.2) แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าโครงการ EP/MEP ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (2) ข้อมูลทั่วไปของโครงการ EP/MEP (3) ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน (4) การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ และ (5) ความสำเร็จของ EP/MEP ในสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นการสอบถามเกี่ยวกับผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนตั้งแต่ระดับ Pre-A1 A1 A2 B1 และ B2

1.3) แบบสอบถามสำหรับครูไทยโครงการ EP/MEP ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ และ (2) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/MEP ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ

1.4) แบบสอบถามสำหรับนักเรียนโครงการ EP/MEP ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ และ (2) การจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/MEP (3) ผลที่เกิดจากการเรียนในโครงการ EP/MEP ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

แบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับ ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงการ EP/MEP จำนวน 5 คน โดยพิจารณาความตรงของข้อคำถาม (IOC) และความเป็นปรนัยของภาษาที่ใช้

2) แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ EP/MEP ครูไทยในโครงการ EP/MEP และนักเรียนในโครงการ EP/MEP เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินโครงการและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการ โดยแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 4 ฉบับ ดังนี้

2.1) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อโครงการ EP/MEP (2) การบริหารจัดการโครงการ EP/MEP (3) ผลการดำเนินโครงการ EP/MEP (4) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.2) แบบสัมภาษณ์หัวหน้าโครงการ EP/MEP ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อโครงการ EP/MEP (2) การจัดการเรียนการสอนในโครงการ EP/MEP (3) ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP (4) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.3) แบบสัมภาษณ์ครูไทยโครงการ EP/MEP ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อโครงการ EP/MEP (2) การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล (3) ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP (4) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.4) แบบสัมภาษณ์นักเรียนโครงการ EP/MEP ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อโครงการ EP/MEP (2) การจัดการเรียนการสอน (3) ผลการเรียน (4) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับโครงการ EP/MEP

แบบสัมภาษณ์ทั้ง 4 ฉบับ ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงการ EP/MEP จำนวน 5 คน โดยพิจารณาถึงความตรงของข้อคำถาม (IOC) และความเป็นปรนัยของข้อคำถาม

3.4.2 การติดตามประเมินผลการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

1) แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1.1) แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ และ (2) ความคิดเห็นการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.2) แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ และ (2) ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน 2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตร 3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ 4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย (TMT) 5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม 6) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านหลังอบรม 7) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของท่านและเพื่อนครูหลังอบรม 8) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม 9) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp 10) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม Boot Camp และ 11) เจตคติและความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.3) แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ และ (2) ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษ และ (3) ผลจากการเรียนกับครู Boot Camp ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ จาก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ให้คะแนนจาก 1 – 5 คะแนน ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

แบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงการ Boot Camp จำนวน 5 คน โดยพิจารณาถึงความตรงของข้อคำถาม (IOC) และความเป็นปรนัยของข้อคำถาม

2) การพัฒนาแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp และนักเรียนที่เรียนกับครู Boot Camp เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินโครงการและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการ โดยแบบสัมภาษณ์มีจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

2.1) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp (2) ความคิดเห็นต่อครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp และ (3) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.2) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ (1) ความคิดเห็นก่อนเข้าร่วมโครงการ (2) ความคิดเห็นต่อการอบรม (3) ผลการอบรม และ (4) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.3) แบบสัมภาษณ์นักเรียน ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (2) ผลการเรียนภาษาอังกฤษ และ (3) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แบบสัมภาษณ์ทั้ง 3 ฉบับ ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงการ Boot Camp จำนวน 5 คน โดยพิจารณาถึงความตรงของข้อคำถาม (IOC) และความเป็นปรนัยของข้อคำถาม

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 จัดทำจดหมายจากต้นสังกัดและจดหมายจากโครงการไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับติดตามประเมินผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program/Mini English Program) และติดตามประเมินผลการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ

3.5.2 โครงการมีจดหมายถึงเครือข่าย 5 ภูมิภาค เพื่อเรียนเชิญเป็นเครือข่ายผู้เก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการ พร้อมระบุกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษา ชื่อสถานศึกษา จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย และทำการจัดส่งคู่มือการเก็บรวบรวมข้อมูล/แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ทางพัสดุไปรษณีย์

3.5.3 เครือข่ายผู้เก็บรวบรวมข้อมูลติดต่อ ประสานงานกับสถานศึกษาเป้าหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นัดหมายวัน เวลา สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครู และนักเรียนด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้สัมภาษณ์ใช้กระบวนการสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยใช้หลักในการสัมภาษณ์ตามคู่มือ ดังนี้ *1) ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์* ผู้สัมภาษณ์ได้ศึกษาคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ล่วงหน้า คำถามหลักได้กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์แล้ว ผู้สัมภาษณ์มีการเตรียมคำถามรองเพื่อเป็นการกระตุ้นการตอบ เพื่อการได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์และชัดเจน *2) ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์* ผู้สัมภาษณ์เปิดการสัมภาษณ์ด้วยการทักทายที่เหมาะสม สร้างความคุ้นเคย ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ (โครงการ) และประโยชน์ของโครงการ ถามคำถามตามลำดับหัวข้อในแบบสัมภาษณ์ อาจมีการสลับคำถามได้บ้างตามสถานการณ์และความเหมาะสม ตรวจสอบความครบถ้วนของการถามและความชัดเจนของคำตอบที่ได้รับ และ *3) ขั้นปิดการสัมภาษณ์* ผู้สัมภาษณ์กล่าวขอบคุณในความร่วมมือที่ได้รับและเน้นถึงประโยชน์ของโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3.5.4 เครือข่ายรวบรวมแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ จัดส่งให้คณะผู้วิจัย

3.5.5 คณะผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 เป็นการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการตามโครงการ English Program/Mini English Program และการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp มีกรอบในการประเมิน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยด้านบริบทโครงการ (context) ปัจจัยนำเข้า (input) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (process) ปัจจัยด้านผลผลิต (output) และปัจจัยด้านผลลัพธ์ (outcome) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 แบบสอบถาม แบ่งเป็น แบบสอบถามโครงการ EP/MEP จำนวน 4 ฉบับ และแบบสอบถามโครงการ Boot Camp จำนวน 3 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความถี่ และร้อยละ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึงปฏิบัติน้อยมาก/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ พึงพอใจน้อยมาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึงปฏิบัติน้อย/ ไม่เห็นด้วย/ พึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึงปฏิบัติปานกลาง/ ไม่แน่ใจ/ พึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึงปฏิบัติมาก/ เห็นด้วย/ พึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึงปฏิบัติมากที่สุด/ เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ พึงพอใจมากที่สุด

3.6.2 แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยแบ่งเป็น แบบสัมภาษณ์โครงการ EP/MEP จำนวน 4 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์โครงการ Boot Camp จำนวน 3 ฉบับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลวิจัยออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

4.1 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ English Program/ Mini English Program (EP/ MEP)

4.2 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

4.3 ผลการเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยและต่างประเทศ

รายละเอียดผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

4.1 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ English Program/ Mini English Program (EP/ MEP)

การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/ MEP เก็บรวบรวมข้อมูลจากทั้งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน ผลการวิจัยนำเสนอแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/ MEP จากการสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ) และ 2) ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/ MEP จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตามโครงการ EP/ MEP และสถานศึกษาที่จัดส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการ Boot Camp โดยในแต่ละกลุ่มได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ รายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 4.1 และ 4.2

ตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ของโรงเรียนในโครงการ EP/ MEP จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค

สังกัด	ภาค	จังหวัด	ร.ร. (โรง)	ผู้บริหาร (คน)		หัวหน้า EP (คน)		ครู (คน)		นักเรียน (คน)	
				สอบถาม	สัมภาษณ์	สอบถาม	สัมภาษณ์	สอบถาม	สัมภาษณ์	สอบถาม	สัมภาษณ์
สพฐ.	กรุงเทพมหานคร	1	12	12	11	11	11	36	11	245	55
	กลาง	3	12	13	7	13	9	30	7	268	41
	เหนือ	4	12	20	11	20	14	57	12	299	61
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	5	12	15	12	15	9	36	12	286	58
	ใต้	4	12	19	6	12	9	37	8	294	25
	รวม	**17**	**60**	**79**	**47**	**71**	**52**	**196**	**50**	**1,392**	**240**
สอศ.	กรุงเทพมหานคร	1	6	6	4	8	9	16	6	139	24
	กลาง	5	6	9	6	10	4	18	5	158	39
	เหนือ	2	6	6	6	6	6	13	6	178	34
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3	6	6	7	6	8	17	7	134	23
	ใต้	4	6	10	5	8	5	18	5	155	29
	รวม	**15**	**30**	**37**	**28**	**38**	**32**	**82**	**29**	**764**	**149**
สช.	กรุงเทพมหานคร	1	6	5	8	5	6	17	6	122	30
	กลาง	3	6	4	1	4	2	8	2	60	15
	เหนือ	4	6	14	6	10	4	27	6	223	21
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3	6	11	7	13	5	25	6	157	14
	ใต้	4	6	8	5	11	4	15	3	152	0
	รวม	**15**	**30**	**42**	**27**	**43**	**21**	**92**	**23**	**714**	**80**
รวม		**47***	**120**	**158**	**102**	**152**	**105**	**370**	**102**	**2,870**	**469**

หมายเหตุ * บางจังหวัดมีการนับซ้ำ

จากตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามของโรงเรียนในโครงการ EP/ MEP ในภาพรวมทุกสังกัด แบ่งออกเป็น 3 สังกัด ได้แก่ สังกัด สพฐ. สอศ. และ สช. จำแนกตามภูมิภาค 5 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จากจำนวน 47 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 120 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินโครงการ EP/ MEP ครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน จำนวน 158, 152, 370 และ 2,870 คน ตามลำดับ และเมื่อจำแนกเป็นรายสังกัดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ดังนี้ 1) สพฐ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน มีจำนวน 79, 71, 196 และ 1,392 คน ตามลำดับ 2) สอศ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน มีจำนวน 37, 38, 82 และ 764 คน ตามลำดับ และ 3) สช. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียนมีจำนวน 42, 43, 92 และ 714 คน ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกของโรงเรียนในโครงการ EP/ MEP ในภาพรวม พบว่า กลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน มีจำนวน 102, 105, 102 และ 469 คน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายสังกัดมีจำนวน ดังนี้ 1) สังกัด สพฐ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน มีจำนวน 47, 52, 50 และ 240 คน ตามลำดับ 2) สอศ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน มีจำนวน 28, 32, 29 และ 149 คน ตามลำดับ และ 3) สช. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียนมีจำนวน 27, 21, 23 และ 80 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ของโรงเรียนในโครงการ Boot Camp จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค

สังกัด	ภาค	จังหวัด	ร.ร. (โรง)	ผู้บริหาร (คน)		ครู (คน)		นักเรียน (คน)	
				สอบถาม	สัมภาษณ์	สอบถาม	สัมภาษณ์	สอบถาม	สัมภาษณ์
สพฐ.	กรุงเทพมหานคร	1	12	12	24	21	19	240	60
	กลาง	3	12	22	11	27	15	231	55
	เหนือ	3	12	18	11	32	19	410	58
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3	12	28	13	41	21	340	60
	ใต้	3	12	19	5	20	9	245	20
	รวม	**13**	**60**	**99**	**64**	**141**	**83**	**1,546**	**253**
สอศ.	กรุงเทพมหานคร	1	6	8	6	17	12	159	30
	กลาง	5	6	12	3	18	6	170	20
	เหนือ	5	6	12	4	16	11	120	21
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3	6	4	4	11	9	93	20
	ใต้	5	6	12	5	20	0	206	22
	รวม	**19**	**30**	**48**	**22**	**82**	**38**	**748**	**113**
สช.	กรุงเทพมหานคร	1	6	6	12	9	8	120	60
	กลาง	4	6	16	4	18	10	180	36
	เหนือ	4	6	34	7	27	9	244	36
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3	6	8	3	10	6	81	15
	ใต้	4	6	18	5	35	6	363	27
	รวม	**16**	**30**	**82**	**31**	**99**	**39**	**988**	**174**
รวม		**48***	**120**	**229**	**117**	**322**	**160**	**3,282**	**540**

หมายเหตุ * บางจังหวัดมีการนับซ้ำ

จากตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามของโรงเรียนในโครงการ Boot Camp ในภาพรวมทุกสังกัด 3 สังกัด ได้แก่ สังกัด สพฐ. สอศ. และ สช. จำแนกตามภูมิภาค 5 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จากจำนวน

48 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 120 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินโครงการ Boot Camp ครั้งนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน จำนวน 229, 322 และ 3,282 คน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายสังกัดมีจำนวน ดังนี้ 1) สังกัด สพฐ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวน 99, 141 และ 1,546 คน ตามลำดับ 2) สอศ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวน 48, 82 และ 748 คน ตามลำดับ และ 3) สช. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวน 82, 99 และ 988 คน ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ของโรงเรียนในโครงการ Boot Camp ในภาพรวมจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวนตัวอย่าง 117, 160 และ 540 คน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายสังกัดมีจำนวน ดังนี้ 1) สังกัด สพฐ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวน 64, 83 และ 253 คน ตามลำดับ 2) สอศ. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวน 22, 38 และ 113 คน ตามลำดับ และ 3) สช. ประกอบด้วยกลุ่มผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีจำนวน 31, 39 และ 174 คน ตามลำดับ

4.1.1 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/ MEP จากการสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/MEP จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน ทุกสังกัดและทุกภูมิภาค โดยข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.3 – 4.5

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	6	50.00	5	45.45	10	50.00	11	78.57	10	62.50	42	57.53	72	51.06
2) หญิง	6	50.00	6	54.55	10	50.00	3	21.43	6	37.50	31	42.47	69	48.94
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	1	9.09	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	1.37	4	2.76
2) 31 – 40 ปี	1	8.33	1	9.09	2	10.00	3	21.43	2	12.50	9	12.33	18	12.41
3) 41 – 50 ปี	1	8.33	4	36.36	6	30.00	0	0.00	4	25.00	15	20.55	44	30.34
4) มากกว่า 50 ปี	10	83.33	5	45.45	12	60.00	11	78.57	10	62.50	48	65.75	79	54.48

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่ง														
1) ผู้อำนวยการ	6	50.00	4	36.36	6	30.00	8	57.14	8	61.54	32	45.71	53	37.32
2) รองผู้อำนวยการ	5	41.67	4	36.36	10	50.00	6	42.86	5	38.46	30	42.86	64	45.07
3) หัวหน้าแผนก/สาขา	0	0.00	0	0.00	2	10.00	0	0.00	0	0.00	2	2.86	10	7.04
4) อื่น ๆ	1	8.33	3	27.27	2	10.00	0	0.00	0	0.00	6	8.57	15	10.56
ประสบการณ์														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	1	10.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	1.41	9	6.29
2) 6 – 10 ปี	2	16.67	0	0.00	2	10.53	2	14.29	1	6.25	7	9.86	19	13.29
3) 11 – 15 ปี	0	0.00	2	20.00	0	0.00	1	7.14	1	6.25	4	5.63	10	6.99
4) มากกว่า 15 ปี	10	83.33	7	70.00	17	89.47	11	78.57	14	87.50	59	83.10	105	73.43

จากตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. ในภาพรวมพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.53 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.75 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 45.71 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.10

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคเหนือที่เป็นเพศชายและหญิงเท่ากัน ผู้บริหารสถานศึกษาทุกภูมิภาคมีอายุมากกว่า 50 ปี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นภาคเหนือที่เป็นรองผู้อำนวยการ และกรุงเทพมหานครมีจำนวนเท่ากันระหว่างผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	2	33.33	5	62.50	3	100.00	4	80.00	6	60.00	20	62.50	72	51.06
2) หญิง	4	66.67	3	37.50	0	0.00	1	20.00	4	40.00	12	37.50	69	48.94

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
อายุ														
1) 31 – 40 ปี	0	0.00	2	22.22	0	0.00	0	0.00	1	10.00	3	8.82	18	12.41
2) 41 – 50 ปี	3	50.00	5	55.56	2	66.67	2	33.33	7	70.00	19	55.88	44	30.34
3) มากกว่า 50 ปี	3	50.00	2	22.22	1	33.33	4	66.67	2	20.00	12	35.29	79	54.48
ตำแหน่ง														
1) ผู้อำนวยการ	1	16.67	1	12.50	1	33.33	1	16.67	3	30.00	7	21.21	53	37.32
2) รองผู้อำนวยการ	4	66.67	5	62.50	2	66.67	4	66.67	7	70.00	22	66.67	64	45.07
3) หัวหน้าแผนก/สาขา	1	16.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	3.03	10	7.04
4) อื่น ๆ	0	0.00	2	25.00	0	0.00	1	16.67	0	0.00	3	9.09	15	10.56
ประสบการณ์														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	2	22.22	0	0.00	1	16.67	2	20.00	5	14.71	9	6.29
2) 6 – 10 ปี	2	33.33	2	22.22	0	0.00	1	16.67	2	20.00	7	20.59	19	13.29
3) 11 – 15 ปี	0	0.00	1	11.11	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	2.94	10	6.99
4) มากกว่า 15 ปี	4	66.67	4	44.44	3	100.00	4	66.67	6	60.00	21	61.76	105	73.43

จากตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. ในภาพรวมพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.50 มีอายุ 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.88 ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.76

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 41 - 50 ปี ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 50 ปี และกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 41 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี เท่ากัน ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการและมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	1	20.00	2	50.00	3	30.00	4	40.00	0	0.00	10	27.78	72	51.06
2) หญิง	4	80.00	2	50.00	7	70.00	6	60.00	7	100.00	26	72.22	69	48.94
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	1	25.00	0	0.00	2	18.18	0	0.00	3	7.89	4	2.76
2) 31 – 40 ปี	0	0.00	1	25.00	2	18.18	1	9.09	2	28.57	6	15.79	18	12.41
3) 41 – 50 ปี	0	0.00	1	25.00	2	18.18	4	36.36	3	42.86	10	26.32	44	30.34
4) มากกว่า 50 ปี	5	100.00	1	25.00	7	63.64	4	36.36	2	28.57	19	50.00	79	54.48
ตำแหน่ง														
1) ผู้อำนวยการ	4	80.00	1	25.00	2	18.18	3	27.27	4	50.00	14	35.90	53	37.32
2) รองผู้อำนวยการ	1	20.00	1	25.00	4	36.36	3	27.27	3	37.50	12	30.77	64	45.07
3) หัวหน้าแผนก/สาขา	0	0.00	1	25.00	2	18.18	4	36.36	0	0.00	7	17.95	10	7.04
4) อื่น ๆ	0	0.00	1	25.00	3	27.27	1	9.09	1	12.50	6	15.38	15	10.56
ประสบการณ์														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	1	25.00	0	0.00	2	20.00	0	0.00	3	7.89	9	6.29
2) 6 – 10 ปี	0	0.00	1	25.00	2	18.18	1	10.00	1	12.50	5	13.16	19	13.29
3) 11 – 15 ปี	0	0.00	0	0.00	1	9.09	2	20.00	2	25.00	5	13.16	10	6.99
4) มากกว่า 15 ปี	5	100.00	2	50.00	8	72.73	5	50.00	5	62.50	25	65.79	105	73.43

จากตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. ในภาพรวมพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.22 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 35.90 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.79

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง ยกเว้นภาคกลางที่เป็นเพศหญิงและชายเท่ากัน กรุงเทพมหานครและภาคเหนือส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปี ภาคกลางที่มีอายุตั้งแต่น้อยกว่า 31 ปี จนถึงมากกว่า 50 ปี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี เท่ากัน และภาคใต้มีอายุ 41 – 50 ปี ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ยกเว้นภาคกลางดำรงทุกตำแหน่งเท่ากัน ภาคเหนือดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก/ หัวหน้าสาขาเป็นส่วนใหญ่ และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค

ผลการประเมินการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP ของผู้บริหารสถานศึกษา นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6 – 4.8

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. สนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการ ทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง (F = .689)	4.83	0.39	4.73	0.47	4.65	0.59	4.79	0.43	4.56	0.51	4.70	0.49	4.56	0.54
2. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโครงการ (F = 1.401)	4.75	0.45	4.73	0.47	4.65	0.49	4.64	0.50	4.38	0.50	4.62	0.49	4.47	0.58
3. สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ (F = 2.012)	4.67	0.49	4.82	0.40	4.90	0.31	4.57	0.51	4.50	0.63	4.70	0.49	4.59	0.55
4. มีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (F = 1.120)	4.75	0.45	4.82	0.40	4.95	0.22	4.93	0.27	4.75	0.45	4.85	0.36	4.68	0.52
5. มีเป้าหมายของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนวิชาอื่น ๆ (F =1.910)	4.42	0.67	4.64	0.50	4.75	0.55	4.93	0.27	4.56	0.51	4.67	0.53	4.58	0.57
6. มีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่นๆ (F = 3.137*)	4.42	0.67	4.91	0.30	4.85	0.37	4.93	0.27	4.56	0.63	4.74	0.50	4.65	0.55
7. ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (F = 1.567)	4.42	0.67	4.55	0.52	4.85	0.37	4.64	0.50	4.63	0.50	4.64	0.51	4.64	0.52

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
8. จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานของโครงการเพื่อทำให้โครงการประสบความสำเร็จ (F=2.260)	4.42	0.51	4.73	0.47	4.75	0.44	4.86	0.36	4.38	0.81	4.63	0.57	4.46	0.76
9. มีการกำกับติดตามการดำเนินงานของโครงการจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง (F = .737)	4.75	0.45	4.73	0.47	4.70	0.47	4.93	0.27	4.69	0.48	4.75	0.43	4.63	0.56
10. มีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครอง เพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น (F=1.941)	4.75	0.45	4.55	0.52	4.70	0.47	5.00	0.00	4.69	0.48	4.74	0.44	4.57	0.56

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP สังกัดสพฐ. ในภาพรวมมีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.62 - 4.85 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (M = 4.85)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.42 - 4.83 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง (M = 4.83)

2) ภาคกลาง พบว่ามีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 - 4.91 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ (M = 4.91)

3) ภาคเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.65 - 4.95 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (M = 4.95)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.64 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครอง เพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น (M = 5.00)

และ 5*) ภาคใต้* พบว่ามีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38 - 4.75 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (M = 4.75)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. สนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง (F = .658)	4.17	0.41	4.56	0.53	4.33	0.58	4.17	0.75	4.30	0.48	4.32	0.53	4.56	0.54
2. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโครงการ (F = .567)	3.83	0.75	4.33	0.71	4.00	0.00	4.17	0.75	4.00	0.67	4.09	0.67	4.47	0.58
3. สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ (F = .107)	4.17	0.41	4.33	0.71	4.33	0.58	4.17	0.75	4.30	0.67	4.26	0.62	4.59	0.55
4. มีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (F = .968)	4.50	0.55	4.44	0.73	3.67	0.58	4.17	0.75	4.40	0.70	4.32	0.68	4.68	0.52
5. มีเป้าหมายของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษา อังกฤษเป็นสื่อในการเรียนวิชาอื่น ๆ (F = 1.374)	4.17	0.75	4.56	0.53	4.00	0.00	3.83	0.75	4.40	0.70	4.26	0.67	4.58	0.57
6. มีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ (F=.812)	4.33	0.52	4.67	0.50	4.33	0.58	4.67	0.52	4.20	0.92	4.44	0.66	4.65	0.55

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
7. ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (F = 1.053)	4.17	0.75	4.78	0.44	4.33	0.58	4.67	0.52	4.50	0.71	4.53	0.61	4.64	0.52
8. จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานของโครงการเพื่อทำให้โครงการประสบความสำเร็จ (F=1.018)	4.00	0.63	4.56	0.73	4.00	1.00	3.50	1.22	3.80	1.40	4.00	1.07	4.46	0.76
9. มีการกำกับติดตามการดำเนินงานของโครงการจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง (F = 1.979)	4.33	0.52	4.89	0.33	4.00	1.00	4.17	0.75	4.10	0.88	4.35	0.73	4.63	0.56
10. มีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครอง เพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น (F = 1.332)	4.00	0.63	4.56	0.53	4.33	0.58	4.17	0.75	3.90	0.74	4.18	0.67	4.57	0.56

จากตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. ในภาพรวมส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09 - 4.53 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (M = 4.53)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83- 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (M = 4.50)

2) ภาคกลาง พบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 - 4.89 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการกำกับติดตามการดำเนินงานของโครงการจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง (M = 4.89)

3) ภาคเหนือ พบว่ามีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 - 4.33 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยี

เพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ มีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา และมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น เท่ากัน (M = 4.33)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ และให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาเท่ากัน (M = 4.67)

และ 5*) ภาคใต้* พบว่ามีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 - 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (M = 4.50)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. สนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง (F = 2.033)	5.00	0.00	4.25	0.50	4.64	0.50	4.27	0.65	4.50	0.53	4.51	0.56	4.56	0.54
2. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโครงการ (F = 1.305)	4.80	0.45	4.50	0.58	4.64	0.50	4.27	0.47	4.63	0.52	4.54	0.51	4.47	0.58
3. สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ (F = .757)	5.00	0.00	4.50	0.58	4.64	0.50	4.70	0.48	4.63	0.52	4.68	0.47	4.59	0.55
4. มีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ (F = .895)	5.00	0.00	4.75	0.50	4.64	0.50	4.64	0.50	4.50	0.53	4.67	0.48	4.68	0.52

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5. มีเป้าหมายของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษา อังกฤษเป็นสื่อในการเรียนวิชาอื่น ๆ (F = .633)	4.80	0.45	4.75	0.50	4.64	0.50	4.82	0.40	4.50	0.53	4.69	0.47	4.58	0.57
6. มีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ (F=.339)	4.80	0.45	4.75	0.50	4.73	0.47	4.55	0.52	4.63	0.52	4.67	0.48	4.65	0.55
7. ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (F = 1.724)	5.00	0.00	5.00	0.00	4.82	0.40	4.64	0.50	4.50	0.53	4.74	0.44	4.64	0.52
8. จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานของโครงการเพื่อทำให้โครงการประสบความสำเร็จ (F = .425)	4.60	0.55	4.75	0.50	4.64	0.50	4.36	0.67	4.50	0.76	4.54	0.60	4.46	0.76
9. มีการกำกับติดตามการดำเนินงานของโครงการจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง (F = .678)	4.80	0.45	4.50	0.58	4.82	0.40	4.55	0.69	4.50	0.53	4.64	0.54	4.63	0.56
10. มีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ผู้ปกครอง เพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น (F=1.427)	5.00	0.00	4.25	0.50	4.55	0.52	4.55	0.52	4.63	0.52	4.59	0.50	4.57	0.56

จากตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. ในภาพรวมมีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 - 4.74 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (M = 4.74)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.60 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ มีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา และมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น เท่ากัน (M = 5.00)

2) ภาคกลาง พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา (M = 5.00)

3) ภาคเหนือ พบว่า มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 - 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา และมีการกำกับติดตามการดำเนินงานของโครงการจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่องเท่ากัน (M = 4.82)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีเป้าหมายของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนวิชาอื่น ๆ (M = 4.82)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 - 4.63 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโครงการ สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ มีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ และมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครองเพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น เท่ากัน (M = 4.63)

ผลการประเมินปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP ของผู้บริหารสถานศึกษานำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9 – 4.11

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ลักษณะหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F=.313)	4.50	0.80	4.64	0.50	4.45	0.51	4.64	0.50	4.56	0.63	4.55	0.58	4.47	0.60
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = 2.202)	4.42	0.51	4.73	0.47	4.85	0.37	4.79	0.43	4.81	0.40	4.74	0.44	4.66	0.54
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F=2.530*)	4.50	0.52	4.91	0.30	4.80	0.41	4.93	0.27	4.56	0.63	4.74	0.47	4.61	0.60
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = 1.119)	4.67	0.49	4.36	0.50	4.55	0.60	4.79	0.43	4.56	0.51	4.59	0.52	4.39	0.69
2. คุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = .519)	4.67	0.49	4.73	0.47	4.65	0.67	4.86	0.36	4.56	0.73	4.68	0.57	4.52	0.62
2) มีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (F = 1.121)	4.67	0.49	4.73	0.47	4.65	0.59	4.86	0.36	4.44	0.73	4.66	0.56	4.58	0.57
3) มีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (F = 1.915)	4.75	0.45	5.00	0.00	4.70	0.57	4.93	0.27	4.56	0.63	4.77	0.49	4.60	0.56
4) มีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างประเทศได้ (F = 2.639*)	3.92	1.00	4.55	0.52	4.60	0.60	4.64	0.50	4.38	0.62	4.44	0.69	4.40	0.67

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5) มีความรู้และเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (F = 4.328*)	3.92	1.08	4.64	0.50	4.75	0.44	4.57	0.51	4.19	0.54	4.44	0.69	4.36	0.66
6) มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้ (F=3.498*)	4.00	0.95	4.55	0.52	4.75	0.44	4.71	0.47	4.38	0.62	4.51	0.65	4.43	0.65
3. การจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (F = .617)	4.00	1.04	4.36	0.50	4.35	0.67	4.43	0.65	4.25	0.86	4.29	0.75	4.08	0.90
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ (F = 2.452)	3.58	0.90	4.45	0.69	4.35	0.75	4.29	0.73	4.13	0.81	4.18	0.81	4.03	0.87
3) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ (F = 4.216*)	3.42	1.00	4.45	0.52	4.45	0.76	4.43	0.65	4.19	0.83	4.22	0.84	4.08	0.88
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (F = 2.572*)	3.92	0.79	4.64	0.50	4.45	0.76	4.64	0.50	4.25	0.68	4.38	0.70	4.23	0.83
5) มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ (F = 1.199)	3.92	1.00	4.27	0.47	4.45	0.76	4.29	0.47	4.38	0.62	4.29	0.70	4.19	0.78
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (F=1.053)	3.92	0.79	4.36	0.50	4.35	0.88	4.43	0.65	4.38	0.62	4.30	0.72	4.19	0.80

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีปัจจัยการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) ด้านลักษณะหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 – 4.74 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนา

ผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น เท่ากัน (M = 4.74) *2) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 – 4.77 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.77) และ *3) ด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.38 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 4.38)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.42 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (M = 4.67) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดพอๆกัน (M = 3.92 – 4.75) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.75) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.42 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (M = 4.00)

2) ภาคกลาง พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.91 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (M = 4.91) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.55 – 5.00) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 5.00) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 4.64)

3) ภาคเหนือ พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.45 – 4.85 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.85) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.60 – 4.75) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้และเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมีความรู้และความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้เท่ากัน (M = 4.75) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มี

คุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ และมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการเท่ากัน (M = 4.45)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.64 – 4.93 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (M = 4.93) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.57 – 4.93 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.93) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 4.64)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.56 – 4.81 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.81) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.19 – 4.56) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี และมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี เท่ากัน (M = 4.56) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.38 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณเท่ากัน (M = 4.38)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ลักษณะหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F=.167)	4.17	0.41	4.22	0.67	4.00	0.00	4.00	0.89	4.20	0.63	4.15	0.61	4.47	0.60

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = .749)	4.17	0.75	4.44	0.53	4.00	0.00	4.17	0.98	4.60	0.70	4.35	0.69	4.66	0.54
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = .552)	4.17	0.75	4.33	0.71	3.67	0.58	4.00	0.63	4.30	0.95	4.18	0.76	4.61	0.60
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = .462)	3.50	0.84	4.00	0.87	3.67	0.58	4.00	0.89	3.70	0.82	3.79	0.81	4.39	0.69
2. คุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = 1.227)	4.33	0.52	4.22	0.67	4.33	1.15	4.33	0.52	3.80	0.42	4.15	0.61	4.52	0.62
2) มีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (F = 2.623)	4.17	0.75	4.67	0.50	4.67	0.58	4.67	0.52	4.00	0.47	4.38	0.60	4.58	0.57
3) มีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (F = 1.215)	4.17	0.75	4.33	0.50	4.33	1.15	4.50	0.55	3.90	0.32	4.21	0.59	4.60	0.56
4) มีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างประเทศได้ (F = .939)	4.33	0.52	4.33	0.71	4.33	0.58	4.33	0.52	3.90	0.57	4.21	0.59	4.40	0.67
5) มีความรู้และเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (F = 1.519)	4.33	0.52	4.00	0.50	4.67	0.58	4.17	0.41	4.00	0.47	4.15	0.50	4.36	0.66
6) มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้ (F=1.311)	4.33	0.52	4.44	0.53	4.67	0.58	3.83	0.98	4.10	0.57	4.24	0.65	4.43	0.65

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3. การจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (F =1.036)	3.33	0.82	3.78	0.97	2.67	1.53	3.00	1.41	3.60	0.70	3.41	1.02	4.08	0.90
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ (F = .740)	3.50	0.84	3.44	1.24	2.67	1.53	3.50	1.05	3.80	0.63	3.50	0.99	4.03	0.87
3) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ (F = 1.171)	3.50	0.55	3.44	1.13	2.67	1.53	3.50	0.55	3.90	0.74	3.53	0.90	4.08	0.88
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (F = 1.629)	3.83	0.41	3.44	1.24	2.67	1.53	3.33	0.52	4.00	0.67	3.59	0.92	4.23	0.83
5) มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ (F = 1.512)	3.67	0.52	3.89	0.93	2.67	1.53	3.50	0.84	4.00	0.82	3.71	0.91	4.19	0.78
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (F = 1.508)	3.67	0.52	4.00	0.87	2.67	1.53	3.50	1.05	3.90	0.74	3.71	0.91	4.19	0.80

จากตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีปัจจัยการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) ด้านลักษณะหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.79 – 4.35 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.35) *2) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.15 – 4.38 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.38) และ *3) ด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและมากเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41 – 3.71 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงาน

โครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ เท่ากัน (M = 3.71)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (M = 4.17) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.33 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี มีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างประเทศได้ มีความรู้และความเข้าใจในพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และมีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้ เท่ากัน (M = 4.33) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 3.83 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 3.83)

2) ภาคกลาง พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.44 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.44) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (M = 4.00 – 4.67) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.67) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและมากเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.44 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (M = 4.00)

3) ภาคเหนือ พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่ากัน (M = 4.00) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี มีความรู้และเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และมีความรู้และความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้เท่ากัน (M = 4.67) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.17) ด้านคุณลักษณะ

หัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.67) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณเท่ากัน (M = 3.50)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.60 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.60) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (M = 3.80 – 4.10) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้ (M = 4.10) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการและมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ เท่ากัน (M = 4.00)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP สังกัด สช.จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ลักษณะหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F=.102)	4.60	0.55	4.75	0.50	4.64	0.50	4.55	0.52	4.63	0.74	4.62	0.54	4.47	0.60
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = 1.270)	5.00	0.00	5.00	0.00	4.82	0.40	4.82	0.40	4.50	0.76	4.79	0.47	4.66	0.54

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = 1.303)	5.00	0.00	5.00	0.00	4.82	0.40	4.64	0.50	4.50	0.76	4.74	0.50	4.61	0.60
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F=1.294)	5.00	0.00	4.50	1.00	4.36	0.50	4.45	0.52	4.63	0.52	4.54	0.55	4.39	0.69
2. คุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = 1.282)	5.00	0.00	4.75	0.50	4.55	0.52	4.36	0.50	4.38	0.92	4.54	0.60	4.52	0.62
2) มีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (F = 1.321)	5.00	0.00	4.75	0.50	4.45	0.52	4.64	0.50	4.38	0.74	4.59	0.55	4.58	0.57
3) มีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (F = 1.669)	5.00	0.00	4.75	0.50	4.64	0.50	4.36	0.50	4.63	0.52	4.62	0.49	4.60	0.56
4) มีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างประเทศได้ (F = .422)	4.40	0.89	4.75	0.50	4.55	0.69	4.55	0.52	4.25	0.89	4.49	0.68	4.40	0.67
5) มีความรู้และเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (F = .208)	4.40	0.89	4.50	0.58	4.55	0.69	4.36	0.67	4.25	0.89	4.41	0.72	4.36	0.66
6) มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้ (F=.295)	4.40	0.89	4.50	0.58	4.64	0.50	4.36	0.50	4.38	0.92	4.46	0.64	4.43	0.65

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3. การจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา														
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (F = .159)	4.40	0.89	4.25	0.50	4.36	0.67	4.18	0.87	4.13	0.99	4.26	0.79	4.08	0.90
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ (F = .548)	3.80	0.84	4.25	0.50	4.36	0.67	4.27	0.65	4.25	0.89	4.23	0.71	4.03	0.87
3) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ (F=1.310)	3.60	1.14	4.50	0.58	4.36	0.67	4.45	0.52	4.25	0.89	4.28	0.76	4.08	0.88
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (F = .104)	4.60	0.89	4.50	0.58	4.45	0.69	4.45	0.69	4.63	0.74	4.51	0.68	4.23	0.83
5) มีความรวดเร็วทัน เวลาในการเบิกจ่ายงบ ประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ (F = .332)	4.20	0.84	4.25	0.50	4.45	0.69	4.55	0.52	4.50	0.76	4.44	0.64	4.19	0.78
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (F=.280)	4.20	0.84	4.25	0.50	4.45	0.69	4.55	0.69	4.38	0.74	4.41	0.68	4.19	0.80

จากตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีปัจจัยการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) ด้านลักษณะหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.54 – 4.79 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.79) *2) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.41 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.62) และ *3) ด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 – 4.51 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 4.51)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.60 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติเท่ากัน (M = 5.00) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี มีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี และมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดีเท่ากัน (M = 5.00) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.60 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 4.60)

2) ภาคกลาง พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น เท่ากัน (M = 5.00) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (M = 4.50 – 4.75) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี มีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี และมีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างประเทศได้เท่ากัน (M = 4.75) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ และมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการเท่ากัน (M = 4.50)

3) ภาคเหนือ พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นเท่ากัน (M = 4.82) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.45 – 4.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี และมีความรู้และเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้เท่ากัน (M = 4.64) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนา

ผู้เรียนในโครงการ มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ เท่ากัน (M = 4.45)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.45 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.82) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.64) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณเท่ากัน (M = 4.55)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ในด้านลักษณะหลักสูตรมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.63 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน และหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติเท่ากัน (M = 4.63) ด้านคุณลักษณะหัวหน้าโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (M = 4.25 – 4.63) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี (M = 4.63) และด้านการจัดเก็บงบประมาณในโครงการมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.63 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (M = 4.63)

ผลการประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP ของผู้บริหารสถานศึกษานำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.12 – 4.14

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

กระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP														
1) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ (F = .930)	3.75	0.87	4.27	0.90	4.30	0.80	4.14	0.77	4.19	0.83	4.15	0.83	4.01	1.00
2) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว (F = 1.822)	4.08	0.29	4.55	0.52	4.45	0.60	4.43	0.51	4.19	0.54	4.34	0.53	4.16	0.81
3) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพียงพอและรวดเร็ว (F = 2.374)	4.17	0.58	4.64	0.50	4.55	0.60	4.64	0.50	4.25	0.45	4.45	0.55	4.27	0.77
4) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่องเพียงพอ และรวดเร็ว (F =3.886*)	3.75	0.75	4.64	0.50	4.55	0.60	4.29	0.73	4.00	0.82	4.26	0.75	4.16	0.82
2. สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ														
1) มีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจนและเป็นส่วนตัว (F=1.957)	4.08	0.51	4.73	0.47	4.55	0.69	4.50	0.65	4.25	0.77	4.42	0.66	4.27	0.79

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2) มีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (F = 5.312*)	3.83	0.83	4.82	0.40	4.60	0.60	4.43	0.51	4.06	0.68	4.36	0.69	4.23	0.79
3) มีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (F=5.757*)	3.33	0.65	4.27	0.65	4.50	0.61	4.14	0.66	3.94	0.85	4.08	0.78	4.08	0.74
4) มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ และการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ (F = 7.409*)	3.25	0.62	4.27	0.47	4.55	0.51	4.14	0.77	4.06	0.85	4.11	0.77	4.06	0.79
5) มีห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ (F = 6.427*)	3.00	0.60	4.27	0.65	4.35	0.59	4.07	0.83	3.94	1.06	3.97	0.88	3.95	0.88

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกระบวนการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีกระบวนการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP* มีกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.15 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.45) และ *2) สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ* มีกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 – 4.42 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจนและเป็นส่วนตัว

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.17) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 4.08 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (M = 4.08)

2) ภาคกลาง พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว และให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว เท่ากัน (M = 4.64) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (M = 4.82)

3) ภาคเหนือ พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.30 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว และให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว เท่ากัน (M = 4.55) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.60 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (M = 4.60)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.14 – 4.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.64) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.07 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (M = 4.50)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.25) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (M = 4.25)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

กระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP														
1) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ (F = 1.156)	3.67	0.82	3.33	1.32	2.67	1.53	3.50	0.55	2.60	1.35	3.15	1.18	4.01	1.00
2) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว (F = 1.353)	4.00	0.63	3.56	1.13	2.67	1.53	3.67	0.82	3.00	1.15	3.41	1.08	4.16	0.81
3) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพียงพอและรวดเร็ว (F = 1.985)	4.33	0.52	3.89	1.27	2.67	1.53	3.83	0.41	3.30	0.95	3.68	1.04	4.27	0.77
4) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่องเพียงพอ และรวดเร็ว (F = 2.246)	4.17	0.41	4.11	1.17	2.67	1.53	4.17	0.75	3.40	0.84	3.79	1.01	4.16	0.82
2. สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ														
1) มีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (F=.963)	3.50	0.84	3.89	1.05	3.00	0.00	4.17	0.98	3.80	0.92	3.76	0.92	4.27	0.79
2) มีการจัดการสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (F=.328)	4.00	0.63	3.67	1.22	3.33	0.58	3.67	0.82	3.90	0.99	3.76	0.92	4.23	0.79

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3) มีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (F = .365)	4.17	0.41	4.00	1.00	3.67	0.58	3.83	0.75	4.10	0.57	4.00	0.70	4.08	0.74
4) มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษและการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ (F=.458)	3.83	0.75	3.89	1.17	3.33	0.58	4.17	0.98	3.80	0.63	3.85	0.86	4.06	0.79
5) มีห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ (F=.703)	3.50	0.55	4.00	1.00	3.33	0.58	4.00	0.89	3.50	1.08	3.71	0.91	3.95	0.88

จากตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกระบวนการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีกระบวนการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP* มีกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและมากเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.15 – 3.79 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอและรวดเร็ว (M = 3.79) และ *2) สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ* มีกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (M = 4.00)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.33 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.33) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (M = 4.17)

2) ภาคกลาง พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 4.11 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.11) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย และมีห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ เท่ากัน (M = 4.00)

3) ภาคเหนือ พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเท่ากันทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (M = 3.67)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.17) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว และมีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษและการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการเท่ากัน (M = 4.17)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.60 – 3.40 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอและรวดเร็ว (M = 3.40) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.10 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (M = 4.10)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

กระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP														
1) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ (F = .625)	4.40	0.55	4.50	0.58	4.36	0.67	4.73	0.47	4.38	0.74	4.49	0.60	4.01	1.00
2) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว (F=1.159)	4.80	0.45	4.25	0.50	4.55	0.52	4.27	0.65	4.63	0.52	4.49	0.56	4.16	0.81
3) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพียงพอและรวดเร็ว (F = 1.095)	4.80	0.45	4.50	0.58	4.55	0.52	4.18	0.40	4.38	0.92	4.44	0.60	4.27	0.77
4) ให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่องเพียงพอ และรวดเร็ว (F = 1.815)	4.60	0.55	4.75	0.50	4.45	0.69	3.91	0.54	4.25	0.89	4.31	0.69	4.16	0.82
2. สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ														
1) มีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (F=.588)	4.80	0.45	4.25	0.50	4.55	0.69	4.36	0.81	4.25	0.89	4.44	0.72	4.27	0.79
2) มีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (F=1.327)	4.60	0.55	3.75	0.50	4.55	0.52	4.45	0.69	4.25	0.89	4.38	0.67	4.23	0.79
3) มีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย (F =2.000)	4.80	0.45	4.00	0.82	4.27	0.65	4.00	0.77	3.75	0.71	4.13	0.73	4.08	0.74

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ และการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ (F = 1.400)	4.80	0.45	3.75	0.50	4.18	0.75	4.09	0.83	4.00	0.76	4.15	0.74	4.06	0.79
5) มีห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ (F = 1.908)	4.80	0.45	4.00	1.41	4.36	0.67	3.73	0.79	4.00	0.76	4.13	0.83	3.95	0.88

จากตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกระบวนการดำเนินโครงการ EP/MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีกระบวนการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP* มีกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.31 – 4.49 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ และให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว เท่ากัน (M = 4.49) และ *2) สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ* มีกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.44 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (M = 4.44)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.80 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว และให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็วเท่ากัน (M = 4.80) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.60 – 4.80 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว มีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอและทันสมัย มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษและการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ และมีห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ เท่ากัน (M = 4.80)

2) ภาคกลาง พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.75 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่องเพียงพอ และรวดเร็ว (M = 4.75) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (M = 4.25)

3) ภาคเหนือ พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่า ๆ กัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว และให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็วเท่ากัน (M = 4.55) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว และมีการจัดการสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ เท่ากัน (M = 4.55)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.91 – 4.73 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ (M = 4.73) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดการสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (M = 4.45)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ในด้านการบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.63 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว (M = 4.63) และด้านสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีกระบวนการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว และมีการจัดการสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ เท่ากัน (M = 4.25)

การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP ของผู้บริหารสถานศึกษานำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.15 – 4.17

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ (F = .873)	3.33	0.65	3.82	0.87	3.70	1.03	3.93	0.83	3.56	0.89	3.67	0.88	3.82	0.86
2. มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ (F=1.559)	3.25	0.62	3.91	0.83	3.80	0.95	4.00	0.78	3.63	0.89	3.73	0.85	3.86	0.80
3. มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูและคนอื่น ๆ (F = 1.762)	3.00	0.60	3.82	0.98	3.80	1.01	3.79	0.89	3.56	1.03	3.62	0.95	3.74	0.86
4. ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน/นักศึกษา (F = 1.340)	3.00	0.60	3.73	0.91	3.65	1.09	3.71	0.91	3.44	0.96	3.52	0.94	3.62	0.87
5. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (F = .129)	4.33	0.65	4.18	0.75	4.35	0.67	4.29	0.73	4.25	0.68	4.29	0.68	4.32	0.67

จากตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.52 – 4.29 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา** (M = 4.29)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 4.33 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา** (M = 4.33) *2) ภาคกลาง* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.18 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.18) *3) ภาคเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.65 – 4.35 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.35) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 – 4.29 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา

(M = 4.29) และ *5) ภาคใต้* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.44 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.25)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ (F = 3.063*)	3.67	0.52	4.44	0.73	3.00	0.00	3.50	0.55	3.70	0.95	3.79	0.81	3.82	0.86
2. มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ (F = 6.013*)	3.83	0.41	4.56	0.53	3.00	1.00	3.67	0.52	3.70	0.48	3.88	0.69	3.86	0.80
3. มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูและคนอื่น ๆ (F = 3.905*)	3.83	0.41	4.33	0.87	2.67	0.58	3.50	0.55	3.60	0.70	3.74	0.79	3.74	0.86
4. ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน/นักศึกษา (F = 1.618)	3.50	0.55	4.00	0.87	3.00	0.00	3.50	0.55	3.30	0.82	3.53	0.75	3.62	0.87
5. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (F = 2.389)	4.00	0.00	4.67	0.50	4.00	0.00	3.83	0.75	4.10	0.74	4.18	0.63	4.32	0.67

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.53 – 4.18 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา** (M = 4.18)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา** (M = 4.00) *2) ภาคกลาง* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.67) *3) ภาคเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.67 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.00) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

อยู่ระหว่าง 3.50 – 3.83 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 3.83) และ *5) ภาคใต้* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.30 – 4.10 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.10)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจาก โครงการEP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ (F = 1.546)	4.80	0.45	4.25	0.96	4.09	0.83	4.00	0.78	3.75	0.71	4.10	0.79	3.82	0.86
2. มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ (F =.783)	4.60	0.55	4.00	0.82	3.91	0.83	4.09	0.70	4.00	0.76	4.08	0.74	3.86	0.80
3. มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูและคนอื่น ๆ (F = 1.519)	4.60	0.55	4.25	0.96	3.82	0.60	3.82	0.75	3.88	0.64	3.97	0.71	3.74	0.86
4. ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน/นักศึกษา (F = 1.133)	4.20	0.84	4.50	1.00	3.82	0.75	3.73	0.79	3.63	0.74	3.87	0.80	3.62	0.87
5. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (F = 1.754)	4.80	0.45	4.50	1.00	4.55	0.69	4.73	0.47	4.00	0.76	4.51	0.68	4.32	0.67

จากตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัดสช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 4.51 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา** (M = 4.51)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.80 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ และ**ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา เท่ากัน** (M = 4.80) *2) ภาคกลาง* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน/นักศึกษา และส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา เท่ากัน (M = 4.50) *3) ภาคเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.82 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.55) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.73 โดยรายการ

ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา (M = 4.73) และ *5) ภาคใต้* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา เท่ากัน (M = 4.00)

ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการ EP/MEP ที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.18 – 4.20

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	0	0.00	2	18.18	5	25.00	0	0.00	3	25.00	10	14.71	26	18.71
2) หญิง	11	100.00	9	81.82	15	75.00	14	100.00	9	75.00	58	85.29	113	81.29
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	1	10.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	1.52	3	2.17
2) 31 – 40 ปี	3	27.27	3	30.00	9	45.00	1	7.14	4	36.36	20	30.30	44	31.88
3) 41 – 50 ปี	3	27.27	0	0.00	4	20.00	8	57.14	2	18.18	17	25.76	41	29.71
4) มากกว่า 50 ปี	5	45.45	6	60.00	7	35.00	5	35.71	5	45.45	28	42.42	50	36.23
ปัจจุบันสอนระดับ														
1) ปฐมวัย/อนุบาล	0	0.00	0	0.00	1	5.00	1	7.14	0	0.00	2	2.94	3	2.19
2) ประถมศึกษา	6	54.55	6	54.55	9	45.00	5	35.71	3	25.00	29	42.65	49	35.77
3) มัธยมศึกษา	5	45.45	4	36.36	10	50.00	8	57.14	8	66.67	35	51.47	41	29.93
4) ปวช.	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	7.14	0	0.00	1	1.52	19	13.87
5) อื่น ๆ	0	0.00	1	9.09	0	0.00	0	0.00	1	8.33	2	2.94	11	8.03
ตำแหน่งปัจจุบัน														
1) ครูชำนาญการ	5	45.45	3	27.27	9	50.00	2	14.29	5	41.67	24	36.36	43	32.33
2) ครูชำนาญการพิเศษ	3	27.27	5	45.45	9	50.00	11	78.57	4	33.33	32	48.48	41	30.83
3) ครูเชี่ยวชาญ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	7.14	0	0.00	1	1.52	1	0.75
4) อื่น ๆ	3	27.27	3	27.27	0	0.00	0	0.00	3	25.00	9	13.64	47	35.34
ระดับการศึกษาสูงสุด														
1) ปริญญาตรี	2	18.18	5	45.45	6	35.29	3	25.00	7	63.64	23	37.10	52	39.39
2) ปริญญาโท	8	72.73	6	54.55	11	64.71	9	75.00	4	36.36	38	61.29	76	57.58
3) ปริญญาเอก	1	9.09	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	1.61	2	1.52

จากตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. ในภาพรวมพบว่าหัวหน้าโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.29 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.42 ปัจจุบันสอนระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.47 ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 48.48 และจบปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 61.29

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า หัวหน้าโครงการส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่า 50 ปี ยกเว้นภาคเหนือที่มีอายุ 31 – 40 ปี และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี ส่วนใหญ่สอนระดับมัธยมศึกษา ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคกลางที่สอนระดับประถมศึกษา ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคใต้ที่ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการ และภาคเหนือที่ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการและครูชำนาญการพิเศษเท่ากัน และจบปริญญาโททุกภูมิภาค ยกเว้นภาคใต้ที่ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	0	0.00	4	44.44	3	100.00	1	16.67	3	37.50	11	32.35	26	18.71
2) หญิง	8	100.00	5	55.56	0	0.00	5	83.33	5	62.50	23	67.65	113	81.29
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	0	0.00	1	33.33	0	0.00	0	0.00	1	2.94	3	2.17
2) 31 – 40 ปี	4	50.00	1	11.11	0	0.00	1	16.67	2	25.00	8	23.53	44	31.88
3) 41 – 50 ปี	3	37.50	7	77.78	1	33.33	1	16.67	1	12.50	13	38.24	41	29.71
4) มากกว่า 50 ปี	1	12.50	1	11.11	1	33.33	4	66.67	5	62.50	12	35.29	50	36.23
ปัจจุบันสอนระดับ														
1) ปวช.	6	85.71	3	33.33	2	100.00	3	50.00	5	62.50	19	59.37	19	13.87
2) ปวส.	1	14.29	6	66.67	0	0.00	3	50.00	3	37.50	13	40.63	14	10.22
ตำแหน่งปัจจุบัน														
1) ครูชำนาญการ	6	75.00	3	33.33	2	100.00	2	33.33	5	62.50	18	54.55	43	32.33
2) ครูชำนาญการพิเศษ	1	12.50	1	11.11	0	0.00	2	33.33	2	25.00	6	18.18	41	30.83
3) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	16.67	0	0.00	1	3.03	1	0.75
4) อื่น ๆ	1	12.50	5	55.56	0	0.00	1	16.67	1	12.50	8	24.24	47	35.34

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ระดับการศึกษาสูงสุด														
1) ปริญญาตรี	5	62.50	1	11.11	0	0.00	3	60.00	2	25.00	11	34.38	52	39.39
2) ปริญญาโท	3	37.50	8	88.89	2	100.00	2	40.00	6	75.00	21	65.63	76	57.58

จากตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. ในภาพรวมพบว่าหัวหน้าโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.65 มีอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.24 ปัจจุบันสอนระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 59.37 ตำแหน่งครูชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 54.55 และจบปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 65.63

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า หัวหน้าโครงการส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง ยกเว้นภาคเหนือที่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 50 ปี ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่อายุ 31 – 40 ปี ภาคกลางมีอายุ 41 – 50 ปี และภาคเหนือมีอายุน้อยกว่า 31 ปี 41 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี เท่ากัน ครูทุกภูมิภาคส่วนใหญ่สอนระดับ ปวช. ยกเว้นภาคกลางที่สอนระดับ ปวส. และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สอนระดับ ปวช. และ ปวส. เท่ากัน ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการ ยกเว้นภาคกลางที่ตำแหน่งอื่น ๆ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นครูชำนาญการและครูชำนาญการพิเศษเท่ากัน และจบปริญญาโททุกภูมิภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จบปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	0	0.00	0	0.00	2	25.00	2	18.18	1	11.11	5	13.51	26	18.71
2) หญิง	5	100.00	4	100.00	6	75.00	9	81.82	8	88.89	32	86.49	113	81.29
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	9.09	0	0.00	1	2.63	3	2.17
2) 31 – 40 ปี	0	0.00	1	25.00	2	25.00	6	54.55	7	70.00	16	42.11	44	31.88
3) 41 – 50 ปี	2	40.00	2	50.00	4	50.00	2	18.18	1	10.00	11	28.95	41	29.71
4) มากกว่า 50 ปี	3	60.00	1	25.00	2	25.00	2	18.18	2	20.00	10	26.32	50	36.23

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ปัจจุบันสอนระดับ														
1) ปฐมวัย/อนุบาล	0	0.00	1	33.33	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	2.70	3	2.19
2) ประถมศึกษา	3	60.00	1	33.33	6	75.00	5	45.45	5	50.00	20	54.05	49	35.77
3) มัธยมศึกษา	0	0.00	0	0.00	1	12.50	3	27.27	2	20.00	6	16.22	41	29.93
4) อื่น ๆ	2	40.00	1	33.33	1	12.50	2	18.18	3	30.00	9	24.32	11	8.03
ตำแหน่งปัจจุบัน														
1) ครูชำนาญการ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	10.00	1	2.94	43	32.33
2) ครูชำนาญการพิเศษ	0	0.00	1	50.00	0	0.00	2	18.18	0	0.00	3	8.82	41	30.83
3) อื่น ๆ	5	100.00	1	50.00	6	100.00	9	81.82	9	90.00	30	88.24	47	35.34
ระดับการศึกษาสูงสุด														
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	20.00	1	25.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	5.26	2	1.52
2) ปริญญาตรี	0	0.00	2	50.00	5	62.50	6	54.55	5	50.00	18	47.37	52	39.39
3) ปริญญาโท	4	80.00	1	25.00	3	37.50	4	36.36	5	50.00	17	44.74	76	57.58
4) ปริญญาเอก	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	9.09	0	0.00	1	2.63	2	1.52

จากตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าโครงการที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. ในภาพรวม พบว่า หัวหน้าโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.49 มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.11 ปัจจุบันสอนระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.05 ตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 88.24 และจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.37

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า หัวหน้าโครงการทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีอายุ 31 – 40 ปี ภาคกลางและภาคเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี และกรุงเทพมหานครมีอายุมากกว่า 50 ปี ครูส่วนใหญ่สอนระดับประถมศึกษา ยกเว้นภาคกลางที่สอนปฐมวัย/ อนุบาล ประถมศึกษา และอื่น ๆ เท่ากัน ครูทุกภูมิภาคดำรงตำแหน่งอื่น ๆ และส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่จบปริญญาโท และภาคใต้ที่จบปริญญาตรีและโท เท่ากัน

จำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค นำเสนอด้วยความถี่และร้อยละ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.21 – 4.24

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของจำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค

สังกัด	ภูมิภาค	จำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP					
		ครูไทย		ครูชาวต่างประเทศ		จำนวนครูทั้งหมด	
		f	%	f	%	f	%
สพฐ.	กรุงเทพมหานคร	192	63.58	110	36.42	302	17.88
	กลาง	293	67.98	138	32.02	431	25.52
	เหนือ	192	55.49	154	44.51	346	20.49
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	194	57.57	143	42.43	337	19.95
	ใต้	192	70.33	81	29.67	273	16.16
สอศ.	กรุงเทพมหานคร	29	67.44	14	32.56	43	17.27
	กลาง	23	53.49	20	46.51	43	17.27
	เหนือ	22	81.48	5	18.52	27	10.84
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	41	83.67	8	16.33	49	19.68
	ใต้	70	80.46	17	19.54	87	34.94
สช.	กรุงเทพมหานคร	63	47.37	70	52.63	133	8.92
	กลาง	171	68.13	80	31.87	251	16.83
	เหนือ	115	53.74	99	46.26	214	14.35
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	371	72.75	139	27.25	510	34.21
	ใต้	199	51.96	184	48.04	383	25.69
รวมทุกสังกัด		**2167**	**63.20**	**1262**	**36.80**	**3429**	**100.00**

จากตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของจำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค ในภาพรวมทุกสังกัด พบว่า ครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP ส่วนใหญ่เป็นครูชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 63.20 และเมื่อแยกตามสังกัดและภูมิภาค ดังนี้ 1) สพฐ. พบว่า ทุกภูมิภาคมีจำนวนครูชาวไทยมากกว่าครูชาวต่างประเทศ 2) สอศ. พบว่า ทุกภูมิภาคมีจำนวนครูชาวไทยมากกว่าครูชาวต่างประเทศ และ 3) สช. พบว่า ทุกภูมิภาคมีจำนวนครูชาวไทยมากกว่าครูชาวต่างประเทศ ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนครูชาวต่างประเทศมากกว่าครูชาวไทย

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของจำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP ที่สอนในแต่ละกลุ่มวิชา สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

วิชา	จำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP												รวมทุกสังกัด	
	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม			
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาษาอังกฤษ														
1) มีวุฒิ	61	93.85	36	100.00	54	79.41	77	87.50	79	100.00	307	91.37	690	94.91
2) สอนตรงสาขา	32	66.67	48	92.31	20	86.96	11	68.75	38	90.48	149	82.32	329	86.13
คณิตศาสตร์														
1) มีวุฒิ	41	100.00	44	97.78	36	92.31	31	96.88	23	100.00	175	97.22	344	98.57
2) สอนตรงสาขา	24	88.89	40	88.89	7	100.00	21	45.65	28	62.22	120	70.59	289	78.32
วิทยาศาสตร์														
1) มีวุฒิ	48	94.12	41	100.00	42	93.33	31	83.78	24	100.00	186	93.94	371	96.87
2) สอนตรงสาขา	41	100.00	34	82.93	26	76.47	21	70.00	23	92.00	145	100.00	261	86.71
สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม														
1) มีวุฒิ	29	100.00	31	88.57	21	100.00	12	100.00	24	100.00	117	96.69	245	100.00
2) สอนตรงสาขา	24	100.00	23	69.70	19	100.00	11	78.57	18	90.00	95	86.36	179	86.47
สุขศึกษาและพลศึกษา														
1) มีวุฒิ	17	89.47	16	64.00	25	96.15	11	100.00	13	100.00	82	87.23	188	94.00
2) สอนตรงสาขา	13	92.86	14	66.67	14	100.00	9	69.23	18	85.71	68	81.93	133	80.12
ศิลปะ														
1) มีวุฒิ	18	94.74	21	84.00	17	100.00	6	100.00	13	100.00	75	93.75	182	97.33
2) สอนตรงสาขา	15	100.00	19	76.00	4	23.53	5	100.00	14	100.00	57	75.00	123	78.34
การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี														
1) มีวุฒิ	20	100.00	20	86.96	22	95.65	10	100.00	16	100.00	88	95.65	220	98.21
2) สอนตรงสาขา	17	100.00	19	95.00	7	53.85	2	100.00	13	100.00	58	89.23	137	84.57
อื่น ๆ														
1) มีวุฒิ	0	0.00	47	97.92	8	80.00	2	100.00	2	100.00	59	95.16	167	96.53
2) สอนตรงสาขา	0	0.00	27.00	52.94	11	100.00	2	50.00	17	100.00	57	68.67	168	75.34

จากตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของจำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP ที่สอนในแต่ละกลุ่มวิชา สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือมีวุฒิทางการศึกษาและสอนตรงสาขาวิชา เมื่อพิจารณาตามวิชาและภูมิภาค ดังนี้

1) วิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ภาคกลางและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคกลางมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด (92.31%)

2) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า กรุงเทพมหานครและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาคณิตศาสตร์สูงสุด (100.00%)

3) วิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า ภาคกลางและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานครมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สูงสุด (100.00%)

4) วิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคกลาง มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานครและภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสูงสุด (100.00%)

5) วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาสูงสุด (100.00%)

6) วิชาศิลปะ พบว่า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาศิลปะสูงสุด (100.00%)

7) วิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด และสอนตรงสาขาวิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีสูงสุด (100.00%)

และ 8) วิชาอื่น ๆ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคเหนือและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาอื่น ๆ สูงสุด (100.00%)

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของจำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP ที่สอนในแต่ละกลุ่มวิชา สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

วิชา	จำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP												รวมทุกสังกัด	
	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม			
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาษาอังกฤษ														
1) มีวุฒิ	24	100.00	13	100.00	6	100.00	14	100.00	13	100.00	70	100.00	690	94.91
2) สอนตรงสาขา	24	100.00	12	92.31	0	0.00	7	100.00	8	100.00	51	98.08	329	86.13
คณิตศาสตร์														
1) มีวุฒิ	8	100.00	2	100.00	0	0.00	0	0.00	4	100.00	14	100.00	344	98.57
2) สอนตรงสาขา	8	100.00	2	100.00	0	0.00	1	100.00	4	100.00	15	100.00	289	78.32
วิทยาศาสตร์														
1) มีวุฒิ	9	100.00	7	100.00	0	0.00	0	0.00	3	100.00	19	100.00	371	96.87
2) สอนตรงสาขา	9	100.00	7	100.00	0	0.00	0	0.00	9	100.00	25	100.00	261	86.71
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม														
1) มีวุฒิ	7	100.00	1	100.00	0	0.00	1	100.00	4	100.00	13	100.00	245	100.00
2) สอนตรงสาขา	7	100.00	1	100.00	0	0.00	0	0.00	4	100.00	12	100.00	179	86.47
สุขศึกษาและพลศึกษา														
1) มีวุฒิ	5	100.00	1	100.00	0	0.00	0	0.00	4	100.00	10	100.00	188	94.00
2) สอนตรงสาขา	5	100.00	1	100.00	0	0.00	0	0.00	3	75.00	9	90.00	133	80.12
ศิลปะ														
1) มีวุฒิ	17	100.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	17	100.00	182	97.33
2) สอนตรงสาขา	17	100.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	17	100.00	123	78.34
การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี														
1) มีวุฒิ	6	100.00	21	100.00	0	0.00	0	0.00	4	100.00	31	100.00	220	98.21
2) สอนตรงสาขา	6	100.00	21	100.00	0	0.00	4	100.00	2	100.00	33	100.00	137	84.57
อื่น ๆ														
1) มีวุฒิ	14	100.00	4	100.00	22	100.00	14	100.00	3	100.00	57	100.00	167	96.53
2) สอนตรงสาขา	13	92.86	6	85.71	22	100.00	2	11.11	4	100.00	47	72.31	155	100.00

จากตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของจำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP ที่สอนในแต่ละกลุ่มวิชา สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือมีวุฒิทางการศึกษาและสอนตรงสาขาวิชา เมื่อพิจารณาตามวิชาและภูมิภาค ดังนี้

1) วิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด (100.00%)

2) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาคณิตศาสตร์สูงสุด (100.00%)

3) วิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษา และสอนตรงสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สูงสุด (100.00%)

4) วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสูงสุด (100.00%)

5) วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานครและภาคกลางมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาสูงสุด (100.00%)

6) วิชาศิลปะ พบว่า กรุงเทพมหานครมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษา และสอนตรงสาขาวิชาศิลปะสูงสุด (100.00%)

7) วิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีสูงสุด (100.00%)

และ 8) วิชาอื่น ๆ พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคเหนือและภาคใต้มีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาอื่น ๆ สูงสุด (100.00%)

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของจำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/ MEP ที่สอนในแต่ละกลุ่มวิชา สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

วิชา	จำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP												รวมทุกสังกัด	
	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม			
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาษาอังกฤษ														
1) มีวุฒิ	70	89.74	20	100.00	43	100.00	111	100.00	69	100.00	313	97.51	690	94.91
2) สอนตรงสาขา	59	88.06	16	100.00	4	25.00	38	100.00	12	100.00	129	86.58	329	86.13
คณิตศาสตร์														
1) มีวุฒิ	13	100.00	26	100.00	32	100.00	60	100.00	24	100.00	155	100.00	344	98.57
2) สอนตรงสาขา	5	83.33	26	100.00	3	23.08	70	90.91	50	80.65	154	83.70	289	78.32
วิทยาศาสตร์														
1) มีวุฒิ	12	100.00	22	100.00	28	100.00	64	100.00	40	100.00	166	100.00	371	96.87
2) สอนตรงสาขา	4	100.00	20	100.00	11	64.71	45	100.00	11	57.89	91	86.67	261	86.71
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม														
1) มีวุฒิ	8	100.00	18	100.00	17	100.00	36	100.00	36	100.00	115	100.00	245	100.00
2) สอนตรงสาขา	5	100.00	18	100.00	6	66.67	24	92.31	19	70.37	72	84.71	179	86.47
สุขศึกษาและพลศึกษา														
1) มีวุฒิ	5	100.00	22	100.00	12	92.31	37	100.00	20	100.00	96	100.00	188	94.00
2) สอนตรงสาขา	2	100.00	16	72.73	7	87.50	22	100.00	9	47.37	56	76.71	133	80.12
ศิลปะ														
1) มีวุฒิ	6	100.00	18	100.00	11	100.00	36	100.00	19	100.00	90	100.00	182	97.33
2) สอนตรงสาขา	3	100.00	10	55.56	4	66.67	22	100.00	10	66.67	49	76.56	123	78.34
การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี														
1) มีวุฒิ	2	100.00	22	100.00	9	100.00	32	100.00	36	100.00	101	100.00	220	98.21
2) สอนตรงสาขา	0	0.00	16	72.73	3	60.00	19	90.48	8	50.00	46	71.88	137	84.57
อื่น ๆ														
1) มีวุฒิ	0	0.00	14	82.35	4	100.00	27	100.00	6	50.00	51	94.44	167	96.53
2) สอนตรงสาขา	0	0.00	14.00	100.00	4	100.00	29	100.00	17	60.71	64	85.33	168	75.34

จากตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของจำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP ที่สอนในแต่ละกลุ่มวิชา สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือมีวุฒิทางการศึกษาและสอนตรงสาขาวิชา เมื่อพิจารณาตามวิชาและภูมิภาค ดังนี้

1) วิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และทุกภูมิภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด (100.00%)

2) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคกลางมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาคณิตศาสตร์สูงสุด (100.00%)

3) วิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สูงสุด (100.00%)

4) วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานคร และภาคกลางมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสูงสุด (100.00%)

5) วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาสูงสุด (100.00%)

6) วิชาศิลปะ พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศสอนตรงสาขาวิชาศิลปะสูงสุด (100.00%)

7) วิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า ทุกภูมิภาคมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีสูงสุด (100.00%)

และ 8) วิชาอื่น ๆ พบว่า ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุด (100.00%) และภาคกลาง ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครูชาวต่างประเทศที่สอนตรงสาขาวิชาอื่น ๆ สูงสุด (100.00%)

ผลการประเมินปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP ของหัวหน้าโครงการนำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.25 – 4.27

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ลักษณะของหลักสูตร EP/MEP														
1) หลักสูตร EP/MEP ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F = 1.091)	4.27	0.47	4.36	0.50	4.35	0.49	4.69	0.48	4.42	0.79	4.42	0.55	4.28	0.75
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = 1.261)	4.36	0.50	4.45	0.52	4.75	0.44	4.46	0.66	4.50	0.52	4.54	0.53	4.33	0.75
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = 1.625)	4.00	0.63	4.45	0.52	4.60	0.60	4.31	0.75	4.17	0.94	4.34	0.71	4.22	0.82
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F =1.455)	4.18	0.60	4.55	0.69	4.55	0.60	4.46	0.52	4.75	0.45	4.51	0.59	4.36	0.69
2. คุณลักษณะของผู้บริหาร														
1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน (F = 1.131)	4.09	0.70	4.55	0.52	4.40	0.75	4.62	0.65	4.50	0.52	4.43	0.66	4.26	0.80
2) ผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี (F=.385)	4.27	0.65	4.36	0.67	4.40	0.60	4.54	0.52	4.50	0.52	4.42	0.58	4.20	0.77
3) ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรในโครงการด้านการเรียนการสอน (F=1.056)	3.91	0.54	4.18	0.60	4.35	0.88	4.46	0.52	4.00	1.21	4.21	0.81	4.09	0.80

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนในโครงการได้ (F=.442)	4.00	0.89	4.00	0.77	4.30	0.80	4.31	0.48	4.17	1.11	4.18	0.82	3.96	0.93
5) ผู้บริหารยอมรับวิธีการดำเนินงานแบบใหม่ ๆ ที่จะส่งเสริมคุณภาพของโครงการ (F = 1.239)	3.82	0.87	4.36	0.50	4.20	0.70	4.15	0.69	3.75	1.22	4.07	0.82	3.91	0.94
6) ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสม (F=.702)	4.00	0.89	4.36	0.67	4.30	0.73	4.08	0.86	4.00	0.43	4.16	0.73	3.95	0.91
7) ผู้บริหารสนับสนุนการใช้งบประมาณในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (F=.941)	4.09	0.83	4.45	0.52	4.40	0.68	4.15	0.69	4.08	0.51	4.25	0.66	4.02	0.87
8) ผู้บริหารทราบแหล่งและวิธีในการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพมาสอนในโครงการ (F = 3.051*)	3.27	1.01	4.00	0.63	4.20	0.83	4.08	0.49	3.92	0.51	3.94	0.78	3.83	0.93
3. ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP														
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ (F = 1.602)	3.27	0.90	4.00	0.77	4.05	1.08	3.92	0.64	3.75	0.75	3.83	0.89	3.75	0.98
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ (F = 1.421)	4.30	0.95	4.27	0.90	4.32	0.58	3.69	1.18	4.33	0.49	4.18	0.85	4.08	0.85
3) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ (F = 3.605*)	4.90	0.32	4.64	0.67	4.42	0.77	3.85	0.99	4.58	0.51	4.45	0.77	4.32	0.74

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (F = 3.015*)	4.70	0.67	4.73	0.47	4.47	0.51	4.17	0.83	4.92	0.29	4.58	0.61	4.36	0.69
5) มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ (F = 2.450)	4.80	0.42	4.73	0.65	4.26	0.99	4.54	0.66	5.00	0.00	4.62	0.72	4.40	0.79
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (F = 2.552)	4.70	0.48	4.36	0.81	4.32	0.82	4.54	0.52	5.00	0.00	4.55	0.66	4.42	0.69
4. ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/ MEP														
1) มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = 2.107)	4.45	0.82	3.64	1.03	4.40	0.75	4.31	0.63	4.42	0.79	4.27	0.83	4.13	0.90
2) มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (F=.706)	4.73	0.47	4.82	0.40	4.75	0.44	4.62	0.65	4.92	0.29	4.76	0.46	4.57	0.63
3) มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ (F = 2.310)	4.00	0.77	4.27	0.47	4.55	0.60	3.85	1.07	4.50	0.80	4.27	0.79	4.16	0.83
4) มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน (F =1.373)	4.09	0.70	4.27	0.47	4.45	0.60	4.69	0.63	4.33	0.89	4.39	0.67	4.30	0.68
5) มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (F = 2.824*)	4.00	0.77	4.18	0.40	4.60	0.60	4.62	0.51	4.17	0.72	4.36	0.64	4.28	0.67
5. ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP														
1) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตรงกับสาขาที่สอน (F = 2.744*)	4.00	0.63	3.64	0.67	4.37	0.50	4.15	0.55	4.25	0.75	4.12	0.64	4.05	0.81
2) สามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (F = 3.458*)	4.09	0.70	3.91	0.54	4.55	0.51	3.77	0.83	4.08	0.67	4.13	0.69	4.02	0.84

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3) มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน (F = 3.133*)	4.18	0.40	3.82	0.60	4.45	0.60	3.85	0.69	4.42	0.79	4.18	0.67	4.04	0.81
4) มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (F=.612)	4.36	0.50	3.91	0.54	4.25	0.72	4.08	0.49	4.00	1.48	4.13	0.81	4.04	0.82
5) มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย (F = .977)	4.45	0.52	4.18	0.60	4.30	0.66	4.08	0.49	4.50	0.80	4.30	0.63	4.14	0.77

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีปัจจัยการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.34 – 4.54 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** (M = 4.54) *2) คุณลักษณะของผู้บริหาร* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94 – 4.43 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน** (M = 4.43) *3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ** (M = 4.62) *4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.76 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน** (M = 4.76) และ *5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.12 – 4.30 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย** (M = 4.30)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตร EP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.36 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** (M = 4.36) 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.27 – 4.27 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **ผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี**

(M = 4.27) 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.27 – 4.90 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ** (M = 4.90) 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.73 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน** (M = 4.73) และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย** (M = 4.45)

2) ภาคกลาง พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตร EP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**หลักสูตร EP/ MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ** (M = 4.55) 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/ แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน** (M = 4.55) 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.73 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีงบประมาณเพียงพอสำหรับสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการและมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการเท่ากัน** (M = 4.73) 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.64 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน** (M = 4.82) และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.64 – 4.18 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย** (M = 4.18)

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.75 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**หลักสูตร EP/ MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** (M = 4.75) 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.40 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/ แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี และผู้บริหารสนับสนุนการใช้งบประมาณในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการเท่ากัน** (M = 4.40) 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.05 – 4.47 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีงบประมาณเพียงพอสำหรับสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ** (M = 4.47) 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.75 โดย

รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมี**ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน** (M = 4.75) และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**สามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร** (M = 4.55)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.31 – 4.69 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน** (M = 4.69) 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/ แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน** (M = 4.62) 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.69 – 4.54 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณเท่ากัน** (M = 4.54) 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.69 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน** (M = 4.69) และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.77 – 4.15 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตรงกับสาขาที่สอน** (M = 4.15)

และ *5) ภาคใต้* 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.75 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติเท่ากัน** (M = 4.75) 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/ แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน และผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี เท่ากัน** (M = 4.50) 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณเท่ากัน** (M = 5.00) 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.92 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน** (M = 4.92) และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ**มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย** (M = 4.50)

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ลักษณะของหลักสูตร EP/MEP														
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F =.824)	3.75	1.28	3.67	0.87	2.50	0.71	3.83	0.75	3.88	0.99	3.70	0.98	4.28	0.75
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = .614)	3.63	1.06	3.67	1.22	3.00	0.00	3.67	0.82	4.13	0.83	3.73	0.98	4.33	0.75
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F =1.569)	3.75	1.16	3.56	0.73	2.00	1.41	3.67	0.52	3.75	1.04	3.58	0.97	4.22	0.82
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = 1.554)	4.25	0.71	3.67	0.50	3.00	0.00	3.67	0.82	3.75	0.89	3.79	0.74	4.36	0.69
2. คุณลักษณะของผู้บริหาร														
1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน (F=1.141)	4.25	0.71	3.56	1.01	3.00	0.00	3.50	1.05	3.50	1.07	3.67	0.96	4.26	0.80
2) ผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี (F = .551)	3.88	0.83	3.56	0.73	3.00	0.00	3.33	1.03	3.63	1.06	3.58	0.87	4.20	0.77
3) ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรในโครงการด้านการเรียนการสอน (F = 1.634)	3.63	0.52	3.89	0.60	3.00	0.00	3.00	0.63	3.75	1.16	3.58	0.79	4.09	0.80
4) ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนในโครงการได้ (F = .532)	3.00	1.20	3.22	0.83	3.00	0.00	3.00	0.89	3.63	1.06	3.21	0.96	3.96	0.93
5) ผู้บริหารยอมรับวิธีการดำเนินงานแบบใหม่ ๆ ที่จะส่งเสริมคุณภาพของโครงการ (F = 1.037)	2.88	1.25	3.33	0.87	2.50	0.71	2.83	0.75	3.63	1.06	3.15	1.00	3.91	0.94

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
6) ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสม (F = 2.194)	3.25	1.04	3.44	0.88	1.50	0.71	2.83	0.75	3.50	1.07	3.18	1.01	3.95	0.91
7) ผู้บริหารสนับสนุนการใช้งบประมาณในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (F = 1.081)	3.13	0.99	3.44	0.88	2.50	0.71	2.83	0.75	3.63	1.06	3.24	0.94	4.02	0.87
8) ผู้บริหารทราบแหล่งและวิธีในการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพมาสอนในโครงการ (F = 1.818)	2.75	1.28	3.44	0.88	2.50	0.71	2.67	0.52	3.63	0.74	3.12	0.96	3.83	0.93
3. ความเหมาะสมของงบประมาณ														
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ (F = 1.430)	2.75	1.28	3.44	0.88	2.00	0.00	2.83	0.75	3.25	0.71	3.03	0.95	3.75	0.98
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ (F = 1.267)	3.63	0.92	4.00	0.71	2.50	0.71	3.67	1.03	3.50	0.93	3.64	0.90	4.08	0.85
3) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ (F=2.901*)	4.38	0.52	4.00	0.50	3.00	0.00	4.17	0.41	3.63	0.92	3.97	0.68	4.32	0.74
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (F=2.678*)	4.25	0.71	3.89	0.60	3.00	0.00	4.17	0.41	3.50	0.76	3.88	0.70	4.36	0.69
5) มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ (F=2.237)	4.13	0.64	3.67	0.87	3.00	0.00	4.00	0.63	3.25	0.71	3.70	0.77	4.40	0.79
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (F=3.243*)	4.50	0.53	3.89	0.60	3.00	0.00	4.17	0.41	3.63	0.92	3.97	0.73	4.42	0.69

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4. ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/ MEP														
1) มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = 1.636)	3.50	1.20	4.11	0.60	2.50	0.71	3.20	1.30	3.50	0.55	3.57	0.97	4.13	0.90
2) มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (F =1.003)	4.13	0.64	4.00	0.50	4.00	1.41	4.00	1.00	4.67	0.52	4.17	0.70	4.57	0.63
3) มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ (F = 3.654*)	3.63	0.74	3.33	0.50	3.00	0.00	2.75	0.96	4.33	0.82	3.52	0.83	4.16	0.83
4) มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน (F = 1.793)	3.88	0.83	3.67	0.50	3.00	0.00	3.80	0.45	4.33	0.82	3.83	0.70	4.30	0.68
5) มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (F = 4.222*)	3.88	0.83	3.78	0.44	2.50	0.71	3.80	0.45	4.50	0.55	3.87	0.73	4.28	0.67
5. ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP														
1) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตรงกับสาขาที่สอน (F = 2.749*)	3.13	1.13	4.00	0.50	2.00	0.00	3.17	0.98	3.63	0.92	3.42	0.97	4.05	0.81
2) สามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (F = .900)	3.38	0.74	3.44	0.73	2.50	0.71	3.17	0.98	3.75	1.16	3.39	0.90	4.02	0.84
3) มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน (F = 2.343)	3.88	0.64	3.33	0.87	2.00	1.41	3.33	0.52	3.25	0.89	3.36	0.86	4.04	0.81
4) มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (F = .923)	3.75	0.89	3.56	0.73	2.50	0.71	3.50	1.05	3.63	0.74	3.55	0.83	4.04	0.82
5) มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย (F = 1.435)	3.63	0.92	3.78	0.44	2.50	0.71	3.33	1.03	3.38	0.52	3.48	0.76	4.14	0.77

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีปัจจัย

การดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 – 3.79 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (M = 3.79) *2) คุณลักษณะของผู้บริหาร* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.12 – 3.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน (M = 3.67) *3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.03 – 3.97 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ และมีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณเท่ากัน (M = 3.97) *4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.52 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (M = 4.17) และ *5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.36 – 3.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (M = 3.55)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63 – 4.25 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.75 – 4.25 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.75 – 4.50 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.13 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.13 – 3.88

2) ภาคกลาง พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.56 – 3.67 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.22 – 3.89 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.44 - 4.00 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 4.11 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 4.00

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 3.00 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50 – 3.00 3) ความเหมาะสม

ของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 3.00 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 4.00 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 3.83 2) คุณลักษณะของผู้บริหารมีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.67 – 3.50 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.83 – 4.17 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.75 – 4.00 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 – 3.50

และ *5) ภาคใต้* 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.13 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 3.75 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.25 – 3.63 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.67 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.25 – 3.75

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ลักษณะของหลักสูตร EP/MEP														
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F =2.200)	4.60	0.55	4.25	0.50	5.00	0.00	4.36	0.50	4.50	0.71	4.55	0.55	4.28	0.75
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = .720)	4.60	0.55	4.25	0.50	4.75	0.46	4.45	0.52	4.40	0.70	4.50	0.56	4.33	0.75

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = .861)	4.40	0.55	4.25	0.50	4.63	0.52	4.73	0.47	4.50	0.53	4.55	0.50	4.22	0.82
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = .470)	4.40	0.55	4.50	0.58	4.50	0.76	4.73	0.47	4.70	0.48	4.61	0.55	4.36	0.69
2. คุณลักษณะของผู้บริหาร														
1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน (F=4.196*)	4.20	0.45	3.50	0.58	4.63	0.52	4.73	0.65	4.60	0.52	4.47	0.65	4.26	0.80
2) ผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี (F = 3.505*)	4.20	0.45	3.50	0.58	4.38	0.74	4.36	0.67	4.80	0.42	4.37	0.67	4.20	0.77
3) ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรในโครงการด้านการเรียนการสอน(F=.657)	4.20	0.45	4.00	0.00	4.50	0.53	4.45	0.52	4.30	0.82	4.34	0.58	4.09	0.80
4) ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนในโครงการได้ (F = .311)	4.40	0.89	4.00	0.00	4.13	0.83	4.18	0.60	4.40	0.97	4.24	0.75	3.96	0.93
5) ผู้บริหารยอมรับวิธีการดำเนินงานแบบใหม่ ๆ ที่จะส่งเสริมคุณภาพของโครงการ (F = .858)	4.20	0.84	3.75	0.50	4.25	0.89	4.27	0.65	4.50	0.53	4.26	0.69	3.91	0.94
4) ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนในโครงการได้ (F=.311)	4.40	0.89	4.00	0.00	4.13	0.83	4.18	0.60	4.40	0.97	4.24	0.75	3.96	0.93

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5) ผู้บริหารยอมรับวิธีการดำเนินงานแบบใหม่ ๆ ที่จะส่งเสริมคุณภาพของโครงการ (F = .858)	4.20	0.84	3.75	0.50	4.25	0.89	4.27	0.65	4.50	0.53	4.26	0.69	3.91	0.94
6) ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสม (F = 1.584)	4.60	0.55	3.75	0.50	3.88	0.99	4.27	0.79	4.50	0.53	4.24	0.75	3.95	0.91
7) ผู้บริหารสนับสนุนการใช้งบประมาณในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ (F = 1.369)	4.60	0.55	3.75	0.50	4.00	0.93	4.36	0.67	4.50	0.71	4.29	0.73	4.02	0.87
8) ผู้บริหารทราบแหล่งและวิธีในการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพมาสอนในโครงการ (F=.259)	4.40	0.89	4.25	0.50	4.00	1.07	4.36	0.67	4.30	0.95	4.26	0.83	3.83	0.93
3. ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP														
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ (F = .269)	4.40	0.89	4.00	0.82	4.25	0.71	4.36	0.67	4.10	0.99	4.24	0.79	3.75	0.98
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ (F = .489)	4.60	0.55	4.25	0.50	4.29	0.76	4.36	0.67	4.10	0.74	4.30	0.66	4.08	0.85
3) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ (F = 1.515)	5.00	0.00	4.25	0.50	4.50	0.53	4.36	0.67	4.20	0.79	4.42	0.64	4.32	0.74
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ (F = 2.291)	5.00	0.00	4.50	0.58	4.50	0.53	4.18	0.60	4.20	0.63	4.39	0.59	4.36	0.69

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5) มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ (F = .706)	4.80	0.45	4.50	0.58	4.88	0.35	4.64	0.50	4.50	0.71	4.66	0.53	4.40	0.79
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ (F = 1.230)	4.80	0.45	4.50	0.58	4.88	0.35	4.45	0.52	4.40	0.70	4.58	0.55	4.42	0.69
4. จำนวนครูไทยในโครงการ EP/ MEP ที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละด้าน														
1) มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F =.062)	4.20	1.10	4.25	0.50	4.38	0.74	4.36	0.92	4.40	0.84	4.34	0.81	4.13	0.90
2) มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน(F=.858)	4.60	0.55	4.00	0.82	4.63	0.74	4.73	0.65	4.50	0.71	4.55	0.69	4.57	0.63
3) มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ (F = .588)	4.60	0.55	4.00	0.00	4.50	0.76	4.55	0.69	4.44	0.73	4.46	0.65	4.16	0.83
4) มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน (F = .401)	4.60	0.55	4.50	0.58	4.38	0.52	4.45	0.52	4.67	0.50	4.51	0.51	4.30	0.68
5) มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (F = .427)	4.60	0.55	4.25	0.50	4.38	0.52	4.55	0.52	4.56	0.53	4.49	0.51	4.28	0.67
5. จำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP มีความรู้ความสามารถในแต่ละด้าน														
1) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตรงกับสาขาที่สอน (F = .424)	4.40	0.55	4.25	0.50	4.50	0.76	4.45	0.52	4.67	0.50	4.49	0.56	4.05	0.81
2) สามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (F = 1.160)	4.20	0.84	4.25	0.50	4.63	0.52	4.09	0.94	4.67	0.50	4.38	0.72	4.02	0.84
3) มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน (F = 1.217)	4.20	0.84	4.25	0.50	4.75	0.46	4.45	0.69	4.10	0.74	4.37	0.67	4.04	0.81

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (F = .510)	4.60	0.55	4.25	0.50	4.25	0.71	4.36	0.67	4.10	0.74	4.29	0.65	4.04	0.82
5) มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย (F = .788)	4.80	0.45	4.25	0.96	4.50	0.53	4.55	0.69	4.20	0.79	4.45	0.69	4.14	0.77

* p < .05

จากตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีปัจจัยการดำเนินโครงการ ดังนี้ *1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.61 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (M = 4.61) *2) คุณลักษณะของผู้บริหาร* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 – 4.47 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน (M = 4.47) *3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 – 4.66 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ (M = 4.66) *4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.43 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (M = 4.55) และ *5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP* มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.49 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือจบการศึกษาระดับปริญญาตรีตรงกับสาขาที่สอน(M = 4.49)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่า ๆ กัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.60 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.60 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 5.00 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.60 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.80

2) ภาคกลาง พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.50 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.25 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 - 4.50 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.50 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 5.00 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.63 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.88 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38 – 4.63 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.75

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.73 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.73 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.64 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.73 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09 – 4.55

และ *5) ภาคใต้* 1) ลักษณะของหลักสูตรEP/ MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.70 2) คุณลักษณะของผู้บริหาร มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.73 3) ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.50 4) ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.67 และ 5) ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีปัจจัยการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.67

ผลการประเมินการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา ของหัวหน้าโครงการนำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.28 – 4.30

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การบริหารครูในโครงการ														
1) มีวิธีการ/ กระบวนการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ (F = 2.107)	3.36	1.36	3.45	0.69	4.00	0.92	3.85	0.90	4.33	0.78	3.84	0.98	3.70	1.10
2) มีกระบวนการพัฒนาครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ (F = .457)	4.18	0.75	4.20	0.92	4.45	0.69	4.15	0.55	4.25	0.75	4.27	0.71	4.04	0.93
3) มีกระบวนการพัฒนาครูไทยให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับโครงการ (F=.017)	4.09	0.70	4.10	0.74	4.10	0.64	4.15	0.80	4.08	1.00	4.11	0.75	3.91	0.94
2. การนิเทศติดตามครูในโครงการ														
1) มีระบบการนิเทศติดตามโดยผู้บริหารสถานศึกษา (F = .680)	3.82	0.75	4.00	0.82	4.15	0.75	3.85	0.69	3.67	1.30	3.92	0.86	3.90	0.88
2) มีระบบการนิเทศติดตามโดยหัวหน้าโครงการ (F = .797)	4.09	0.54	4.30	0.82	4.40	0.50	4.08	0.49	4.33	0.78	4.26	0.62	4.11	0.76
3) มีระบบการนิเทศติดตามโดยศึกษา นิเทศก์/เขตพื้นที่การศึกษา (F = 1.184)	3.82	0.60	4.10	0.88	3.90	1.17	3.92	0.76	3.25	1.36	3.80	1.03	3.80	1.07
3. การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ														
1) มีการจัดสถานที่ทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (F = 1.407)	4.18	0.75	4.20	0.92	4.50	0.69	4.15	0.56	3.75	1.36	4.20	0.88	4.05	1.00

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2) มีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (F = .098)	4.09	0.70	4.10	0.74	4.10	0.72	4.23	0.60	4.17	0.72	4.14	0.68	4.06	0.86
3) มีการจัดห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าที่เพียงพอ และทันสมัย (F = .936)	3.82	0.75	4.00	0.82	4.10	0.85	3.85	0.69	3.58	0.67	3.89	0.77	3.98	0.83
4) มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษและการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ (F = 2.485)	4.09	0.54	4.30	0.82	4.30	0.66	4.00	0.47	3.58	0.79	4.08	0.70	4.06	0.79
5) มีการบริหารจัดการการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสม และเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ (F = .552)	3.82	0.60	4.10	0.88	3.85	1.18	3.90	0.74	3.50	1.09	3.83	0.96	3.81	1.06

จากตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของของการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีการบริหารโครงการ ดังนี้ *1) การบริหารครูในโครงการ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.84 – 4.27 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับโครงการ (M = 4.27) *2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 – 4.26 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีระบบการนิเทศติดตามโดยหัวหน้าโครงการ (M = 4.26) และ *3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.20 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดสถานที่ทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (M = 4.20)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.36 – 4.18 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.82 – 4.09 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.82 – 4.18

2) ภาคกลาง พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.45 – 4.20 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.30 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.20

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.45 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.40 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.50

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.15 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.08 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.23

และ *5) ภาคใต้* พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.33 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.33 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.17

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การบริหารครูในโครงการ														
1) มีวิธีการ/ กระบวนการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ (F = .910)	3.13	0.83	3.11	0.60	2.00	1.41	2.83	0.75	3.25	1.16	3.03	0.88	3.70	1.10
2) มีกระบวนการพัฒนาครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ (F = 1.009)	2.88	1.46	3.78	0.44	2.50	0.71	3.17	1.33	3.25	1.04	3.24	1.09	4.04	0.93

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3) มีกระบวนการพัฒนาครูไทยให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับโครงการ (F = .285)	3.13	1.36	3.22	0.44	2.50	0.71	3.33	1.03	3.13	0.99	3.15	0.94	3.91	0.94
2. การนิเทศติดตามครูในโครงการ														
1) มีระบบการนิเทศติดตามโดยผู้บริหารสถานศึกษา (F = .450)	3.75	1.28	3.44	0.53	3.00	0.00	3.50	0.84	3.25	0.89	3.45	0.87	3.90	0.88
2) มีระบบการนิเทศติดตามโดยหัวหน้าโครงการ (F = .281)	3.50	1.20	3.33	0.71	3.00	0.00	3.67	1.03	3.38	0.52	3.42	0.83	4.11	0.76
3) มีระบบการนิเทศติด ตามโดยศึกษานิเทศก์/ เขตพื้นที่การศึกษา(F=.483)	2.88	1.36	3.44	0.88	2.50	0.71	3.17	1.33	2.88	1.13	3.06	1.12	3.80	1.07
3. การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ														
1) มีการจัดสถานที่ทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจนและเป็นส่วนตัว (F=.666)	2.88	1.46	4.00	0.00	2.50	0.71	3.17	1.33	3.50	0.93	3.19	1.17	4.05	1.00
2) มีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (F = .500)	3.13	1.36	3.00	0.00	2.50	0.71	3.33	1.03	3.63	0.92	3.28	1.06	4.06	0.86
3) มีการจัดห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าที่เพียงพอ และทันสมัย (F = .307)	3.75	1.28	4.00	0.00	3.00	0.00	3.50	0.84	3.75	0.89	3.64	0.95	3.98	0.83
4) มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษและการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ (F = .222)	3.50	1.20	4.00	0.00	3.00	0.00	3.67	1.03	3.38	1.06	3.48	1.01	4.06	0.79

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5) มีการบริหารจัดการการใช้ห้อง ปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสม และเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ (F = .126)	2.88	1.36	3.00	0.00	2.50	0.71	3.17	1.33	3.00	1.00	2.96	1.12	3.81	1.06

จากตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของของการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีการบริหารโครงการ ดังนี้ *1) การบริหารครูในโครงการ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.03 – 3.24 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมี**กระบวนการพัฒนาหลักสูตรครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับโครงการ** (M = 3.24) *2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.06 – 3.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมี**ระบบการนิเทศติดตามโดยสถานศึกษา** (M = 3.45) และ *3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์สื่อ* มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.96 – 3.64 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าที่เพียงพอ และทันสมัย (M = 3.64)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.88 – 3.13 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.88 – 3.75 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.88 – 3.75

2) ภาคกลาง พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.11 – 3.78 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 3.44 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 - 4.00

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.00 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.00

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ใน

ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.83 – 3.33 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 – 3.67 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 – 3.67

และ *5) ภาคใต้* พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.13 – 3.25 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.88 – 3.38 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.75

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การบริหารครูในโครงการ														
1) มีวิธีการ/ กระบวนการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ (F = 5.159*)	2.20	1.79	4.25	0.96	4.63	0.52	4.45	0.52	3.90	1.29	4.03	1.24	3.70	1.10
2) มีกระบวนการพัฒนาครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ (F=.244)	4.40	0.89	4.00	0.00	4.38	0.52	4.36	0.81	4.40	0.84	4.34	0.71	4.04	0.93
3) มีกระบวนการพัฒนาครูไทยให้มีคุณภาพและเหมาะ สมกับโครงการ (F =1.623)	4.80	0.45	3.75	0.50	4.50	0.53	4.27	0.65	3.80	1.40	4.21	0.91	3.91	0.94
2. การนิเทศติดตามครูในโครงการ														
1) มีระบบการนิเทศติดตามโดยผู้บริหารสถานศึกษา (F =1.643)	4.40	0.89	3.50	0.58	4.13	0.64	4.55	0.69	4.20	0.79	4.24	0.75	3.90	0.88
2) มีระบบการนิเทศติดตามโดยหัวหน้าโครงการ (F = 1.617)	4.60	0.55	4.00	0.00	4.25	0.46	4.45	0.52	4.70	0.67	4.45	0.55	4.11	0.76
3) มีระบบการนิเทศติดตามโดยศึกษานิเทศก์/ เขตพื้นที่การศึกษา (F = .731)	4.40	0.89	4.00	0.82	4.38	0.74	4.64	0.50	4.40	0.52	4.42	0.64	3.80	1.07

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3. การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ														
1) มีการจัดสถานที่ทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว (F = .988)	4.40	0.89	4.00	0.00	4.57	0.54	4.64	0.67	4.20	0.79	4.41	0.69	4.05	1.00
2) มีการจัดการสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (F =1.952)	4.80	0.45	3.75	0.50	4.57	0.54	4.36	0.67	4.60	0.70	4.46	0.65	4.06	0.86
3) มีการจัดห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าที่เพียงพอ และทันสมัย (F = 2.552)	4.40	0.89	3.50	0.58	4.43	0.79	4.70	0.48	4.44	0.53	4.40	0.70	3.98	0.83
4) มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ และการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ (F = .918)	4.60	0.55	4.00	0.00	4.43	0.54	4.50	0.53	4.44	0.53	4.43	0.50	4.06	0.79
5) มีการบริหารจัดการการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสม และเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ (F = .292)	4.40	0.89	4.00	0.82	4.43	0.79	4.50	0.53	4.33	1.00	4.37	0.77	3.81	1.06

จากตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของของการบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีการบริหารโครงการ ดังนี้ *1) การบริหารครูในโครงการ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 – 4.34 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับโครงการ (M = 4.34) *2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ* มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีระบบการนิเทศติดตามโดยหัวหน้าโครงการ (M = 4.45) และ *3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์สื่อ* มีการดำเนินงาน

ทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.37 – 4.46 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการจัดการสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ (M = 4.46)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.20 – 4.80 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.60 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.80

2) ภาคกลาง พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.25 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.00 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.00

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38 – 4.63 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.38 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.43 – 4.57

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.45 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.45 – 4.64 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.70

และ *5) ภาคใต้* พบว่า 1) การบริหารครูในโครงการ มีการดำเนินงานทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 – 4.40 2) การนิเทศติดตามครูในโครงการ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.70 และ 3) การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.60

จำนวนผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค นำเสนอด้วยความถี่ และร้อยละ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.31 – 4.33

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

วิชา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. จำนวนผู้เรียน ป.6														
1) PRE A1	731	53.09	396	50.38	90	51.72	181	34.28	32	26.02	1430	47.86	1702	48.71
2) A1	14	1.02	2	0.25	0	0.00	109	20.64	0	0.00	125	4.18	160	4.58
3) A2	150	10.89	26	3.31	6	3.45	134	25.38	59	47.97	375	12.55	493	14.11
4) B1	181	13.14	66	8.40	62	35.63	58	10.98	18	14.63	385	12.88	444	12.71
5) B2	301	21.86	296	37.66	16	9.20	46	8.71	14	11.38	673	22.52	695	19.89
2. จำนวนผู้เรียน ม.3														
1) PRE A1	428	52.90	180	77.25	1	7.14	59	56.73	16	20.51	684	55.25	895	54.18
2) A1	11	1.36	0	0.00	5	35.71	16	15.38	0	0.00	32	2.58	82	4.96
3) A2	15	1.85	8	3.43	6	42.86	0	0.00	0	0.00	29	2.34	89	5.39
4) B1	199	24.60	24	10.30	2	14.29	27	25.96	62	79.49	314	25.36	397	24.03
5) B2	156	19.28	21	9.01	0	0.00	2	1.92	0	0.00	179	14.46	189	11.44
3. จำนวนผู้เรียน ม.6														
1) PRE A1	0	0.00	0	0.00	1	11.11	0	0.00	34	68.00	35	59.32	710	92.45
2) A1	0	0.00	0	0.00	6	66.67	0	0.00	14	28.00	20	33.90	42	5.47
3) A2	0	0.00	0	0.00	2	22.22	0	0.00	2	4.00	4	6.78	11	1.43
4. ยังไม่มีการจัดสอบให้กับผู้เรียน														
ยังไม่มีการจัดสอบ	0	0.00	0	0.00	4	44.44	0	0.00	0	0.00	4	44.44	9	100.00

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR สังกัดสพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ 1) ผู้เรียน ป.6 พบว่าทุกภูมิภาคมีจำนวนผู้เรียนป.6 ที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด ยกเว้นภาคใต้ที่ผ่านระดับ A2 สูงสุด 2) ผู้เรียน ม.3 พบว่ากรุงเทพมหานคร ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนผู้เรียน ที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด ส่วนภาคเหนือ ส่วนใหญ่ผ่านระดับ A2 สูงสุด และภาคใต้ ส่วนใหญ่ผ่านระดับ B1 สูงสุด และ 3) ผู้เรียน ม.6 พบว่า ภาคใต้มีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด และภาคเหนือมีผู้เรียนที่ผ่านระดับ A1 สูงสุด

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

วิชา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. จำนวนนักศึกษาระดับ ปวช.														
1) PRE A1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	11	39.29	9	100.00	20	54.05	63	45.32
2) A1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	17	60.71	0	0.00	17	45.95	11	7.91
2. จำนวนนักศึกษาระดับ ปวส.														
1) PRE A1	1	100.00	5	100.00	2	100.00	3	100.00	1	100.00	12	100.00	36	76.60
3. ยังไม่มีการจัดสอบให้กับผู้เรียน														
ยังไม่มีการจัดสอบ	0	0	0	0	0	0.00	0	0	3	30.00	3	30.00	10	100.00

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR สังกัดสอศ. จำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ 1) นักศึกษาระดับ ปวช. พบว่าภาคใต้มีจำนวนนักศึกษาระดับ ปวช. ที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักศึกษาผ่านระดับ A1 สูงสุด และ 2) นักศึกษาระดับ ปวส. พบว่าทุกภูมิภาคมีจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. ที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

วิชา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. จำนวนผู้เรียน ป.6														
1) PRE A1	30	58.82	67	100.00	39	60.94	101	51.79	28	30.11	265	56.38	1702	48.71
2) A1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	28	14.36	0	0.00	28	5.96	160	4.58
3) A2	5	9.80	0	0.00	11	17.19	34	17.44	60	64.52	110	23.40	493	14.11
4) B1	8	15.69	0	0.00	12	18.75	32	16.41	0	0.00	52	11.06	444	12.71
5) B2	8	15.69	0	0.00	2	3.13	0	0.00	5	5.38	15	3.19	695	19.89
2. จำนวนผู้เรียน ม.3														
1) PRE A1	18	72.00	20	100.00	27	28.72	100	54.95	40	59.70	205	52.84	895	54.18
2) A1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	42	23.08	5	7.46	47	12.11	82	4.96

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

วิชา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
3) A2	7	28.00	0	0.00	4	4.26	20	10.99	22	32.84	53	13.66	89	5.39
4) B1	0	0.00	0	0.00	56	59.57	20	10.99	0	0.00	76	19.59	397	24.03
5) B2	0	0.00	0	0.00	7	7.45	0	0.00	0	0.00	7	1.80	189	11.44
3. จำนวนผู้เรียน ม.6														
1) PRE A1	0	0.00	45	100.00	0	0.00	15	100.00	2	9.09	62	75.61	710	92.45
2) A1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	20	90.91	20	24.39	42	5.47
4. ยังไม่มีการจัดสอบให้กับผู้เรียน														
ยังไม่มีการจัดสอบ	0	0.00	0	0.00	2	22.22	0	0.00	0	0.00	2	22.22	9	100.00

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในโครงการ EP/ MEP ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR สังกัดสช. จำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ 1) ผู้เรียน ป.6 พบว่าทุกภูมิภาคมีจำนวนผู้เรียนป.6 ที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด ยกเว้นภาคใต้ที่ผ่านระดับ A2 สูงสุด 2) ผู้เรียน ม.3 พบว่าทุกภูมิภาคมีจำนวนผู้เรียน ที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด ยกเว้นภาคเหนือที่ผ่านระดับ B1 สูงสุด และ 3) ผู้เรียน ม.6 พบว่าภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านระดับ PRE A1 สูงสุด และภาคใต้ที่ผ่านระดับ A1 สูงสุด

ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.34 – 4.36

ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	6	16.67	3	11.54	6	11.76	7	21.88	4	11.76	26	14.53	67	19.76
2) หญิง	30	83.33	23	88.46	45	88.24	25	78.13	30	88.24	153	85.47	272	80.24
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	7	19.44	10	38.46	9	16.98	4	12.12	7	20.59	37	20.33	75	21.80
2) 31 – 40 ปี	12	33.33	8	30.77	14	26.42	9	27.27	16	47.06	59	32.42	126	36.63
3) 41 – 50 ปี	9	25.00	1	3.85	14	26.42	11	33.33	0	0.00	35	19.23	72	20.93

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
4) มากกว่า 50 ปี	8	22.22	7	26.92	16	30.19	9	27.27	11	32.35	51	28.02	71	20.64
ปัจจุบันสอนระดับ														
1) ปฐมวัย/ อนุบาล	0	0.00	2	7.69	0	0.00	1	3.03	1	3.13	4	2.21	8	2.35
2) ประถมศึกษา	18	50.00	13	50.00	22	40.74	13	39.39	15	46.88	81	44.75	155	45.45
3) มัธยมศึกษา	18	50.00	11	42.31	32	59.26	19	57.58	16	50.01	96	53.03	104	30.50
ตำแหน่งปัจจุบัน														
1) ครูชำนาญการ	13	36.11	3	12.00	18	33.33	10	31.25	12	37.50	56	31.28	80	23.74
2) ครูชำนาญการพิเศษ	7	19.44	7	28.00	16	29.63	16	50.00	1	3.13	47	26.26	61	18.10
3) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	0	0.00	0	0.00	1	1.85	0	0.00	0	0.00	1	0.56	3	0.89
4) อื่น ๆ	16	44.44	15	60.00	19	35.19	6	18.75	19	59.38	75	41.90	193	57.27
ประสบการทำงานโครงการ EP/ MEP														
1) น้อยกว่า 6 ปี	28	77.78	16	61.54	35	64.81	22	68.75	20	57.14	121	66.12	218	63.19
2) 6 – 10 ปี	5	13.89	6	23.08	9	16.67	3	9.38	11	31.43	34	18.58	63	18.26
3) 11 – 15 ปี	1	2.78	3	11.54	6	11.11	5	15.63	3	8.57	18	9.84	39	11.30
4) 16 - 20 ปี	2	5.56	0	0.00	3	5.56	1	3.13	0	0.00	6	3.28	12	3.48
5) มากกว่า 20 ปี	0	0.00	1	3.85	1	1.85	1	3.13	1	2.86	4	2.19	13	3.77
ระดับการศึกษาสูงสุด														
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	2.78	0	0.00	1	2.00	0	0.00	2	5.71	4	2.25	9	2.68
2) ปริญญาตรี	13	36.11	17	65.38	27	54.00	22	70.97	26	74.29	105	58.99	206	61.31
3) ปริญญาโท	21	58.33	9	34.62	22	44.00	9	29.03	6	17.14	67	37.64	117	34.82
4) ปริญญาเอก	1	2.78	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	2.86	2	1.12	4	1.19

จากตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. ในภาพรวมพบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.47 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.42 ปัจจุบันสอนระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.03 ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 41.90 มีประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/MEP น้อยกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.12 และจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.99

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ครูส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง โดยมีอายุ 31 – 40 ปี ยกเว้นภาคกลางที่อายุน้อยกว่า 31 ปี ภาคเหนือมีอายุมากกว่า 50 ปี และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี ส่วนใหญ่สอนระดับมัธยมศึกษา ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่สอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่ากัน และภาคกลางสอนระดับประถมศึกษา ครูส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ

ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ ทุกภูมิภาคมีประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/MEP น้อยกว่า 6 ปี และส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่จบปริญญาโท

ตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	6	37.50	10	58.82	7	70.00	6	37.50	5	38.46	34	47.22	67	19.76
2) หญิง	10	62.50	7	41.18	3	30.00	10	62.50	8	61.54	38	52.78	272	80.24
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	2	12.50	7	38.89	2	22.22	3	17.65	4	30.77	18	24.66	75	21.80
2) 31 – 40 ปี	13	81.25	2	11.11	0	0.00	8	47.06	6	46.15	29	39.73	126	36.63
3) 41 – 50 ปี	1	6.25	5	27.78	4	44.44	1	5.88	1	7.69	12	16.44	72	20.93
4) มากกว่า 50 ปี	0	0.00	4	22.22	3	33.33	5	29.41	2	15.38	14	19.18	71	20.64
ปัจจุบันสอนระดับ														
1) ปวช.	13	86.67	10	55.56	9	90.00	9	52.94	10	76.92	51	69.86	52	15.25
2) ปวส.	2	13.33	8	44.44	0	0.00	7	41.18	3	23.08	20	27.40	20	5.87
3) อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	1	10.00	0	0.00	0	0.00	1	1.37	2	0.59
ตำแหน่งปัจจุบัน														
1) ครูชำนาญการ	7	43.75	2	11.76	3	30.00	1	5.88	4	33.33	17	23.61	80	23.74
2) ครูชำนาญการพิเศษ	0	0.00	2	11.76	2	20.00	6	35.29	2	16.67	12	16.67	61	18.10
3) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	5.88	0	0.00	1	1.39	3	0.89
4) อื่น ๆ	9	56.25	13	76.47	5	50.00	9	52.94	6	50.00	42	58.33	193	57.27
ประสบการทำงานโครงการ EP/ MEP														
1) น้อยกว่า 6 ปี	13	81.25	16	88.89	10	100.00	11	64.71	11	84.62	61	82.43	218	63.19
2) 6 – 10 ปี	3	18.75	2	11.11	0	0.00	2	11.76	2	15.38	9	12.16	63	18.26
3) 16 - 20 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	5.88	0	0.00	1	1.35	12	3.48
4) มากกว่า 20 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3	17.65	0	0.00	3	4.05	13	3.77
ระดับการศึกษาสูงสุด														
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	1	5.56	0	0.00	2	11.76	0	0.00	3	4.17	9	2.68
2) ปริญญาตรี	10	66.67	13	72.22	5	50.00	7	41.18	6	50.00	41	56.94	206	61.31
3) ปริญญาโท	5	33.33	3	16.67	5	50.00	7	41.18	6	50.00	26	36.11	117	34.82
4) ปริญญาเอก	0	0.00	1	5.56	0	0.00	1	5.88	0	0.00	2	2.78	4	1.19

จากตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัดสอศ. ในภาพรวมพบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.78 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.73 ปัจจุบันสอนระดับปวช. คิดเป็นร้อยละ 69.86 ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.33 มีประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/MEP น้อยกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 82.43 และจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 56.94

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 – 40 ปี เท่ากัน ยกเว้นภาคกลางมีอายุน้อยกว่า 31 ปี และภาคเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี ครูทุกภูมิภาคสอนระดับปวช. ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ และมีประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/MEP น้อยกว่า 6 ปี และส่วนใหญ่จบปริญญาตรีทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ที่จบปริญญาตรีและโทเท่ากัน

ตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	3	16.67	1	12.50	1	4.35	1	4.17	1	6.67	7	7.95	67	19.76
2) หญิง	15	83.33	7	87.50	22	95.65	23	95.83	14	93.33	81	92.05	272	80.24
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	3	16.67	2	25.00	4	17.39	6	24.00	5	33.33	20	22.47	75	21.80
2) 31 – 40 ปี	6	33.33	5	62.50	11	47.83	9	36.00	7	46.67	38	42.70	126	36.63
3) 41 – 50 ปี	6	33.33	0	0.00	7	30.43	9	36.00	3	20.00	25	28.09	72	20.93
4) มากกว่า 50 ปี	3	16.67	1	12.50	1	4.35	1	4.00	0	0.00	6	6.74	71	20.64
ปัจจุบันสอนระดับ														
1) ปฐมวัย/ อนุบาล	0	0.00	0	0.00	3	14.29	0	0.00	0	0.00	3	3.45	8	2.35
2) ประถมศึกษา	13	72.22	7	87.50	16	76.19	25	100.00	13	86.67	74	85.06	155	45.45
3) มัธยมศึกษา	5	27.78	1	12.50	2	9.52	0	0.00	2	13.33	10	11.49	104	30.50
ตำแหน่งปัจจุบัน														
1) ครูชำนาญการ	0	0.00	1	12.50	5	22.73	1	4.17	0	0.00	7	8.14	80	23.74
2) ครูชำนาญการพิเศษ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	8.33	0	0.00	2	2.33	61	18.10
3) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	0	0.00	0	0.00	1	4.55	0	0.00	0	0.00	1	1.16	3	0.89
4) อื่น ๆ	18	100.00	7	87.50	16	72.73	21	87.50	14	100.00	76	88.37	193	57.27

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/ MEP														
1) น้อยกว่า 6 ปี	4	22.22	3	37.50	12	52.17	9	37.50	8	53.33	36	40.91	218	63.19
2) 6 – 10 ปี	3	16.67	3	37.50	6	26.09	4	16.67	4	26.67	20	22.73	63	18.26
3) 11 – 15 ปี	6	33.33	2	25.00	4	17.39	7	29.17	2	13.33	21	23.86	39	11.30
4) 16 - 20 ปี	1	5.56	0	0.00	0	0.00	3	12.50	1	6.67	5	5.68	12	3.48
5) มากกว่า 20 ปี	4	22.22	0	0.00	1	4.35	1	4.17	0	0.00	6	6.82	13	3.77
ระดับการศึกษาสูงสุด														
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	5.88	0	0.00	1	4.35	0	0.00	0	0.00	2	2.33	9	2.68
2) ปริญญาตรี	5	29.41	7	87.50	17	73.91	18	78.26	13	86.67	60	69.77	206	61.31
3) ปริญญาโท	11	64.71	1	12.50	5	21.74	5	21.74	2	13.33	24	27.91	117	34.82

จากตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัดสช. ในภาพรวมพบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 92.05 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.70 ปัจจุบันสอนระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.06 ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 88.37 มีประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/MEP น้อยกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.91 และจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.77

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าครูทุกภูมิภาคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 – 40 ปี ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีอายุ 31 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี เท่ากัน ครูทุกภูมิภาคส่วนใหญ่สอนระดับประถมศึกษา และดำรงตำแหน่งอื่น ๆ ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานโครงการ EP/MEP น้อยกว่า 6 ปี ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 15 ปี และภาคกลางที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 ปี และ 6 – 10 ปี เท่ากัน และครูส่วนใหญ่จบปริญญาตรีทุกภูมิภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่ส่วนใหญ่จบปริญญาโท

ผลการประเมินการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP ของครู นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.37 – 4.39

ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
หลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา														
1. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F = .913)	4.39	0.55	4.42	0.50	4.35	0.55	4.38	0.66	4.17	0.71	4.34	0.60	4.35	0.62
2. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = 1.108)	4.58	0.60	4.69	0.47	4.59	0.53	4.58	0.61	4.40	0.60	4.57	0.57	4.58	0.58
3. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = 1.570)	4.61	0.49	4.62	0.50	4.56	0.54	4.55	0.62	4.31	0.72	4.53	0.58	4.51	0.65
4. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = .557)	4.42	0.60	4.23	0.86	4.22	0.82	4.39	0.66	4.31	0.72	4.31	0.74	4.29	0.74
ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP														
1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = .461)	4.25	0.69	4.35	0.56	4.44	0.63	4.36	0.74	4.40	0.77	4.37	0.68	4.30	0.72
2. มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (F = 1.347)	4.69	0.47	4.54	0.58	4.61	0.53	4.42	0.75	4.69	0.47	4.60	0.56	4.58	0.58
3. มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ (F = .395)	4.58	0.55	4.50	0.65	4.63	0.52	4.48	0.76	4.54	0.56	4.56	0.60	4.52	0.63
4. มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน (F = 1.263)	4.44	0.61	4.62	0.50	4.65	0.52	4.45	0.75	4.43	0.56	4.53	0.59	4.49	0.63
5. มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินการเรียนรู้ (F = .679)	4.47	0.61	4.50	0.58	4.63	0.52	4.48	0.76	4.63	0.55	4.55	0.60	4.50	0.63

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP														
1.จบปริญญาตรีในสาขาที่สอน (F=1.791)	4.64	0.59	4.46	0.76	4.32	0.89	4.15	0.91	4.46	0.78	4.40	0.81	4.28	0.97
2. สามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (F = 2.971*)	4.86	0.42	4.92	0.27	4.91	0.29	4.64	0.55	4.83	0.38	4.84	0.40	4.75	0.62
3. เข้าใจวัฒนธรรมไทย (F = .789)	4.58	0.60	4.35	0.63	4.50	0.61	4.42	0.50	4.40	0.65	4.46	0.60	4.32	0.71
4. มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย (F=2.016)	4.39	0.64	4.38	0.80	4.69	0.51	4.67	0.60	4.54	0.61	4.55	0.62	4.49	0.72
5. มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน (F=.088)	4.28	0.74	4.38	0.64	4.31	0.72	4.30	0.73	4.31	0.72	4.32	0.71	4.20	0.83
6. มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (F = .960)	4.44	0.61	4.46	0.65	4.65	0.52	4.48	0.62	4.57	0.50	4.54	0.57	4.45	0.73

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/MEP สังกัดสพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีการดำเนินการ ดังนี้ *1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.34 – 4.57 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP **มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** (M = 4.57) *2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.37 – 4.60 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ **มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน** (M = 4.60) และ *3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.84 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (M = 4.84)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.39 – 4.61 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ

EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.69 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.28 – 4.86

2) ภาคกลาง พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 – 4.69 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.62 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.92

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.22 – 4.59 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 – 4.65 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.91

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) หลักสูตร EP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.38 – 4.58 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.48 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.15 – 4.67

และ *5) ภาคใต้* พบว่า 1) หลักสูตร EP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.40 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.69 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.31 – 4.83

ตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
หลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา														
1. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน (F = .245)	4.06	0.57	4.11	0.58	4.20	0.92	4.24	0.75	4.00	0.91	4.12	0.72	4.35	0.62
2. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = 1.525)	4.19	0.66	4.39	0.61	4.00	0.67	4.59	0.51	4.38	0.87	4.34	0.67	4.58	0.58
3. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = 1.859)	4.31	0.79	4.33	0.69	3.90	0.99	4.35	0.61	3.69	1.11	4.16	0.84	4.51	0.65
4. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = .547)	4.13	0.72	3.89	0.76	3.80	0.92	4.06	0.56	3.77	1.09	3.95	0.79	4.29	0.74
ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP														
1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F=.475)	4.00	0.73	3.94	0.80	3.70	0.67	4.06	0.75	3.77	1.01	3.92	0.79	4.30	0.72
2. มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (F =1.071)	4.31	0.60	4.33	0.69	4.10	0.32	4.53	0.51	4.54	0.78	4.38	0.61	4.58	0.58
3. มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ (F = 1.589)	4.06	0.77	4.06	0.80	4.40	0.52	4.53	0.62	4.25	0.89	4.25	0.74	4.51	0.64
4. มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน (F = 2.031)	3.88	0.72	4.11	0.76	4.30	0.67	4.41	0.71	4.38	0.74	4.19	0.73	4.48	0.64
5. มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินการเรียนรู้ (F = 2.429)	3.94	0.85	4.11	0.76	4.20	0.42	4.59	0.51	4.25	0.71	4.22	0.70	4.48	0.64

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP														
1. จบปริญญาตรีในสาขาที่สอน (F=1.121)	4.06	0.68	3.61	1.58	4.00	1.33	3.29	1.45	3.31	1.25	3.64	1.31	4.28	0.97
2. สามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในการสื่อสาร (F = .605)	4.44	0.81	4.33	1.14	4.20	0.79	4.00	1.50	4.54	0.52	4.30	1.04	4.75	0.62
3. เข้าใจวัฒนธรรมไทย (F = .636)	3.75	0.58	4.11	1.13	4.10	0.88	3.76	1.39	4.15	0.38	3.96	0.97	4.32	0.71
4. มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย (F = 1.397)	4.19	0.54	4.39	1.04	4.30	0.82	3.76	1.48	4.54	0.52	4.22	1.00	4.49	0.72
5. มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน (F = 1.585)	3.50	0.63	3.94	1.16	3.70	1.16	3.29	1.45	4.15	0.55	3.70	1.08	4.20	0.83
6. มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (F =.834)	3.94	0.68	4.00	1.14	3.90	0.99	3.71	1.40	4.38	0.51	3.97	1.02	4.45	0.73

จากตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/MEP สังกัดสอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีการดำเนินการ ดังนี้ *1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.95 – 4.34 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.34) *2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.92 – 4.38 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (M = 4.38) และ *3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.64 – 4.30 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (M = 4.30)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.31 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.31 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.44

2) ภาคกลาง พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.89 – 4.39 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94 – 4.33 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.61 – 4.39

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 – 4.20 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.40 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.30

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) หลักสูตร EP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.59 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.59 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.29 – 4.00

และ *5) ภาคใต้* พบว่า 1) หลักสูตร EP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.69 – 4.38 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.77 – 4.54 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.31 – 4.54

ตารางที่ 4.39 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
หลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษา														
1. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนตรงกับความต้อง การของผู้เรียน (F=2.225)	4.78	0.43	4.25	0.46	4.61	0.50	4.60	0.50	4.40	0.51	4.57	0.50	4.35	0.62
2. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (F = .583)	4.83	0.38	4.63	0.52	4.78	0.42	4.84	0.37	4.87	0.35	4.81	0.40	4.58	0.58

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น (F = 3.100*)	4.94	0.24	4.38	0.74	4.83	0.39	4.80	0.41	4.60	0.51	4.76	0.45	4.51	0.65
4. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ (F = .090)	4.50	0.92	4.63	0.52	4.52	0.51	4.48	0.51	4.53	0.52	4.52	0.61	4.29	0.74
ลักษณะของครูไทยในโครงการ EP/MEP														
1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี (F = 5.966*)	4.78	0.55	4.13	0.35	4.70	0.47	4.48	0.51	4.00	0.76	4.48	0.61	4.30	0.72
2. มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (F = 5.764*)	5.00	0.00	4.25	0.89	4.87	0.34	4.68	0.48	4.40	0.63	4.71	0.53	4.58	0.58
3. มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ (F = 2.823*)	4.78	0.43	4.38	0.92	4.87	0.34	4.56	0.51	4.40	0.63	4.64	0.55	4.52	0.63
4. มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน (F = 4.440*)	4.72	0.46	4.25	0.71	4.87	0.34	4.68	0.48	4.27	0.70	4.63	0.55	4.49	0.63
5. มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินการเรียนรู้ (F = .965)	4.56	0.62	4.38	0.92	4.70	0.47	4.68	0.48	4.40	0.74	4.58	0.60	4.50	0.63
ลักษณะของครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP														
1. จบปริญญาตรีในสาขาที่สอน (F = 4.869*)	5.00	0.00	4.25	0.89	4.70	0.47	4.38	0.77	4.27	0.59	4.56	0.64	4.28	0.97
2. สามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (F = .730)	4.94	0.24	4.88	0.35	4.96	0.21	4.88	0.34	5.00	0.00	4.93	0.25	4.75	0.62
3. เข้าใจวัฒนธรรมไทย (F = 5.794*)	4.67	0.49	3.75	0.71	4.43	0.51	4.38	0.49	4.07	0.46	4.34	0.57	4.32	0.71

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4. มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย (F = 4.436*)	4.67	0.49	4.00	0.76	4.83	0.39	4.63	0.49	4.47	0.52	4.60	0.54	4.49	0.72
5. มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน (F = 4.858*)	4.61	0.50	3.63	0.92	4.52	0.51	4.46	0.51	4.20	0.68	4.39	0.63	4.20	0.83
6. มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (F = 3.794*)	4.78	0.43	4.13	0.83	4.83	0.39	4.67	0.48	4.47	0.52	4.65	0.53	4.45	0.73

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.39 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/MEP สังกัดสช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีการดำเนินการ ดังนี้ *1) หลักสูตรEP/MEP ในสถานศึกษา* มีการดำเนินการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.52 – 4.81 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหลักสูตร EP/MEP มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (M = 4.81) *2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48 – 4.71 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน (M = 4.71) และ *3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP* มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.34 – 4.93 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร (M = 4.93)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.94 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.56 – 5.00 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.61 – 5.00

2) ภาคกลาง พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.63 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.38 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63 – 4.88

3) ภาคเหนือ พบว่า 1) หลักสูตรEP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.52 – 4.83 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70 – 4.87 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.43 – 4.96

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) หลักสูตร EP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48 – 4.84 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/ MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48 – 4.68 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.43 – 4.96

และ *5) ภาคใต้* พบว่า 1) หลักสูตร EP/ MEP ในสถานศึกษา มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.87 2) ลักษณะครูไทยในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.40 และ 3) ลักษณะครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.07 – 5.00

ผลการประเมินการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP ของครู นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.40 – 4.42

ตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ครูได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (F =.468)	4.50	0.56	4.58	0.50	4.54	0.50	4.39	0.70	4.51	0.56	4.51	0.56	4.56	0.57
2. ครูมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (F = .618)	4.31	0.79	4.58	0.50	4.41	0.63	4.42	0.61	4.40	0.77	4.41	0.67	4.46	0.65
3. ครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (F = .845)	4.22	0.87	4.54	0.51	4.44	0.57	4.39	0.70	4.40	0.88	4.40	0.72	4.44	0.68
4. ครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = .687)	4.47	0.70	4.62	0.57	4.59	0.50	4.48	0.57	4.66	0.59	4.57	0.58	4.59	0.59

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น (F = .969)	4.17	0.81	4.46	0.58	4.41	0.60	4.33	0.69	4.23	0.94	4.32	0.73	4.38	0.70
6. ครูกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น (F = 1.358)	4.19	0.86	4.54	0.51	4.50	0.57	4.36	0.70	4.34	0.84	4.39	0.71	4.41	0.71
7. ครูกล้าพูดคุยกับเพื่อครูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 1.552)	4.14	0.87	4.50	0.58	4.46	0.64	4.30	0.73	4.20	0.96	4.33	0.77	4.38	0.76

จากตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 – 4.57 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.57)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.14 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (M = 4.50) *2) ภาคกลาง* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.46 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.62) *3) ภาคเหนือ* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.41 – 4.59 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.59) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.30 – 4.48 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.48) และ *5) ภาคใต้* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.66 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.66)

ตารางที่ 4.41 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ครูได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (F = 1.388)	4.38	0.62	4.61	0.50	4.00	0.82	4.35	0.70	4.31	0.75	4.36	0.67	4.56	0.57
2. ครูมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (F = 2.086)	4.13	0.62	4.50	0.51	3.90	0.88	4.47	0.62	4.15	0.69	4.27	0.67	4.46	0.65
3. ครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (F = 1.575)	4.13	0.62	4.44	0.51	4.00	0.94	4.41	0.71	3.92	0.90	4.22	0.73	4.44	0.68
4. ครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 1.171)	4.19	0.83	4.50	0.62	4.30	0.82	4.59	0.51	4.62	0.51	4.45	0.67	4.59	0.59
5. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น (F = 1.868)	3.94	0.57	4.44	0.62	4.20	1.03	4.47	0.51	4.08	0.76	4.24	0.70	4.38	0.70
6. ครูกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น (F = 2.242)	4.00	0.73	4.56	0.62	3.80	0.92	4.29	0.69	4.00	0.91	4.18	0.78	4.41	0.71
7. ครูกล้าพูดคุยกับเพื่อครูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 1.368)	4.00	0.82	4.56	0.62	3.90	1.29	4.35	0.79	4.23	0.93	4.24	0.87	4.38	0.76

จากตารางที่ 4.41 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัดสอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.45)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94 – 4.38 *2) ภาคกลาง* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 – 4.61 *3) ภาคเหนือ* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 – 4.30 *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ

ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.59 และ *5) ภาคใต้* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.92 – 4.62

ตารางที่ 4.42 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ครูได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (F = 1.655)	4.94	0.24	5.00	0.00	4.78	0.42	4.83	0.38	4.67	0.49	4.83	0.38	4.56	0.57
2. ครูมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (F = 2.555*)	4.94	0.24	4.63	0.52	4.78	0.42	4.63	0.49	4.47	0.64	4.70	0.48	4.46	0.65
3. ครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น (F = 2.296)	4.94	0.24	4.75	0.46	4.78	0.42	4.63	0.49	4.53	0.52	4.73	0.45	4.44	0.68
4. ครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 1.860)	4.89	0.32	4.88	0.35	4.83	0.39	4.71	0.55	4.47	0.74	4.75	0.51	4.59	0.59
5. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น (F = 2.740*)	4.94	0.24	4.75	0.46	4.57	0.51	4.63	0.58	4.33	0.82	4.64	0.57	4.38	0.70
6. ครูกล้าใช้ภาษา อังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น (F = 4.104*)	4.94	0.24	4.50	0.53	4.74	0.45	4.67	0.48	4.20	0.94	4.65	0.59	4.41	0.71
7. ครูกล้าพูดคุยกับเพื่อครูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 2.017)	4.89	0.32	4.63	0.52	4.61	0.50	4.63	0.49	4.33	0.90	4.63	0.57	4.38	0.76

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.42 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.63 – 4.83 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น (M = 4.83)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.89 – 4.94 *2) ภาคกลาง* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 5.00 *3) ภาคเหนือ* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.57 – 4.83 *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.63 – 4.83 และ *5) ภาคใต้* พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.67

ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.43 – 4.45

ตารางที่ 4.43 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	110	44.90	49	21.40	98	33.33	71	27.20	95	33.22	423	32.17	998	37.92
2) หญิง	135	55.10	180	78.60	196	66.67	190	72.80	191	66.78	892	67.83	1,634	62.08
อายุ														
1) น้อยกว่า 13 ปี	139	65.26	133	59.38	141	58.26	115	44.40	150	57.69	678	56.59	1,209	61.65
2) 13 – 15 ปี	54	25.35	90	40.18	73	30.17	130	50.19	103	39.62	450	37.56	555	28.30
3) มากกว่า 15 ปี	20	9.39	1	0.45	28	11.57	14	5.41	7	2.69	70	5.84	197	10.05
ระดับชั้นที่ศึกษา														
1) ป.4	57	23.27	14	7.25	24	8.05	26	9.77	48	16.38	169	13.05	236	9.02
2) ป.5	18	7.35	26	13.47	25	8.39	35	13.16	75	25.60	179	13.82	345	13.19
3) ป.6	38	15.51	34	17.62	85	28.52	49	18.42	21	7.17	227	17.53	489	18.69
4) ม.1	25	10.20	26	13.47	24	8.05	21	7.89	17	5.80	113	8.73	142	5.43
5) ม.2	24	9.80	53	27.46	14	4.70	78	29.32	51	17.41	220	16.99	244	9.33
6) ม.3	25	10.20	23	11.92	43	14.43	27	10.15	42	14.33	160	12.36	207	7.91
7) ม.4	16	6.53	5	2.59	12	4.03	15	5.64	6	2.05	54	4.17	70	2.68
8) ม.5	19	7.76	2	1.04	54	18.12	15	5.64	16	5.46	106	8.19	130	4.97
9) ม.6	23	9.39	10	5.18	17	5.70	0	0.00	17	5.80	67	5.17	81	3.10

จากตารางที่ 4.43 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัดสพฐ. ในภาพรวม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.83 มีอายุน้อยกว่า 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.59 และศึกษาอยู่ระดับชั้นป.6 คิดเป็นร้อยละ 17.53

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง มีอายุน้อยกว่า 13 ปี ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อายุ 13 – 15 ปี และนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ชั้น ม.2 ยกเว้นกรุงเทพมหานครอยู่ชั้นป.4 ภาคเหนืออยู่ชั้นป.6 และภาคใต้อยู่ชั้นป.5

ตารางที่ 4.44 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	53	39.26	114	76.00	62	72.94	49	36.57	41	27.15	319	48.70	998	37.92
2) หญิง	82	60.74	36	24.00	23	27.06	85	63.43	110	72.85	336	51.30	1,634	62.08
อายุ														
1) น้อยกว่า 13 ปี	2	8.33	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	1.65	1,209	61.65
2) 13 – 15 ปี	11	45.83	1	2.70	2	10.00	0	0.00	1	3.23	15	12.40	555	28.30
3) มากกว่า 15 ปี	11	45.83	36	97.30	18	90.00	9	100.00	30	96.77	104	85.95	197	10.05
ระดับชั้นที่ศึกษา														
1) ปวช.1	25	17.99	16	10.26	20	22.73	0	0.00	9	5.81	70	10.42	70	2.68
2) ปวช.2	28	20.14	69	44.23	28	31.82	67	50.00	69	44.52	261	38.84	261	9.98
3) ปวช.3	34	24.46	8	5.13	1	1.14	25	18.66	59	38.06	127	18.90	127	4.85
4) ปวส.1	21	15.11	37	23.72	18	20.45	2	1.49	8	5.16	86	12.80	86	3.29
5) ปวส.2	31	22.30	26	16.67	21	23.86	40	29.85	10	6.45	128	19.05	128	4.89

จากตารางที่ 4.44 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัดสอศ. ในภาพรวมพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.30 มีอายุมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.95 และศึกษาอยู่ระดับชั้นปวช.2 คิดเป็นร้อยละ 38.84

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคกลางและภาคเหนือที่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 – 15 ปี และมากกว่า 15 ปี เท่ากัน และส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นปวช.2 ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่อยู่ชั้นปวช.3

ตารางที่ 4.45 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	51	41.80	25	43.86	69	37.50	55	35.48	56	38.89	256	38.67	998	37.92
2) หญิง	71	58.20	32	56.14	115	62.50	100	64.52	88	61.11	406	61.33	1,634	62.08
อายุ														
1) น้อยกว่า 13 ปี	73	69.52	43	76.79	161	84.74	124	84.93	128	88.28	529	82.40	1,209	61.65
2) 13 – 15 ปี	24	22.86	9	16.07	29	15.26	19	13.01	9	6.21	90	14.02	555	28.30
3) มากกว่า 15 ปี	8	7.62	4	7.14	0	0.00	3	2.05	8	5.52	23	3.58	197	10.05
ระดับชั้นที่ศึกษา														
1) ป.4	4	3.28	17	28.33	4	2.50	24	15.29	18	12.00	67	10.32	236	9.02
2) ป.5	3	2.46	14	23.33	66	41.25	28	17.83	55	36.67	166	25.58	345	13.19
3) ป.6	64	52.46	11	18.33	60	37.50	69	43.95	58	38.67	262	40.37	489	18.69
4) ม.1	4	3.28	4	6.67	3	1.88	15	9.55	3	2.00	29	4.47	142	5.43
5) ม.2	19	15.57	3	5.00	1	0.63	0	0.00	1	0.67	24	3.70	244	9.33
6) ม.3	4	3.28	4	6.67	26	16.25	13	8.28	0	0.00	47	7.24	207	7.91
7) ม.4	0	0.00	4	6.67	0	0.00	3	1.91	9	6.00	16	2.47	70	2.68
8) ม.5	13	10.66	2	3.33	0	0.00	3	1.91	6	4.00	24	3.70	130	4.97
9) ม.6	11	9.02	1	1.67	0	0.00	2	1.27	0	0.00	14	2.16	81	3.10

จากตารางที่ 4.45 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ EP/ MEP สังกัดสช. ในภาพรวมพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.33 มีอายุน้อยกว่า 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 82.40 และศึกษาอยู่ระดับชั้นป.6 คิดเป็นร้อยละ 40.37

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง มีอายุน้อยกว่า 13 ปี และส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นป.6 ยกเว้นภาคกลางอยู่ชั้นป.4 และภาคเหนืออยู่ชั้นป.5

ผลการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP ของนักเรียน นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.46 – 4.48

ตารางที่ 4.46 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน (F = 4.211*)	3.89	0.69	4.02	0.82	3.84	0.67	3.85	0.76	4.03	0.76	3.92	0.74	3.98	0.74
2. ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน (F =7.445*)	3.73	0.79	3.93	0.86	3.68	0.79	3.85	0.85	4.00	0.83	3.84	0.83	3.90	0.83
3. ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (F = 6.630*)	3.65	0.90	4.00	0.88	3.84	0.81	3.88	0.86	3.97	0.82	3.87	0.86	3.92	0.84
4. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (F = 5.759*)	3.71	0.83	4.00	0.93	3.90	0.78	3.87	0.86	4.03	0.87	3.91	0.86	3.96	0.84
5. ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน (F = 5.781*)	3.47	1.11	3.70	1.02	3.36	1.09	3.60	1.08	3.72	1.04	3.57	1.07	3.64	1.05
6. ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ (F = 8.375*)	3.80	0.92	4.13	0.82	4.00	0.88	4.03	0.94	4.22	0.85	4.04	0.89	4.06	0.86
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม (F = 6.022*)	4.16	0.87	4.32	0.79	4.31	0.74	4.34	0.77	4.49	0.71	4.33	0.78	4.32	0.77
8. ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน (F = 6.157*)	4.04	0.79	4.25	0.88	4.18	0.79	4.20	0.83	4.38	0.79	4.21	0.82	4.23	0.81
9. ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ (F = 5.415*)	4.18	0.75	4.36	0.73	4.27	0.75	4.17	0.86	4.42	0.77	4.28	0.78	4.25	0.79
10. ครูมีความมั่นใจในการสอน (F = 1.583)	4.43	0.68	4.51	0.65	4.54	0.62	4.45	0.71	4.54	0.69	4.50	0.67	4.49	0.68

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.46 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวม ผลที่เกิดขึ้น

อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.57 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.50)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.47 – 4.43 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.43) *2) ภาคกลาง* พบว่าพบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.51 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.51) *3) ภาคเหนือ* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.36 – 4.54 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.54) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.45) และ *5) ภาคใต้* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.72 – 4.54 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.54)

ตารางที่ 4.47 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน (F = 7.466*)	4.09	0.65	3.79	0.79	3.89	0.75	4.11	0.60	4.17	0.73	4.01	0.72	3.98	0.74
2. ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน (F = 12.085*)	3.99	0.74	3.68	0.93	3.72	0.77	4.16	0.68	4.16	0.73	3.95	0.80	3.90	0.83
3. ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (F = 3.257*)	3.94	0.65	3.86	0.86	3.72	0.83	4.04	0.76	4.03	0.81	3.93	0.79	3.92	0.84
4. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (F = 7.983*)	3.94	0.69	3.88	0.82	3.72	0.84	4.20	0.75	4.17	0.82	4.00	0.80	3.96	0.84
5. ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน (F = 5.174*)	3.73	0.82	3.69	0.84	3.41	1.06	3.87	0.88	3.90	0.93	3.75	0.91	3.64	1.05

ตารางที่ 4.47 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
6. ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ (F = 5.706)	4.07	0.69	3.91	0.80	3.68	0.92	4.15	0.74	4.04	0.82	3.99	0.80	4.06	0.86
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม (F = 2.307)	4.20	0.69	4.22	0.76	4.02	0.83	4.23	0.76	4.32	0.69	4.21	0.74	4.32	0.77
8. ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน (F =4.508*)	4.13	0.78	4.08	0.75	3.89	0.81	4.18	0.79	4.31	0.81	4.14	0.79	4.23	0.81
9. ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ (F = 3.626*)	3.99	0.80	4.07	0.73	3.92	0.82	4.17	0.81	4.26	0.85	4.10	0.81	4.25	0.79
10. ครูมีความมั่นใจในการสอน (F = 5.436*)	4.22	0.73	4.35	0.72	4.13	0.77	4.40	0.75	4.52	0.69	4.34	0.74	4.49	0.68

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.47 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัดส]อศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมผลที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.34 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.34)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.22 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.22) *2) ภาคกลาง* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 4.35 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.35) *3) ภาคเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41 – 4.13 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.13) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 4.40 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.40) และ *5) ภาคใต้* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.52 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.52)

ตารางที่ 4.48 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน (F=.916)	4.14	0.75	4.03	0.58	4.01	0.80	3.99	0.73	4.07	0.67	4.04	0.73	3.98	0.74
2. ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน (F = .377)	4.05	0.82	3.95	0.83	3.97	0.95	3.98	0.76	3.93	0.81	3.97	0.84	3.90	0.83
3. ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (F = 1.083)	3.92	0.75	3.97	0.94	3.99	0.86	3.97	0.89	4.11	0.74	4.00	0.83	3.92	0.84
4. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (F = 1.493)	3.92	0.71	4.20	0.75	4.09	0.87	4.01	0.83	4.01	0.86	4.03	0.82	3.96	0.84
5. ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน (F = 5.309*)	3.98	1.00	3.70	1.24	3.58	1.17	3.74	0.96	3.39	1.18	3.66	1.12	3.64	1.05
6. ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ (F=.270)	4.17	0.74	4.23	0.87	4.17	0.86	4.19	0.78	4.11	0.90	4.17	0.83	4.06	0.86
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม (F = 2.077)	4.52	0.62	4.28	0.83	4.33	0.85	4.40	0.80	4.49	0.68	4.41	0.76	4.32	0.77
8. ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน (F = 3.248*)	4.52	0.72	4.27	0.76	4.22	0.90	4.34	0.78	4.44	0.72	4.35	0.79	4.23	0.81
9. ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ (F = 1.762)	4.47	0.68	4.20	0.90	4.27	0.81	4.37	0.74	4.36	0.81	4.34	0.78	4.25	0.79
10. ครูมีความมั่นใจในการสอน (F = 1.293)	4.69	0.56	4.53	0.60	4.57	0.66	4.67	0.63	4.61	0.59	4.62	0.62	4.49	0.68

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.48 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัดสช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมผลที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.66 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.62)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.92 – 4.69 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.62) *2) ภาคกลาง* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.53 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.53) *3) ภาคเหนือ* พบว่าผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 – 4.57 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.57) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.74 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.67) และ *5) ภาคใต้* พบว่า ผลที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.39 – 4.61 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.61)

ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP ของนักเรียน นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.49 – 4.51

ตารางที่ 4.49 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อจัดการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ														
1) มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ และเพื่อน ๆ (F = 5.443*)	4.12	0.73	4.39	0.74	4.19	0.79	4.33	0.77	4.33	0.79	4.27	0.77	4.24	0.78
2) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ และเพื่อน ๆ ได้ (F = 1.963)	4.16	0.68	4.26	0.81	4.12	0.82	4.09	0.83	4.20	0.76	4.16	0.78	4.11	0.83
3) กล้าพูดภาษา อังกฤษกับชาวต่างประเทศได้ (F=.806)	4.09	0.76	4.16	0.91	4.06	0.86	4.10	0.89	4.16	0.83	4.11	0.85	4.05	0.88
4) สามารถใช้ภาษา อังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือภาษาอังกฤษหรืออินเทอร์เน็ตได้ (F =3.165*)	4.23	0.79	4.24	0.82	4.11	0.87	4.20	0.79	4.34	0.76	4.22	0.81	4.16	0.83
5) สามารถใช้ภาษา อังกฤษในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ (F = 6.103*)	4.21	0.77	4.24	0.79	3.94	0.89	4.08	0.84	4.17	0.80	4.12	0.83	4.06	0.84

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
6) มีผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการ EP/ MEP (F = .562)	3.93	0.91	3.93	0.91	3.92	0.90	3.98	0.84	4.01	0.88	3.96	0.89	3.93	0.86
7) ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ (F = 4.294*)	3.99	0.85	4.05	0.90	3.88	0.95	4.02	0.91	4.18	0.83	4.02	0.90	4.02	0.87
2. ความพึงพอใจต่อผลการเรียน														
1) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (F = 8.149*)	4.07	0.75	4.24	0.88	3.97	0.83	4.12	0.81	4.31	0.74	4.14	0.81	4.10	0.84
2) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาอื่นๆ (F = 7.100*)	3.91	0.76	4.06	0.91	3.90	0.82	3.90	0.83	4.20	0.77	4.00	0.82	4.00	0.84
3. ความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ														
1) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (F = 4.966*)	4.09	0.78	4.36	0.73	4.15	0.79	4.23	0.86	4.31	0.77	4.23	0.79	4.12	0.87
2) นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ (F = 4.488*)	4.55	0.65	4.65	0.57	4.54	0.65	4.61	0.58	4.73	0.52	4.62	0.60	4.51	0.72
3) นักเรียนไม่รู้สึกกลัวที่ต้องเรียนกับครูชาวต่างประเทศ (F = 1.868)	4.25	0.86	4.32	0.81	4.28	0.81	4.25	0.83	4.41	0.74	4.30	0.81	4.21	0.88
4) นักเรียนกล้าพูดภาษา อังกฤษกับครูไทยและครูชาวต่างประเทศ (F=2.801*)	4.14	0.80	4.17	0.90	4.10	0.85	4.10	0.87	4.30	0.74	4.16	0.84	4.07	0.89
5) ถ้านักเรียนพบชาวต่างชาตินักเรียนจะกล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ (F = .591)	4.05	0.87	4.05	0.91	4.05	0.86	4.00	0.94	4.11	0.79	4.05	0.87	4.00	0.91
6) นักเรียนกล้าซักถามครูชาวต่างประเทศเมื่อมีข้อสงสัยต่าง ๆ (F = 2.195)	4.08	0.86	4.14	0.89	4.11	0.82	4.12	0.82	4.27	0.80	4.15	0.84	4.05	0.90

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
7) นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ เป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (F = 2.323)	3.66	1.00	3.79	0.94	3.59	1.00	3.71	0.99	3.81	0.98	3.71	0.98	3.74	0.99
8) นักเรียนกล้าที่พูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ (F = 4.149*)	3.77	1.01	3.96	0.93	3.73	0.97	3.77	1.07	3.99	0.93	3.84	0.99	3.85	0.99
9) นักเรียนกล้านำเสนอเป็นภาษา อังกฤษนอกชั้นเรียน (F = 3.442*)	3.73	0.99	3.93	0.89	3.77	1.02	3.83	1.03	4.00	0.93	3.85	0.98	3.80	1.00
10) เมื่อมีชาวต่างชาติต้องการถามข้อมูลในชุมชนนักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารให้ข้อมูลเบื้องต้นได้ (F=1.100)	4.03	0.86	4.06	0.85	4.03	0.83	3.97	0.92	4.12	0.84	4.04	0.86	3.97	0.92

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.49 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนในโครงการ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.96 – 4.27 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ และเพื่อนๆ (M = 4.27) 2) ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.14 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (M = 4.14) และ 3) ความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ (M = 4.62)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 – 4.23 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.91 – 4.07 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.66 – 4.55

2) ภาคกลาง พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 – 4.39 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

อยู่ระหว่าง 4.06 – 4.24 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.79 – 4.65

3) ภาคเหนือ พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.19 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 3.97 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.59 – 4.54

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.98 – 4.33 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.12 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 – 4.61

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.01 – 4.34 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.31 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 – 4.73

ตารางที่ 4.50 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ														
1) มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ และเพื่อนๆ (F = 4.594*)	3.95	0.84	4.01	0.80	3.78	0.95	3.95	0.78	4.22	0.75	4.01	0.82	4.24	0.78
2) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ และเพื่อน ๆ ได้ (F = 6.557*)	3.75	0.90	3.66	0.81	3.55	0.99	3.56	0.74	3.99	0.78	3.72	0.85	4.11	0.83
3) กล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศได้ (F = 5.306*)	3.67	0.97	3.70	0.83	3.55	1.03	3.55	0.78	3.97	0.82	3.71	0.89	4.05	0.88

ตารางที่ 4.50 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือภาษาอังกฤษหรืออินเทอร์เน็ตได้ (F = 7.611*)	3.77	0.80	3.92	0.79	3.64	0.97	3.84	0.77	4.17	0.77	3.89	0.83	4.16	0.83
5) สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ (F = 7.755*)	3.75	0.83	3.70	0.80	3.65	0.79	3.65	0.76	4.09	0.84	3.78	0.82	4.06	0.84
6) มีผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการ EP/ MEP (F = 7.158*)	3.85	0.70	3.68	0.75	3.70	0.85	3.62	0.81	4.04	0.76	3.79	0.78	3.93	0.86
7) ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ (F = 2.792*)	3.86	0.86	3.76	0.83	3.78	0.88	3.84	0.79	4.04	0.74	3.87	0.82	4.02	0.87
2. ความพึงพอใจต่อผลการเรียน														
1) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (F = 12.852*)	3.90	0.92	3.83	0.81	3.31	1.32	4.01	0.75	4.11	0.70	3.88	0.91	4.10	0.84
2) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาอื่น ๆ (F = 8.975*)	3.91	0.83	3.85	0.79	3.44	1.33	3.85	0.68	4.13	0.72	3.87	0.88	4.00	0.84
3. ความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ														
1) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (F=12.502*)	3.93	0.85	3.68	0.88	3.34	1.46	3.90	0.76	4.16	0.77	3.84	0.96	4.12	0.87
2) นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ (F=8.160*)	4.09	0.83	4.08	0.82	3.73	1.47	4.28	0.74	4.36	0.68	4.14	0.91	4.51	0.72
3) นักเรียนไม่รู้สึกกลัวที่ต้องเรียนกับครูชาวต่างประเทศ (F=9.343*)	3.81	0.93	3.94	0.89	3.36	1.33	3.83	0.85	4.11	0.77	3.85	0.96	4.21	0.88

ตารางที่ 4.50 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษกับครูไทยและครูชาวต่างประเทศ (F = 10.075*)	3.71	0.94	3.82	0.86	3.27	1.39	3.69	0.77	4.05	0.77	3.75	0.95	4.07	0.89
5) ถ้านักเรียนพบชาว ต่างชาตินักเรียนจะกล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาว ต่างชาติได้ (F = 14.730*)	3.56	0.92	3.75	0.83	3.10	1.38	3.66	0.75	4.01	0.72	3.67	0.94	4.00	0.91
6) นักเรียนกล้าซักถามครูชาวต่างประเทศเมื่อมีข้อสงสัยต่าง ๆ (F = 7.801*)	3.53	0.97	3.69	0.91	3.31	1.40	3.66	0.71	3.96	0.74	3.66	0.95	4.05	0.90
7) นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ เป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (F = 7.784*)	3.66	1.02	3.68	0.94	3.19	1.45	3.72	0.88	3.93	0.79	3.68	1.02	3.74	0.99
8) นักเรียนกล้าที่พูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ (F = 8.672*)	3.62	0.99	3.61	0.95	3.24	1.35	3.62	0.80	3.99	0.83	3.65	0.99	3.85	0.99
9) นักเรียนกล้านำเสนอเป็นภาษา อังกฤษนอกชั้นเรียน (F = 12.515*)	3.71	0.98	3.52	0.96	3.07	1.42	3.47	0.76	3.94	0.82	3.59	1.01	3.80	1.00
10) เมื่อมีชาวต่างชาติต้องการถามข้อมูลในชุมชนนักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารให้ข้อมูลเบื้องต้นได้ (F = 9.591*)	3.73	0.92	3.75	0.95	3.32	1.49	3.60	0.70	4.07	0.76	3.73	0.98	3.97	0.92

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.50 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัดสอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนในโครงการ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 – 4.01 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ และเพื่อนๆ (M = 4.01) 2) ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 3.88 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (M = 3.88) และ 3) ความคิดเห็นและพฤติกรรม

ต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.59 – 4.14 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ (M = 4.14)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 3.95 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 3.91 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.53 – 4.09

2) ภาคกลาง พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.66 – 4.01 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 3.85 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.52 – 4.08

3) ภาคเหนือ พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.55 – 3.78 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 – 3.73

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.55 – 3.95 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.01 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.47 – 4.28

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 – 4.22 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 – 4.13 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93– 4.36

ตารางที่ 4.51 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ														
1) มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและเพื่อนๆ (F =2.307)	4.47	0.65	4.58	0.50	4.34	0.76	4.34	0.70	4.47	0.69	4.41	0.70	4.24	0.78
2) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและเพื่อนๆ ได้ (F= 11.183*)	4.52	0.66	4.67	0.60	4.23	0.86	4.18	0.76	4.59	0.67	4.39	0.76	4.11	0.83
3) กล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศได้ (F = 11.827*)	4.44	0.70	4.48	0.77	4.09	0.96	4.01	0.87	4.51	0.69	4.26	0.85	4.05	0.88
4) สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือภาษาอังกฤษหรืออินเทอร์เน็ตได้ (F = 8.993*)	4.49	0.71	4.35	0.76	4.09	0.90	4.21	0.78	4.55	0.77	4.31	0.82	4.16	0.83
5) สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ (F = 6.271*)	4.38	0.73	4.23	0.87	4.01	0.91	4.11	0.82	4.38	0.75	4.20	0.83	4.06	0.84
6) มีผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการ EP/ MEP (F=.528)	4.04	0.86	4.13	0.87	3.96	0.97	4.04	0.81	4.01	0.86	4.02	0.88	3.93	0.86
7) ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ (F = 5.737*)	4.16	0.84	4.36	0.69	3.96	0.88	4.20	0.81	4.36	0.81	4.18	0.84	4.02	0.87
2. ความพึงพอใจต่อผลการเรียน														
1) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (F = 1.756)	4.23	0.71	4.38	0.82	4.19	0.84	4.16	0.79	4.35	0.70	4.24	0.78	4.10	0.84
2) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาอื่นๆ (F=.350)	4.19	0.73	4.13	0.60	4.09	0.90	4.16	0.79	4.12	0.78	4.13	0.80	4.00	0.84
3. ความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ														
1) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (F = 6.552*)	4.08	0.84	4.45	0.76	4.01	0.95	4.15	0.83	4.40	0.70	4.18	0.85	4.12	0.87

ตารางที่ 4.51 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/ MEP	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2) นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ (F = 6.614*)	4.49	0.65	4.86	0.35	4.58	0.62	4.68	0.58	4.77	0.48	4.65	0.58	4.51	0.72
3) นักเรียนไม่รู้สึกกลัวที่ต้องเรียนกับครูชาวต่างประเทศ (F = 5.388*)	4.47	0.69	4.50	0.97	4.24	0.85	4.28	0.85	4.59	0.71	4.39	0.82	4.21	0.88
4) นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษกับครูไทยและครูชาวต่างประเทศ (F =5.417*)	4.39	0.73	4.30	0.97	4.21	0.92	3.95	0.81	4.28	0.84	4.21	0.86	4.07	0.89
5) ถ้านักเรียนพบชาวต่างชาตินักเรียนจะกล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ (F = 5.448*)	4.33	0.73	4.43	0.63	4.14	1.01	4.00	0.89	4.36	0.74	4.21	0.86	4.00	0.91
6) นักเรียนกล้าซักถามครูชาวต่าง ประเทศเมื่อมีข้อสงสัยต่าง ๆ (F=4.921*)	4.34	0.76	4.36	0.75	4.11	0.94	4.06	0.95	4.41	0.78	4.23	0.87	4.05	0.90
7) นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ เป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (F = 8.256*)	4.13	0.81	4.27	0.80	3.72	1.07	3.66	0.95	3.93	0.88	3.87	0.96	3.74	0.99
8) นักเรียนกล้าที่พูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ (F = 7.500*)	4.27	0.83	4.41	0.80	3.91	1.10	3.83	0.97	4.19	0.87	4.06	0.97	3.85	0.99
9) นักเรียนกล้านำเสนอเป็นภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน (F = 5.443*)	4.14	0.86	4.07	0.95	3.70	1.12	3.78	0.96	4.04	0.97	3.90	1.01	3.80	1.00
10) เมื่อมีชาวต่างชาติต้องการถามข้อมูลในชุมชน นักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารให้ข้อมูลเบื้องต้นได้ (F = 6.504*)	4.27	0.74	4.20	0.84	3.87	1.09	3.88	0.86	4.21	0.82	4.05	0.92	3.97	0.92

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.51 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP สังกัดสช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีความพึงพอใจด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนในโครงการ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

4.05 – 4.44 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและเพื่อนๆ (M = 4.44) 2) ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (M = 4.25) และ 3) ความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.92 – 4.66 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ (M = 4.66)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.04 – 4.52 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.19 – 4.23 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.49

2) ภาคกลาง พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.67 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.38 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.07 – 4.86

3) ภาคเหนือ พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.40 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.25 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.76 – 4.63

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.36 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.19 – 4.26 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.69

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.61 ด้านผลการเรียน มีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.14 – 4.29 และด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.98– 4.74

4.1.2 ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/ MEP จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/MEP จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ ครู และนักเรียน ทุกสังกัดและทุกภูมิภาค ภูมิภาค ที่ได้จากการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

4.1.2.1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

<u>1) ผู้บริหารสถานศึกษา</u>

1.1) ความคิดเห็นต่อโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1.1) ด้านความสำคัญและความจำเป็นต่อสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นว่าโครงการ EP/MEP มีความสำคัญและจำเป็นต่อสถานศึกษา ดังนี้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่คนส่วนมากใช้ในการสื่อสาร นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาเรียนในโครงการนี้ได้ตรงตามความถนัดและความสนใจ ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมาก ภาษาอังกฤษต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงที่จะให้บุตรหลานได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด นั่นหมายถึงการได้รับการพัฒนาด้านภาษาด้วย จังหวัดท่องเที่ยว เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ คนเชียงรายจึงต้องมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โรงเรียนตั้งอยู่ใกล้ตัวเมืองมีผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานเรียนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก

1.1.2) ความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ดังต่อไปนี้ อยากให้นักเรียนได้เรียนต่ออย่างต่อเนื่องในระดับมัธยมปลาย เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานต่อไปในระดับปริญญาตรี เป็นการสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ดี สามารถผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพเทียบเท่ากับสากล นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วทั้งในการสื่อสารและการเรียนรู้ในวิชาหลักอื่น ๆ

1.2) การบริหารจัดการโครงการ EP/MEP

1.2.1) ด้านนโยบายในการบริหารจัดการโครงการ EP/MEP ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายในการบริหารจัดการโครงการ EP/MEP ดังนี้ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับจุดเน้นและบริบท

1) ด้านหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายดังนี้ มีการพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะและทุกปี จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับจุดเน้นและบริบท มีการอบรม วิเคราะห์หลักสูตรมาตรฐาน ตัวชี้วัดให้แก่ครูต่างชาติ และจัดทำโครงการตลอดปี เพื่อให้ครูต่างชาตินำไปจัดทำแผนการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงการวัดผล ประเมินผลอย่างเป็นระบบ และมีการนิเทศติดตามการจัด การเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายดังนี้ ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง สรรหาบุคลากรเข้ามาจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน จัดหาครูต่างชาติที่มีคุณสมบัติและคุณวุฒิที่เหมาะสมและพัฒนาครูไทยอย่างต่อเนื่องทั้งในเรื่องภาษาและเทคนิคการสอน รับครู Native Speaker ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น และ Non-Native ที่ตรงสาขา

3) ด้านงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบาย ดังนี้ ระดมทรัพยากรในทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาโครงการห้องเรียนพิเศษ EP/MEP บริหารงบประมาณที่ยึดผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ วางแผนการใช้งบประมาณโดยใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าที่สุด เรียงลำดับความสำคัญของการใช้งบประมาณโดยเน้นประโยชน์ จัดสรรงบประมาณต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมของโครงการ และระดมทุนจากผู้ปกครอง เน้นค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงเกินกว่าที่ระเบียบกำหนด

4) ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบาย ดังนี้ จัดสภาพแวดล้อม จัดอาคารเรียน ห้องเรียน ให้เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้เรียน สร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซม อาคารสถานที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จัดให้มีอาคาร หรือห้องเรียน แยกออกจากห้องเรียนปกติอย่างชัดเจน

5) ด้านอื่น ๆ ผู้บริหารสถานศึกษา ยังมีนโยบายดังนี้ สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเวทีแสดงออกถึงความรู้ความสามารถในทุกระดับ โรงเรียนให้ความสำคัญกับโครงการ EP/MEP เป็นอันดับต้นๆ เนื่องจากนักเรียนของโครงการฯ มีศักยภาพสูง พัฒนาโครงการ EP ให้โดดเด่น มีผลงานและตอบสนองความก้าวหน้าของผู้ปกครองให้มากที่สุด

1.2.2) การสนับสนุนโครงการ EP/MEP ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการสนับสนุนโครงการ EP/MEP ดังนี้

1) ด้านหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสนับสนุน ดังนี้ จัดอบรมพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรทุกปีการศึกษา มีการศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีหลักสูตรการสอนระดับสากลและปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาเสมอ เมื่อมีการประเมินแล้ว พบว่า มีจุดต้องพัฒนาเพื่อให้มีความเหมาะสมและทันสมัย

2) ด้านบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสนับสนุน ดังนี้ เน้นการสรรหาครูต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา แม้ว่าต้องแข่งขันกับโรงเรียนเอกชนเกี่ยวกับค่าจ้าง ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนา สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างประเทศกับ Global Leadership Adventure ส่งอาสาสมัครชาวอเมริกันมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรม พัฒนาศึกษาดูงานและการค้นคว้าอิสระ เพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาโรงเรียน จัดครูที่มีความรู้ความสามารถและเพียงพอในการจัดชั้นเรียนและสาระวิชา โดยเน้นครูที่เป็นเจ้าของภาษา สนับสนุนให้มีการอบรมพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีการให้ขวัญกำลังใจ

3) ด้านงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสนับสนุน ดังนี้ สนับสนุนในการจัดกิจกรรม ระดมทรัพยากรในทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาโครงการห้องเรียนพิเศษ สนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ ตามความเหมาะสมโดยประเมินว่าการใช้งบประมาณจะเกิดผลกับนักเรียนมากน้อยเพียงใด เปิดโอกาสให้คณะครูในโครงการฯ เสนอแนวทางกิจกรรมเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ จัดสรรงบประมาณให้เพิ่มมากขึ้นในการรองรับกิจกรรมโครงการต่าง ๆ

4) ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสนับสนุน ดังนี้ จัดสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ห้องเรียนให้เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้เรียน ปรับปรุง พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้มีความเพียงพอ และเหมาะสม สนับสนุนจัดห้องเรียนและห้องพิเศษ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การสอนให้ทันสมัย

1.3) ผลการดำเนินงานโครงการ EP/MEP

1) ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ EP/MEP ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ EP/MEP ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความร่วมมือของผู้ปกครอง และการมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการ EP/MEP การมีครูต่างชาติที่มีคุณสมบัติและมีจำนวนที่เพียงพอ งบประมาณมีส่วนสำคัญ ซึ่งจะต้องมีเพียงพอในการจ้างครูต่างชาติ ครูไทยในโครงการมีส่วนช่วยให้โครงการสามารถดำเนินการไปได้อย่างราบรื่นตลอดปีการศึกษา

2) อุปสรรค/ปัญหาสำคัญของโครงการ EP/MEP ได้แก่ ไม่สามารถหาครูต่างชาติได้เพียงพอตามความต้องการ การจัดหาครูชาวต่างประเทศที่ติดขัดเรื่องระเบียบ การจัดจ้าง เนื่องจากมีคู่แข่งที่เป็นโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนนานาชาติ ให้ค่าจ้างที่สูงกว่ามาก ความขัดแย้งของผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในคณะที่ต้องการ ทำให้การจัดการเรียนการสอนต้องเสริมการเรียนเพื่อศึกษาต่อ นอกเหนือจากการพัฒนาภาษาอังกฤษ หัวหน้าโครงการมีการย้ายโรงเรียน มีการสานต่องานที่ไม่ปะติดปะต่อ การบริหารงานไม่มีความเอกเทศ ขาดการนิเทศติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัด

3) ประสบความสำเร็จของโครงการ EP/MEP ได้แก่ ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก ดูได้จากตัวนักเรียน การแข่งขันทักษะต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ประสบความสำเร็จมาก เพราะได้รับความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครองในการกำหนดหลักสูตร การดำเนินงาน และการบริหารต่าง ๆ หรือแม้แต่การจัดหา เสนอแนะครูที่มีความสามารถ (ครูต่างชาติ) นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีมาก เพราะได้เรียนรู้จากครูต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีจากความนิยมของผู้ปกครอง รางวัลที่นักเรียนได้รับและชื่อเสียงที่ประเมิน มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนในโครงการสูงขึ้นทุกปี

1.4 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้บริหารสถานศึกษา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ EP/MEP ดังนี้ ต้องการได้รับการสนับสนุนจาก สพฐ. ด้านงบประมาณ กำลังบุคลากร รวมทั้งหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรที่เหมือนกันทั้งประเทศ ระเบียบราชการในบางเรื่องเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการฯ อาทิ ระเบียบการเงิน ระเบียบพัสดุ เรื่องการจัดจ้างบุคลากร เป็นต้น หากมีการยกเว้นระเบียบบางอย่างได้ ก็จะทำให้

การดำเนินการคล่องตัวขึ้น การเปลี่ยนแปลงของบุคลากรทั้งฝ่ายบริหาร ครูไทย ทำให้ความต่อเนื่องของโครงการไม่สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่น บุคลากรที่มาใหม่ต้องใช้เวลาในการศึกษาโครงการฯ และวางแผนทำงานต่อให้เป็นไปอย่างดีที่สุด แต่ก็ต้องใช้เวลาในระยะเริ่มต้น ระบบการสรรหาครูต่างชาติที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง แต่โรงเรียนรัฐอาจจะเสียเปรียบโรงเรียนเอกชนในแง่ระเบียบปฏิบัติที่รัดตัว ทำให้บางครั้งอาจเป็นอุปสรรคในการทำงาน

2) หัวหน้าโครงการ English Program / Mini English Program

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครอง หัวหน้าโครงการ English Program / Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรโครงการ EP/MEP มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครอง ดังนี้ มีความสอดคล้องมากโดยเฉพาะด้านการเน้นภาษาอังกฤษใช้ในการสื่อสาร นักเรียนในห้องเรียน EP/MEP ส่วนมากสามารถสื่อสารกับครูต่างชาติได้ และมีความมั่นใจ กล้าที่จะพูดมากขึ้น

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ หัวหน้าโครงการ English Program / Mini English Program ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP ดังนี้ เป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาได้มาก จากการเรียนระดับ ม.1 ถึง ม.3 นักเรียนมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น นักเรียนมีโอกาสเรียนกับเจ้าของภาษาในหลายวิชา และพัฒนาได้ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หัวหน้าโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความเห็นว่าเกี่ยวกับหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้ มีรายวิชาเพิ่มเติมด้านการอ่านและการสื่อสาร ภาษาจีน คณิตเพิ่มเติม วิทย์น้อยนักคิด และมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงมาก

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติ หัวหน้าโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ดังนี้ โครงการ MEP สอนโดยครูชาวต่างชาติ มีวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าห้องปกติ จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาที่มุ่งเน้นทักษะชีวิตเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นสากล

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศ ที่สอนในในโครงการ English Program/ Mini English Program มีคุณวุฒิตรงตามข้อกำหนดหรือไม่ อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

หัวหน้าโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ข้อมูลเกี่ยวกับครูชาวต่างประเทศ *ดังนี้ ครูชาวต่างประเทศที่สอนในโครงการส่วนใหญ่จบปริญญาตรีด้านการศึกษา* และส่วนใหญ่จบตรงกับวิชาที่สอนทุกคน และหากเป็น non-native speakers จะต้องมีผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่ สพฐ. กำหนด

คุณลักษณะของครูชาวต่างประเทศมีความรู้ในวิชาที่สอนมาก และมีทักษะการสอนดี สังเกตจากมีทักษะการสอน มีเทคนิควิธีการ การควบคุมชั้นเรียน เน้นการใช้จิตวิทยาการสอนสำหรับเด็กมีการควบคุมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี และหากเป็นครูเอเชีย จะมีทักษะหลากหลาย ครูเจ้าของภาษาจะมีทักษะน้อย แต่เข้ารับการอบรมก็มีพัฒนาการดีขึ้น

ด้านจิตวิญญาณความเป็นครูดี ช่วยเหลือนักเรียน เอาใจใส่ให้คำปรึกษา มีความเมตตากรุณาและเสียสละ ครูชาวต่างชาติมีจิตวิญญาณในความเป็นครูโดยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีจิตใจเมตตา รักเด็ก เสียสละ อุทิศตน สามารถทำงานร่วมกันได้

ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน พบว่า ทุกคนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการสอน ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม และประกอบการสอนเกือบทุกชั่วโมง ครูมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีประกอบการสอน ได้แก่ เพลง เกม รูปภาพของจริง คอมพิวเตอร์ แอ็คทีฟบอร์ด โปรเจ็คเตอร์ เป็นต้น มีความรู้พื้นฐานด้านการใช้เทคโนโลยีที่สามารถใช้สื่อในห้องเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ Multi board เป็นต้น

2.2 ครูไทยในโครงการ (Co-Teacher)

หัวหน้าโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ข้อมูลเกี่ยวกับครูไทยในโครงการ*ด้านวุฒิการศึกษา* ดังนี้ ครูบางคนไม่จบตรงกับวิชาที่สอน แต่เน้นความสามารถด้านภาษาที่สามารถสื่อสารได้ และอธิบายได้ และมีความรู้ในวิชาที่สอนในระดับดี มีประสบการณ์ในการสอนดีมาก

ด้านจิตวิญญาณความเป็นครู ครูไทยในโครงการมีจิตวิญญาณความเป็นครู ดังนี้ ครูมีความเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รักและเมตตาต่อศิษย์ ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ครูไทยทุกคนเป็นครูด้วยใจรักในอาชีพครู มีความห่วงใยต่อลูกศิษย์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ หนักแน่น อดทน หมั่นศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาลูกศิษย์ให้ดีขึ้น ประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ดีงาม

ด้านความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/ เทคโนโลยีประกอบการสอน ครูไทยในโครงการมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/ เทคโนโลยีประกอบการสอน ดังนี้ สามารถใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีอย่างดีมาก มีการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีประกอบการสอนตามเนื้อหาที่สอน ครูมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาวิชาที่สอน เพื่อเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดี

*ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ*อยู่ในระดับดี สามารถสื่อสารได้ ครูไทยในโครงการมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี สามารถสื่อสารได้ ดังนี้ สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษดีมาก อยู่ในระดับพอใช้ เพราะเป็นปีการศึกษาแรกที่ครูไทยได้มาร่วมงานกับชาวต่างชาติ สามารถสื่อสารได้ มีโครงการอบรมพัฒนาต่อพัฒนาต่อเนื่อง

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

หัวหน้าโครงการ English Program/ Mini English Program มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างหว่างนักเรียน EP/MEP และนักเรียนปกติ ดังนี้ นักเรียน EP/MEP มีความแตกต่าง

ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนปกติ นักเรียนในโครงการได้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาในห้องเรียนกับครูต่างชาติ และมีรายวิชาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษมากกว่าภาคปกติ การเรียนห้องเรียน EP/MEP กับห้องเรียนปกติแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด รวมถึงผลคะแนน O-NET เพิ่มขึ้น นักเรียน EP/MEP ใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว และสามารถใช้ภาษาในการหาข้อมูลได้มากกว่า นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว โต้ตอบ สนทนากับครูชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ แตกต่างจากนักเรียนปกติสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดีกว่านักเรียนปกติ

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ หัวหน้าโครงการ English Program / Mini English Program มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ดังนี้ ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

การเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง พบว่า *ครูส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี* กล้าพูดสื่อสารมากขึ้น พัฒนาตนเองด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูทุกคนสามารถสื่อสารกับครูต่างชาติได้ดีกว่าเดิม สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ถ้าครูชาวต่างประเทศคละกับครูไทยในกลุ่มสาระอื่น ทำให้ครูของโรงเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น *ผู้บริหารสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลง* คือผู้บริหารพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ *ผู้ปกครองมีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ ผู้ปกครองเห็นความสำคัญโดยส่งบุตรหลานเข้าเรียนห้อง MEP เพิ่มขึ้นทุกปี ให้ความสนใจที่จะสื่อสารกับครูต่างชาติ กระตือรือร้นที่จะให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ พยายามใช้ภาษาอังกฤษกับลูกมากขึ้น

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

หัวหน้าโครงการ English Program/ Mini English Program มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ต้องการให้มีเครือข่ายห้องเรียน EP/MEP เพื่อพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ความกระตือรือร้นของครูไทยในภาพรวมยังอยู่ในวงจำกัด จะมีเฉพาะกลุ่มเท่านั้นที่เห็นความสำคัญและพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูต่างชาติ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะหน้าที่หลักในการทำงานไม่ได้มีความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

3) ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program (Co-teacher)

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP ดังนี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองในระดับมาก เนื่องจากโครงการจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษโดยยึดตามหลักสูตร

แกนกลาง ผู้ปกครองต้องการส่งเสริมให้บุตรหลานมีความรู้และทักษะด้านภาษาสอดคล้องกับความต้องการค่อนข้างมาก ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนต้องการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และนักเรียน MEP ก็มั่นใจและกล้าที่จะพูดมากขึ้น และฟังครูอธิบายเนื้อหาวิชาเข้าใจดี นักเรียนสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษอย่างอย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจในการใช้ภาษา เมื่อพบเจอชาวต่างชาติ ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจมากเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโครงการนี้

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษได้มาก นักเรียนสามารถเขียนและอ่านได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนกับเจ้าของภาษา สามารถพัฒนาได้เป็นอย่างมาก สามารถสื่อสารได้คล่องแคล่ว พัฒนาได้มาก นักเรียนอ่าน ฟัง พูดภาษาอังกฤษได้ดี เข้าใจเนื้อหาวิชาที่ครูสอน ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าตัดสินใจ ในการแสดงออกและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและมั่นใจ

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ มีรายวิชาเพิ่มเติม ได้แก่ มีรายวิชาเพิ่มเติมในทุกระดับชั้น และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ภาษาจีน มีรายวิชาเพิ่มเติมที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ และสอนโดยครูในในวิชาคณิตศาสตร์ คิดวิเคราะห์ music drama computer อังกฤษเสริม และมีรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษในหัวข้อต่าง ๆ ทั้งในที่สาธารณะและการพูดทั่วไป ซึ่งจะเป็นการเตรียมนักเรียนสำหรับการพูดเพื่อนำเสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ เมื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความแตกต่างกันกับหลักสูตรปกติ ดังนี้ ใช้หลักสูตรแกนกลางเหมือนกัน แต่ครูชาวต่างชาติเป็นผู้สอน มีความแตกต่างคือหลักสูตร EP/MEP จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขพละ เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนหลักสูตรปกติจะเป็นภาษาไทย หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความแตกต่างกับหลักสูตรปกติบางส่วน โดยนักเรียนจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนปกติ หลักสูตร EP/MEP มีวิชาเลือกเพิ่มมาก โดยเน้นทางด้านภาษาอังกฤษ

2. การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ *ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน* จัดการเรียนการสอนได้ดี มีความเข้าใจธรรมชาติเด็กไทย มีความรู้ ความสามารถและเทคนิคการสอนเป็นอย่างดี จัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์

เนื้อหาวิชาใช้สื่อเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาได้ดี มีความสามารถในควบคุมชั้นเรียน และยืดหยุ่นในกิจกรรมที่จัดโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูชาวต่างชาติมีความกระตือรือร้นในการวางแผนการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของวิชา มีการวัดและประเมินผลตรงตามหลักการวัดและประเมินผล

ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/ เทคโนโลยีประกอบการสอน ครูชาวต่างชาติสามารถใช้สื่ออุปกรณ์ และเทคโนโลยีประกอบการสอนได้อย่างดี และมีการใช้บ่อยครั้ง ครูใช้สื่ออุปกรณ์ เทคโนโลยีประกอบการสอนได้ดี ทั้งคอมพิวเตอร์ แอ็คทีฟบอร์ด นอกจากนี้ยังใช้เพลง เกม รูปภาพของจำลองของจริงประกอบการสอนด้วย ครูชาวต่างชาติสามารถใช้สื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีประกอบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสื่อสารมากขึ้น

มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความเข้าใจผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมได้ มีความมุ่งมั่น เอาใจใส่ ดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี มีจิตวิญญาณความเป็นครูเป็นบางคน แต่มีความตรงเวลารับผิดชอบงานเป็นอย่างดี ครูมีความใส่ใจต่อนักเรียนดีมาก พัฒนาตนเองในวิชาชีพอยู่เสมอ มีใจรักเด็กทุ่มเทในการทำงาน ทั้งในชั่วโมงและเวลาว่าง ให้ความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเองกับนักเรียน เข้าใจวัฒนธรรมไทย และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ *ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนโครงการ EP/MEP แตกต่างกับนักเรียนปกติ* ดังนี้ ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษจะต่างกับนักเรียนปกติ สามารถอ่านและเขียนได้ดีมาก มีความแตกต่างกันมากพอสมควร โดยเฉพาะทักษะการฟังและพูด และพูดโต้ตอบครูชาวต่างชาติได้ดี มีความมั่นใจในการใช้ภาษา นักเรียน EP สามารถใช้ภาษาได้อย่างมั่นใจ นักเรียน EP ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างคล่องแคล่ว นักเรียนในโครงการ EP มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนปกติ

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ *ครูเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ* ดังนี้ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับบุคลากรทุกกลุ่ม เพราะเป็นภาษาสากลที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารระดับโลก พยายามพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ เห็นความสำคัญมาก เพราะต้องใช้สื่อสาร ครูทุกคนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น กล้าพูดคุยกับชาวต่างชาติมากขึ้น เข้าร่วมอบรมด้านภาษาอังกฤษมากขึ้น *ผู้บริหารเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ* ดังนี้ ให้ความสำคัญและตัวท่านเองก็มุ่งมั่นพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เห็นความสำคัญมาก เพราะต้องใช้ประสานงานกับครูต่างชาติ ผู้บริหารให้การสนับสนุน กิจการของ MEP มากขึ้น ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษา

อังกฤษโดยพยายามชวนนักเรียนพูดคุยหรือทักทาย *ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ* ดังนี้ เห็นความสำคัญมาก โดยให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในทุกเรื่อง ผู้ปกครองบางคนสามารถสื่อสารกับต่างชาติได้ดี ผู้ปกครองบางคนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นำนักเรียนมาเรียน MEP เพิ่มขึ้น

การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลหรือไม่ อย่างไร ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program ให้ความคิดเห็น ดังนี้ *การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนของครู* ดังนี้ ครูพยายามใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมากขึ้น ครูทุกคนกล้าพูดกับต่างชาติมากขึ้น ครูในโครงการมีความมั่นใจในการใช้ภาษาพูดคุยกับต่างชาติ ครูไทยในโรงเรียนกล้าที่จะพูดคุยกับครูชาวต่างชาติมากขึ้น *การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนของผู้บริหาร* ดังนี้ ผู้บริหารพยายามใช้ภาษาอังกฤษตามโอกาส มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากได้ใช้เป็นประจำและ ผู้บริหารสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้มากขึ้น *การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนของผู้ปกครอง* ดังนี้ ผู้ปกครองพูดภาษาอังกฤษกับลูกที่บ้าน มีความสนใจในด้านการเรียนการสอน และสังเกตพัฒนาของบุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูไทยในโครงการ English Program/ Mini English Program มีข้อเสนอแนะต่อโครงการ EP/MEP ดังนี้ ควรมีการสนับสนุนให้ครูไทยได้ฝึกเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างมากจากการมี EP สนับสนุนให้ครูไทยที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนในโปรแกรม EP และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างห้องเรียน โรงเรียน EP/MEP เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

4) นักเรียนในโครงการ English Program/ Mini English Program

1. ความคิดเห็นต่อโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ EP/MEP หรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนในโครงการทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ EP/MEP เพราะ ครูสอนดี มีหลักการสอนที่ดี มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย นำความรู้ที่ได้ไปใช้ต่อยอดในการศึกษาในอนาคตได้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง มีกิจกรรมที่สนุก ไม่เครียด มีอิสระไม่กดดัน มีการเรียนการสอนทันสมัย ถามครูได้ ได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากครูต่างชาติ ได้ฝึกทักษะการสนทนาจากเจ้าของภาษา ได้เรียนภาษาอย่างเต็มรูปแบบ มีการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา ทำให้สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษและทำให้กล้าพูดภาษาอังกฤษ มีความสำคัญสำหรับใช้ในการศึกษาหาความรู้ ได้เรียนหลายวิชาเป็นภาษาอังกฤษ สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูในโครงการดูและนักเรียนอย่างทั่วถึง ได้ทักษะการฟัง การพูดดีขึ้นเพราะเรียนกับครูต่างชาติ

1.2 นักเรียนคิดว่าการเรียนในโครงการ EP/MEP มีข้อดีและข้อเสีย อะไรบ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในหลักสูตรปกติ

ข้อดีของการเรียนในโครงการ EP/MEP นักเรียนคิดว่าการเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีของโครงการ EP/MEP ดังนี้ ได้เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ได้ฝึกทักษะและมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนดีขึ้น รู้คำศัพท์มากขึ้น สามารถนำ

มาใช้ในชีวิตประจำวัน มีความมั่นใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ โดยมีครูต่างชาติช่วยในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ ได้เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น รู้คำศัพท์และสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับชาวต่างได้ ครูมีคุณภาพ หลักสูตรมีคุณภาพ เรียนเข้าใจง่าย สนุก ได้พูดภาษาอังกฤษบ่อย ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มีสื่อการเรียนการสอนอำนวยความสะดวก ครูต่างชาติมีความรู้สอนดี สนุก ได้รับการพัฒนาการคิดจากครูต่างชาติที่มีแนวติดในการพัฒนานักเรียนต่างจากครูไทย

ข้อเสียของการเรียนในโครงการ EP/MEP นักเรียนคิดว่าการเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสียของโครงการ EP/MEP ดังนี้ ค่าเทอม/ค่าใช้จ่ายสูง เรียนมากกว่าปกติ เรียนหนัก งานมาก ครูต่างชาติมีน้อย ไม่ค่อยได้สนทนา เรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษอาจเข้าใจไม่ชัดเจน

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (เช่น นักเรียนชอบหรือไม่ เรียนสนุกหรือไม่ ครูสอนอย่างไร ฯลฯ)

นักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนในโครงการ EP/MEP ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนส่วนใหญ่สนุกในการเรียนรู้**โดยแนวทางในการสอน ดังนี้** ครูต่างชาติมีเทคนิคในการสอนที่น่าสนใจ ใช้สื่อเทคโนโลยีในการสอน ให้อิสระกับนักเรียนในการสร้างสรรค์ผลงาน ครูมีกิจกรรมการเรียนการสอนท่หลากหลาย เช่น เกม เพลง ให้นักเรียนสนุกกับการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนได้ทำ ครูสอนด้วยวิธีบูรณาการช่วยทำให้นักเรียนไม่เบื่อ ได้พัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ มีสื่อการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนใจในการเรียน ครูตั้งใจสอน ใช้น้ำเสียงท่าทางประกอบ

2.2 การเรียนวิชาอื่น ๆ

นักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาอื่น ๆ ในโครงการ EP/MEP ดังนี้ *นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด* รองลงมาเป็นวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ การเรียนวิทยาศาสตร์ได้สนุกกับการทดลอง ชอบคิดวิเคราะห์ เรียนแล้วเข้าใจง่าย ได้ใช้เหตุผล ชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองสงสัย ได้รู้ความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ มีสื่อการเรียนการสอนมาก อยากมีอาชีพเป็นหมอ เป็นวิศวกร สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ เพราะได้คิดคำนวณ เรียนแล้วสนุกมาก มีความท้าทายในการแก้โจทย์ปัญหา ได้ฝึกคำนวณ มีการวิเคราะห์ สนุกกับการเรียน ท้าทาย สนุกกับการทำโจทย์ ได้ใช้การคำนวณและตรรกะ

นักเรียนชอบเรียนวิชาใดน้อยที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่*ชอบเรียนน้อยที่สุดในวิชาคณิตศาสตร์* รองลงมาคือวิชาสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ เพราะยาก ไม่เก่งคำนวณ ไม่เข้าใจ ไม่มีกิจกรรมบูรณาการ ไม่ชอบคำนวณ ไม่ชอบคิด ไม่ชอบขั้นตอน ต้องวิเคราะห์ ให้ทำโจทย์ที่ซับซ้อน สำหรับ วิชาสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ เพราะท่องจำมาก เนื้อหามาก เข้าใจยากบางเรื่อง สับสน น่าเบื่อ เรียนไม่สนุก เนื้อหากว้าง จดจำยาก เน้นจำมาก ครูดุ เรียนไม่เข้าใจ

3. ผลการเรียน

3.1 *ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน* เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น) นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อยู่ในระดับดีทุกทักษะ ดังนี้ ใช้ภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำในห้องเรียนทุกวิชา สามารถสื่อสารกับครู

และเพื่อน ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ได้ฟังได้พูดได้อ่านได้เขียนเป็นปกติทุกวัน สามารถเข้าใจ รู้เรื่องและมีคะแนนภาษาอังกฤษตลอด สื่อสารได้ทุกทักษะ ทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี มีความมั่นใจในการสื่อสาร ร้องเพลง อ่านบทความ เล่านิทานภาษาอังกฤษ การแสดงละครสั้น สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับเจ้าของภาษา

3.2 การเรียนในโครงการ EP/MEP

นักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ต่อไปนี้ดีขึ้น ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษและวิชาวิทยาศาสตร์

นักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ต่อไปนี้ลดลง ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา/ ประวัติศาสตร์ และ วิชาวิทยาศาสตร์

3.3 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/ พูดคุยกับเพื่อน/ ผู้ปกครอง/ คนในชุมชนหรือไม่มากน้อยเพียงใด

นักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/ พูดคุยกับเพื่อน/ ผู้ปกครอง/คนในชุมชน ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/ พูดคุยกับเพื่อน/ ผู้ปกครอง/ คนในชุมชน โดยนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมากในการสื่อสารกับเพื่อน ครูผู้สอน และใช้ไม่มากในการสื่อสารกับผู้ปกครองและคนในชุมชน

3.4 นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นอย่างไร

นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในโครงการ EP/MEP ในระดับที่สูงขึ้น เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย เรียนต่อในต่างประเทศ เรียนต่อทางด้านภาษา

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ EP/MEP

นักเรียนให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ EP/MEP ดังนี้ อยากให้มีกิจกรรมเพิ่มในการเรียนการสอน เช่น เกม ควรเน้นภาษาอังกฤษให้เข้มข้นขึ้นยิ่งขึ้น อยากไปทัศนศึกษาต่างประเทศ ให้รัฐสนับสนุนค่าเล่าเรียน/ ลดค่าเล่าเรียน/ ค่าเรียนแพง อยากให้ครูดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงมากขึ้น อยากเรียนศิลปะ วิทยาศาสตร์เพิ่ม อยากให้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น อยากให้บังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น เวลาพัก เป็นโครงการที่ดี กิจกรรมสนุก อยากให้มีเวลาว่างบ้าง เนื่องจากเลิกเรียน 16.00 น. เพิ่มการเรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เพิ่มกิจกรรมนอกห้องเรียน ไม่ควรปล่อยให้เด็กเล่นมากเกินไป เพิ่มคาบเรียนคอมพิวเตอร์ในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ อยากให้มีการเรียนการสอนที่เข้มข้นขึ้น ครูควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลายมากขึ้น ควรมีการดูหนัง ฟังเพลงมากขึ้น ครูสอนเร็วเกินไป สอนภาษาอังกฤษให้ยากกว่านี้ อยากให้ไปศึกษานอกสถานที่มากขึ้น

4.1.2.2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

<u>1) ผู้บริหารสถานศึกษา</u>

1. ความคิดเห็นต่อโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ EP/MEP มีความสำคัญและความจำเป็นต่อสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เห็นว่า โครงการ EP/MEP มีความสำคัญและจำเป็นต่อสถานศึกษา เนื่องจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้ นักเรียนต้องนำความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษไปใช้ในการฝึกงานต่างประเทศ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน และในอนาคต นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพของตนเอง เช่น สาขาบัญชีการโรงแรม เนื่องจากสถานศึกษามีการประสานงานการสอนหลายประเทศทำขึ้น เช่น มาเลเซีย ญี่ปุ่น นักศึกษาที่เป็นทวิภาคีไปเรียนต่างประเทศ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะด้านช่างในการอ่านการทำงานในโรงงานควบคุมใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและไม่เก็บเงินนักเรียนที่เรียนในโครงการเพิ่มขึ้น

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ดังนี้

โครงการ EP/MEP เปลี่ยนทัศนคติประสบการณ์เชิงบวกให้ผู้เรียน นักเรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในการฝึกงานต่างประเทศ บริหารโครงการผ่านมาตรฐานภาษาอังกฤษและการพัฒนาชาติ ให้เด็กมีความมั่นใจในการพบปะชาวต่างชาติสามารถใช้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพของนักเรียนได้ ผลักดันให้กับนักเรียนมีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมากขึ้น ปัจจุบันแนวโน้มอยู่ในระดับปานกลาง ให้นักเรียนได้ศึกษาในหลักสูตรที่มีมาตรฐานสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ คาดหวังให้นักเรียนสื่อสารได้พอประมาณ คาดหวังว่าจะมีหลักสูตร MEP หลายสาขาขึ้นนักเรียนสามารถค้นคว้าเนื้อหาสาระที่ใช้ในวิชาชีพเป็นภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและประสบการณ์ในเชิงบวกให้กับผู้เรียนผู้สอนและบุคลากรทุกคนที่จะสื่อสารการเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศกับชาวต่างชาติ

2. การบริหารจัดการโครงการ EP/MEP

2.1 ท่านมีนโยบายในการบริหารจัดการโครงการ EP/MEP อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายในการบริหารจัดการโครงการ ดังนี้

ด้านหลักสูตร โดยการนำหลักสูตรมาใช้ตามโครงการของหลักสูตรแบบเต็มรูปแบบ นำหลักสูตรไปปรับใช้กับการเรียนสอนหลักสูตรคืออิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สนับสนุนและกำหนดนโยบายให้ทุกสาขาดำเนินโครงการ ให้ครูวิชาชีพที่มีความเชี่ยวชาญจากวิชาที่มีการสอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาหลักสูตร ทำตามโครงสร้างหลักสูตรให้ผู้เรียนได้เรียนครบถ้วน ปรับหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ มีหลักสูตรมาพัฒนาเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษมีการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องและตรงตามความต้องการเน้นภาษาอังกฤษในสาขาวิชาชีพ มีความทันสมัยและใช้ชีวิตประจำวันรวมทั้งมี Active and Event ทางด้านภาษาต่างประเทศอยู่เป็นประจำ ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมุ่งพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้เรียนจากสถานการณ์จริง

ด้านบุคลากร โดยการส่งเสริมโดยการจ้างครูชาวต่างชาติ ให้อาจารย์ภายในแผนกใช้ภาษาอังกฤษในการสอนนักเรียนตามโครงการของหลักสูตรส่งให้ครูอบรมเตรียมความพร้อมในสถานประกอบการและฝึกอบรมภาษาอังกฤษจากหน่วยงานนอกส่งครู และนักเรียนไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ พัฒนาครูในสถานศึกษาให้มีระดับด้านภาษาสูงขึ้น สนับสนุนทั้งรูปแบบและครูต่างชาติในการเรียนการสอน

ด้านงบประมาณ โดนมีการนำงบประมาณจากส่วนตัวมาจ้างครูชาวต่างชาติเพื่อที่จะสอนและฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน มีการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษให้นักเรียนที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับครูชาวต่างชาติได้ นอกจากนี้แล้ว ยังพบว่ามีบางสถานศึกษาไม่มีงบประมาณส่วนกลางสนับสนุน

ด้านอาคารสถานที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและเพียงพอของการบริหารการศึกษานักศึกษาแต่ละห้องไม่มากเท่าไร เฉลี่ยประมาณ 30 คน ส่งเสริมการพัฒนาห้องเรียนตามจำนวนของผู้เรียนที่มากขึ้น มีการปรับปรุงพัฒนาห้องเรียนในสถานศึกษาให้รองรับนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

2.2 ท่านสนับสนุนโครงการ EP/MEP อย่างไรบ้าง ในประเด็นต่อไปนี้

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีการสนับสนุนโครงการ EP/MEP ด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านหลักสูตร ให้นำหลักสูตร MEP มาใช้กับสาขาโดยใช้ให้ครบตามโครงการของหลักสูตรจ้างครูชาวต่างชาติมาช่วยสอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มากกว่าการเรียนรู้กับครูคนไทย

ด้านบุคลากร มีการอบรมบุคลากร มีการทดสอบวัดระดับความรู้ CEFR การจ้างครูต่างชาติแต่ก็มีนโยบายในการจ้างครูไทยที่จบในต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษมากที่สุด

ด้านงบประมาณ ให้งบปราะมาณกับครูและนักเรียนในการสอบภาษาอังกฤษ คือจ่ายค่าสอบ TOEIC ให้ฟรีทั้งหมด จัดอบรมเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษเพื่อรับรองโครงการ EP

ด้านอาคารสถานที่ จัดห้องเรียนสื่ออำนวยความสะดวกให้ทันสมัย มีอาคารศูนย์ภาษาโดยเฉพาะ

3. ผลการดำเนินงานโครงการ EP/MEP

3.1 ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ EP/MEP ประสบความสำเร็จได้แก่ปัจจัยใดบ้าง (เช่น งบประมาณ ครูชาวต่างประเทศ ผู้ปกครอง เป็นต้น)

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีการสนับสนุนโครงการ EP/MEP ด้านให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของโครงการ EP/MEP ดังนี้ ครูชาวต่างชาติทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ได้งบประมาณควรจะต้องจัดสรรให้เพียงพอต่อความต้องการและพัฒนากายภาพ การสร้างกับการรับรู้ให้กับครูบุคลากรในองค์กร และครูชาวต่างชาติทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

3.2 อุปสรรค/ปัญหาสำคัญของโครงการมีอะไรบ้าง

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กล่าวถึง อุปสรรค/ปัญหาสำคัญของโครงการ EP/MEP ดังนี้ สนับสนุนผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับโครงการ EP เรื่องทักษะการสอนของครู อยากให้ส่วนกลางเข้ามาช่วยในการจัดโครงการการฝึกอบรมของครูวิชาชีพในเวลาต่าง ๆ เข้าไป

3.3 โครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ความสำเร็จของโครงการ EP/MEP ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการ EP/MEP ดังนี้ มีความสำเร็จมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนของทางวิทยาลัยเป็นตัวแทนการแปลภาษาให้กับนักเรียนไทยของวิทยาลัยอื่น ประสบความสำเร็จในระดับสูง เนื่องจากปีนี้ นักศึกษาไปฝึกงานที่ประเทศจีนจำนวน 200 คน หากมีครูชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา มีผลประสบความสำเร็จในระดับมากเพราะนักศึกษามีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติแต่ยังไม่ถึงกับสอบผ่านมาตรฐานภาษาอังกฤษ มีความสำเร็จระดับปานกลางพร้อมมาตรฐานเด็ก มาตรฐานครู แต่ยังมีบางสถานศึกษากล่าวถึงความสำเร็จของ*โครงการ MEP ที่ยังไม่มีความสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจ* ดังนี้ การประสบความสำเร็จถ้าจะประเมินอยู่ที่ 60 ถึง 70 % ยังไม่สามารถทำได้เป็นที่น่าพอใจ ประสบความสำเร็จ 60 % เนื่องจากขาดความพร้อมด้านบุคลากรและงบประมาณ ประสบความสำเร็จยังไม่พอแต่ก็พอใจในระดับหนึ่งของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และผู้เรียนยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ EP/MEP ดังนี้ ทางส่วนกลางจัดส่งครูชาวต่างชาติที่มีความเชี่ยวชาญมาช่วยสอน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพสูงสุด มีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง โครงการ EP ส่วนกลางควรมีครูต่างชาติจัดสรรให้กับสถานศึกษามาตรฐานระดับส่วนกลางควรกำหนดระดับมาตรฐาน อยากให้สนับสนุนเรื่องของการพัฒนาครูอาจจะเป็นเรื่องของการเรียน Online เน้นไปทางครูทักษะวิชาชีพ แรงจูงใจทำให้ครูเข้าเรียนให้สำเร็จ การเรียนออนไลน์ถือว่าเป็นการสอนที่ดีสามารถเข้าเรียนได้ทุกเวลาที่ครูสะดวกทำให้พัฒนาครูได้ดีมาก

2) หัวหน้าโครงการ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีทั้งเห็นว่า โครงการมีความสอดคล้อง และไม่สอดคล้องกับความต้องของนักเรียน ดังนี้ *เห็นว่าสอดคล้อง* เนื่องจากปัจจุบันสถานประกอบการต้องการผู้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องเพราะนักเรียนได้คัดเลือกตาม

ความต้องการของนักเรียน วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียน หลักสูตรมีความสอดคล้องเหมาะสมต่อการเรียนการสอน นำมาใช้จริง แต่เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรและงบประมาณ นอกจากนี้ ยังมีบางสถานศึกษาเห็นว่า*ยังไม่สอดคล้อง* 100 % เนื่องจากสอดคล้องแต่ไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะต้องมีการประยุกต์ใช้ให้ตรงกับวิชาของแต่ละแผนก วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเด็กในช่วงแรก ๆ แต่หลัง ๆ เกิดมีความกลัวในการเรียน นักเรียนในสาขาวิชามีจำนวนมากส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐาน ความรู้ทางภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนไม่สนใจในหลักสูตร MEP ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน วัตถุประสงค์ดี แต่ปฏิบัติจริง ยังไม่สมบูรณ์ตามความคาดหวังเท่าที่ควร สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนระดับปานกลาง

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเห็นว่าโครงการ MEP สามารถพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ดังนี้ *พัฒนาได้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน*ได้ ดังนี้ พัฒนาได้ดี ด้านรายวิชาชีพเน้นการสอนใช้คำศัพท์ มีความแตกต่างทางด้านความกล้าพูดกล้าแสดงออก มีรายวิชาที่เน้นไปทางด้านวิชาชีพ นักเรียนกล้าที่จะพูดอ่านเขียนแสดงออกทางภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างมาก นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลักสูตรพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนและทำให้กล้าแสดงออก ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วทั้งในและนอกห้องเรียน ค่อนข้างมากแต่ตัวนักเรียนต้องให้ความร่วมมืออีกอย่างหนึ่งด้วย พัฒนาหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาตนเองครูผู้สอนและตัวนักเรียนเองด้วย แต่ยังมีบางสถานศึกษาให้ความเห็นว่า*ยังพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ไม่ดีพอ* ดังนี้ ได้บ้าง ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน ยังพัฒนาได้ไม่เต็มที่/ยังไม่สมบูรณ์ มีครูดูแลโครงการเพียงหนึ่งคนต่อสาขา ถ้าดำเนินการอย่างต่อเนื่องจะสามารถพัฒนาได้ดีมาก แต่ทางวิทยาลัยมีปัญหาเรื่องขาดแคลนครูต่างชาติ เนื่องจากงบประมาณในการจ้างสูงทำให้ไม่ต่อเนื่อง ความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้นเล็กน้อยได้เฉพาะบางคนที่สนใจ ส่วนใหญ่จะน้อย

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโครงการ MEP ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิชาเพิ่มเติมดังนี้ หลักสูตรเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาชีพของแต่ละสาขา มีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อต่อยอดในการไปทำงาน เพิ่มเติมในรายวิชาเลือกเสรี มีรายวิชาเพิ่มเติมแต่แผนกวิชาเลือกรายวิชาแตกต่างกัน เช่น สาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก สาขาการโรงแรม เป็นต้น มีการเพิ่มในรายวิชาเรียนเสริม แต่ยังมีสถานศึกษาที่ให้ความเห็น*ว่ายังไม่มีรายวิชาเพิ่มเติม* แต่ในหลักสูตรมีรายวิชาที่สามารถนำไปใช้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โครงสร้างพัฒนาหลักสูตรไม่แตกต่าง (11 วิทยาลัย จาก 24 วิทยาลัย) มีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อเนื่องจากสาขาวิชาเปิด MEP เป็นรายวิชาชีพเฉพาะทำให้เข้าใจภาษาได้ยาก ยังมีไม่มากจึงมีการจัดอบรมเสริม

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโครงการ MEP *หลักสูตร MEP ของโรงเรียนมีความแตกต่างกับหลักสูตรปกติ* ดังนี้ มีความแตกต่างเกี่ยวกับการสอน MEP 4 วิชา ต่อ 1 ภาคเรียน แบ่งออกเป็น สอนเป็นภาษาอังกฤษในโปรแกรมวิชาชีพ ซึ่งเรียนเป็นภาษาอังกฤษสัปดาห์ละประมาณ 15 ชั่วโมง และในสถานศึกษาที่เห็นว่า*ไม่แตกต่างจากหลักสูตรปกติ* เหมือนกัน เพราะหลักสูตร MEP นั้น รายวิชาที่สอนต้องอ้างอิงหลักสูตรการเรียนการสอนปกติ แต่แตกต่างกันตรงกระบวนการสอนเป็นภาษาอังกฤษโดยหลักสูตรเหมือนกันแต่ MEP ในการเรียนจะต้องมีรายวิชาเรียนไม่ต่ำกว่า 12 หน่วยกิต ซึ่งไม่รวมกับรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษแต่จะมีเพียง 4 วิชาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษเหมือนกัน แต่เป็นเนื้อหาเดียวกัน

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศ ที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโครงการ MEP ให้ความเห็นว่า *ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่จบด้านการศึกษา* พบว่าร้อยละ 50 จบปริญญาตรีด้านการศึกษา แสดงให้เห็นว่ามีถึงร้อยละ 50 ที่ไม่ไม่จบปริญญาตรีด้านการศึกษา *ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่จบไม่ตรงกับวิชาที่สอนถึงร้อยละ 50 และจบตรงสาขาที่สอนร้อยละ 50* และพบว่าหากเป็นครูชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (non-native speakers) มีผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดมีผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษ*ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด* ร้อยละ 25 และพบว่า*ไม่มีผลประเมิน*ความสามารถทางภาษาอังกฤษร้อยละ 70

2.1.2 คุณลักษณะของครูชาวต่างประเทศ เป็นอย่างไรในประเด็นต่อไปนี้

2.1.2.1 มีความรู้ในวิชาที่สอน

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เห็นว่า ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ มีความรู้ในวิชาที่สอน เอาใจใส่มีความเสมอภาคกับเด็ก รับผิดชอบงานที่ มีความพยายามในการสอน โดยมีครูไทยช่วยเรื่องเนื้อหา และมีเพียงส่วนน้อยที่ไม่ค่อยมีความรู้ในวิชาที่สอนเท่าที่ควร

ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีทักษะการสอน ดังนี้ มีทักษะในการสอนดี มีการทำสื่อการสอนในการสอนอยู่เสมอ ครูมีความรู้ความชำนาญในรายวิชาที่สอน ดีมากมีความเป็นครูสูงมาก และมีการจัดกิจกรรม สอนควบคู่ไปกับครูไทย แต่พบว่า มีบางสถานศึกษาครูชาวต่างประเทศไม่ทักษะการสอนเลย

ด้านมีจิตวิญญาณความเป็นครู พบว่า ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีจิตวิญญาณความเป็นครูระดับมาก และพบว่ามีบางสถานศึกษาครูชาวต่างประเทศไม่มีจิตวิญญาณความเป็นครู (ร้อยละ 25)

ด้านความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอนระดับมาก มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอนระดับปานกลาง และพบว่ามีครูจากบางสถานศึกษาไม่มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน (ร้อยละ 10)

2.2 ครูไทยในโครงการ (Co-Teacher)

ด้านคุณวุฒิตรงตามข้อกำหนด พบว่า ครูไทยส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอน และพบว่าครูไทยในโครงการ MEP ส่วนใหญ่จบสาขาที่ตรงวิชาที่สอน

ด้านความรู้ในวิชาที่สอน พบว่า ครูไทยในโครงการมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและด้านสาขาที่สอนทุกวิทยาลัย

ด้านทักษะการสอน พบว่า มีทักษะการสอนสาขาที่สอนทุกวิทยาลัย

ด้านจิตวิญญาณความเป็นครู พบว่า ครูไทยในโครงการมีจิตวิญญาณความเป็นครูทุกวิทยาลัย ดังนี้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู เอาใจใส่เด็กติดตามเด็ก มีความรับผิดชอบ

ด้านความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน พบว่า ครูไทยในโครงการใช้สื่อประกอบการสอนต่าง ๆ ได้ดี ได้แก่ สามารถสื่อสารได้ดี สามารถใช้สื่ออุปกรณ์ได้ดี และใช้โปรเจคเตอร์ PowerPoint ในการสอนได้ดี

ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า ครูไทยในโครงการมีความสามารถในระดับดีสามารถสื่อสารได้ พบว่า ครูไทยในโครงการมีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับมาก

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ MEP กับนักเรียนปกติ แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

หัวหน้าโครงการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างหว่างนักเรียน MEP และนักเรียนปกติ ดังนี้

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า มีความแตกต่างระหว่างนักเรียน MEP และนักเรียนปกติ ดังนี้ นักเรียนในโครงการมีความกล้ามากขึ้น แตกต่างเล็กน้อย คือ มีการฟังที่ดีขึ้นกล้าแสดงออก นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลง นักเรียนในโครงการ EP มีทักษะในการพูดเขียนอ่านดี นักเรียนหลักสูตร MEP มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักศึกษาปกติ สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กหลักสูตรปกติ

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหารและผู้ปกครอง

3.2.1 เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า *ครูมีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ มีการพัฒนาหาความรู้ให้ตนเองเพิ่มเติมในด้านทักษะภาษาอังกฤษ เห็นความสำคัญมากเช่น ครูต้องการพูดภาษาอังกฤษประจำวันพุธ มีการจัดอบรมและการสอนพิเศษ ความสำคัญเพิ่มขึ้น มีการอบรมภาษาอังกฤษให้กับครูภายในวิทยาลัย เปลี่ยนแปลงดีขึ้น เห็นความสำคัญเพิ่มขึ้น มีการสอนภาษาอังกฤษให้ครูในตอนเย็น *ผู้บริหารสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ มีการสนับสนุนให้มีโครงการ English Camp ให้กับเด็ก เห็นความสำคัญเป็นอย่างมากเช่นมีนโยบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและส่งเสริมให้ครูใช้ภาษาอังกฤษพูดภาษาอังกฤษกับทุกชั้น *ผู้ปกครองมีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีความรู้และใช้

ภาษาอังกฤษ มีการซักถามข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โครงการนี้ทำให้การสื่อสารของครูดีขึ้นเนื่องจากต้องเตรียมตัวสอน

3.2.2 การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า *ครูมีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ มีการสนับสนุนต่าง ๆ และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้น มีทักษะเพิ่มขึ้นจากการสื่อสารกับครูชาวต่างชาติ มีการเปลี่ยนแปลงเฉพาะกลุ่ม โครงการนี้ทำให้การสื่อสารของครูดีขึ้นเนื่องจากต้องเตรียมตัวสอนพัฒนาสื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ *ผู้บริหารสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ มีการสนับสนุนต่าง ๆ และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้น เห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก เช่น มีนโยบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ มีการใช้นโยบายสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น *ผู้ปกครองมีการเปลี่ยนแปลง* ดังนี้ เปลี่ยนแปลงเพราะผู้ปกครองให้ความสำคัญอย่างมาก เห็นความสำคัญเป็นอย่างมากเช่นมีนโยบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและส่งเสริมให้ครูใช้ภาษาอังกฤษพูดภาษาอังกฤษกับทุกชั้น

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

หัวหน้าโครงการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องมีครูภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และคู่ต่างชาติมาจากโครงการโดยตรง 1 ท่านเป็นอย่างน้อย โครงการที่ดีมากและอยากให้ครูผู้สอนชาวต่างชาติมามีความต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา ควรมีห้องเฉพาะทางสื่อเฉพาะทางครูต่างชาติที่สามารถพัฒนาได้อบรมพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครูสายอาชีพอย่างต่อเนื่อง งบประมาณควรจัดให้เพียงพอต่อความต้องการ

3) ครูไทยในโครงการ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ความเห็น ดังนี้ หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง เนื่องจาก นักเรียนต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน นักเรียนได้เลือกเรียนตามความต้องการของนักเรียนเอง นักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องนำมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ต่างประเทศเป็นส่วนของคำศัพท์เทคนิคต่าง ๆ แต่ยังมีสถานศึกษาเห็นว่า หลักสูตรยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองมาก เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการบ้างแต่เมื่อถึงเวลาไม่ค่อยเรียน นักเรียนในสาขาวิชามีจำนวนไม่มาก และส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนไม่สนใจในหลักสูตร MEP

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ความเห็นว่า *หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้* เนื่องจาก พัฒนาได้เพราะเมื่อมีครูภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมาสอนนักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงและสื่อสารกับชาวต่างชาติได้จริง นักศึกษาได้คุ้นชินกับภาษาอังกฤษก่อนที่จะไปฝึกงานครับทำให้มีโอกาสได้งานสูง นักเรียนกล้าพูดกล้าตอบคำถามภาษาอังกฤษและมีความสนุกในการเรียน และมีบางสถานศึกษาเห็นว่า*หลักสูตรไม่สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้* เนื่องจากหลักสูตรดีแต่ความสามารถของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยด้านภาษาอังกฤษ

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

รายวิชาเพิ่มเติม ครูไทยในโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ความเห็นว่ามีโครงการเสริมบ้างเป็นโครงการบูรณาการในหลายหลายวิชา เป็นส่วนของกิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ พัฒนาช่างเทคนิควิศวกรรมเพื่อป้อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มเติมในรายวิชาเลือกเสรีให้มีความรู้เพิ่มขึ้น รายวิชาการบริการอาหารเครื่องดื่ม และมีบางสถานศึกษาให้ความเห็นว่ามีรายวิชาเพิ่มเติมยังไม่มากเท่าที่ควรเป็น

หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่า หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความแตกต่างกันกับหลักสูตรปกติ ดังนี้ ค่อนข้างแตกต่างด้านการใช้ภาษามีมากกว่านักเรียนปกติ ความแตกต่างมาก เพราะ MEP เป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาชีพ เหมือนกับหลักสูตรปกติ แต่เพิ่มการสื่อสารและการอธิบายโครงสร้างเป็นภาษาอังกฤษในการทำงานจริง และบางสถานศึกษาเห็นว่า*หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนไม่แตกต่าง*กันกับหลักสูตรปกติ ดังนี้ เหมือนกันแต่แตกต่างในด้านครูผู้สอนเป็นชาวต่างชาติเป็นครูผู้สอน ไม่ต่างกันเพราะอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลาง

2. การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่า ครูผู้สอนชาวต่างประเทศสามารถสอนได้ดี คือ พัฒนาการเรียนการสอน ใช้ภาษาด้านสื่อสารกับนักเรียนได้ดี มีการจัดการเรียนการสอนในหลายระดับและการสอนที่วิทยาลัยมา 5 ปีจึงค่อนข้างมีการจัดการเรียนรู้การสอนที่ดี มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี จัดการเรียนการสอนได้ดีมีการเตรียมความพร้อมมาเป็นอย่างดีในรายวิชาพื้นฐานเพื่อการสื่อสารที่เน้นคำศัพท์ มีความเชี่ยวชาญมากสามารถสอดแทรกกิจกรรมให้นักเรียน เป็นชาวฟิลิปปินส์ที่มาจ้างสอนมีความสามารถในการสอนในแต่ละคนไม่เท่ากันมีความเก่งทางภาษา

ทักษะการสอน ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่า ครูผู้สอนชาวต่างประเทศมีทักษะการสอนดี ดังนี้ ทักษะการสอนโดยใช้กิจกรรม มีทักษะทาง

ภาษาอังกฤษสูง มีการพัฒนาทักษะการสอนอยู่ตลอดเวลา เรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และพบว่า*ยังมีบางสถานศึกษา มีทักษะกระบวนการสอนค่อนข้างน้อย* ดังนี้ การนำเข้าสู่บทเรียนการเข้าถึงตัวนักเรียนค่อนข้างน้อย ทักษะการสอนด้านภาษาดี แต่ขาดทักษะวิชาชีพในการบูรณาการ ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน

ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอนดี ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็น ดังนี้ มีการใช้เกมในการเรียนการสอน มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีในการสอน สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ความเข้าใจบทเรียนมากขึ้นจากการดู การพูด การเขียนจากสื่อที่ครูได้สร้างขึ้น

มีจิตวิญญาณความเป็นครู ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นเรื่อง จิตวิญญาณความเป็นครู ดังนี้ มีความเป็นมืออาชีพและตรงต่อเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ดีเป็นที่รักของนักเรียน มีจิตวิญญาณความเป็นครูสูงตั้งใจสอนเป็นอย่างดี และพบว่ายังมี*บางสถานศึกษาที่ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่มีความเป็นครูน้อยกว่าครูในระบบ*

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ MEP แตกต่างกับนักเรียนปกติ ดังนี้ นักเรียนในโครงการ MEP มีความกล้าพูดภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนปกติ นักเรียนในโครงการ MEP ที่มีการสื่อสารดีมีความกล้าแสดงออก นักเรียนในโครงการ MEP มีความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนโครงการ EP/MEP มีทักษะในการพูดการเขียนการอ่านดีกว่าเด็กนักเรียนปกติ

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหารและผู้ปกครอง

3.2.1 การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นเรื่อง *การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของครู* ดังนี้ ครูเห็นความสำคัญมาก ครูถ่ายทอดกับนักเรียนอยู่เสมอทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ครูต้องพูดภาษาอังกฤษประจำวันพุธ มีการจัดอบรมการสอนพิเศษ มีการเข้าค่าย ครูมีการเน้นย้ำการใช้ภาษาเน้นการแก้ปัญหาและการจัดโครงการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ มีความสนใจในภาษามากขึ้นครูในวิทยาลัยมีการสอนพิเศษในช่วงเย็นของแต่ละวัน *การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้บริหารสถานศึกษา* ดังนี้ มีนโยบายในการดำเนินโครงการให้เหมาะสมกับนักเรียนและครูผู้สอน ผู้บริหารส่งเสริมกิจกรรมภาษาอังกฤษแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เปิดหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนครูให้ได้มาตรฐานระดับสากลมากยิ่งขึ้น มีการสนับสนุนในโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง *การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้ปกครอง* ดังนี้ สำคัญมากเพราะนักเรียนต้อง

เดินทางไปต่างประเทศ ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีความรู้และใช้ความรู้ภาษาอังกฤษ สนับสนุนเป็นอย่างมากตามความสมัครใจเพราะโครงการไม่มีค่าใช้จ่ายจากทางผู้ปกครอง ผู้ปกครองสนับสนุน เช่น การสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางไปต่างประเทศของนักเรียน

3.2.2. การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

3.2.2.1 ความคิดเห็นของครู

ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่า *การเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู* ดังนี้ ทักษะเพิ่มมากขึ้นจากการสื่อสารกับครูต่างชาติ มีความพยายามสื่อสารอยู่ตลอดเวลาและมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ครูที่ร่วมสอนกับครูต่างชาติมีความกล้าในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น *การเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้บริหาร* ดังนี้ มีการใช้สื่อสารบ้าง มีการให้นโยบายสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น มีการใช้การสื่อสารในส่วนของการประชุม ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ระดับปานกลางจากการได้สนทนาพูดคุยกับครูต่างชาติ *การเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ปกครอง* คือ ให้การเปลี่ยนแปลงนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในบ้านมากขึ้น

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูไทยในโครงการ MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ข้อเสนอแนะต่อโครงการ ดังนี้โครงการสามารถดำเนินการได้มาก ถ้าทางวิทยาลัยไม่นำงบประมาณของ MEP ไปใช้อย่างอื่นและไม่จัดการจ้างครูผู้สอนชาวต่างชาติที่ทางการจัดสรรมา ทำให้ขาดความต่อเนื่องและไม่สนใจการเรียนการสอนของครูและไม่ให้ความสำคัญ โดยเฉพาะรองฝ่ายวิชาการที่ขาดวิสัยทัศน์และภาวะความเป็นผู้นำและหลบเลี่ยงการจัดการเรียนการสอนที่มีประโยชน์มาก ๆ หลักสูตร EP ควรได้รับการส่งเสริมงบประมาณอย่างเพียงพอและจัดให้มีห้องเรียนเฉพาะด้านภาษาที่ทันสมัย เป็นโครงการที่ดีมากและอยากให้ครูผู้สอนต่างชาติมาให้ความต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา อยากให้มีทั้งครูชาวต่างชาติจากกรม (สอศ.) และวางแผนสื่ออุปกรณ์มาใช้โดยตรงจากกรม (สอศ.) บุคลากรในโครงการ MEP ควรมีการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้มีสื่อการสอนมากขึ้นให้สัมพันธ์กับรายวิชาที่นักเรียนได้ทำการเรียนการสอน ต้องการครูต่างชาติจากกรมเนื่องจากงบประมาณทางวิทยาลัยไม่เพียงพอ

4) นักเรียน

1. ความคิดเห็นต่อโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ EP/MEP หรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ MEP เพราะ ได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทำให้กล้าพูดกล้าแสดงออก ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างชาติได้ ครูสอนเข้าใจดี เข้าใจง่าย โครงการได้เรียนและได้ใช้ภาษาอย่างหลากหลาย นำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ เป็นโครงการที่ให้นักเรียนได้ศึกษาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ มีการเรียนการสอนที่แตกต่างจากการเรียนปกติมากขึ้น ได้เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากชั่วโมงที่กำหนด

ได้ครูชาวต่างชาติมาสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพิ่ม ทำให้อ่านฟังพูดรู้เรื่องขึ้น ได้รู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกทำแบบฝึกหัด ได้พัฒนาทักษะการพูดอ่านเขียน มีการสื่อสารพูดคุยภาษาอังกฤษมากขึ้นในหลายรายวิชา โครงการนี้มีการเรียนการสอนในด้านภาษาอังกฤษทำให้มีความสุขมากขึ้น ทำให้เราสามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวัน หลักสูตรนี้จะช่วยยกระดับการพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ทำให้เข้าใจคำศัพท์ที่ต้องใช้ในโรงงาน ทำให้สามารถศึกษาการทำบัญชีมีภาษาอังกฤษและคำศัพท์เฉพาะของทางบัญชี มีการฝึกสอนตามมาตรฐานทั้งด้านภาษาและมีการจัดครูต่างชาติมาสอน สามารถทำให้กล้าแสดงออกกล้าพูดกล้าสื่อสารสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในอาชีพได้

1.2 นักเรียนคิดว่าการเรียนในโครงการ EP/MEP มีข้อดีและข้อเสีย อะไรบ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในหลักสูตรปกติ

ข้อดีของการเรียนในโครงการ MEP นักเรียนให้ความเห็น ดังนี้ ได้พัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษมากกว่าหลักสูตรปกติ ใช้ภาษาอังกฤษทุกเวลา กล้าคิดกล้าพูดกล้าทำ ได้ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการพูด ได้ฝึกฝนตนเอง มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นได้สื่อสารกับครูชาวต่างชาติเหมือนเป็นการพูดคุยจริง ๆ ทำให้มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทำให้ออกเสียงในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ได้ฝึกการเขียนการพูด อ่านและเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสายอาชีพสามารถเรียนและได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง กล้าพูด ทำให้สามารถที่จะนำความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษไปต่อยอดในการทำงาน พัฒนาการพูด ฟัง อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เพิ่มความอยากรู้คำศัพท์ทางช่างเพื่อเข้าไปสู่การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สามารถบันทึกบัญชีเป็นภาษาอังกฤษได้ทำให้เข้าใจการบันทึกบัญชีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ข้อเสียของการเรียนในโครงการ EP/MEP นักเรียนให้ความเห็น ดังนี้ ไม่ค่อยได้มีมนุษย์สัมพันธ์กับคณะอื่น บางครั้งก็ไม่เข้าใจคำศัพท์ ฟังคุณครูต่างประเทศไม่ค่อยรู้เรื่อง เวลาเรียนกับครูชาวต่างชาติฟังครูไม่ทันและไม่รู้จักความหมาย เรียนไม่ทันบางบทเรียน นักเรียนไม่รู้ภาษาอังกฤษหรือเรียนช้าไม่ค่อยเข้าใจ ครูอาจารย์ไม่มีความรู้ด้านช่าง ไม่มีที่เรียนเป็นหลักแหล่ง น่าเบื่อ ไม่เข้าใจภาษาอังกฤษแปลภาษาคำศัพท์ยากไม่เข้าใจ มีเวลาในการเรียนวิชาอื่นลดลง ได้เรียนรู้กับครูชาวต่างชาติน้อยเกินไป ครูต่างชาติบางคนสำเนียงฟังยาก ฟังสำเนียงไม่ค่อยเข้าใจ ค่าเรียนค่อนข้างแพงรายวิชาเยอะ เวลาเรียนน้อย ส่วนมากจะทำกิจกรรม อยากให้เพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้นกว่านี้ ถ้าไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ก็จะไม่เข้าใจ เกิดการสื่อสารไม่เข้าใจและยากเนื่องจากอาจารย์ต่างประเทศ ก็ยังไม่คุ้นเคยหรือเข้าใจภาษาไทยทำให้การเรียนเป็นไปโดยยากลำบาก

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(เช่น นักเรียนชอบหรือไม่, เรียนสนุกหรือไม่, ครูสอนอย่างไร ฯลฯ)

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 96.40 ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 61.68 สนุกกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยครูมีแนวการสอน ดังนี้ ครูมีทักษะและเทคนิคในการสอนทำให้ไม่เบื่อ ครูมีเกมให้เล่นระหว่างเรียน เวลาสอนอาจารย์ไม่เครียดทำให้เด็กเรียนรู้ได้เต็มที่ ครูสอนให้นักเรียนรู้จักการซักถามและกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนการสอน ครูสอนสนุกมีกิจกรรม

หลากหลาย คุณครูจะนำเทคนิคที่เป็นลักษณะเกมหรือเพลงให้เข้าใจง่ายกับเนื้อหาในบทเรียน ครูท่านจะมีวิธีการสอนที่สร้างความสนุกสนาน ครูนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ครูสอนสนุกเน้นทักษะการพูดส่งเสริมผู้เรียนให้กล้าแสดงออก สอนดี ครูพูดก็เป็นกันเองครูให้จดคำศัพท์ฝึกสื่อสารระหว่างการลงมือปฏิบัติและสอบ ครูสอนสนุกมีอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพูดประกอบการปฏิบัติ

2.2 การเรียนวิชาอื่น ๆ

นักเรียนชอบเรียนวิชาทางด้านอาหาร โภชนาการ การบริการอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด เพราะได้ฝึกปฏิบัติและชอบการทำอาหาร ชอบการบริการ สนุกและเพลิดเพลิน ส่วนที่*นักเรียนชอบเรียนวิชาใดน้อยที่สุด* คือวิชาคณิตศาสตร์น้อยที่สุด ไม่ชอบตัวเลข ไม่ชอบคิด ไม่ชอบการคำนวณ ไม่เข้าใจ เข้าใจยาก

3. ผลการเรียน

3.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน *อยู่ในระดับอ่อน*

3.2 การเรียนในโครงการ EP/MEP

นักเรียนให้ความเห็นว่าการเรียนในโครงการ MEP ทำให้ผลการเรียนวิชาต่อไปนี้ดีขึ้น วิชาภาษาอังกฤษ ทุกวิชา วิชามัคคุเทศก์ และการเรียนในโครงการ MEP ทำให้ผลการเรียนวิชาต่อไปนี้ลดลง วิชาการสร้าง Website วิชากฎหมายเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว วิชาภาษาไทย วิชาภาษาจีน วิชาคณิตศาสตร์

3.3 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/พูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่มากน้อยเพียงใด

นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/พูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชน (ร้อยละ90.65) โดยนักเรียนส่วนใหญ่ ยังใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในระดับที่ยังใช้น้อย

3.4 นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นอย่างไร

นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในระดับสูง ดังนี้ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและทำงานที่ต่างประเทศ ศึกษาต่อระดับปวส. ศึกษาต่อต่างประเทศ ศึกษาต่อในด้านการบริหารการโรงแรม ศึกษาต่อด้านภาษา ศึกษาต่อด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ EP/MEP

นักเรียนในโครงการ MEP ให้ข้อเสนอแนะต่อโครงการ ดังนี้ เป็นโครงการที่ดีได้เรียนรู้เข้าใจมากขึ้นและอยากให้มีโครงการดี ๆ แบบนี้ต่อไป ขาดครูต่างชาติในการเรียนภาษาอังกฤษ ควรเพิ่มเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษ อยากได้ห้องเรียนที่เป็น EP แบบร้อยเปอร์เซ็นต์และอุปกรณ์ในการเรียนเพิ่มเติม ควรจัดโครงการแบบนี้เพื่อเป็นความรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ๆ ต่อไป อยากได้ครูชาวต่างชาติที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน เพิ่มสื่อในการเรียนมากขึ้น เพิ่มอุปกรณ์ในการเรียน อยากให้มีโครงการ EP

ทุกปี อยากให้เข้มข้นกับการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านี้ อยากให้คุณครูนั้นนำเกมส์หรือกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกเข้าไปในการสอนภาษาอังกฤษด้วย เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ไปด้วย อยากได้เจ้าของภาษามาสอนเพื่อต้องการให้ภาษาดีขึ้น ควรมีครูชาวต่างชาติสอนในหลายรายวิชาที่เป็นภาษาอังกฤษ อยากได้ครูเจ้าของภาษาโดยตรง อยากให้เพิ่มชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านี้และอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกสถานที่ และควรมีครูต่างชาติที่มีวิชาชีพมาเป็นผู้สอนควรมีรูปแบบเทคนิควิชาการสอนที่หลากหลาย

4.1.2.1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1) ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ความคิดเห็นต่อโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ EP/MEP มีความสำคัญและความจำเป็นต่อสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่า โครงการ EP/MEP มีความสำคัญและจำเป็นต่อโรงเรียนอย่างยิ่ง ดังนี้ มีความจำเป็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร เป็นความต้องการของผู้ปกครองที่ให้ความสนใจและอยากส่งเสริมให้บุตรได้มีความรู้ทางภาษา

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ดังนี้ ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สามารถเรียนรู้วัฒนธรรมตะวันตกได้ ให้นักเรียนเป็นผู้เลิศทางวิชาการ นักเรียนมีความสามารถสื่อสาร และมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

2. การบริหารจัดการโครงการ EP/MEP

2.1 ท่านมีนโยบายในการบริหารจัดการโครงการ EP/MEP อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้ความเห็น ดังนี้ พัฒนาหลักสูตรให้เข้ากับแกนกลาง ส่งเสริมการทำโครงงาน นวัตกรรม มีความเป็นสากล ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับแกนกลาง สอดคล้องกับหลักสูตรในแกนกลาง มีการวิเคราะห์หลักสูตรให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม

ด้านบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้ความเห็น ดังนี้ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนา ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากรเป็นระยะ ส่งเสริมให้มีการอบรม ศึกษาดูงานในโรงเรียนชั้นนำและศึกษาดูงานต่างประเทศ มีบุคลากรชาวต่างชาติที่มีความรู้ครูไทยพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ ครูต่างชาติสอนตรงตามวุฒิการศึกษา มีสวัสดิการให้ครูไทยและต่างชาติอย่างเหมาะสม

ด้านงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ เน้นการใช้จ่ายงบประมาณด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สนับสนุนงบประมาณด้านการพัฒนาการศึกษา มีงบประมาณเพียงพอในการบริหาร

ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ เน้นความปลอดภัย สะอาด สะดวก ปลอดภัย ทันสมัย จัดแยกอาคารเรียนไว้เฉพาะ มีอาคารสถานที่พร้อมดำเนินการ ห้องเรียนมีโปรเจคเตอร์ มีห้องฝึกปฏิบัติการเป็นของ EP โดยไม่ใช่ร่วมกับนักเรียนปกติ มีการแบ่งสรรอาคารเรียนและห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังมีนโยบายด้านอื่น ๆ คือ ต้องการ MOU กับโรงเรียนที่เปิด EP ในประเทศเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

2.2 ท่านสนับสนุนโครงการ EP/MEP อย่างไรบ้าง ในประเด็นต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ มีการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่อง พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแกนกลาง จัดให้มีการประเมินหลักสูตร ประเมินทุกภาคเรียน ให้นักเรียนสมัครสอบ Cambridge ทุกปี เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระบบ international มีโปรแกรมการสอนของสหรัฐอเมริกา

ด้านบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ สนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนากับหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนการดูงานที่ต่างประเทศ จัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพให้ไปอบรมเพิ่มพูนความรู้

ด้านงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ สนับสนุนงบประมาณด้านการพัฒนาการศึกษา จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ มี laptop ให้ครูผู้สอนทุกคน และมีสวัสดิการที่ดี

ด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ จัดเตรียมสถานที่สำหรับการทำ workshop พัฒนาพื้นที่ใช้สอยให้เป็นประโยชน์ ปรับปรุงอาคารให้ทันสมัย จัดสัดส่วนให้ EP โดยเฉพาะ มีห้องพักครูต่างชาติเป็นสัดส่วน

นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังมีนโยบายด้านอื่น ๆ คือ มีการสนับสนุนการแข่งกับสถาบันอื่น

3. ผลการดำเนินงานโครงการ EP/MEP

3.1 ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ EP/MEP ประสบความสำเร็จได้แก่ปัจจัยใดบ้าง (เช่น งบประมาณ ครูชาวต่างประเทศ ผู้ปกครอง เป็นต้น)

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นถึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ EP/MEP ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การเอาใจใส่ดูแลนักเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมให้โครงการประสบความสำเร็จ คุณลักษณะของผู้บริหาร ครูต่างชาติ และงบประมาณ

3.2 อุปสรรค/ปัญหาสำคัญของโครงการมีอะไรบ้าง

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นถึงอุปสรรค/ปัญหาสำคัญของโครงการ ดังนี้ ไม่สามารถจัดเก็บค่าเล่าเรียนในราคาที่สูงได้ ความแตกต่างด้านวัฒนธรรม ปัญหาด้านบุคลากรต่างชาติ ต้องการครูที่จบการศึกษาโดยตรง ปัญหาครูต่างชาติการสรรหา ครูที่มีประสบการณ์และความรู้

3.3 โครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นว่า โครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา มีความสำเร็จ ผู้ปกครองที่ยังสนับสนุนส่งเสริมให้ลูกได้เรียนโปรแกรมนี้ ประสบสำเร็จพอสมควร เพราะเมื่อจบ ป.6 สามารถสอบ EP 100%

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ EP/MEP ดังนี้ รัฐควรให้การสนับสนุนให้มีการเปิด EP ทุกโรงเรียน เรื่องเอกสารของชาวต่างชาติที่ต้องเกี่ยวกับคุรุสภา มีความยุ่งยากมากเกินไป การช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการสรรหาครู อยากให้นักเรียนมีเวทีในการแสดงความสามารถทางภาษาอังกฤษ รัฐควรสนับสนุนงบประมาณ จัดหาสื่อที่ทันสมัย

2) หัวหน้าโครงการ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่า โครงการมีความสอดคล้อง ดังนี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง มุ่งเน้นไปที่การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองมาก เพราะมีการประชุมผู้ปกครองปีละ 2 ครั้ง จะให้ผู้ปกครองกับครูพูดคุยกัน

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่า โครงการสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ดังนี้ หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เนื่องจากโรงเรียนมีบุคลากรที่เป็นเจ้าของภาษาเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ที่สอนโดยเจ้าของภาษาโดยมีครูไทยเป็นครูผู้ช่วย การเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรที่เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน และกิจกรรมทางภาษา ได้ 100% เรียนจากง่ายไปยาก เพิ่มคำศัพท์รายละเอียด ของเนื้อหาแต่ละชั้น มีการปรับพื้นฐานให้นักเรียน

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง ดังนี้ โครงสร้างหลักสูตรมีวิชาเพิ่มเติม ซึ่งช่วยในการออกเสียง และโครงสร้างหลักไวยกรณ์ที่ถูกต้อง ช่วยพัฒนาการศึกษาต่อในระดับสูง โรงเรียนจัดให้มีวิชาเพิ่มเติมที่เป็นภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูง เพิ่มภาษาอังกฤษหลักสูตรด้านอาชีพ หรือสิ่งที่นักเรียนสนใจ มีการเสริมภาษาจีน คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ ศิลปะ

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

หัวหน้าโครงการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่า *หลักสูตรมีความแตกต่าง*จากหลักสูตรปกติ คือหลักสูตร EP แตกต่างจากหลักสูตรธรรมดาคือ วิธีพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ทำการสอนโดยครูต่างชาติ โดยมีครูไทยเป็นครูผู้ช่วย ใช้ครูต่างชาติที่ชำนาญในรายวิชาวิทย์ คณิต อังกฤษ ทำการสอนโดยตรง เน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิชาต่าง ๆ แต่ยังมีบางสถานศึกษาเห็นว่า*ไม่แตกต่างจากหลักสูตรปกติ* หลักสูตร EP ของทางโรงเรียนมีการเรียนคู่ขนาน 2 ภาษา

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศ ที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

มีคุณวุฒิตรงตามข้อกำหนดหรือไม่ อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

จบปริญญาตรีด้านการศึกษา พบว่า ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ จบระดับปริญญาตรีขึ้นไปทุกคน (60%) จบระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ (30%) และ จบปริญญาตรีบางคน (10%)

สาขาที่จบตรงกับวิชาที่สอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่สาขาที่จบตรงกับวิชาที่สอนได้แก่ ครูต่างประเทศที่สอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จบตรงสาขาและเป็นเจ้าของภาษาสอนวิชาภาษาอังกฤษ

หากเป็น non-native speakers พบว่า มีผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยครูที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาผ่านการอบรมการสอน TEFL (Teaching English as a Foreign language) ครูทุกคนมีผลการประเมินความสามารถทางภาษา (100%)

2.1.2 คุณลักษณะของครูชาวต่างประเทศ เป็นอย่างไรในประเด็นต่อไปนี้

มีความรู้ในวิชาที่สอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศที่สอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์จบตรงสาขารวมทั้งเป็นเจ้าของภาษาสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนมีความรอบเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนหรือบูรณาการวิชาที่สอนกับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

มีทักษะการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศ มีการอบรมการจัดการเรียนการสอนก่อนเริ่มปีการศึกษามีการพัฒนาสื่อการสอนต่าง ๆ

จิตวิญญาณความเป็นครู พบว่า ครูชาวต่างประเทศ ใช้ interactive learning เน้น SAR ครูมีความชำนาญ และมีทักษะในการสอน วิธีจูงใจ โน้มน้าว และกระตุ้นเด็ก ๆ มีประสบการณ์การสอน มีการดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี มีจิตวิญญาณความเป็นครู เอาใจใส่นักเรียนได้ดี

มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศได้รับการกระตุ้นให้ใช้เทคโนโลยีในชั้นเรียนมากขึ้น ลดการใช้กระดาษ เน้นสื่อการเรียนการสอนเป็นดิจิตอล ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการสอน มีสื่อ power point มีสื่อ ipad ครูมีความสามารถการผลิต การจัดหา และการใช้สื่อทันสมัยและเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี มีกิจกรรมและนำเทคโนโลยีมาใช้เสมอๆ

2.2 ครูไทยในโครงการ (Co-Teacher)

2.2.1 มีคุณวุฒิตรงตามข้อกำหนดหรือไม่ อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

วุฒิการศึกษาด้านการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศมีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และสามารถบูรณาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ครูผู้ช่วยสอน อย่างน้อยต้องมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และมีความชำนาญในวิชาที่ช่วยสอน

คุณลักษณะของครูไทยเป็นอย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

มีความรู้ในวิชาที่สอน ครูชาวต่างประเทศมีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และสามารถบูรณาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี มีวุฒิการสอน สอนตรงวิชา

มีทักษะการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศมีประสบการณ์และมีทักษะการสอนเป็นอย่างดี โดยมีการอบรมครูอย่างสม่ำเสมอ มีทักษะในการสอนเป็นอย่างดีและมากประสบการณ์ ครูทุกคนมีคุณสมบัติการสอน ทุกคนมีการพัฒนา อบรม และแสวงหาความรู้พัฒนาตนเอง

มีจิตวิญญาณความเป็นครู พบว่า ครูชาวต่างประเทศได้รับการอบรมจิตวิทยาความเป็นครูอยู่สม่ำเสมอ ดูแลนักเรียนและมีการสื่อสารกับผู้ปกครอง มีกลุ่มแอพพิเคชันไลน์ กับผู้ปกครอง มีจิตวิญญาณความเป็นครู รู้จักตนเองเป็นอย่างดี รู้จักจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเองเป็นอย่างดี

มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศได้รับการกระตุ้นให้ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตามที่ทางโรงเรียนได้จัดไว้ มีการอบรมให้ใช้สื่อเทคโนโลยี มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี เนื้อหาเหมาะสมกับการสอนในบทเรียนนั้น ๆ

มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี สามารถสื่อสารได้ พบว่าครูชาวต่างประเทศครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ครูที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ ทางโรงเรียนมีการส่งอบรมทางด้านภาษาเพื่อฝึกทักษะทางด้านการสื่อสาร ครูต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดีมาก สื่อสารได้ต้องผ่านหัวหน้าโครงการ

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

หัวหน้าโครงการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างหว่างนักเรียน EP และนักเรียนปกติ ดังนี้ จากหลักสูตรที่เน้นความเข้มข้นด้านภาษาอังกฤษ นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะที่เด่นชัดกว่านักเรียนจากโครงการปกติ โดยดูได้จากรางวัลการประกวดด้านภาษาอังกฤษต่าง ๆ นักเรียนโครงการ EP มีทักษะภาษาอังกฤษทีดีกว่า

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

หัวหน้าโครงการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ*การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของครู* ดังนี้ ครูทั้งโรงเรียนได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เพราะเข้าสู่ ASEAN ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น เห็นความสำคัญมาก และทางโรงเรียนมีการจัดการสอนภาษาให้กับคุณครูทุกกลุ่มสาระโดยใช้ครูต่างชาติในโรงเรียน เห็นความสำคัญ เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในการสื่อสาร และศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลด้านการศึกษ *การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้บริหาร* ดังนี้ ผู้บริหารให้การสนับสนุนครูด้านพัฒนาภาษอังกฤษ และภาษาที่ 3 ผู้บริหารผลักดันในครูไทยได้เรียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารในโรงเรียน *ผู้ปกครองให้ความร่วมมือ*ในทุก ๆ กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

หัวหน้าโครงการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ *การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงของครู* ดังนี้ ครูมีการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นทั้งในชั้นเรียนและระหว่างหน่วยงาน เห็นความสำคัญ เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในการสื่อสาร และศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลด้านการศึกษา และความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ ผู้บริหารสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดี*การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร* ดังนี้ ผู้บริหารนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการประชุมมากขึ้น รวมทั้งข่าวสารต่าง ๆ สามารถสื่อสารได้เพราะต้องสื่อสารกับครูต่างชาติ เนื่องจากเรามีครูไทยต้องคู่กับครูต่างชาติที่สอนในห้องเรียนสามารถสื่อสารกับต่างชาติได้ดี *การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงของผู้ปกครอง* ดังนี้ ผู้ปกครองเริ่มเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเริ่มให้กับบุตรหลานของตนเอง ให้การสนับสนุนลูกมาก ต้องการให้นักเรียนสื่อสารได้ 100%

<u>2) ครูไทยในโครงการ EP/MEP</u>

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองมีความสอดคล้องเนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตร - หลาน มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นว่า หลักสูตรสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษได้มาก นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนและการสื่อสารเป็นประจำ สื่อสารพูดคุยกับครูต่างชาติ ใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการบูรณาการร่วมกับสาขาวิชาอื่นได้ นักเรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เจ้าของภาษา คือชาวต่างชาติเป็นครูผู้สอน ทำให้เด็กได้ฝึกฝนการสนทนาการเรียนรู้กับชาวต่างชาติโดยอัตโนมัติ

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หรือไม่มากน้อยเพียงใด

รายวิชาเพิ่มเติม ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นว่า มีรายวิชาเพิ่มเติมที่นักเรียนสามารถใช้ในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นมาก ได้แก่ E-math, E-Science, E-Social ซึ่งยังคงตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการ มีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาในระดับสูง

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นว่า หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความแตกต่างจากหลักสูตรปกติ ซึ่ง EP จะเน้นการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้มข้นโดยมีผู้สอนเป็นที่เป็นเจ้าของภาษา (English native speaker) มากกว่าหลักสูตรปกติ และมีชั่วโมงเรียนมากกว่าโปรแกรมปกติด้วย และเน้นภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

2. การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูชาวต่างประเทศสามารถสอนได้ดี ควบคุมดูแลชั้นเรียนได้ดี ทำให้บรรยายกาศในห้องเรียนน่าเรียน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ทักษะการสอน พบว่า สามารถสอน E-math โดยใช้เทคนิคให้เด็กเข้าใจได้ง่ายและเร็วขึ้น เด็กตั้งใจเรียนมากขึ้น สอนตรงตามเนื้อหา ที่ละขั้นตอน มีการใช้แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ฝึกทักษะตลอดการฟัง มีทักษะสอนที่หลากหลาย

ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน พบว่า เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ลงมือปฏิบัติและหาคำตอบด้วยตัวเอง มีแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีจิตวิญญาณความเป็นครู พบว่า ครูชาวต่างประเทศเอาใจใส่เด็ก ๆ ในชั้นเรียน อธิบายเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนเด็ก ๆ มีปัญหา หรือไม่เข้าใจ มีจิตวิญญาณความเป็นครูดูแลเอาใจใส่นักเรียน มีการดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติ แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เห็นว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP แตกต่างกับนักเรียนปกติ ดังนี้ นักเรียนในโปรแกรม EP มีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากกว่าเด็กโปรแกรมปกติ และเด็กโปรแกรม EP สามารถสอบเข้าเรียนต่อในโปรแกรม EP/AP หรืออินเตอร์ ได้มากกว่า

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

3.2.1 การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็นว่า การเห็น*ความสำคัญของภาษาอังกฤษของครู* พบว่า ครูทั้งโรงเรียนได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพราะจะต้องพัฒนาให้เทียบเท่ากับยุคปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพราะมีการพูดคุยกับครูต่างชาติประจำ *การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้บริหาร* ดังนี้ ผู้บริหารให้การสนับสนุนครูด้านพัฒนาภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 เห็นความสำคัญ เพราะผู้ปกครองได้ทราบและสามารถนำมาสอนบุตรหลานของตนได้ *การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้ปกครอง* ดังนี้ เห็นความสำคัญในการกระทำให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน ผู้ปกครองต้องสื่อสารกับครูต่างชาติ

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูไทยในโครงการ EP/MEP สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ควรจัดสถานที่ในการพัฒนาในโครงการบ้าง ควรจัดสถานที่ในการพัฒนาในโครงการบ้าง

4) นักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1. ความคิดเห็นต่อโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ EP/MEP หรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนในโครงการทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ EP/MEP เพราะได้เรียนเป็นภาษาอังกฤษในวิชาต่าง ๆ ครูสอนสนุก มีประสบการณ์ สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษและทางวิชาการหลายด้าน มีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียน ได้ทักษะการฟัง การพูดมากขึ้นในการเรียนกับครูต่างชาติ มีการสอนที่เข้มข้น เรียนแล้วนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ครูใจดีและอธิบายทุกอย่างจนเข้าใจ ครูต่างชาติให้ความรู้และกระจายความรู้ได้ทั่วห้อง ไม่เน้นบุคคลใดบุคคลหนึ่ง คุณครูคอยแนะนำอยู่เสมอ ทำให้รู้วิธีการเรียนรู้และปรับปรุงในการเรียนรู้อยู่เสมอ สถานที่เป็นสัดส่วน ครูสอนดี เข้าใจง่าย ตอบคำถามจากนักเรียนได้อย่างชัดเจนจนนักเรียนเข้าใจ

1.2 นักเรียนคิดว่าการเรียนในโครงการ EP/MEP มีข้อดีและข้อเสีย อะไรบ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในหลักสูตรปกติ

ข้อดีของการเรียนในโครงการ EP/MEP นักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้ความเห็น ดังนี้ ได้เรียนภาษามากขึ้น ได้พูดภาษาอังกฤษทุกวัน รู้คำศัพท์และใช้ภาษาสื่อสารกับต่างชาติ ครูและเพื่อน ๆ ได้พัฒนาทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนและได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลัก ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่กล้าที่จะใช้ภาษา เรียนสนุก กล้าพูดภาษาอังกฤษ ได้ความรู้ทางด้านภาษามากยิ่งขึ้น ได้ทำกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ครูสอนดี มีการสอนที่เข้มข้น เพิ่มเติมความรู้ให้นักเรียน ได้ทักษะการฟัง การพูดมากยิ่งขึ้นเพราะเรียนกับครูต่างชาติ เรียนแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสียของการเรียนในโครงการ EP/MEP นักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้ความเห็น ดังนี้ ค่าเล่าเรียน/ค่าใช้จ่ายสูง เนื้อหาไม่แน่นเท่าหลักสูตรปกติ อาจมีผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย รายวิชาส่วนใหญ่เจาะจงไปที่การเรียนต่อต่างประเทศได้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ จากโรงเรียนช้ากว่าฝั่งหลักสูตรปกติทำให้นักเรียน EP ไม่ค่อยรู้ข่าวสารของโรงเรียน หลักสูตรไม่ตรงกับหลักสูตรปกติจะด้อยในวิชาที่ต้องเรียนเป็นภาษาไทย เรียนมากกว่าปกติ เรียนหนัก งานมาก ครูต่างชาติมีน้อย ไม่ค่อยได้สนทนา (ร้อยละ 3.29) เรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ อาจเข้าใจไม่ชัดเจน

2. การจัดการเรียนการสอน

การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (เช่น นักเรียนชอบหรือไม่, เรียนสนุกหรือไม่, ครูสอนอย่างไร ฯลฯ) นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนส่วนใหญ่สนุกในการเรียนรู้ (ร้อยละ 97.98)

โดยแนวทางในการสอน ดังนี้ ครูสอนสนุกให้ทำกิจกรรมพูดโต้ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษในห้องกับเพื่อน ๆ ครูสอนด้วยการบูรณาการด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ครูสอนเนื้อหาให้เข้าใจก่อนแล้วนำเกมมาฝึกภาษา เช่น ร้องเพลง เล่านิทานฯลฯ ครูสร้างกิจกรรมและมีการเตรียมบทอ่านให้นักเรียนอ่านให้เข้าใจ

การเรียนวิชาอื่น ๆ นักเรียนชอบเรียนวิชาใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาเป็นวิชาคณิตศาสตร์ เพราะการเรียนวิทยาศาสตร์ได้สนุกกับการทดลอง ชอบทดลอง ชอบคิดวิเคราะห์ ได้ศึกษาความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ ครูสอนสนุก มีสื่อที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้โดยการปฏิบัติกิจกรรมการทดลองต่าง ๆ สำหรับ วิชาคณิตศาสตร์ เพราะชอบคำนวณ ได้คิดวิเคราะห์ สนุกกับการเรียนรู้ และชอบการแก้โจทย์ปัญหาต่าง ๆ

นักเรียนชอบเรียนวิชาใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนน้อยที่สุดในวิชาสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับ วิชาสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ เพราะท่องจำมาก เข้าใจยาก สับสน เรียนไม่สนุก จดจำยาก เน้นจำมาก สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ เข้าใจยาก ไม่ค่อยมีกิจกรรมบูรณาการ ต้องใช้การคิดมาก ต้องวิเคราะห์

3. ผลการเรียน

3.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนอยู่ระดับดี ดังนี้ สามารถสื่อสารกับคนต่างชาติได้เข้าใจดี ไม่มีปัญหาทางด้านการฟัง สามารถทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี สามารถคุยกับครู เพื่อน ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ สนทนารู้เรื่อง พูดสำเนียงชัด อ่านเอกสารต่าง ๆ แล้วได้ใจความ

3.2 การเรียนในโครงการ EP/MEP

การเรียนในโครงการ EP/MEP ทำให้ผลการเรียนวิชา ต่อไปนี้ *ดีขึ้น* วิชาภาษาอังกฤษ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์

การเรียนในโครงการ EP/MEP ทำให้ผลการเรียนวิชา ต่อไปนี้ *ลดลง* วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์

3.3 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/พูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่มากน้อยเพียงใด

นักเรียนส่วนใหญ่ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/พูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชน (ร้อยละ95.67) โดยนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมากในการสื่อสารกับเพื่อน ครูผู้สอน และใช้ไม่มากในการสื่อสารกับผู้ปกครองและคนในชุมชน

3.4 นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นอย่างไร

นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในโครงการ EP/MEP ในระดับที่สูงขึ้น เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยในคณะต่าง ๆ เรียนต่อในต่างประเทศ เรียนต่อทางด้านภาษา

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ EP/MEP

นักเรียนคิดว่าการเรียนในโครงการ EP/MEP ให้ข้อเสนอแนะต่อโครงการ ดังนี้ อยากให้มีกิจกรรมเพิ่มในการเรียนการสอน เช่น เกม ควรเน้นภาษาอังกฤษให้เข้มข้นขึ้นยิ่งขึ้น อยากไปทัศนศึกษาต่างประเทศ ให้รัฐสนับสนุนค่าเล่าเรียน/ ลดค่าเล่าเรียน/ ค่าเรียนแพง อยากให้ครูดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงมากขึ้น อยากเรียนศิลปะ วิทยาศาสตร์เพิ่ม อยากให้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น อยากให้บังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น เวลาพัก เป็นโครงการที่ดี กิจกรรมสนุก อยากให้มีเวลาว่างบ้าง เนื่องจากเลิกเรียน 16.00 น. เพิ่มการเรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เพิ่มกิจกรรมนอกห้องเรียน

ไม่ควรปล่อยให้เด็กเล่นมากเกินไป เพิ่มคาบเรียนคอมพิวเตอร์ในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ อยากให้มีการเรียนการสอนที่เข้มข้นขึ้น ครูควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลายมากขึ้น ควรมีการดูหนัง ฟังเพลงมากขึ้น ครูสอนเร็ว สอนภาษาอังกฤษให้ยากกว่านี้ อยากให้ไปศึกษานอกสถานที่มากขึ้น

4.2 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

การประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp เก็บรวบรวมข้อมูลจากทั้งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ผลการวิจัยนำเสนอแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากการสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ) และ 2) ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ)

4.2.1 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากการสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน ทุกสังกัดและทุกภูมิภาค โดยข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.52 – 4.54

ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	5	41.67	5	33.33	13	72.22	18	64.29	10	62.50	51	57.30	114	48.72
2) หญิง	7	58.33	10	66.67	5	27.78	10	35.71	6	37.50	38	42.70	120	51.28
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	5.88	1	1.12	8	3.40
2) 31 – 40 ปี	2	16.67	0	0.00	2	11.76	5	17.86	3	17.65	12	13.48	31	13.19
3) 41 – 50 ปี	4	33.33	5	33.33	8	47.06	6	21.43	4	23.53	27	30.34	71	30.21
4) มากกว่า 50 ปี	6	50.00	10	66.67	7	41.18	17	60.71	9	52.94	49	55.06	125	53.19
ตำแหน่ง														
1) ผู้อำนวยการ	9	75.00	6	40.00	8	47.06	9	32.14	7	41.18	39	43.82	71	30.34
2) รองผู้อำนวยการ	2	16.67	6	40.00	3	17.65	9	32.14	4	23.53	24	26.97	90	38.46
3) หัวหน้ากลุ่มสาระ	1	8.33	2	13.33	4	23.53	9	32.14	4	23.53	20	22.47	45	19.23
4) หัวหน้าแผนก/หัวหน้าสาขา	0	0.00	1	6.67	0	0.00	0	0.00	2	11.76	3	3.37	23	9.83
5) อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	2	11.76	1	3.57	0	0.00	3	3.37	5	2.14

ตารางที่ 4.52 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ประสบการณ์														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	1	7.69	0	0.00	1	3.57	1	5.88	3	3.41	27	11.74
2) 6 – 10 ปี	1	8.33	1	7.69	1	5.56	0	0.00	3	17.65	6	6.82	19	8.26
3) 11 – 15 ปี	1	8.33	0	0.00	3	16.67	4	14.29	0	0.00	8	9.09	22	9.57
4) มากกว่า 15 ปี	10	83.33	11	84.62	14	77.78	23	82.14	13	76.47	71	80.68	162	70.43

จากตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสพฐ. ในภาพรวมพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.30 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.06 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 43.82 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.68

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศชาย ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคกลางที่เป็นเพศหญิง ผู้บริหารสถานศึกษาทุกภูมิภาคมีอายุมากกว่า 50 ปี ยกเว้นภาคเหนือที่มีอายุ 41 – 50 ปี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นภาคกลางมีจำนวนเท่ากันระหว่างผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนเท่ากันระหว่างผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้ากลุ่มสาระ และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค

ตารางที่ 4.53 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	6	37.50	8	36.36	16	88.89	2	25.00	17	80.95	49	57.65	114	48.72
2) หญิง	10	62.50	14	63.64	2	11.11	6	75.00	4	19.05	36	42.35	120	51.28
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	9.52	2	2.35	8	3.40
2) 31 – 40 ปี	4	25.00	2	9.09	2	11.11	2	25.00	1	4.76	11	12.94	31	13.19
3) 41 – 50 ปี	4	25.00	6	27.27	6	33.33	2	25.00	11	52.38	29	34.12	71	30.21
4) มากกว่า 50 ปี	8	50.00	14	63.64	10	55.56	4	50.00	7	33.33	43	50.59	125	53.19

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่ง														
1) ผู้อำนวยการ	2	12.50	4	18.18	6	33.33	2	25.00	0	0.00	14	16.47	71	30.34
2) รองผู้อำนวยการ	10	62.50	6	27.27	10	55.56	4	50.00	15	71.43	45	52.94	90	38.46
3) หัวหน้ากลุ่มสาระ	2	12.50	2	9.09	2	11.11	2	25.00	3	14.29	11	12.94	45	19.23
4) หัวหน้าแผนก/หัวหน้าสาขา	0	0.00	10	45.45	0	0.00	0	0.00	3	14.29	13	15.29	23	9.83
5) อื่น ๆ	2	12.50	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	2.35	5	2.14
ประสบการณ์														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	0	0.00	2	11.11	4	50.00	6	28.57	12	14.46	27	11.74
2) 6 – 10 ปี	2	12.50	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3	14.29	5	6.02	19	8.26
3) 11 – 15 ปี	0	0.00	6	30.00	0	0.00	0	0.00	5	23.81	11	13.25	22	9.57
4) มากกว่า 15 ปี	14	87.50	14	70.00	16	88.89	4	50.00	7	33.33	55	66.27	162	70.43

จากตารางที่ 4.53 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสอศ. ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.65 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.59 ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 52.94 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.27

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง ยกเว้นภาคเหนือและภาคใต้ที่เป็นเพศชาย ผู้บริหารสถานศึกษาทุกภูมิภาคมีอายุมากกว่า 50 ปี ยกเว้นภาคใต้ที่มีอายุ 41 – 50 ปี ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นภาคกลางเป็นหัวหน้าแผนก/หัวหน้าสาขา และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 ปี และมากกว่า 15 ปี เท่ากัน

ตารางที่ 4.54 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	1	20.00	2	16.67	6	24.00	2	25.00	3	30.00	14	23.33	114	48.72
2) หญิง	4	80.00	10	83.33	19	76.00	6	75.00	7	70.00	46	76.67	120	51.28
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	0	0.00	1	4.00	1	12.50	3	30.00	5	8.20	8	3.40
2) 31 – 40 ปี	1	16.67	0	0.00	5	20.00	0	0.00	2	20.00	8	13.11	31	13.19
3) 41 – 50 ปี	0	0.00	2	16.67	9	36.00	3	37.50	1	10.00	15	24.59	71	30.21
4) มากกว่า 50 ปี	5	83.33	10	83.33	10	40.00	4	50.00	4	40.00	33	54.10	125	53.19
ตำแหน่ง														
1) ผู้อำนวยการ	3	50.00	5	41.67	7	29.17	0	0.00	3	30.00	18	30.00	71	30.34
2) รองผู้อำนวยการ	2	33.33	4	33.33	5	20.83	3	37.50	7	70.00	21	35.00	90	38.46
3) หัวหน้ากลุ่มสาระ	1	16.67	3	25.00	7	29.17	3	37.50	0	0.00	14	23.33	45	19.23
4) หัวหน้าแผนก/หัวหน้าสาขา	0	0.00	0	0.00	5	20.83	2	25.00	0	0.00	7	11.67	23	9.83
ประสบการณ์														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	2	16.67	4	16.67	1	12.50	5	55.56	12	20.34	27	11.74
2) 6 – 10 ปี	2	33.33	2	16.67	3	12.50	0	0.00	1	11.11	8	13.56	19	8.26
3) 11 – 15 ปี	0	0.00	0	0.00	2	8.33	1	12.50	0	0.00	3	5.08	22	9.57
4) มากกว่า 15 ปี	4	66.67	8	66.67	15	62.50	6	75.00	3	33.33	36	61.02	162	70.43

จากตารางที่ 4.54 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสช. ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.67 มีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.10 ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.02

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิงและมีอายุมากกว่า 50 ปี ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ยกเว้นภาคเหนือที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและหัวหน้ากลุ่มสาระเท่ากัน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการและหัวหน้ากลุ่มสาระเท่ากัน และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ทุกภูมิภาค ยกเว้นภาคใต้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 ปี

ผลการประเมินแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ของผู้บริหารสถานศึกษา นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัดและภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.55 – 4.57

ตารางที่ 4.55 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

แนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (F = 4.283*)	4.92	0.29	4.80	0.41	4.89	0.32	4.71	0.46	4.35	0.61	4.72	0.47	4.79	0.42
2. การให้ครูเข้ารับการอบรมในโครงการ Boot Camp เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง (F=2.308)	4.42	0.51	4.33	0.62	4.11	0.83	4.64	0.49	4.24	0.66	4.38	0.65	4.37	0.61
3. ถึงแม้ครูจะขาดการสอนเป็นระยะเวลานาน แต่การอบรมก็ส่งผลที่คุ้มค่า (F = 2.550*)	4.17	0.72	3.87	0.64	3.83	1.04	4.07	0.94	3.29	0.85	3.86	0.91	3.87	0.79
4. สถานศึกษาควรให้ครูได้รับการพัฒนาทุกคน หากมีครูต้องการเข้ารับการอบรมหลายคน (F=4.597*)	4.50	0.52	4.13	0.64	4.28	0.83	3.96	0.96	3.29	0.99	4.00	0.91	4.2	0.85
5. การพัฒนาครูในโครงการ Boot Camp ทำให้ครูสามารถพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F=2.152)	4.50	0.67	4.33	0.49	4.06	0.87	4.14	0.71	3.76	0.83	4.13	0.75	4.24	0.69
6. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านมีคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการBoot Camp (F = 3.931*)	3.00	0.74	3.33	0.98	3.56	0.92	3.89	0.74	4.00	0.71	3.63	0.87	3.68	0.81

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

แนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
7. สถานศึกษาของท่านมีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 2.422)	2.92	0.67	3.40	0.99	3.44	1.03	3.75	0.75	3.82	1.01	3.53	0.92	3.55	0.82
8. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 1.549)	3.17	0.58	3.80	0.78	3.78	0.94	3.71	0.66	3.56	0.88	3.65	0.78	3.70	0.69
9. ครูในสถานศึกษาสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลัง จากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 2.102)	3.25	1.22	4.00	0.85	3.94	0.87	3.96	0.58	3.67	0.71	3.83	0.84	3.83	0.72
10. สถานศึกษาของท่านมีการกำกับติดตามครูหลังจากอบรมโครงการ Boot Camp (F = 2.313)	3.92	0.52	4.13	0.52	3.89	0.76	4.11	0.69	3.33	1.12	3.95	0.74	3.84	0.70

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.55 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp สังกัดสพฐ. ในภาพรวมมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.53 - 4.72 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.72)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มาก และมากที่สุดพอๆกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.92 - 4.92 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.92)

2) ภาคกลาง พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 - 4.80 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.80)

3) ภาคเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.44 - 4.89 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.89)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 - 4.71 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.71)

และ 5*) ภาคใต้* พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.29 - 4.35 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.35)

ตารางที่ 4.56 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

แนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (F = 3.099*)	4.63	0.50	4.95	0.21	4.89	0.32	5.00	0.00	4.90	0.30	4.87	0.34	4.79	0.42
2. การให้ครูเข้ารับการอบรมในโครงการ Boot Camp เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง (F = 4.319*)	3.88	0.62	4.18	0.59	4.33	0.49	4.75	0.46	4.43	0.51	4.27	0.59	4.37	0.61
3. ถึงแม้ครูจะขาดการสอนเป็นระยะเวลานาน แต่การอบรมก็ส่งผลที่คุ้มค่า (F = 2.748*)	3.50	0.89	3.95	0.58	3.56	0.51	4.25	0.89	3.62	0.59	3.73	0.70	3.87	0.79
4. สถานศึกษาควรให้ครูได้รับการพัฒนาทุกคน หากมีครูต้องการเข้ารับการอบรมหลายคน (F=10.721*)	3.75	1.24	4.82	0.39	3.89	0.58	5.00	0.00	4.67	0.48	4.40	0.82	4.2	0.85
5. การพัฒนาครูในโครงการ Boot Camp ทำให้ครูสามารถพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 1.423*)	4.25	0.86	4.59	0.50	4.22	0.43	4.50	0.53	4.33	0.48	4.38	0.58	4.24	0.69
6. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านมีคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 1.068)	3.38	0.72	3.86	0.71	3.67	0.69	3.50	0.53	3.67	0.91	3.65	0.75	3.68	0.81

ตารางที่ 4.56 (ต่อ)

แนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
7. สถานศึกษาของท่านมีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 2.258)	3.13	0.62	3.59	0.80	3.56	0.70	3.75	0.46	3.24	0.54	3.42	0.68	3.55	0.82
8. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 1.264)	4.00	0.52	3.86	0.64	3.67	0.49	3.75	0.46	3.62	0.67	3.78	0.59	3.70	0.69
9. ครูในสถานศึกษาสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลัง จากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 1.429)	3.75	0.68	3.91	0.53	3.67	0.49	4.00	0.00	4.00	0.45	3.86	0.52	3.83	0.72
10. สถานศึกษาของท่านมีการกำกับติดตามครูหลังจากอบรมโครงการ Boot Camp (F = 1.301)	3.38	0.72	3.64	0.66	3.67	0.69	4.00	0.00	3.71	0.72	3.65	0.67	3.84	0.70

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.56 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp สังกัดสอศ. ในภาพรวมมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.42 - 4.87 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.87)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.13 - 4.63 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.63)

2) ภาคกลาง พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.59 - 4.95 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.95)

3) ภาคเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.56 - 4.89 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.89)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 - 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 5.00)

และ 5*) ภาคใต้* พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.24 - 4.90 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.90)

ตารางที่ 4.57 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

แนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. การพัฒนาครูผู้สอนภาษา อังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (F = 1.747)	5.00	0.00	4.85	0.38	4.84	0.37	4.50	0.53	4.70	0.48	4.79	0.41	4.79	0.42
2. การให้ครูเข้ารับการอบรมในโครงการ Boot Camp เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง (F = 1.801)	4.00	0.63	4.62	0.51	4.50	0.59	4.38	0.52	4.70	0.48	4.49	0.57	4.37	0.61
3. ถึงแม้ครูจะขาดการสอนเป็นระยะเวลานาน แต่การอบรมก็ส่งผลที่คุ้มค่า (F = 2.198)	4.00	0.00	4.25	0.75	4.28	0.46	4.00	0.93	3.60	0.84	4.10	0.68	3.87	0.79
4. สถานศึกษาควรให้ครูได้รับการพัฒนาทุกคน หากมีครูต้องการเข้ารับการอบรมหลายคน (F=3.377*)	4.50	0.55	4.46	0.66	4.36	0.57	3.75	0.89	3.70	0.82	4.21	0.73	4.2	0.85
5. การพัฒนาครูในโครงการ Boot Camp ทำให้ครูสามารถพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 2.873*)	4.33	0.52	4.46	0.78	4.40	0.50	3.75	0.89	3.80	0.79	4.23	0.71	4.24	0.69

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

แนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
6. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านมีคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 3.624*)	2.83	0.75	3.54	0.78	4.00	0.76	4.00	0.76	3.90	0.57	3.77	0.80	3.68	0.81
7. สถานศึกษาของท่านมีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 2.942*)	2.83	0.75	3.75	0.45	3.96	0.93	4.00	0.93	3.50	0.53	3.74	0.83	3.55	0.82
8. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 2.567)	3.00	1.10	3.80	0.42	3.94	0.57	3.71	0.76	3.43	0.54	3.67	0.70	3.70	0.69
9. ครูในสถานศึกษาสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลัง จากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp (F = 6.775*)	2.50	0.84	3.80	0.42	4.00	0.73	4.00	0.82	4.14	0.38	3.78	0.81	3.83	0.72
10. สถานศึกษาของท่านมีการกำกับติดตามครูหลังจากอบรมโครงการBoot Camp (F = .270)	3.83	0.41	4.00	0.67	4.13	0.62	4.00	0.82	4.00	0.00	4.02	0.58	3.84	0.70

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.57 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแนวคิดการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp สังกัดสช. ในภาพรวมมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 - 4.79 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.79)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและมากพอๆกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 5.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 5.00)

2) ภาคกลาง พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.54 - 4.85 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.85)

3) ภาคเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94 - 4.84 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.84)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น (M = 4.50)

และ *5) ภาคใต้* พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 - 4.70 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น และการให้ครูเข้ารับการอบรมในโครงการ Boot Camp เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง เท่ากัน (M = 4.70)

ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.58 – 4.60

ตารางที่ 4.58 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	4	20.00	2	10.00	3	9.68	7	21.88	5	25.00	21	17.07	49	14.67
2) หญิง	16	80.00	18	90.00	28	90.32	25	78.13	15	75.00	102	82.93	285	85.33
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	2	9.52	7	35.00	5	15.63	2	6.25	8	40.00	24	19.20	71	20.52
2) 31 – 40 ปี	5	23.81	5	25.00	13	40.63	12	37.50	5	25.00	40	32.00	112	32.37
3) 41 – 50 ปี	10	47.62	0	0.00	9	28.13	13	40.63	6	30.00	38	30.40	89	25.72
4) มากกว่า 50 ปี	4	19.05	8	40.00	5	15.63	5	15.63	1	5.00	23	18.40	74	21.39
ประสบการณ์ทำงาน														
1) น้อยกว่า 6 ปี	3	14.29	7	35.00	5	15.63	3	10.00	6	31.58	24	19.67	72	21.36
2) 6 – 10 ปี	2	9.52	4	20.00	10	31.25	7	23.33	7	36.84	30	24.59	82	24.33
3) 11 – 15 ปี	6	28.57	2	10.00	3	9.38	6	20.00	3	15.79	20	16.39	56	16.62
4) 16 - 20 ปี	5	23.81	0	0.00	6	18.75	3	10.00	0	0.00	14	11.48	44	13.06
4) มากกว่า 20 ปี	5	23.81	7	35.00	8	25.00	11	36.67	3	15.79	34	27.87	83	24.63

จากตารางที่ 4.58 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสพฐ. ในภาพรวมพบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 82.93 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.87

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าครูส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง มีอายุ 41 – 50 ปี ยกเว้นภาคกลางที่อายุมากกว่า 50 ปี ภาคเหนือมีอายุ 31 – 40 ปี และภาคใต้มีอายุน้อยกว่า 31 ปี และมีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 15 ปี ภาคกลางมีประสบการณ์น้อยกว่า 6 ปี และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี

ตารางที่ 4.59 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	4	12.50	5	16.13	2	8.33	2	9.09	6	18.18	19	13.38	49	14.67
2) หญิง	28	87.50	26	83.87	22	91.67	20	90.91	27	81.82	123	86.62	285	85.33
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	0	0.00	3	9.68	6	25.00	4	18.18	11	29.73	24	16.22	71	20.52
2) 31 – 40 ปี	12	35.29	10	32.26	12	50.00	6	27.27	8	21.62	48	32.43	112	32.37
3) 41 – 50 ปี	8	23.53	5	16.13	0	0.00	10	45.45	10	27.03	33	22.30	89	25.72
4) มากกว่า 50 ปี	14	41.18	13	41.94	6	25.00	2	9.09	8	21.62	43	29.05	74	21.39
ประสบการณ์ทำงาน														
1) น้อยกว่า 6 ปี	0	0.00	6	20.69	8	33.33	4	18.18	12	34.29	30	20.83	72	21.36
2) 6 – 10 ปี	10	29.41	5	17.24	4	16.67	2	9.09	7	20.00	28	19.44	82	24.33
3) 11 – 15 ปี	8	23.53	5	17.24	6	25.00	6	27.27	2	5.71	27	18.75	56	16.62
4) 16 - 20 ปี	8	23.53	2	6.90	0	0.00	4	18.18	6	17.14	20	13.89	44	13.06
5) มากกว่า 20 ปี	8	23.53	11	37.93	6	25.00	6	27.27	8	22.86	39	27.08	83	24.63

จากตารางที่ 4.59 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสอศ. ในภาพรวมพบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.62 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.43 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.08

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าครูส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่า 50 ปี ยกเว้นภาคเหนือที่อายุ 31 – 40 ปี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี และภาคใต้มีอายุน้อยกว่า 31 ปี และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี ยกเว้นภาคเหนือและภาคใต้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 ปี และกรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ 6 – 10 ปี

ตารางที่ 4.60 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	F	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	2	25.00	1	10.00	5	25.00	0	0.00	1	4.76	9	13.04	49	14.67
2) หญิง	6	75.00	9	90.00	15	75.00	10	100.00	20	95.24	60	86.96	285	85.33
อายุ														
1) น้อยกว่า 31 ปี	1	11.11	1	7.69	8	40.00	3	30.00	10	47.62	23	31.51	71	20.52
2) 31 – 40 ปี	4	44.44	5	38.46	4	20.00	4	40.00	7	33.33	24	32.88	112	32.37
3) 41 – 50 ปี	2	22.22	6	46.15	7	35.00	2	20.00	1	4.76	18	24.66	89	25.72
4) มากกว่า 50 ปี	2	22.22	1	7.69	1	5.00	1	10.00	3	14.29	8	10.96	74	21.39
ประสบการณ์ทำงาน														
1) น้อยกว่า 6 ปี	1	11.11	1	8.33	5	25.00	5	50.00	6	30.00	18	25.35	72	21.36
2) 6 – 10 ปี	3	33.33	2	16.67	7	35.00	2	20.00	10	50.00	24	33.80	82	24.33
3) 11 – 15 ปี	2	22.22	6	50.00	0	0.00	1	10.00	0	0.00	9	12.68	56	16.62
4) 16 - 20 ปี	2	22.22	2	16.67	3	15.00	1	10.00	2	10.00	10	14.08	44	13.06
5) มากกว่า 20 ปี	1	11.11	1	8.33	5	25.00	1	10.00	2	10.00	10	14.08	83	24.63

จากตารางที่ 4.60 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างครูที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสช. ในภาพรวมพบว่าครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.96 มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.88 และมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.80

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าครูส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี ยกเว้นครูภาคกลางและภาคเหนือมีอายุ 41 – 50 ปี และภาคใต้มีอายุน้อยกว่า 31 ปี และมีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี ยกเว้นภาคกลางที่มีประสบการณ์ 11 – 15 ปี และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประสบการณ์น้อยกว่า 6 ปี

ผลการประเมินความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.61 – 4.63

ตารางที่ 4.61 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ														
1. มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ (F = 2.113*)	4.81	0.40	4.35	0.59	4.44	0.98	4.63	0.61	4.80	0.41	4.59	0.69	4.66	0.55
2. มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (F = .837)	4.81	0.40	4.60	0.50	4.59	0.56	4.59	0.67	4.75	0.44	4.66	0.54	4.66	0.52
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (F = .493)	4.76	0.44	4.90	0.31	4.75	0.44	4.82	0.39	4.80	0.41	4.80	0.40	4.80	0.42
4. เป้าหมายที่แท้จริงของการสอนภาษาอังกฤษคือผู้เรียนต้องสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (F = .681)	4.81	0.40	4.65	0.75	4.75	0.44	4.73	0.57	4.90	0.31	4.76	0.51	4.73	0.53
2. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม														
1. เนื้อหาตรงกับความต้องการในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ (F=3.430*)	4.71	0.46	4.40	0.60	4.44	0.67	4.52	0.67	4.95	0.22	4.58	0.60	4.41	0.63
2. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน (F = 1.566)	4.71	0.46	4.65	0.59	4.44	0.62	4.48	0.62	4.75	0.44	4.58	0.57	4.48	0.60
3. เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ (F =1.030)	4.71	0.46	4.70	0.47	4.59	0.61	4.58	0.56	4.85	0.49	4.67	0.54	4.53	0.61
4. ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม (F = 1.288)	4.76	0.44	4.65	0.59	4.63	0.49	4.52	0.57	4.80	0.41	4.65	0.51	4.47	0.60
5. สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง (F = .814)	4.71	0.46	4.65	0.59	4.53	0.57	4.48	0.71	4.70	0.47	4.60	0.58	4.48	0.61
3. ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ														
1. มีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี (F = 1.676)	4.90	0.30	4.50	0.69	4.72	0.46	4.70	0.53	4.70	0.47	4.71	0.51	4.57	0.58

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2. มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ (F = 2.222)	4.90	0.30	4.50	0.69	4.78	0.42	4.58	0.61	4.70	0.47	4.69	0.53	4.53	0.61
3. มีการสอนโดยการสาธิตที่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้ (F = 1.749)	4.95	0.22	4.70	0.57	4.78	0.42	4.64	0.55	4.65	0.49	4.74	0.48	4.55	0.61
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดีเข้าใจง่าย (F = 3.228*)	4.90	0.30	4.75	0.44	4.69	0.47	4.45	0.56	4.53	0.61	4.65	0.51	4.47	0.61
5. มีความเข้าใจในวัฒนธรรมการเรียนของครูไทยและนักเรียนไทย (F = 2.513*)	4.71	0.46	4.20	0.89	4.56	0.56	4.27	0.63	4.32	0.75	4.42	0.67	4.26	0.72
6. มีความยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับสภาพการอบรมได้ (F = 2.115)	4.71	0.46	4.30	0.80	4.63	0.55	4.36	0.55	4.58	0.61	4.51	0.60	4.32	0.66
4. ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย (TMT) (เฉพาะสังกัด สพฐ.)														
1. มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี (F = 3.203*)	4.76	0.44	4.25	0.55	4.58	0.50	4.38	0.55	4.53	0.51	4.50	0.53	4.33	0.65
2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดีเข้าใจง่าย (F = 1.423)	4.67	0.48	4.30	0.66	4.55	0.62	4.32	0.70	4.47	0.61	4.46	0.63	4.36	0.64
3. มีความสามารถในการสนับสนุนการสอนของวิทยากรชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม (F = 2.004)	4.67	0.48	4.30	0.57	4.65	0.55	4.39	0.62	4.55	0.51	4.51	0.56	4.39	0.63
4. ช่วยให้การจัดอบรมเป็นไปด้วยความราบรื่น (F =1.498)	4.67	0.48	4.40	0.60	4.58	0.50	4.32	0.65	4.40	0.68	4.47	0.59	4.37	0.63
5. มีความสามารถในการประสานงานต่าง ๆ (F = 2.964*)	4.62	0.50	4.25	0.72	4.55	0.51	4.17	0.70	4.00	1.17	4.33	0.75	4.21	0.75
5. ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม														
1. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางเพียงพอต่อการเข้าร่วมโครงการ (F= 3.104*)	3.57	1.03	4.10	0.72	4.31	0.64	4.17	0.79	3.85	0.93	4.04	0.84	3.96	0.85

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่ายในการเข้าร่วมโครงการ (F = 2.669*)	3.33	1.02	4.00	1.03	4.09	0.82	4.00	0.83	4.00	0.86	3.91	0.92	3.91	0.88
6. การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม														
1. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากส่วนกลาง (สพฐ./ สช./ สอศ.) (F = 14.078*)	2.38	0.97	3.80	1.01	4.00	0.97	4.17	0.76	3.95	0.89	3.72	1.10	3.48	1.10
2. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ระดับเขตพื้นที่ (F = 16.529*)	2.33	1.06	4.05	0.94	4.26	0.82	3.97	0.85	4.10	0.97	3.80	1.13	3.41	1.19
3. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (F=3.854*)	3.76	0.62	4.05	0.83	4.35	0.75	4.32	0.75	4.55	0.60	4.23	0.76	3.87	0.99
4. ได้นำข้อมูลจากการนิเทศจากส่วนกลาง/เขตพื้นที่/สถานศึกษาไปปรับปรุงการเรียนการสอน (F = 8.634*)	3.38	0.97	4.10	0.72	4.23	0.80	4.39	0.67	4.65	0.49	4.17	0.84	3.82	1.02
5. ได้รับประโยชน์จากการนิเทศ กำกับ ติดตามโดยวิทยากรชาวต่างประเทศ/วิทยากรชาวไทย (TMT) (F = 9.534*)	2.95	1.07	4.10	0.64	3.87	1.02	4.23	0.88	4.50	0.61	3.94	1.00	3.62	1.20
7. ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp														
1. ระยะเวลาในการอบรม (3 สัปดาห์) มีความเหมาะสม (F = 1.290)	4.05	0.59	3.85	0.93	3.97	1.12	4.13	0.99	4.45	0.60	4.08	0.92	4.01	0.87
2. เนื้อหาการอบรมเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน (F = 2.546*)	4.81	0.40	4.40	0.68	4.44	0.72	4.39	0.67	4.75	0.44	4.53	0.63	4.40	0.70
3. กิจกรรมการอบรมมีความน่าสนใจ (F = 4.795*)	4.86	0.36	4.70	0.47	4.38	0.79	4.29	0.59	4.80	0.52	4.56	0.63	4.47	0.67

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4. วิทยากรสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ (F = 3.517*)	4.90	0.30	4.55	0.76	4.50	0.62	4.23	0.67	4.50	0.76	4.51	0.67	4.41	0.68
5. วิทยากรมีเทคนิคการจัดกิจกรรมการอบรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา (F = 3.334*)	4.95	0.22	4.60	0.60	4.50	0.67	4.35	0.55	4.55	0.76	4.56	0.61	4.42	0.66
6. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในห้องที่ท่านรับผิดชอบได้ (F = .844)	4.57	0.60	4.40	0.60	4.31	0.82	4.20	0.81	4.40	0.75	4.36	0.74	4.28	0.69
8. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม														
1. มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = .956)	4.33	0.48	4.20	0.62	4.34	0.60	4.16	0.78	4.50	0.76	4.30	0.66	4.24	0.65
2. มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 3.153*)	4.33	0.48	4.05	0.69	4.38	0.66	4.07	0.83	4.65	0.49	4.28	0.68	4.25	0.66
3. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 2.736*)	4.43	0.51	4.15	0.67	4.44	0.62	4.03	0.81	4.55	0.60	4.31	0.68	4.24	0.65
4. มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.056)	4.62	0.50	4.35	0.75	4.50	0.62	4.33	0.71	4.60	0.50	4.47	0.63	4.30	0.65
5. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้น คว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.005)	4.33	0.58	4.20	0.70	4.28	0.63	4.13	0.73	4.50	0.69	4.28	0.67	4.21	0.67

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
9. ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านหลังอบรม														
1. สอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.979)	4.57	0.51	4.10	0.55	4.41	0.61	4.27	0.69	4.45	0.51	4.36	0.60	4.26	0.62
2. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.678)	4.43	0.60	4.05	0.51	4.38	0.61	4.30	0.65	4.50	0.61	4.33	0.61	4.25	0.63
3. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ครูในโรงเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F=1.696)	3.86	0.85	4.00	0.56	4.25	0.72	4.23	0.73	4.30	0.47	4.15	0.70	4.12	0.69
4. สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = .348)	4.29	0.46	4.35	0.49	4.38	0.66	4.20	0.76	4.30	0.57	4.30	0.61	4.20	0.64
10. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม														
1. ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรมมา (F = 1.410)	4.38	0.59	4.45	0.60	4.31	0.64	4.03	0.72	4.25	0.85	4.27	0.69	4.21	0.65
2. ได้จัดกิจกรรมการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 2.634*)	4.24	0.44	4.35	0.59	4.47	0.51	3.93	0.83	4.20	0.89	4.24	0.69	4.20	0.67
3. ได้จัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น (F = .528)	4.24	0.54	4.10	0.64	4.34	0.60	4.19	0.79	4.35	0.88	4.25	0.69	4.21	0.66
4. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 7.137*)	2.95	1.02	3.60	0.75	4.06	0.84	3.97	0.84	4.10	0.79	3.78	0.93	3.88	0.86
5. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนได้ดีขึ้น (F = 8.982*)	2.90	1.04	3.70	0.73	4.09	0.86	4.13	0.76	4.10	0.72	3.84	0.93	3.88	0.88

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.61 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp สังกัดสพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมครูมีความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.59 – 4.80 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (M = 4.80) *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.58 – 4.67 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมเรียนรู้มีความน่าสนใจ (M = 4.67) *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.42 – 4.74 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการสอนโดยการสาธิตที่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้ (M = 4.74) *4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 – 4.51 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความสามารถในการสนับสนุนการสอนของวิทยากรชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม (M = 4.51) *5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.91 – 4.04 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คืองบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลางเพียงพอต่อการเข้าร่วมโครงการ (M = 4.04) *6) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.72 – 4.23 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้รับการนิเทศกำกับ ติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (M = 4.23) *7) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.56 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือกิจกรรมการอบรมมีความน่าสนใจ และวิทยากรมีเทคนิคการจัดกิจกรรมการอบรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา เท่ากัน (M = 4.56) *8) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.28 – 4.47 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (M = 4.47) *9) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.15 – 4.36 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (M = 4.36) และ *10) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78 – 4.27 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรมมา (M = 4.27)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.76 – 4.81 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.71 – 4.76 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

4.71 – 4.95 *4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.62 – 4.76 *5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง *3.33 - 3.57 6) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.33 – 3.76 *7) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.05 – 4.95 *8) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 – 4.62 *9) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.86 – 4.57 และ *10) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.90 – 4.38

2) ภาคกลาง พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.90 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 4.70 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.75 *4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.40 *5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.10 *6) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 – 4.10 *7) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.70 *8) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.05 – 4.35 *9) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.35 และ *10) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.45

3) ภาคเหนือ พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 – 4.75 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 – 4.63 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.56 – 4.78 *4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 – 4.65 *5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09 – 4.31 *6) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 4.35 *7) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 – 4.50 *8) ความสามารถ*

ทางภาษาอังกฤษหลังอบรม มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.28 – 4.50 *9) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.41 และ *10) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.47

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.59 – 4.82 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48 – 4.58 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.70 *4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.17 – 4.39 *5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.17 *6) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 – 4.39 *7) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.39 *8) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 – 4.33 *9) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.30 และ *10) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 – 4.19

และ *5) ภาคใต้* พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.75 – 4.90 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70 – 4.95 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.70 *4) ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.55 *5) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยและมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.00 *6) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 4.67 *7) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.95 – 4.65 *8) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.65 *9) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.30 – 4.50 และ *10) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.35

ตารางที่ 4.62 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ														
1. มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ (F = 2.270)	4.53	0.51	4.81	0.40	4.67	0.48	4.73	0.46	4.51	0.51	4.64	0.48	4.66	0.55
2. มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (F = 3.114*)	4.65	0.49	4.87	0.34	4.67	0.48	4.73	0.63	4.46	0.51	4.66	0.50	4.66	0.52
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (F = 2.429*)	4.65	0.60	4.94	0.25	4.83	0.38	4.91	0.29	4.84	0.37	4.82	0.42	4.80	0.42
4. เป้าหมายที่แท้จริงของการสอนภาษาอังกฤษคือผู้เรียนต้องสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (F = 4.071*)	4.41	0.78	4.94	0.25	4.75	0.44	4.55	0.51	4.70	0.57	4.67	0.58	4.73	0.53
2. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม														
1. เนื้อหาตรงกับความต้องการในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ (F = 1.616)	4.06	0.74	4.35	0.61	4.25	0.61	4.36	0.66	4.08	0.55	4.20	0.64	4.41	0.63
2. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน (F = 2.412)	4.35	0.60	4.48	0.63	4.08	0.78	4.45	0.51	4.16	0.50	4.30	0.61	4.48	0.60
3. เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ (F =3.729*)	4.24	0.65	4.58	0.50	4.33	0.76	4.55	0.51	4.05	0.70	4.32	0.66	4.53	0.61
4. ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม (F = 2.158)	4.35	0.69	4.29	0.46	4.33	0.48	4.36	0.66	4.00	0.67	4.25	0.62	4.47	0.60

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5. สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง (F = 5.051*)	4.24	0.65	4.45	0.51	4.25	0.61	4.64	0.49	4.00	0.58	4.28	0.61	4.48	0.61
3. ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ														
1. มีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี (F = .991)	4.24	0.82	4.48	0.51	4.42	0.50	4.55	0.51	4.41	0.69	4.41	0.64	4.57	0.58
2. มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ (F = 2.476*)	4.12	0.77	4.42	0.50	4.42	0.65	4.64	0.49	4.30	0.66	4.35	0.65	4.53	0.61
3. มีการสอนโดยการสาธิตที่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้ (F = 2.747*)	4.18	0.72	4.48	0.63	4.50	0.51	4.55	0.51	4.14	0.75	4.34	0.67	4.55	0.61
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี เข้าใจง่าย (F = .739)	4.24	0.65	4.35	0.61	4.17	0.38	4.36	0.66	4.14	0.82	4.24	0.66	4.47	0.61
5. มีความเข้าใจในวัฒนธรรมการเรียนของครูไทยและนักเรียนไทย (F = 1.978)	4.06	0.81	4.19	0.65	3.92	0.50	4.27	0.77	3.81	0.81	4.03	0.74	4.26	0.72
6. มีความยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับสภาพการอบรมได้ (F = .771)	4.00	0.78	4.13	0.50	4.08	0.28	4.18	0.73	3.92	0.76	4.05	0.65	4.32	0.66
4. ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม														
1. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางเพียงพอต่อการเข้าร่วมโครงการ (F =5.988*)	3.58	0.65	3.97	0.63	4.33	0.69	4.33	0.69	3.63	0.81	3.90	0.76	3.96	0.85
2. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่ายในการเข้าร่วมโครงการ (F = 6.005*)	3.58	0.65	3.87	0.72	4.33	0.69	4.33	0.69	3.60	0.77	3.87	0.77	3.91	0.88
5. การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม														
1. ได้รับการนิเทศกำกับติดตามจากส่วนกลาง(สพฐ./สช./สอศ.) (F = 2.669*)	3.50	0.84	3.00	1.41	2.92	0.88	3.60	0.68	3.43	0.70	3.29	0.96	3.48	1.10
2. ได้รับการนิเทศกำกับติดตามจากศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ระดับเขตพื้นที่ (F = 5.583*)	3.29	0.90	2.31	1.49	2.73	0.77	3.40	0.82	3.30	0.85	3.02	1.08	3.41	1.19

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษา หรือหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (F = 1.753)	3.50	0.92	3.15	1.41	3.27	0.98	3.90	0.85	3.33	0.85	3.41	1.04	3.87	0.99
4. ได้นำข้อมูลจากการนิเทศจากส่วนกลาง/ เขตพื้นที่/ สถานศึกษาไปปรับปรุงการเรียนการสอน (F = .441)	3.43	1.00	3.31	1.44	3.36	1.09	3.70	0.80	3.39	0.86	3.43	1.05	3.82	1.02
5. ได้รับประโยชน์จากการนิเทศ กำกับ ติดตามโดยวิทยากรชาวต่างประเทศ/ วิทยากรชาวไทย (TMT) (F = 3.466*)	3.20	1.13	2.69	1.46	3.36	1.18	3.90	0.85	3.45	0.97	3.30	1.18	3.62	1.20
6. ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp														
1. ระยะเวลาในการอบรม (3 สัปดาห์) มีความเหมาะสม (F = 2.494*)	3.56	0.80	4.14	0.74	3.73	0.63	3.70	0.66	3.59	0.98	3.74	0.82	4.01	0.87
2. เนื้อหาการอบรมเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน (F = 3.975*)	3.88	0.79	4.45	0.63	4.27	0.63	4.40	0.68	3.92	0.83	4.14	0.76	4.40	0.70
3. กิจกรรมการอบรมมีความน่าสนใจ (F = 5.157*)	4.13	0.79	4.69	0.47	4.18	0.59	4.60	0.50	4.05	0.85	4.30	0.73	4.47	0.67
4. วิทยากรสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ (F = 6.241*)	4.06	0.76	4.69	0.47	4.27	0.46	4.60	0.50	4.00	0.88	4.29	0.72	4.41	0.68
5. วิทยากรมีเทคนิคการจัดกิจกรรมการอบรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา (F = 6.681*)	4.19	0.64	4.55	0.51	4.18	0.59	4.60	0.50	3.86	0.79	4.24	0.68	4.42	0.66
6. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในห้องที่ท่านรับผิดชอบได้ (F = 8.018*)	4.00	0.62	4.38	0.62	4.00	0.44	4.70	0.47	3.84	0.76	4.14	0.68	4.28	0.69
7. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม														
1. มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 3.402*)	4.13	0.49	4.13	0.72	4.25	0.44	4.40	0.68	3.81	0.74	4.10	0.66	4.24	0.65

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2. มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 4.471*)	4.13	0.49	4.13	0.72	4.50	0.51	4.40	0.50	3.86	0.79	4.16	0.67	4.25	0.66
3. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 3.239*)	4.06	0.44	4.13	0.72	4.50	0.51	4.30	0.66	3.92	0.83	4.15	0.68	4.24	0.65
4. มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 4.493*)	4.00	0.51	4.13	0.50	4.42	0.65	4.30	0.66	3.78	0.79	4.08	0.66	4.30	0.65
5. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 3.485*)	4.00	0.62	4.00	0.68	4.42	0.65	4.40	0.50	3.89	0.81	4.10	0.70	4.21	0.67
8. ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม														
1. สอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 5.357*)	4.19	0.54	4.13	0.72	4.42	0.50	4.50	0.51	3.81	0.74	4.16	0.67	4.26	0.62
2. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F=4.944*)	4.00	0.72	4.19	0.54	4.42	0.50	4.40	0.50	3.81	0.74	4.12	0.66	4.25	0.63
3. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ครูในโรงเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.296)	3.88	0.61	4.06	0.57	4.08	0.50	4.20	0.62	3.86	0.86	3.99	0.66	4.12	0.69
4. สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.729)	3.94	0.56	4.03	0.66	4.17	0.56	4.30	0.47	3.89	0.81	4.03	0.65	4.20	0.64

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
9. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม														
1. ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรมมา (F = 3.745*)	4.19	0.40	4.19	0.40	4.17	0.38	4.30	0.66	3.78	0.85	4.10	0.61	4.21	0.65
2. ได้จัดกิจกรรมการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 3.509*)	4.31	0.47	4.10	0.70	4.25	0.44	4.30	0.66	3.84	0.69	4.13	0.63	4.20	0.67
3. ได้จัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น (F = 3.151*)	4.13	0.71	4.29	0.53	4.17	0.38	4.20	0.77	3.81	0.57	4.10	0.62	4.21	0.66
4. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = .495)	3.94	0.56	3.94	0.73	4.08	0.65	4.00	0.79	3.84	0.73	3.94	0.69	3.88	0.86
5. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนได้ดีขึ้น (F = 1.541)	3.88	0.71	3.68	0.70	3.92	0.65	4.20	0.62	3.92	0.89	3.90	0.75	3.88	0.88

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.62 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมครูมีความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.64 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (M = 4.82) *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.32 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมเรียนรู้มีความน่าสนใจ (M = 4.32) *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 – 4.41 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี (M = 4.41) *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 3.90 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คืองบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลางเพียงพอต่อการเข้าร่วมโครงการ (M = 3.90) *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.02 – 3.43 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้นำข้อมูลจากการนิเทศจากส่วนกลาง/

เขตพื้นที่/ สถานศึกษาไปปรับปรุงการเรียนการสอน (M = 3.43) *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.74 – 4.30 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการอบรมมีความน่าสนใจ (M = 4.30) *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.16 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (M = 4.16) *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99 – 4.16 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (M = 4.34) และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.13 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น (M = 4.13)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.41 – 4.53 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.35 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.24 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.20 – 3.50 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.56 – 4.19 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.13 8*) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.19 และ 9*) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.31

2) ภาคกลาง พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.81 – 4.94 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.58 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.48 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 3.97 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.31 – 3.31 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.14 – 4.69 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.13 *8) ความสามารถ*

ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 – 4.19 และ 9*) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 4.29

3) ภาคเหนือ พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.67 – 4.83 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.33 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.92 – 4.50 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.73 – 3.36 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.27 7*) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.50 8*) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.42 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.92 – 4.25

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 – 4.91 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 – 4.64 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.18 – 4.64 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.40 – 3.90 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.70 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.30 – 4.40 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.50 และ 9*) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.30

และ *5) ภาคใต้* พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.46 – 4.84 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.16 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 – 4.41 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 3.63 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.30 – 3.45 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.59 – 4.05 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78 – 3.92 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 – 3.89 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78 – 3.92

ตารางที่ 4.63 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ														
1. มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ (F=.988)	5.00	0.00	4.86	0.36	4.75	0.44	4.70	0.48	4.86	0.36	4.82	0.38	4.66	0.55
2. มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (F = 3.544*)	5.00	0.00	4.64	0.50	4.65	0.49	4.20	0.63	4.71	0.46	4.65	0.51	4.66	0.52
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (F = 3.943*)	5.00	0.00	4.71	0.47	4.89	0.32	4.30	0.67	4.71	0.46	4.74	0.47	4.80	0.42
4. เป้าหมายที่แท้จริงของการสอนภาษาอังกฤษคือผู้เรียนต้องสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (F = 4.005*)	5.00	0.00	4.86	0.36	4.90	0.31	4.30	0.67	4.76	0.54	4.78	0.48	4.73	0.53
2. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม														
1. เนื้อหาตรงกับความต้องการในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ (F=1.419)	4.89	0.33	4.50	0.52	4.55	0.51	4.30	0.67	4.52	0.60	4.54	0.55	4.41	0.63
2. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน (F = 2.959)	5.00	0.00	4.64	0.50	4.75	0.44	4.20	0.92	4.62	0.50	4.65	0.56	4.48	0.60

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3. เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ (F = 1.469)	4.89	0.33	4.79	0.43	4.80	0.41	4.50	0.71	4.57	0.51	4.70	0.49	4.53	0.61
4. ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม (F = 1.928)	5.00	0.00	4.64	0.50	4.70	0.47	4.40	0.70	4.48	0.68	4.62	0.57	4.47	0.60
5. สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง (F = 2.387)	5.00	0.00	4.79	0.43	4.80	0.41	4.40	0.70	4.52	0.68	4.69	0.55	4.48	0.61
3. ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ														
1. มีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี (F = 1.989)	4.89	0.33	4.64	0.50	4.85	0.37	4.40	0.70	4.62	0.50	4.69	0.49	4.57	0.58
2. มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ (F = 2.454)	4.89	0.33	4.64	0.50	4.75	0.55	4.20	0.63	4.52	0.60	4.61	0.57	4.53	0.61
3. มีการสอนโดยการสาธิตที่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้ (F = 1.242)	4.89	0.33	4.71	0.47	4.75	0.55	4.40	0.70	4.57	0.60	4.66	0.56	4.55	0.61
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี เข้าใจง่าย (F=2.725*)	5.00	0.00	4.73	0.47	4.69	0.48	4.25	0.46	4.57	0.60	4.65	0.52	4.47	0.61
5. มีความเข้าใจในวัฒนธรรมการเรียนของครูไทยและนักเรียนไทย (F = 2.592*)	4.78	0.44	4.73	0.47	4.62	0.65	4.13	0.35	4.35	0.59	4.51	0.57	4.26	0.72
6. มีความยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับสภาพการอบรมได้ (F = 3.567*)	5.00	0.00	4.73	0.47	4.77	0.60	4.25	0.46	4.40	0.60	4.61	0.56	4.32	0.66
4. ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม														
1. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางเพียงพอต่อการเข้าร่วมโครงการ (F =5.701*)	2.67	1.00	4.29	0.95	4.05	0.89	3.70	1.16	4.25	0.64	3.89	1.01	3.96	0.85
2. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่ายในการเข้าร่วมโครงการ (F = 9.694*)	2.44	0.88	4.29	0.95	4.11	0.99	4.30	0.67	4.35	0.59	4.00	1.02	3.91	0.88

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
5. การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม														
1. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากส่วนกลาง (สพฐ./ สช./ สอศ.) (F = 19.808*)	1.00	0.00	3.62	1.04	3.58	0.90	4.10	0.57	3.90	1.07	3.42	1.28	3.48	1.10
2. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากศึกษานิเทศก์ หรือเจ้าหน้าที่ระดับเขตพื้นที่ (F = 12.216*)	1.33	1.00	3.62	1.04	3.58	0.96	4.30	0.82	3.75	1.12	3.45	1.30	3.41	1.19
3. ได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (F=2.058)	3.33	0.71	4.31	0.95	4.10	1.12	4.00	0.82	4.30	0.73	4.08	0.93	3.87	0.99
4. ได้นำข้อมูลจากการนิเทศจากส่วนกลาง/ เขตพื้นที่/ สถานศึกษาไปปรับปรุงการเรียนการสอน (F = 1.903)	3.11	1.05	3.85	1.21	4.05	1.03	4.20	0.79	4.10	0.91	3.93	1.03	3.82	1.02
5. ได้รับประโยชน์จากการนิเทศ กำกับ ติดตามโดยวิทยากรชาวต่างประเทศ/ วิทยากรชาวไทย (TMT) (F = 8.627*)	1.56	1.33	3.85	1.21	3.78	1.35	4.20	0.63	4.05	1.05	3.64	1.39	3.62	1.20
6. ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp														
1. ระยะเวลาในการอบรม (3 สัปดาห์) มีความเหมาะสม (F = 1.825)	4.00	0.71	4.43	0.85	4.70	0.57	4.30	0.67	4.45	0.60	4.44	0.69	4.01	0.87
2. เนื้อหาการอบรมเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน (F =1.427)	4.78	0.44	4.50	0.52	4.80	0.41	4.40	0.70	4.70	0.57	4.66	0.53	4.40	0.70
3. กิจกรรมการอบรมมีความน่าสนใจ (F = .574)	4.78	0.44	4.71	0.47	4.70	0.47	4.50	0.71	4.55	0.60	4.64	0.54	4.47	0.67
4. วิทยากรสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ (F = 3.149*)	4.67	0.50	4.71	0.47	4.60	0.50	4.00	0.47	4.40	0.68	4.49	0.58	4.41	0.68
5. วิทยากรมีเทคนิคการจัดกิจกรรมการอบรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา (F = 1.571)	4.78	0.44	4.64	0.50	4.60	0.50	4.20	0.63	4.45	0.69	4.53	0.58	4.42	0.66

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
6. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในห้องที่ท่านรับผิดชอบได้ (F=3.241*)	4.78	0.44	4.50	0.52	4.55	0.51	4.00	0.47	4.26	0.65	4.42	0.58	4.28	0.69
7. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม														
1. มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.147)	4.22	0.44	4.50	0.52	4.60	0.50	4.40	0.52	4.30	0.66	4.42	0.55	4.24	0.65
2. มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 2.825*)	4.22	0.44	4.43	0.51	4.65	0.49	4.00	0.47	4.30	0.66	4.37	0.57	4.25	0.66
3. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.610)	4.22	0.44	4.36	0.50	4.55	0.51	4.10	0.32	4.25	0.64	4.33	0.53	4.24	0.65
4. มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.019)	4.44	0.53	4.43	0.51	4.60	0.50	4.20	0.42	4.35	0.67	4.42	0.55	4.30	0.65
5. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.438)	4.33	0.50	4.29	0.47	4.50	0.51	4.00	0.47	4.30	0.66	4.32	0.55	4.21	0.67
8. ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านหลังอบรม														
1. สอนทักษะการฟังการพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = .248)	4.22	0.44	4.36	0.50	4.35	0.49	4.20	0.42	4.35	0.67	4.32	0.52	4.26	0.62
2. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.192)	4.22	0.44	4.50	0.52	4.50	0.51	4.10	0.57	4.35	0.67	4.37	0.57	4.25	0.63
3. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ครูในโรงเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 3.021*)	3.67	1.00	4.36	0.50	4.50	0.51	4.30	0.67	4.45	0.60	4.33	0.67	4.12	0.69

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4. สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (F = 1.528)	4.00	0.71	4.50	0.52	4.53	0.51	4.40	0.52	4.25	0.72	4.36	0.61	4.20	0.64
9. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของท่านหลังอบรม														
1. ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรมมา (F = 1.085)	4.22	0.44	4.36	0.74	4.50	0.51	4.00	0.71	4.30	0.66	4.32	0.62	4.21	0.65
2. ได้จัดกิจกรรมการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 2.989*)	4.33	0.50	4.36	0.74	4.50	0.51	3.60	0.97	4.25	0.72	4.26	0.73	4.20	0.67
3. ได้จัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น (F=4.170*)	4.00	0.71	4.57	0.51	4.65	0.49	3.90	0.57	4.30	0.66	4.36	0.63	4.21	0.66
4. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 17.821*)	2.11	0.93	4.33	0.49	4.40	0.68	3.80	0.63	4.15	0.81	3.94	1.01	3.88	0.86
5. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนได้ดีขึ้น (F = 15.669*)	2.11	0.93	4.25	0.45	4.35	0.75	3.80	0.63	4.10	0.85	3.90	1.02	3.88	0.88

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.63 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของครูต่อโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมครูมีความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.65 – 4.82 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ (M = 4.82) *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.54 – 4.70 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมเรียนรู้มีความน่าสนใจ (M = 4.70) *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 – 4.69 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี (M = 4.69) *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.89 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่ายในการเข้าร่วมโครงการ (M = 4.00)

5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.42 – 4.08 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือได้รับการนิเทศกำกับ ติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (M = 4.08) *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.42 – 4.66 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาการอบรมเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน (M = 4.66) *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.42 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม และมีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม เท่ากัน (M = 4.42) *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.37 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม (M = 4.37) และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.36 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือได้จัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น (M = 4.36)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค และประเด็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.89 – 5.00 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.78 – 5.00 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.44 – 2.67 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 3.33 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.78 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.22 – 4.44 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.22 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยและมากเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.11 – 4.33

2) ภาคกลาง พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.64 – 4.86 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.79 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.64 – 4.73 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.62 – 4.31 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่

อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.43 – 4.71 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.50 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.36 - 4.50 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.57

3) ภาคเหนือ พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.65 – 4.90 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 – 4.80 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.62 – 4.85 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.05 – 4.11 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 – 4.10 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.55 – 4.80 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 4.65 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.50 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.65

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.70 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.50 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.40 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.70 – 4.30 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.30 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.50 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.40 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.40 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.00

และ *5) ภาคใต้* พบว่า *1) ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.71 – 4.86 *2) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48 – 4.62 *3) ความคิดเห็นต่อวิทยากร*

ชาวต่างประเทศ มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.62 *4) ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.35 *5) การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.30 *6) ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.26 – 4.70 *7) ความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.35 *8) ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25 – 4.45 และ *9) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนหลังอบรม* มีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.30

ผลการประเมินเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.64 – 4.66

ตารางที่ 4.64 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

เจตคติและความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษหลังอบรมโครงการBoot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (F = 2.100)	4.52	0.51	4.10	0.55	4.50	0.51	4.29	0.69	4.50	0.69	4.39	0.61	4.35	0.63
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่าย (F = 3.887*)	4.38	0.50	4.05	0.60	4.38	0.55	4.06	0.77	4.65	0.49	4.29	0.63	4.30	0.61
3. รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (F = 3.467*)	4.52	0.51	4.25	0.44	4.53	0.51	3.97	0.84	4.20	0.95	4.29	0.71	4.27	0.74
4. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ดี (F = 3.802*)	4.38	0.50	4.15	0.59	4.50	0.51	3.90	0.83	4.35	0.75	4.25	0.68	4.26	0.62
5. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือครูคนไทยได้ดี (F=2.264)	4.33	0.48	4.10	0.64	4.38	0.49	3.90	0.70	4.10	1.07	4.16	0.70	4.16	0.69
6. การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องยาก (F = 7.390*)	2.29	1.49	3.65	0.99	3.91	1.03	3.67	0.91	3.10	1.20	3.40	1.27	3.61	1.18

ตารางที่ 4.64 (ต่อ)

เจตคติและความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษหลังอบรมโครงการBoot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
7. รู้สึกมั่นใจว่าสามารถเป็นต้นแบบในการสอนภาษาอังกฤษได้ดี (F = 1.947)	3.67	0.86	3.65	0.88	4.19	0.69	3.72	0.96	3.70	1.06	3.84	0.87	3.92	0.82
8. สามารถเป็นวิทยากรการอบรมขยายผลให้กับเพื่อนครูได้ (F = .869)	3.62	0.80	3.80	0.70	3.94	0.91	3.61	0.92	4.00	0.47	3.79	0.82	3.82	0.82

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.64 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.40 – 4.39 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.39)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า ครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.29 – 4.52 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้นและรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้นเท่ากัน (M = 4.52) *2) ภาคกลาง* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.65 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (M = 4.25) *3) ภาคเหนือ* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.91 – 4.53 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (M = 4.53) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.61 – 4.29 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.29) และ *5) ภาคใต้* พบว่าครูมี เจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.10 – 4.65 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่าย (M = 4.65)

ตารางที่ 4.65 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

เจตคติและความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษหลังอบรมโครงการBoot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (F = 1.490)	4.31	0.47	4.13	0.72	4.50	0.51	4.30	0.66	4.14	0.82	4.26	0.67	4.35	0.63
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่าย (F = 3.928*)	4.13	0.61	4.48	0.51	4.50	0.51	4.20	0.41	4.03	0.76	4.25	0.62	4.30	0.61
3. รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (F = 2.961*)	4.38	0.61	4.29	0.59	4.58	0.50	4.40	0.50	4.08	0.64	4.32	0.60	4.27	0.74
4. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ดี (F = .616)	4.19	0.74	4.26	0.44	4.33	0.48	4.10	0.55	4.14	0.67	4.20	0.60	4.26	0.62
5. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือครูคนไทยได้ดี (F =.969)	4.25	0.67	4.03	0.41	4.17	0.82	3.90	0.85	4.14	0.67	4.11	0.68	4.16	0.69
6. การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องยาก (F = 2.392)	4.19	0.74	3.58	0.92	3.92	0.88	4.10	0.85	3.76	0.95	3.89	0.89	3.61	1.18
7. รู้สึกมั่นใจว่าสามารถเป็นต้นแบบในการสอนภาษาอังกฤษได้ดี (F = .053)	3.94	0.91	3.90	0.60	3.92	0.65	3.90	0.72	3.97	0.73	3.93	0.73	3.92	0.82
8. สามารถเป็นวิทยากรการอบรมขยายผลให้กับเพื่อนครูได้ (F = .602)	3.81	1.09	3.71	0.59	3.75	0.74	3.90	0.72	3.97	0.64	3.83	0.78	3.82	0.82

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.65 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.32 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (M = 4.32)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า ครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 – 4.38 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.38) *2) ภาคกลาง* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 – 4.48 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารเป็นเรื่องง่าย (M = 4.48) *3) ภาคเหนือ* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.75 – 4.58 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.58) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่า ครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.40 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (M = 4.40) และ *5) ภาคใต้* พบว่า ครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.76 – 4.14 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ดี และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือครูคนไทยได้ดี เท่ากัน (M = 4.14)

ตารางที่ 4.66 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

เจตคติและความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษหลังอบรมโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (F = 6.500*)	4.22	0.44	4.43	0.51	4.80	0.41	3.90	0.57	4.55	0.51	4.47	0.55	4.35	0.63
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่าย (F = 4.248*)	4.22	0.44	4.36	0.50	4.75	0.44	4.00	0.67	4.45	0.51	4.42	0.55	4.30	0.61
3. รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น (F = 2.823*)	4.11	0.33	4.36	0.63	4.25	1.16	3.20	1.23	4.30	0.92	4.12	1.00	4.27	0.74
4. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ดี (F = 4.548*)	4.11	0.33	4.29	0.47	4.70	0.47	4.00	0.67	4.50	0.51	4.40	0.55	4.26	0.62
5. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือครูคนไทยได้ดี (F=6.331*)	4.11	0.33	4.21	0.80	4.50	0.51	3.50	0.71	4.55	0.51	4.27	0.67	4.16	0.69
6. การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องยาก (F = 14.711*)	1.11	0.33	4.45	0.52	3.46	1.39	2.00	0.00	3.50	1.24	3.19	1.51	3.61	1.18
7. รู้สึกมั่นใจว่าสามารถเป็นต้นแบบในการสอนภาษาอังกฤษได้ดี (F = 5.242*)	3.00	1.32	4.45	0.52	4.38	0.87	3.50	0.71	4.25	0.45	4.06	0.96	3.92	0.82
8. สามารถเป็นวิทยากรการอบรมขยายผลให้กับเพื่อนครูได้ (F = 2.330)	3.00	1.12	4.00	0.77	4.00	1.00	3.50	0.71	4.08	0.79	3.81	0.97	3.82	0.82

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.66 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเจตคติของครูหลังอบรมในโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.19 – 4.47 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.47)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.11 – 4.22 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้นและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่ายเท่ากัน (M = 4.22) *2) ภาคกลาง* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.45 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องยากและรู้สึกมั่นใจว่าสามารถเป็นต้นแบบในการสอนภาษาอังกฤษได้ดีเท่ากัน (M = 4.45) *3) ภาคเหนือ* พบว่า ครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.46 – 4.80 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.80) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 4.00 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่าย และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ดีเท่ากัน (M = 4.00) และ *5) ภาคใต้* พบว่าครูมีเจตคติหลังอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.55 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น (M = 4.55)

ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp แยกตามสังกัดและภูมิภาค มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.67 – 4.69

ตารางที่ 4.67 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	98	40.83	75	34.88	124	38.99	93	29.90	83	36.73	473	36.11	1,328	39.30
2) หญิง	142	59.17	140	65.12	194	61.01	218	70.10	143	63.27	837	63.89	2,051	60.70
อายุ														
1) น้อยกว่า13 ปี	113	47.08	124	56.36	101	32.17	122	37.20	117	51.54	577	43.42	1,089	31.52
2) 13 – 15 ปี	26	10.83	65	29.55	112	35.67	114	34.76	30	13.22	347	26.11	590	17.08
3) มากกว่า 15 ปี	101	42.08	31	14.09	101	32.17	92	28.05	80	35.24	405	30.47	1,776	51.40

ตารางที่ 4.67 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ระดับชั้นที่ศึกษา														
1) ป.4	49	20.42	20	12.82	23	7.23	27	8.21	43	18.94	162	12.76	322	9.70
2) ป.5	46	19.17	15	9.62	30	9.43	57	17.33	39	17.18	187	14.72	288	8.67
3) ป.6	14	5.83	12	7.69	48	15.09	40	12.16	29	12.78	143	11.26	254	7.65
4) ม.1	6	2.50	21	13.46	26	8.18	6	1.82	9	3.96	68	5.35	139	4.19
5) ม.2	10	4.17	34	21.79	32	10.06	50	15.20	18	7.93	144	11.34	213	6.41
6) ม.3	8	3.33	17	10.90	51	16.04	42	12.77	10	4.41	128	10.08	193	5.81
7) ม.4	20	8.33	14	8.97	32	10.06	63	19.15	29	12.78	158	12.44	199	5.99
8) ม.5	15	6.25	10	6.41	41	12.89	25	7.60	12	5.29	103	8.11	171	5.15
9) ม.6	72	30.00	13	8.33	35	11.01	19	5.78	38	16.74	177	13.94	217	6.53

จากตารางที่ 4.67 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Campd สังกัดสพฐ. ในภาพรวม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.89 มีอายุน้อยกว่า 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.42 และศึกษาอยู่ระดับชั้นป.5 คิดเป็นร้อยละ 14.72

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง มีอายุน้อยกว่า 13 ปี ยกเว้นภาคเหนือที่อายุ 13 – 15 ปี และนักเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นม.6 ภาคกลางอยู่ชั้นม.2 ภาคเหนืออยู่ชั้นม.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ชั้นม.4 และภาคใต้อยู่ชั้นป.4

ตารางที่ 4.68 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	112	36.36	106	38.13	144	80.90	74	40.22	91	29.84	527	42.06	1,328	39.30
2) หญิง	196	63.64	172	61.87	34	19.10	110	59.78	214	70.16	726	57.94	2,051	60.70
อายุ														
1) น้อยกว่า13 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	0.55	2	0.15	1,089	31.52
2) 13 – 15 ปี	18	5.92	4	1.43	14	8.14	2	1.10	19	5.26	57	4.39	590	17.08
3) มากกว่า 15 ปี	286	94.08	275	98.57	158	91.86	180	98.90	340	94.18	1239	95.45	1,776	51.40

ตารางที่ 4.68 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ระดับชั้นที่ศึกษา														
1) ปวช.1	36	11.32	1	0.36	34	18.89	2	1.10	80	21.92	153	11.55	153	4.61
2) ปวช.2	70	22.01	2	0.71	32	17.78	36	19.78	157	43.01	297	22.42	297	8.94
3) ปวช.3	70	22.01	13	4.64	48	26.67	0	0.00	74	20.27	205	15.47	205	6.17
4) ปวส.1	132	41.51	114	40.71	34	18.89	106	58.24	28	7.67	414	31.25	414	12.47
5) ปวส.2	10	3.14	150	53.57	32	17.78	38	20.88	26	7.12	256	19.32	256	7.71

จากตารางที่ 4.68 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. ในภาพรวม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.94 มีอายุมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 95.45 และศึกษาอยู่ระดับชั้นปวส.1 คิดเป็นร้อยละ 31.25

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง ยกเว้นภาคเหนือที่เป็นเพศชาย มีอายุ มากกว่า 15 ปี และนักเรียนในกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นปวส.1 ภาคกลางอยู่ชั้นปวส.2 ภาคเหนืออยู่ชั้นปวช.3 และภาคใต้อยู่ชั้นปวช.2

ตารางที่ 4.69 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เพศ														
1) ชาย	56	46.67	67	44.97	101	41.56	22	27.16	82	36.77	328	40.20	1,328	39.30
2) หญิง	64	53.33	82	55.03	142	58.44	59	72.84	141	63.23	488	59.80	2,051	60.70
อายุ														
1) น้อยกว่า13 ปี	113	94.17	110	78.57	152	60.80	36	45.57	99	41.42	510	61.59	1,089	31.52
2) 13 – 15 ปี	7	5.83	29	20.71	75	30.00	29	36.71	46	19.25	186	22.46	590	17.08
3) มากกว่า15 ปี	0	0.00	1	0.71	23	9.20	14	17.72	94	39.33	132	15.94	1,776	51.40
ระดับชั้นที่ศึกษา														
1) ป.4	40	33.33	11	11.11	95	42.79	1	1.67	13	5.78	160	22.04	322	9.70
2) ป.5	50	41.67	19	19.19	13	5.86	6	10.00	13	5.78	101	13.91	288	8.67

ตารางที่ 4.69 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
3) ป.6	0	0.00	38	38.38	15	6.76	8	13.33	50	22.22	111	15.29	254	7.65
4) ม.1	20	16.67	3	3.03	21	9.46	6	10.00	21	9.33	71	9.78	139	4.19
5) ม.2	10	8.33	28	28.28	13	5.86	9	15.00	9	4.00	69	9.50	213	6.41
6) ม.3	0	0.00	0	0.00	45	20.27	1	1.67	19	8.44	65	8.95	193	5.81
7) ม.4	0	0.00	0	0.00	0	0.00	29	48.33	12	5.33	41	5.65	199	5.99
8) ม.5	0	0.00	0	0.00	20	9.01	0	0.00	48	21.33	68	9.37	171	5.15
9) ม.6	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	40	17.78	40	5.51	217	6.53

จากตารางที่ 4.69 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามสำหรับโครงการ Boot Camp สังกัดสช. ในภาพรวมพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.80 มีอายุน้อยกว่า 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.59 และศึกษาอยู่ระดับชั้นป.4 คิดเป็นร้อยละ 22.04

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทุกภูมิภาคเป็นเพศหญิง และมีอายุน้อยกว่า 13 ปี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นป.6 ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่อยู่ชั้น ป.5 ภาคเหนืออยู่ชั้นป.4 และภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ชั้นม.4

ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp ของนักเรียน นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.70 – 4.72

ตารางที่ 4.70 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1) ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน (F = 5.435*)	4.36	0.60	4.39	0.70	4.22	0.68	4.45	0.61	4.40	0.71	4.36	0.66	4.25	0.69
2) ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน (F =5.315*)	4.22	0.65	4.32	0.76	4.07	0.77	4.29	0.72	4.23	0.80	4.22	0.75	4.14	0.78

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
3) ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (F = 2.267)	4.16	0.73	4.16	0.80	4.09	0.84	4.24	0.75	4.27	0.83	4.18	0.79	4.09	0.83
4) ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (F = 8.885*)	4.26	0.67	4.35	0.73	4.13	0.82	4.47	0.71	4.37	0.79	4.31	0.76	4.22	0.80
5) ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน (F = 4.990*)	3.87	0.91	3.96	0.93	3.69	0.97	3.74	0.96	3.63	0.95	3.77	0.95	3.81	0.95
6) ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ (F = 5.133*)	4.15	0.77	4.31	0.75	4.03	0.91	4.25	0.74	4.20	0.74	4.18	0.79	4.13	0.84
7) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม (F = 3.111*)	4.43	0.64	4.47	0.67	4.30	0.86	4.41	0.74	4.50	0.72	4.41	0.74	4.38	0.75
8) ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน (F = 7.271*)	4.53	0.61	4.51	0.65	4.27	0.87	4.53	0.61	4.52	0.81	4.46	0.73	4.40	0.77
9) ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ (F = 4.730*)	4.40	0.65	4.50	0.67	4.30	0.74	4.46	0.67	4.53	0.67	4.43	0.69	4.40	0.74
10) ครูมีความมั่นใจในการสอน (F = 17.902*)	4.57	0.59	4.77	0.45	4.53	0.65	4.77	0.49	4.83	0.40	4.69	0.54	4.62	0.62

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.70 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.77 – 4.69 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.69)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.87 – 4.57 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.57) *2) ภาคกลาง* พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.96 – 4.77 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.77) *3) ภาคเหนือ* พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

3.69 – 4.53 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.53) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.74 – 4.77 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.77) และ *5) ภาคใต้* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63 – 4.83 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.83)

ตารางที่ 4.71 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1) ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน (F = 23.904*)	4.06	0.65	4.20	0.61	4.30	0.71	4.54	0.54	4.01	0.75	4.17	0.69	4.25	0.69
2) ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน (F=16.783*)	4.01	0.80	4.15	0.71	4.19	0.67	4.38	0.55	3.89	0.77	4.08	0.74	4.14	0.78
3) ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (F = 9.780*)	4.09	0.78	4.12	0.77	4.14	0.64	4.34	0.62	3.93	0.83	4.09	0.76	4.09	0.83
4) ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (F = 10.371*)	4.11	0.86	4.25	0.71	4.17	0.75	4.51	0.62	4.11	0.79	4.20	0.78	4.22	0.80
5) ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน (F = 11.995*)	3.67	0.94	3.88	0.89	3.93	0.77	4.22	0.75	3.85	0.88	3.88	0.88	3.81	0.95
6) ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ (F = 23.385*)	3.85	0.91	4.23	0.80	4.16	0.76	4.49	0.70	3.97	0.79	4.09	0.83	4.13	0.84
7) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม (F = 12.932*)	4.22	0.79	4.48	0.66	4.24	0.72	4.57	0.63	4.22	0.76	4.32	0.74	4.38	0.75

ตารางที่ 4.71 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
8) ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน (F = 17.017*)	4.23	0.72	4.48	0.61	4.32	0.76	4.59	0.61	4.12	0.91	4.31	0.77	4.40	0.77
9) ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ (F = 15.896*)	4.16	0.90	4.54	0.64	4.38	0.61	4.55	0.62	4.23	0.78	4.34	0.76	4.40	0.74
10) ครูมีความมั่นใจในการสอน (F = 20.909*)	4.44	0.74	4.70	0.50	4.42	0.70	4.70	0.50	4.29	0.78	4.49	0.69	4.62	0.62

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.71 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.49 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.49)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 4.44 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.44) *2) ภาคกลาง* พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.70 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.70) *3) ภาคเหนือ* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 – 4.42 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.42) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.22 – 4.70 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.70) และ *5) ภาคใต้* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.29 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.29)

ตารางที่ 4.72 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp สังกัดสช. จำแนกตามภูมิภาค

ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1) ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน (F = 20.917*)	4.28	0.52	4.42	0.67	4.40	0.63	3.83	1.02	3.98	0.72	4.21	0.73	4.25	0.69
2) ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน (F = 16.085*)	4.08	0.71	4.37	0.76	4.30	0.76	3.72	1.11	3.87	0.93	4.10	0.87	4.14	0.78
3) ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (F = 17.902*)	3.53	0.88	4.35	0.73	4.06	0.85	3.72	1.03	3.78	1.02	3.92	0.94	4.09	0.83
4) ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (F = 30.651*)	3.51	0.85	4.48	0.66	4.33	0.75	3.96	1.00	4.00	0.87	4.11	0.87	4.22	0.80
5) ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน (F=26.695*)	3.90	0.73	4.23	0.83	3.99	0.93	3.51	0.84	3.32	1.21	3.78	1.03	3.81	0.95
6) ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ (F = 25.773*)	3.70	0.88	4.45	0.68	4.41	0.84	3.86	0.98	3.87	0.99	4.11	0.93	4.13	0.84
7) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม (F =5.485*)	4.30	0.54	4.53	0.66	4.53	0.69	4.16	0.93	4.38	0.87	4.42	0.76	4.38	0.75
8) ครูเอาใจใส่นักเรียนทุกคน (F = 27.629*)	4.53	0.52	4.71	0.56	4.65	0.66	3.95	1.01	4.13	0.97	4.43	0.82	4.40	0.77
9) ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ (F =12.446*)	4.53	0.58	4.57	0.67	4.60	0.64	4.00	0.91	4.35	0.90	4.46	0.77	4.40	0.74
10) ครูมีความมั่นใจในการสอน (F = 5.685*)	4.72	0.45	4.86	0.43	4.76	0.47	4.52	0.63	4.65	0.77	4.72	0.59	4.62	0.62

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.72 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78 – 4.72 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.72)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้ *1) กรุงเทพมหานคร* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.72 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.72) *2) ภาคกลาง* พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 – 4.86 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.86) *3) ภาคเหนือ* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99 – 4.76 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.76) *4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.52 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.52) และ *5) ภาคใต้* พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.32 – 4.65 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครูมีความมั่นใจในการสอน (M = 4.65)

ผลการประเมินผลจากการเรียนกับครูภาษาอังกฤษในโครงการ Boot Camp ของนักเรียน นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามสังกัด และภูมิภาค ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.73 – 4.75

ตารางที่ 4.73 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ														
1) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (F=6.863*)	4.41	0.57	4.44	0.62	4.29	0.73	4.54	0.58	4.47	0.62	4.43	0.64	4.35	0.68
2) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น (F=1.407)	4.35	0.59	4.37	0.68	4.29	0.63	4.41	0.60	4.37	0.71	4.36	0.64	4.29	0.69
3) มีทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น (F = 4.056*)	4.33	0.62	4.24	0.76	4.19	0.63	4.30	0.65	4.40	0.69	4.29	0.67	4.25	0.70
4) นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้มากขึ้น (F = 5.227*)	4.33	0.64	4.33	0.74	4.17	0.75	4.33	0.64	4.43	0.66	4.31	0.69	4.23	0.73
5) มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา (F = .481)	4.16	0.70	4.19	0.82	4.13	0.76	4.14	0.79	4.09	0.85	4.14	0.78	4.12	0.79
2. ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร														
1) นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษา อังกฤษกับครูหรือเพื่อน (F = 4.466*)	4.15	0.76	4.18	0.82	4.02	0.75	4.11	0.77	4.29	0.71	4.14	0.77	4.11	0.78

ตารางที่ 4.73 (ต่อ)

ผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2) นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (F =2.623*)	4.18	0.72	4.17	0.76	4.00	0.79	4.11	0.71	4.11	0.79	4.10	0.75	4.09	0.76
3) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 2.969*)	4.28	0.72	4.36	0.77	4.23	0.80	4.40	0.64	4.26	0.79	4.31	0.74	4.21	0.78
4) การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (F = 5.691*)	4.38	0.67	4.50	0.67	4.25	0.81	4.47	0.64	4.46	0.70	4.40	0.71	4.31	0.77
5) นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 3.906*)	4.23	0.68	4.12	0.83	4.16	0.78	4.23	0.73	4.37	0.71	4.22	0.75	4.18	0.77

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.73 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp สังกัด สพฐ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีผลการเรียนกับครูในโครงการด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.43 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.43) และ 2) ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10 – 4.40 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.40)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.16 – 4.41 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.41) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.15 – 4.38 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.38)

2) ภาคกลาง พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.19 – 4.44 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.44) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.12 – 4.50 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.50)

3) ภาคเหนือ พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.29 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้นและเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น เท่ากัน (M = 4.29) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.25 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.25)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.14 – 4.54 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.54) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 – 4.47 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.47)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09 – 4.47 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.47) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 – 4.46 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.46)

ตารางที่ 4.74 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค

ผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ														
1) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (F=19.108*)	4.15	0.69	4.32	0.62	4.34	0.62	4.59	0.49	4.14	0.71	4.27	0.67	4.35	0.68
2) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น (F=7.174*)	4.09	0.76	4.20	0.67	4.31	0.59	4.41	0.57	4.17	0.78	4.21	0.71	4.29	0.69
3) มีทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น (F =18.487*)	4.02	0.81	4.25	0.61	4.30	0.62	4.54	0.56	4.15	0.71	4.21	0.70	4.25	0.70
4) นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้มากขึ้น (F = 7.563*)	4.05	0.85	4.10	0.68	4.26	0.61	4.39	0.62	4.12	0.79	4.16	0.75	4.23	0.73
5) มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา (F=9.943*)	4.15	0.68	3.97	0.76	4.30	0.69	4.30	0.62	4.03	0.81	4.12	0.74	4.12	0.79

ตารางที่ 4.74 (ต่อ)

ผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
2. ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร														
1) นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรือเพื่อน (F = 17.786*)	3.96	0.83	3.90	0.74	4.40	0.65	4.24	0.70	3.96	0.75	4.05	0.77	4.11	0.78
2) นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (F = 14.061*)	3.85	0.72	3.93	0.74	4.23	0.69	4.25	0.68	4.03	0.75	4.02	0.74	4.09	0.76
3) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 12.407*)	3.99	0.79	4.03	0.70	4.31	0.73	4.37	0.60	4.06	0.79	4.11	0.75	4.21	0.78
4) การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (F = 9.988*)	4.08	0.89	4.17	0.73	4.34	0.64	4.48	0.65	4.19	0.75	4.22	0.77	4.31	0.77
5) นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 15.092*)	3.97	0.77	4.03	0.74	4.38	0.73	4.37	0.65	4.11	0.73	4.13	0.75	4.18	0.77

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.74 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp สังกัด สอศ. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวมมีผลการเรียนกับครูในโครงการด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.12 – 4.27 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.27) และ 2) ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.02 – 4.22 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.22)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.02 – 4.15 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้นและมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมาเท่ากัน (M = 4.15) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.08 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.08)

2) ภาคกลาง พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 – 4.32 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.32) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.17)

3) ภาคเหนือ พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.26 – 4.34 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.34) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 – 4.40 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรือเพื่อน (M = 4.40)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.30 – 4.59 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.59) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 – 4.48 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.48)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 – 4.17 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น (M = 4.17) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.96 – 4.19 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.19)

ตารางที่ 4.75 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค

ผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ														
1) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (F = 36.264*)	4.13	0.57	4.65	0.59	4.65	0.55	4.03	0.89	4.09	0.81	4.36	0.73	4.35	0.68
2) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น (F = 21.250*)	4.12	0.60	4.55	0.66	4.51	0.63	4.19	0.91	4.04	0.77	4.29	0.74	4.29	0.69
3) มีทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น (F = 33.997*)	3.81	0.78	4.46	0.68	4.54	0.59	3.88	0.80	4.13	0.72	4.24	0.75	4.25	0.70

ตารางที่ 4.75 (ต่อ)

ผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp	กทม.		กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้		รวม		รวมทุกสังกัด	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
4) นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้มากขึ้น (F=24.341*)	3.87	0.79	4.51	0.62	4.44	0.63	3.96	0.89	4.06	0.79	4.22	0.77	4.23	0.73
5) มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา (F = 60.453*)	3.41	0.75	4.50	0.66	4.54	0.68	3.84	0.95	3.85	0.91	4.11	0.89	4.12	0.79
2. ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร														
1) นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรือเพื่อน (F = 24.572*)	3.95	0.63	4.58	0.62	4.32	0.66	3.68	0.95	4.06	0.96	4.18	0.82	4.11	0.78
2) นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (F = 21.419*)	3.83	0.61	4.48	0.66	4.36	0.66	3.88	0.83	4.02	0.94	4.16	0.80	4.09	0.76
3) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น (F = 32.653*)	3.83	0.75	4.58	0.67	4.52	0.62	3.98	1.04	3.94	0.97	4.21	0.86	4.21	0.78
4) การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (F = 38.296*)	3.93	0.66	4.59	0.67	4.66	0.63	4.20	1.02	3.93	0.96	4.29	0.86	4.31	0.77
5) นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (F = 40.035*)	3.67	0.82	4.62	0.58	4.49	0.58	3.99	0.89	4.00	0.96	4.21	0.84	4.18	0.77

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.75 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลจากการเรียนกับครูในโครงการ Boot Camp สังกัด สช. จำแนกตามภูมิภาค ในภาพรวม มีผลการเรียนกับครูในโครงการด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11 – 4.36 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.36) และ 2) ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.16 – 4.29 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.29)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาค ดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41 – 4.13 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนวิชา

ภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.13) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 3.95 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรือเพื่อน (M = 3.95)

2) ภาคกลาง พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.46 – 4.65 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.65) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48 – 4.62 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.62)

3) ภาคเหนือ พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 – 4.65 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น (M = 4.65) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.66 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.66)

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.84 – 4.19 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น (M = 4.19) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 – 4.20 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก (M = 4.20)

และ *5) ภาคใต้* พบว่า ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 – 4.13 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น (M = 4.13) และด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 – 4.06 โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรือเพื่อน (M = 4.06)

4.2.2 ผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นผลการประเมินการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน ทุกสังกัดและทุกภูมิภาค ที่ได้จากการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

4.2.2.1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญของโครงการ Boot Camp มากถึงมากที่สุด เพราะช่วยพัฒนาทักษะการสอนของครู ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน และครูยังได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองด้วย อย่างไรก็ตาม มีผู้บริหารบางส่วนยังมีความกังวลว่าผลของโครงการฯ อาจไม่ส่งผลโดยตรงกับคะแนนสอบโอเน็ตของผู้เรียน

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่คาดหวังว่าครูที่ผ่านการอบรมในโครงการ Boot Camp จะเรียนรู้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

1.3 ท่านให้การสนับสนุนโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ ด้วยการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ อาทิ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง เป็นต้น และสนับสนุนให้ครูนำความรู้และทักษะที่ได้นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ด้วยการจัดหาอุปกรณ์และการนิเทศติดตาม

2. ความคิดเห็นต่อครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp

2.1 ในสถานศึกษาของท่าน มีครูที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp แล้วกี่คน ท่านมีความคิดเห็นต่อครูที่ผ่านการอบรมนี้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร

จำนวนครูในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีตั้งแต่หลักหน่วยไปจนถึงหลักสิบ จากการสังเกตพบว่าส่วนใหญ่ได้นำเทคนิคการสอนที่ได้รับจากการอบรมมาใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อีกทั้งครูเองยังมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้นด้วย มีเพียงส่วนน้อยที่ยังสังเกตไม่พบการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม

2.2 ท่านมีการกำกับติดตามครูภาษาอังกฤษหลังการอบรมหรือไม่ อย่างไร

ผู้บริหารส่วนใหญ่ใช้วิธีนิเทศติดตามอย่างเป็นทางการเรื่อยไปจนถึงการสอบถาม/สัมภาษณ์โดยตรง การตรวจแผนการสอน การเยี่ยมชมห้องเรียน การพูดคุยกับนักเรียน

2.3 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีข้อดี/ข้อเสีย ในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโครงการ Boot Camp มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ในส่วนที่ช่วยให้ครูได้พัฒนารูปแบบ วิธี และเทคนิคการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเป็นโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ความสามารถทางภาษา ทั้งนี้ ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าระยะเวลาการอบรมนานเกินไป และอยู่ระหว่างภาคเรียน ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนระหว่างที่ครูเข้าร่วมโครงการฯ

<u>2) ครูผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp</u>

1. ความคิดเห็นก่อนเข้าร่วมโครงการ

1.1 การเข้าร่วมโครงการของท่านผ่านกระบวนการ/วิธีการ คัดเลือกอย่างไร

ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการ Boot Camp จากการคัดเลือกโดยต้นสังกัด/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเข้ารับการทดสอบเพื่อให้ทราบถึงระดับสมิทธิภาพทางภาษาของตนด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน

1.2 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างไรสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ครูส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญของโครงการฯในแง่โอกาสการเรียนรู้ทักษะ/เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในห้องเรียน ตลอดจนโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเอง

1.3 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการอย่างไร และท่านมีการเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมโครงการหรือไม่ อย่างไร

ครูส่วนใหญ่มองว่าการเข้าร่วมโครงการฯ เป็นโอกาสในการเรียนรู้เทคนิคการสอนเพื่อการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ที่จะช่วยให้พัฒนาการของผู้เรียนในส่วนของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น

2. ความคิดเห็นต่อการอบรม

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรมสอดคล้องกับความต้องการของท่านหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของโครงการฯ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาตามวิชาชีพและการทำงานของตนมากถึงมากที่สุด นอกจากนี้ บางส่วนยังพบว่าเนื้อหาของการอบรมสามารถนำไปใช้ได้จริงในชั้นเรียน ซึ่งแตกต่างจากสิ่งที่เรียนมาในระดับมหาวิทยาลัยที่เป็นทฤษฎี

2.2 ความเหมาะสมของวิทยากร

2.2.1 วิทยากรชาวต่างประเทศ

ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ อีกทั้งความสามารถในการสอนและการถ่ายทอดดีถึงดีมาก นอกจากนี้ ครูบางท่านยังเห็นประโยชน์ของการสาธิตโดยวิทยากรที่สามารถนำไปใช้ได้จริงอีกด้วย

ความเข้าใจธรรมชาติ วัฒนธรรมของครูไทย วิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้ ความเข้าใจในภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เข้ารับการอบรมชาวไทยเป็นอย่างดี สามารถปรับตัวอีกทั้งมีความยืดหยุ่นเข้ากับครูไทย

2.2.2 วิทยากรไทย (Thai Master Trainers) ** *เฉพาะสังกัด สพฐ. เท่านั้น* **

ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางภาษาอังกฤษ วิทยากรชาวไทยมีความรู้และความสามารถดีถึงดีมาก ตลอดจนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดี อย่างไรก็ตามมีครูบางส่วนเห็นว่าผู้สอนเป็นวิทยากรชาวต่างประเทศเป็นหลัก วิทยากรชาวไทยมีบทบาทแต่น้อย

ความสามารถในการถ่ายทอด วิทยากรชาวไทยมีความสามารถในการถ่ายทอดดี

ความเข้าใจธรรมชาติของครู วิทยากรชาวไทยมีความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เข้ารับการอบรมชาวไทยเป็นอย่างดี

2.3 ความเหมาะสมของสถานที่/ สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม/ ระยะเวลาในการอบรมสถานที่และระยะเวลาในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม และสื่อ ตลอดจนอุปกรณ์มีเพียงพอ

2.4 ปัญหา/ อุปสรรคในการอบรม

ครูบางส่วนประสบปัญหาในการเดินทางเข้าร่วมโครงการฯ ตลอดจนด้านที่พักและการทำงานเป็นกลุ่มระหว่างการอบรมเพราะครูบางท่านยังไม่ได้มีส่วนร่วมเท่าที่ควร

3. ผลการอบรม

3.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ครูส่วนใหญ่มีความพอใจกับประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรมในแง่เทคนิคการสอนที่นำไปใช้ได้จริง และการพัฒนาทักษะภาษาของตนในระดับมาก หลายท่านพอใจกับบรรยากาศการอบรมในแง่ของความสนุกสนานและความน่าสนใจของเนื้อหาการอบรม

3.2 หลังการฝึกอบรม ท่านมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนไปในทิศทางใด อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเข้ารับการอบรม

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ พบว่า ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนดีขึ้น โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ครูหลายท่านรู้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น และสามารถนำเทคนิคการสอนดังกล่าวมาปรับใช้ในห้องเรียนของตน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและได้ฝึกทักษะภาษามากขึ้น

ความมั่นใจในการสอน ครูเกือบทั้งหมดรับรู้ว่าตนมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

3.3 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสถานศึกษา หรือไม่ อย่างไร ในด้าน

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียน นักเรียนในชั้นเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการอบรมมามีความมั่นใจและสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น อันเป็นผลส่วนหนึ่งจากการที่ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของครูในโรงเรียน ครูส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูท่านอื่นทั้งในและนอกกลุ่มสาระมากขึ้น โดยมีความชัดเจนสูงในกลุ่มสาระเดียวกัน

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียน ครูส่วนใหญ่พบว่าผู้บริหารเห็นความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น และมีบางส่วนเห็นว่าผู้บริหารใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเองมากขึ้น

4. ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูส่วนใหญ่ประสงค์ให้มีการจัดโครงการ Boot Camp อย่างต่อเนื่อง และเพิ่มระยะเวลาการจัดให้มากขึ้น บางส่วนต้องการให้มีการสร้างเครือข่ายของครูที่ผ่านการอบรมในโครงการ และให้ครูส่วนที่เหลือในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการฯ ด้วยโดยทั่วถึง

<u>3) นักเรียน</u>

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

นักเรียนในโครงการ Boot Camp ทุกคนชอบวิชาภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ร้อยละ 83.23 ชอบวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง ร้อยละ 12.90 และชอบน้อยร้อยละ 3.87

1.2 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูมีวิธีการสอนอย่างไร

วิธีสอนของครู นักเรียนให้ความเห็น ดังนี้ สอนให้ใช้ความคิดของตนเองเวลาตอบหรือทำงาน การใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ใช้การสนทนา ใช้กิจกรรมนันทนาการ การมอบหมายงาน การเล่านิทาน ฯลฯ การอธิบาย การใช้สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การใช้เกม เพลง การใช้วิดีทัศน์ การใช้ใบความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การมอบหมายงาน เช่น การทำแบบฝึกหัด การเรียนรู้ในสถานที่จริง การใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนรู้ ครูใช้การสอนเสริมแต่ละเรื่อง เจาะลึกมากขึ้น ครูใช้เทคนิคที่น่าสนใจ เช่น บัตรภาพ เกม เพลง การเต้นประกอบท่าทาง ใช้ YouTube ประกอบการสอน กระตุ้นให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน มีการชื่นชมเมื่อพูดภาษาอังกฤษได้

1.3 การสอนของครูมีความเหมือนหรือแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร

นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.02) มีความคิดเห็นว่าการสอนของครู Boot Camp มีความแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ โดยครู Boot Camp มีรายละเอียดดังนี้ สอนสนุก เข้าใจง่าย ใช้เทคนิคการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยในการ

จัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ครูมีการสอนที่เน้นทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ครูใช้เทคนิคการอธิบาย ให้ทำแบบฝึกหัด ทบทวนตลอดเวลา ครูให้ดูวิดีทัศน์ เล่นเกม ให้ฟังเพลงภาษาอังกฤษมาก ให้พูดหน้าห้องเรียน มีการทดสอบเมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้

2. ผลการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ความสามารถแต่ละทักษะเพิ่มเติม พูดสื่อสารกับครูชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ กล้าแสดงออกในการพูด ทักษะการฟังยังไม่ค่อยดีนัก ฟังไม่ทัน การเขียนสะกดคำยังอ่อน โอกาสใช้ภาษาอังกฤษยังมีน้อย ไม่ได้ฝึกบ่อย ชอบฟังและพูด แต่เรื่องการอ่านการเขียนยังไม่เก่งมาก เขียนได้ แต่อ่านไม่ออก

2.2 การสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

การสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่ดีขึ้น (ร้อยละ98.62) เนื่องจากครูสอนแล้วนักเรียนเข้าใจ ครูสอนเข้าใจง่าย อธิบายได้ดี มีกิจกรรมร้องเพลง เกม การต่อคำศัพท์ มีการสนทนาเป็นคู่ ครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ครูสอนดี สนุก เป็นกันเอง ใช้สื่อการสอน ฟัง และอ่านภาษาอังกฤษบ่อย ๆ ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ครูเข้าใจจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ ได้ฝึกการอ่าน การเขียน การพูด ครูสอนละเอียดและเข้าใจง่าย ครูยกตัวอย่างต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและนำไปใช้ได้จริง ครูมีเทคนิคการจำหลากหลาย ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้

2.3 นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

นักเรียนส่วนใหญ่(ร้อยละ 75.48) ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชน โดยนักเรียนร้อยละ 40.65 ระบุว่าใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนอยู่ในระดับน้อย

2.4 นักเรียนมีแผนการศึกษาต่ออย่างไร

นักเรียนส่วนใหญ่มีแผนการศึกษาต่อในโครงการ EP/MEP ในระดับที่สูงขึ้น ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในคณะต่าง ๆ เช่น คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (เช่น ในสาขาวิชาทางด้านภาษาอังกฤษ) คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ เป็นต้น และศึกษาต่อต่างประเทศ

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักเรียนข้อเสนอแนะ ดังนี้ อยากให้เพิ่มคาบเรียนภาษาอังกฤษ อยากให้มีครูต่างชาติมาสอนร่วมกับครูไทย ครูควรเน้นทักษะการพูดสื่อสารให้มากยิ่งขึ้น อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ควรปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ

4.2.2.2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1) ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญมากเพราะจะช่วยให้ครูได้พัฒนาการสอนด้วยทักษะที่ดีขึ้น อันจะส่งผลต่อความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต ทั้งนี้ สิ่งที่ครูได้รับจากการอบรมโดยเฉพาะในส่วนของการใช้สื่อและเทคโนโลยี จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนในด้านต่าง ๆ รวมถึงความสนใจในการเรียนที่จะเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่คาดหวังว่าครูที่ผ่านการอบรมในโครงการ Boot Camp จะนำทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนา และเทคนิคการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งเผยแพร่/ขยายผลกับครูที่เป็นเพื่อนร่วมงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนและใช้ภาษาในการสื่อสารได้มากขึ้น

1.3 ท่านให้การสนับสนุนโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ ไม่ว่าจะเป็นการจัดครูเข้าร่วมการอบรม งบประมาณสนับสนุน อีกทั้งส่งเสริมให้มีการนำความรู้และทักษะที่ได้รับมาใช้กับผู้เรียน ขยายผล และติดตามผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

2. ความคิดเห็นต่อครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp

2.1 ในสถานศึกษาของท่าน มีครูที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp แล้วกี่คน ท่านมีความคิดเห็นต่อครูที่ผ่านการอบรมนี้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร

จำนวนครูที่เข้าร่วมโครงการมีตั้งแต่ 3 ถึง 10 คน ครูเหล่านี้ได้นำประสบการณ์และเทคนิคมาใช้กับผู้เรียน สังเกตเห็นได้ถึงการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ การจัดกิจกรรมหลากหลายในชั้นเรียน อีกทั้งมี ความมั่นใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น

2.2 ท่านมีการกำกับติดตามครูภาษาอังกฤษหลังการอบรมหรือไม่ อย่างไร

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการนิเทศติดตาม สอบถาม และสัมภาษณ์ครูที่ผ่านการอบรมโดยตรงมาอย่างต่อเนื่อง ตรวจสอบดูความก้าวหน้าของทั้งครูและผู้เรียน

2.3 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีข้อดี/ข้อเสีย ในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่มองว่าโครงการ Boot Camp ส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียน เพราะครูที่เข้ารับการอบรมมีทักษะภาษาและเทคนิคการสอนที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาการอบรมที่นานเกินไปและอยู่ระหว่างเปิดภาคเรียน ทำให้ครูที่ไปเข้ารับการอบรมขาดสอน

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าควรมีการจัดโครงการในลักษณะเช่นนี้อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง กล่าวคือครูทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ อีกทั้งควรให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมอยู่ในโครงการด้วย เพื่อให้ครูได้ทดลองใช้สิ่งที่เรียนรู้กับผู้เรียนในสถานการณ์การเรียนการสอนจริง

2) ครูที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp

1. ความคิดเห็นก่อนเข้าร่วมโครงการ

1.1 การเข้าร่วมโครงการของท่านผ่านกระบวนการ/วิธีการ คัดเลือกอย่างไร

ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการ ฯ จากการคัดเลือกโดยหัวหน้าหมวด โดยพิจารณาจากหน้าที่ความรับผิดชอบและประสบการณ์การสอน และบางส่วนโดยการสอบวัดระดับของ CEFR

1.2 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างไรสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ครูส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการฯ มีความสำคัญต่อการพัฒนาครู เพราะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษและเทคนิคการสอน อีกทั้งกระตุ้นให้มีการใช้เทคนิคการสอนนั้นในชั้นเรียน นอกจากนั้น ยังเป็นโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับวิทยากรและเพื่อนครูด้วย

1.3 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการอย่างไร และท่านมีการเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมโครงการหรือไม่ อย่างไร

ครูส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะได้รับความรู้เพิ่มเติมในส่วนของเทคนิคใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์และใช้ได้จริงในชั้นเรียน และโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาของตนเอง โดยมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสาร

2. ความคิดเห็นต่อการอบรม

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรมสอดคล้องกับความต้องการของท่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

ครูส่วนใหญ่มองว่าการอบรมมีความสอดคล้องกับความต้องการในการทำหน้าที่สอนของตนมาก ทั้งในเรื่องการเรียนรู้เทคนิคการสอน ตลอดจนการควบคุมและการบริหารจัดการห้องเรียน อย่างไรก็ตามมีครูบางส่วนที่เห็นว่าเนื้อหาของการอบรมเหมาะกับครูสังกัด สพฐ. มากกว่า

2.2 ความเหมาะสมของวิทยากร

วิทยากรชาวต่างประเทศ

ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยากรชาวต่างประเทศมีความเหมาะสมตามหน้าที่มาก ทั้งในแง่ความรู้และความสามารถในการถ่ายทอด ทำให้เข้าใจได้โดยง่าย

ความเข้าใจธรรมชาติ วัฒนธรรมของครูไทย วิทยากรชาวต่างประเทศมีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าใจและให้เกียรติผู้เข้าอบรม ตลอดจนธรรมชาติและวัฒนธรรมของผู้เข้ารับการอบรม

2.3 ความเหมาะสมของสถานที่/ สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม/ ระยะเวลาในการอบรม

ครูส่วนใหญ่พอใจกับสถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ และระยะเวลาในการอบรม ทั้งในด้านความพร้อมและความทันสมัย

2.4 ปัญหา/ อุปสรรคในการอบรม

ครูประสบปัญหาในการเดินทางเข้าร่วมโครงการฯ เพราะเป็นช่วงเปิดภาคเรียนเป็นอุปสรรคต่อการทำงานอีกทั้งในบางรายสถานที่อบรมอยู่ห่างไกลเกินไป และกิจกรรมบางอย่างไม่เหมาะสมกับครูที่มีอายุมาก

3. ผลการอบรม

3.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ครูส่วนใหญ่มีความพอใจอย่างมากถึงมากที่สุด เพราะได้พัฒนาทักษะภาษาของตนเอง และได้เรียนรู้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ ซึ่งใช้ได้จริงในชั้นเรียน อีกทั้งได้มีโอกาสสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

3.2 หลังการฝึกอบรม ท่านมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนไปในทิศทางใด อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเข้ารับการอบรม

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่พบว่าตนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม

เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ได้นำเทคนิคการสอนที่ได้จากการอบรมมาปรับใช้ในห้องเรียน โดยเฉพาะในส่วนของเกมและกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอน และพบว่าสร้างความสนใจในหมู่ผู้เรียนได้มากขึ้น

ความมั่นใจในการสอน ครูมีความมั่นใจในการสอนโดยเฉพาะการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนและการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น

3.3 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสถานศึกษา หรือไม่ อย่างไร ในด้าน

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียน นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยเฉพาะในการสนทนามากขึ้น

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของครูในโรงเรียน ครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้น โดยเฉพาะการสื่อสารกับผู้เรียน

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยทั่วไปยังไม่เห็นการเปลี่ยนแปลง

4. ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดโครงการนี้ทุกปี และอบรมให้กับครูทุกคน ทั้งนี้ ควรปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบทของ สอศ. มากกว่านี้ และควรคำนึงถึงสื่อเทคโนโลยีด้วยว่าในสถานการณ์จริงยังมีข้อจำกัดในการใช้อยู่ อีกทั้งควรจัดในช่วงปิดภาคการศึกษาเพื่อไม่ให้ผู้เข้าอบรมเหนื่อยล้ามากเกินไป

3) นักเรียน

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.05) ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูมีวิธีการสอนอย่างไร

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp ให้ความคิดเห็นว่า ครู สอศ. ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.25) ใช้วิธีสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในลักษณะที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการใช้เกม บทบาทสมมติ การใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ครู สอศ.ส่วนน้อย (ร้อยละ 18.75) ใช้การสอนแบบบรรยาย สอนตามหนังสือเรียนและเอกสารประกอบการสอน ใช้การฝึกพูด อ่าน เขียน การฟัง การใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน การใช้บทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอน การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ใช้การสนทนา ใช้กิจกรรมนันทนาการ การมอบหมายงาน การเล่านิทาน การอธิบาย การใช้สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การใช้เกม เพลง การใช้วิดีทัศน์ การใช้ใบความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ การมอบหมายงาน เช่น การทำแบบฝึกหัด การเรียนรู้ในสถานที่จริง การใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนรู้

1.3 การสอนของครูมีความเหมือนหรือแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.18) มีความเห็นว่าการสอนของครู Boot Camp มีความแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ โดยครู Boot Camp เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนผ่านกิจกรรมที่สนใจ มีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ มีการใช้เทคนิคการสอนที่ส่งเสริมทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน มีการใช้เกมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการเรียนรู้ทั้งใน และนอกห้องเรียน ครูสอนเข้าใจง่าย เป็นกันเอง มีการจำลองเหตุการณ์และบทบาทสมมติ มีวิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้เกมเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนอย่างสนใจและสนุกกับการเรียนรู้ แต่ยังพบว่ามีนักเรียนส่วนน้อย (ร้อยละ 17.82) มีความเห็นว่าการสอนของครู Boot Camp ไม่แตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ โดยครู Boot Camp ส่วนน้อยเน้นการสอนตามหนังสือเรียน การทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนน้อย มุ่งให้ท่องจำ

2. ผลการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp ให้ความคิดเห็นว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อยู่ในระดับอ่อน

2.2 การสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp ให้ความคิดเห็นว่าการสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่ดีขึ้น (ร้อยละ98) เนื่องจากครูสอนเข้าใจ รู้เรื่อง ได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จากครูผู้สอน ได้ความรู้ใหม่ ได้ฝึกปฏิบัติในการพูดบ่อยขึ้น สนุกกับการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ ครูมุ่งเน้นให้นักเรียนเข้าใจและลงมือปฏิบัติ ครูมีวิธีสอนที่หลากหลาย มีเทคนิคการสอนที่ดี เข้าใจง่าย ครูเอาใจใส่นักเรียน เรียนแล้วมีความสุข

2.3 นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp ให้ความคิดเห็นว่าได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด และใช้กับผู้ปกครองและคนในชุมชนบ้างในบางโอกาส

2.4 นักเรียนมีแผนการศึกษาต่ออย่างไร

นักเรียนส่วนใหญ่มีแผนในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สำหรับนักเรียนสังกัด สอศ. มีแผนการศึกษาต่อในระดับ ปวส. และอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านการบัญชี การโรงแรม มนุษย์ศาสตร์ เป็นต้น

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่เรียนจากครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้ เพิ่มเวลาในการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้ชาวต่างชาติมาช่วยสอน อยากให้มีการทัศนศึกษาในสถานที่มีชาวต่างชาติเจ้าของภาษาเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง อยากให้ครูสอนภาษาอังกฤษทั่วประเทศสอนเด็กด้วยความสนุกสนาน อยากเรียนกับเจ้าของภาษา การออกสำเนียง ครูไทยควรออกสำเนียงที่ชัดเจน อยากให้มีการสนทนาภาษาอังกฤษในห้องเรียนทุกวัน ให้สอนโดยไม่ใช้อารมณ์ ควรเน้นการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ใช้สื่อการเรียนการสอน และสอนให้สนุกมากขึ้น

4.2.2.3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1) ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารส่วนใหญ่มองว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้ครูที่เข้ารับการอบรมได้นำความรู้และทักษะตลอดจนเทคนิคการสอน มาใช้ในการปรับปรุง/พัฒนาการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่คาดหวังว่าครูที่เข้าร่วมโครงการ Boot Camp จะได้เรียนรู้เทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วนำมาประยุกต์ใช้ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนได้จริง

1.3 ท่านให้การสนับสนุนโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่สนับสนุนให้ครูทุกคนเข้าร่วมโครงการ อำนวยความสะดวกในการแลกชั่วโมงสอน แล้วนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาจัดกิจกรรมในชั้นเรียน โดยเฉพาะการช่วยจัดหาอุปกรณ์ และการเผยแพร่ต่อครูในกลุ่มสาระวิชา

2. ความคิดเห็นต่อครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp

2.1 ในสถานศึกษาของท่าน มีครูที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp แล้วกี่คน ท่านมีความคิดเห็นต่อครูที่ผ่านการอบรมนี้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร

จำนวนครูที่เข้าร่วมโครงการมีตั้งแต่ 2 ถึง 13 คน ทั้งนี้ ครูบางส่วนย้ายไปเป็นครูที่โรงเรียนอื่นหลังเข้าอบรมในโครงการฯ โดยทั่วไปสังเกตได้ว่าครูมีการนำเทคนิคในการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเปลี่ยนวิธีการสอน อีกทั้งมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

2.2 ท่านมีการกำกับติดตามครูภาษาอังกฤษหลังการอบรมหรือไม่ อย่างไร

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการนิเทศติดตาม อีกทั้งให้คำปรึกษากับครูที่ผ่านโครงการ Boot Camp ตลอดจนการสอบถามและการประเมินผลเป็นระยะ ๆ

2.3 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีข้อดี/ข้อเสีย ในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการมีข้อดีในแง่ที่ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริงและเป็นระบบ ในส่วนของวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ที่ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีกับวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเผยแพร่เทคนิค การจัดกิจกรรมสู่ครูในวิชาอื่นด้วย ส่วนข้อเสียเป็นเรื่องระยะเวลาการเข้าร่วมโครงการที่นานเกินไป และสถานที่จัดอบรมที่อยู่ห่างไกล

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าอยากให้รัฐบาลเห็นความสำคัญของโรงเรียนเอกชนมากขึ้น เฉกเช่นเดียวกันกับครูในโรงเรียนของรัฐ เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ โรงเรียนเอกชนอื่นน่าจะได้ส่งครูเข้าร่วมโครงการบ้าง เปิดโอกาสให้ครูทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม แต่ควรปรับระยะเวลาให้เหมาะสม และสถานที่อบรมควรมีความหลากหลายเอื้อต่อการเข้าอบรมของครู

2) ครูผู้ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp

1. ความคิดเห็นก่อนเข้าร่วมโครงการ

1.1 การเข้าร่วมโครงการของท่านผ่านกระบวนการ/วิธีการ คัดเลือกอย่างไร

ครูส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการ Boot Camp จากการคัดเลือกโดยการทดสอบและการพิจารณาโดยผู้บริหารโรงเรียน

1.2 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างไรสำหรับครูภาษาอังกฤษ

ครูส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการฯ มีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเองและการพัฒนาเทคนิคการสอน โดยเฉพาะการกระตุ้นให้พัฒนาเทคนิคการสอนของตน และการสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือกันและกันในอนาคต

1.3 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการอย่างไร และท่านมีการเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมโครงการหรือไม่ อย่างไร

ครูส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าจะได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนของตน อีกทั้งเทคนิคการสอนจากวิทยากรที่มีชื่อเสียงและถ่ายทอดได้ดี ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอน

2. ความคิดเห็นต่อการอบรม

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรมสอดคล้องกับความต้องการของท่านหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการอบรมมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการอบรมอย่างมาก

2.2 ความเหมาะสมของวิทยากร

วิทยากรชาวต่างประเทศ

ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดมาก อีกทั้งมีประสบการณ์ ทำให้ฟังเข้าใจง่าย

ความเข้าใจธรรมชาติ วัฒนธรรมของครูไทย วิทยากรชาวต่างประเทศมีความเป็นกันเอง เข้าใจครูไทย มีมารยาท พูดจาสุภาพดี

2.3 ความเหมาะสมของสถานที่/ สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม/ ระยะเวลาในการอบรม

สถานที่ตลอดจนสื่อและอุปกรณ์มีความเหมาะสม และเพียงพอ ระยะเวลาไม่มากหรือน้อยเกินไป หากแต่ควรเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา

2.4 ปัญหา/ อุปสรรคในการอบรม

ครูประสบปัญหาในการเดินทางเข้าร่วมโครงการฯ เพราะอยู่ห่างไกล และกิจกรรมการอบรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องสร้างความเครียดให้เกิดขึ้น

3. ผลการอบรม

3.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ครูส่วนใหญ่มีความพอใจอย่างมากเพราะได้รับความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงเป็นประโยชน์กับผู้เรียน

3.2 หลังการฝึกอบรม ท่านมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนไปในทิศทางใด อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเข้ารับการอบรม

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่พบว่าตนมีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกทั้งมีความมั่นใจในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมด้วย

เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ได้เรียนรู้เทคนิคการสอนใหม่ๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมอย่างการเล่นเกมภาษา การใช้เพลงในการสอน เป็นต้น ที่สามารถนำมาปรับใช้กับการสอนในชั้นเรียน สร้างความสนุกสนานให้กับผู้เรียน

ความมั่นใจในการสอน ครูมีความมั่นใจในการสอนและการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

3.3 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสถานศึกษา หรือไม่ อย่างไร ในด้าน

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียน นักเรียนกล้าแสดงออก และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยเฉพาะการสนทนาทั้งในและนอกห้องเรียนมากขึ้น

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของครูในโรงเรียน ครูส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น อีกทั้งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูมากขึ้น มีการทดสอบครูและนักเรียนด้วยการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

4. ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดโครงการนี้อีกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงปิดภาคการศึกษา และมีความเชื่อว่าครูที่ผ่านการอบรมจะมีเทคนิคในการสอน และการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนดีขึ้น

<u>3) นักเรียน</u>

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

นักเรียนในโครงการ Boot Camp ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.40 ชอบวิชาภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษในระดับมาก ร้อยละ 86.75 ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.25

1.2 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูมีวิธีการสอนอย่างไร

วิธีสอนของครู นักเรียนให้ความเห็นว่าครูมีวิธีสอน ดังนี้ การมอบหมายงาน เช่น ให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์ก่อนเข้าเรียน แปลคำศัพท์มาก่อน แล้วครูสอนทีหลัง ครูเน้นการสอนให้เข้าใจเป็นขั้น ๆ ให้ตัวอย่างบทความ เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ ครูให้โอกาสนักเรียนตอบคำถามและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ครูสอนทบทวนย้ำจนเข้าใจ ครูใช้สื่อช่วยในการเรียนการสอน ให้อ่าน เขียน เล่นเกม ร้องเพลง ทำงานกลุ่ม วาดภาพระบายสี ให้ทำงานกลุ่มเน้นการฝึกการใช้ภาษาทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้คำแนะนำการเรียน และจัดการเรียนการสอนแบบนันทนาการ

1.3 การสอนของครูมีความเหมือนหรือแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร

นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.46) การสอนของครู Boot Camp มีความแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ โดยครู Boot Camp ดังนี้ ครูใช้เวลาในคาบเรียนอย่างเต็มที่ ครูจะค่อยๆ สอนให้ศึกษาบทความและแปลคำศัพท์ ครูใช้เทคนิคการเล่นเกมที่สนุกสนาน มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษที่ดี ครูมีกิจกรรมที่สนุก ไม่เครียด มีเพลง มีเกม การพูดของครูออกเสียงชัดเจน ครูสอนน่าสนใจ ตื่นเต้น เน้นการสื่อสารมากขึ้น

2. ผลการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน อยู่ในระดับดี โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ฟังเจ้าของภาษาได้ดีขึ้น กล้าพูด สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ฟัง พูดกับครูชาวต่างชาติได้ดีขึ้น มีความเข้าใจและพูดสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น

2.2 การสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

การสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่ดีขึ้น (ร้อยละ 98.77) เนื่องจากได้คำศัพท์เพิ่มขึ้น เข้าใจเนื้อหา ครูให้สนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ครูสอนเข้าใจง่าย มีเทคนิคการสอนหลากหลาย ครูสอนสนุก เข้าใจมากขึ้น ทำให้อยากเรียน ครูเน้นพูดสื่อสาร ทำให้กล้าพูด ครูออกเสียงได้ชัดเจน ครูอธิบายได้อย่างเข้าใจ ให้คำปรึกษา กิจกรรมน่าสนใจ ทำให้ชอบเรียน ได้ฝึกปฏิบัติ ใช้จริง ไม่เครียด เรียนอย่างมีความสุข ครูใช้สื่อการสอนในการพัฒนานักเรียน สนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ

2.3 นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.77) ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชน โดยนักเรียนร้อยละ 44.19 ระบุว่าใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนอยู่ในระดับน้อย

2.4 นักเรียนมีแผนการศึกษาต่ออย่างไร

นักเรียนมีแผนการเรียนต่อ ดังนี้ ศึกษาต่อในโครงการ EP/MEP ในระดับที่สูงขึ้น ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ศึกษาต่อต่างประเทศ และศึกษาต่อทางด้านภาษา

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักเรียนมีข้อเสนอแนะต่อโครงการ ดังนี้ โรงเรียนควรสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรและนักเรียนในโรงเรียน เช่น การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหนึ่งวันต่อสัปดาห์ เป็นต้น ครูควรเน้นทักษะการพูดสื่อสารให้มากยิ่งขึ้น ควรให้ฟังเพลงดูหนังเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการฝึกฝน ควรเน้นการสอนแบบใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ได้จริง อยากให้มีกิจกรรมสนุกสนานบ่อย ๆ ให้ครูสอนแบบนี้เพราะเข้าใจง่ายและมีเทคนิคที่ดี

4.3 ผลการเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยและต่างประเทศ

นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ 5 ประเทศศึกษา มีที่มาเป็นไปตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของศาสตร์นโยบายสาธารณะทั้งในส่วนที่ว่านโยบายของรัฐเกิดจากสภาพการณ์ที่เป็นปัญหา เจตนารมณ์ของรัฐเองที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย ภาวะกดดันจากสังคม ภาวะกดดันจากภายนอก ตลอดจนการดำเนินการตามอย่าง อย่างชัดเจน รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและสัมฤทธิ์ผลของนโยบายดังกล่าวอาทิ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทรัพยากรสนับสนุน ผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบาย ความพร้อมและการสนับสนุนของหน่วยปฏิบัติ เป็นต้น ด้วย ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ได้อาศัยกรอบแนวคิดดังกล่าวมาจัดระบบข้อมูลเพื่อนำไปสู่การอภิปรายและการนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สรุปได้ดังนี้

1. ทั้ง 5 ประเทศ นโยบายของรัฐมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ กล่าวคือ นโยบายของรัฐสะท้อนสิ่งที่ทั้งรัฐและประชาชนให้คุณค่า ซึ่งในกรณีนี้คือความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ อย่างในกรณีของประเทศสิงคโปร์ที่ประชาชนมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาตั้งแต่เริ่มต้นก่อร่างสร้างประเทศ ในปี ค.ศ. 1965 ประชาชนไม่ได้ต่อต้านนโยบายของรัฐฯที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ โดยที่ผู้เรียนในสถานศึกษาต้องเรียนภาษาอังกฤษควบคู่กันไปกับภาษาแม่ของตนอันได้แก่ ภาษาจีน ภาษามลายู และภาษาทมิฬ ทั้งนี้ เพราะรัฐฯ และประชาชนต่างมีความเชื่อว่าการรู้ภาษาอังกฤษจะนำไปสู่ความสำเร็จในระบบการศึกษาที่มีการแข่งขันสูง และมีประโยชน์ระยะยาวในการได้งานทำซึ่งได้รับค่าตอบแทนสูง โดยนัยก็คือทั้งรัฐฯและประชาชนให้คุณค่าในสิ่งเดียวกันกล่าวคือประโยชน์ของการรู้ภาษาในเชิงเศรษฐกิจ หรืออย่างในประเทศญี่ปุ่นกรณีของความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครองรวมทั้งผู้เรียนเองในโรงเรียนสองภาษาที่ใช้โปรแกรมซึมซาบที่มีจำนวนมากขึ้น ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนโยบายของรัฐฯที่ให้การรับรองสถาบันการศึกษาลักษณะดังกล่าวนี้ด้วย การเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าวอย่างกว้างขวางต่างจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติทั่วไป อันแสดงซึ่งการให้คุณค่ากับการรู้ภาษาอังกฤษร่วมของรัฐกับประชาชน ด้วยเช่นกัน เป็นต้น

2. ทั้ง 5 ประเทศ นโยบายของรัฐเกิดจากสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาและเป็นเจตนารมณ์ของรัฐเองที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย อย่างในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งสถานการณ์ความจำเป็นช่วงการก่อร่างสร้างประเทศท่ามกลางความหลากหลายของกลุ่มประชากรที่มีภาษาแม่แตกต่างกัน ได้นำไปสู่นโยบายการส่งเสริมการเรียนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้คนเหล่านั้น หรืออย่างกรณีของประเทศเวียดนามซึ่งมีการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศที่นำระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเข้ามาใช้เพื่อนำพาประเทศให้พ้นจากความอัตคัดฝืดเคืองอันเป็นผลจากการปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอกก่อนหน้านั้น นโยบายเศรษฐกิจดังกล่าวส่งผลให้มีการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาและการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐอย่างกว้างขวาง เป็นต้น

3. ทั้ง 5 ประเทศ นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษถูกกำหนดขึ้น จากภาวะกดดันทั้งจากภายในและภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความต้องการอย่างแรงกล้าของพ่อแม่ผู้ปกครองในประเทศเกาหลีใต้ ที่ประสงค์จะให้บุตรหลานมีเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากยอดรวมค่าใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาที่ตัวเลขสูงมาก และความไม่พอใจของพ่อแม่ผู้ปกครองเมื่อรัฐฯมีนโยบายระงับการสอนภาษาอังกฤษในระดับเกรด 1 และ 2 ให้นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเกรด 3 แทน เพราะความวิตกกังวลต่อผลกระทบของการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่วัยเยาว์ต่อเอกลักษณ์ของชาติ จนอาจคาดการณ์ได้ว่าไม่ช้ารัฐฯอาจต้องทบทวนหรือยกเลิกนโยบายดังกล่าวให้เป็นไปแรงกดดันจากพ่อแม่ผู้ปกครอง หรืออย่างการที่รัฐบาลประเทศญี่ปุ่นมองการด้อยความสามารถทางภาษาอังกฤษของชาวญี่ปุ่นว่าเป็น ‘วิกฤติชาติ’ เพราะส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกและความพยายามขับเคลื่อนประเทศสู่ความเป็นนานาชาติ แล้วกำหนดนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรที่สอนรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

4. ทั้ง 5 ประเทศ นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จากเดิมที่แต่ละประเทศมีแนวทาง วิธีและเทคนิคการสอนที่เน้นความแม่น (accuracy) หรือใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์-แปล เปลี่ยนมาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน การใช้เกณฑ์มาตรฐานการทดสอบของ Common European Framework of Reference for Language เพื่อประเมินคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การจ้างครูเจ้าของภาษา (native English speakers) มาสอนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ความร่วมมือกับสถาบันในต่างประเทศอย่าง British Council เพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน การเปิดสอนหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน เป็นต้น ความคล้ายคลึงต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างมานี้อาจสันนิษฐานได้ด้วยว่าเป็นการดำเนินการตามอย่างซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ (lessons learned) หรือมีที่มาจากวิวัฒนาการขององค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาในประเทศเจ้าของภาษาเอง

อย่างประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย เป็นต้น ที่ทำการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้กับผู้เรียนในบริบทต่าง ๆ แล้วเผยแพร่ความรู้ที่ได้สู่ประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศที่มีความต้องการในการเตรียมพลเมืองของตนเองให้มีความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษ

5. ทั้ง 4 ประเทศ กล่าวคือ ไม่รวมประเทศสิงคโปร์ นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประสบกับข้อจำกัดและปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน ตลอดจนความพร้อมของหน่วยปฏิบัติ คล้ายคลึงกัน อย่างในกรณีของประเทศญี่ปุ่นที่ประสบปัญหาการขาดแคลนผู้สอนภาษาอังกฤษที่ขาดความมั่นใจและทักษะภาษาอังกฤษ อีกทั้ง ผู้สอนยังขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมและการสนับสนุนด้านการพัฒนาทักษะความรู้ของตนจากรัฐ ซึ่งเหมือนกันกับกรณีของประเทศเวียดนามที่สัดส่วนจำนวนประชากรกับจำนวนครูสอนภาษาต่างกันมาก โดยไม่ต้องกล่าวถึงครูสอนภาษาที่มีทักษะภาษาในระดับที่เหมาะสม และกรณีของประเทศไทยที่ขาดแคลนครูที่มีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษ

อนึ่ง นอกเหนือจากความเหมือน/ความคล้ายคลึงของลักษณะของนโยบายของรัฐในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 5 ประการหลักดังกล่าวมานี้ ยังพบลักษณะร่วมที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งที่แม้ว่าจะไม่พบในทั้ง 5 ประเทศก็ตาม กล่าวคือการให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ของชาติและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในแง่ของภาษาประจำชาติ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างในประเทศเวียดนามและประเทศเกาหลีใต้ ทั้งนี้จากการที่ทั้งสองประเทศผ่านประสบการณ์การถูกครอบครอง/ครอบงำจากต่างชาติมาเป็นเวลานาน เมื่อประเทศได้รับเอกราช ความหวงแหนและความรู้สึกในอันที่จะรักษาไว้ซึ่งภาษาประจำชาติ ไม่ประสงค์ให้เด็กและเยาวชนสูญเสียรากทางวัฒนธรรมและความเป็นตัวตนไป จึงประหนึ่งเป็นแรงต้าน ‘เหนี่ยวรั้ง’ รัฐฯ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นไม่ปล่อยให้กระแสความต้องการ/ความนิยมในภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างเต็มที่ เหมือนอย่างประเทศสิงคโปร์ ที่ปล่อยให้ภาษาถิ่นต่าง ๆ ถูกแทนที่ด้วยภาษาอังกฤษและภาษาจีนแมนดารินทีละน้อยอย่างค่อยเป็นค่อยไป หรือแม้แต่ในกรณีของ Singlish (Singapore Colloquial English) ที่เป็นภาษาอังกฤษแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวสิงคโปร์เองก็ไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลด้วยเช่นกัน กลับมีการรณรงค์อย่างเป็นทางการให้ประชาชนใช้ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานแทน

<u>ปัจจัยด้านนโยบายที่ส่งผลต่อความสำเร็จ</u>

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเทศทั้ง 5 พบว่าปัจจัยด้านนโยบายที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลายบริบทมีดังนี้

1. นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สะท้อนการให้คุณค่าการเรียนภาษาอังกฤษในเชิงเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในการได้เข้าทำงานในตำแหน่งที่ได้รับค่าตอบแทนสูง และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังปรากฏในประเทศญี่ปุ่น ประเทศเวียดนาม ประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น ความคิดความเชื่อเช่นนี้เป็นแรงผลักดันที่สำคัญให้ผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ กระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้มีสมิทธิภาพ

2. ความเป็นเอกภาพของนโยบายในระดับรัฐ ที่กำหนดให้การดำเนินการในส่วนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในประเทศที่มีการบริหารและจัดการการศึกษาแบบรวมอำนาจ ดังปรากฏในประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น

3. นโยบายการกำหนดให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุยังน้อยอย่างเป็นทางการและเป็นกิจจะลักษณะ แม้ว่าการกระทำดังกล่าวอาจจะส่งผลในแง่ลบต่อการธำรงไว้ซึ่งรากฐานทางวัฒนธรรมของชาติก็ตาม ทั้งนี้ในกลุ่มประเทศที่ศึกษาครั้งนี้ พบว่าหลายประเทศมีแนวโน้ม/ทิศทางการกำหนดนโยบายให้มีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถม และเป็นรายวิชาบังคับมากกว่ารายวิชาเลือก ดังกรณีของประเทศเวียดนาม ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น และที่ชัดเจนที่สุดคือประเทศสิงคโปร์ ซึ่งรัฐบาลเล็งเห็นว่านอกจากการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุยังน้อยเป็นสิ่งที่จำเป็นแล้ว ผู้เรียนยังควรได้รับการฝึกให้เรียนรู้และคิดเพื่อที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษอีกด้วย

4. นโยบายในการปรับรูปแบบและเนื้อหาของการสอบโดยเฉพาะข้อสอบมาตรฐาน ให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา กล่าวคือทั้งการสอบและการสอนเป็นไปในแนวเดียวกันคือเพื่อสมิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาในบางประเทศ อย่างประเทศเวียดนาม ประเทศเกาหลีใต้ นั้น ในขณะที่มีความพยายามในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ข้อสอบรวมถึงข้อสอบมาตรฐานกลับทดสอบเรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นหลัก

5. นโยบายการเปิดโอกาสและส่งเสริมให้สถานศึกษาในระดับต่าง ๆ จ้างครูเจ้าของภาษามาสอนหรือทำหน้าที่เป็นครูผู้ช่วย อีกทั้งการจัดตั้งโรงเรียนหรือหลักสูตรสองภาษา และหลักสูตรที่สอนเป็นภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มโอกาสให้กับผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยเฉพาะผู้เรียนในประเทศญี่ปุ่น ประเทศเวียดนาม ประเทศเกาหลีใต้ ที่โดยปรกติไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

<u>ปัจจัยด้านนโยบายที่ส่งผลต่อความล้มเหลว</u>

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเทศทั้ง 5 พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายที่ส่งผลต่อความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลายบริบทมีดังนี้

1. นโยบายด้านการผลิตและพัฒนาครูสอนภาษาที่ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้การขาดแคลนครูที่มีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอน อย่างในกรณีของประเทศไทย ประเทศเวียดนาม และประเทศญี่ปุ่น ส่งผลอย่างมากต่อความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนตลอดจนการพัฒนาความรู้ความสามารถดังกล่าว ครูที่ผลิตจากระบบจำนวนมากยังบกพร่องในทักษะภาษาอังกฤษ อีกทั้งขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

2. นโยบายด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันที่เอื้อและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างในกรณีของประเทศเวียดนาม ประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทย ทั้งนี้ผู้เรียนในประเทศสิงคโปร์เติบโตขึ้นในบริบทที่ครอบครัวมีการใช้ภาษาอังกฤษที่บ้านด้วย ดังนั้น นอกจากการ

เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนแล้ว ผู้เรียนยังมีโอกาสฝึกทักษะและการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นจากการใช้ชีวิตนอกห้องเรียนอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ประเทศอื่นอาจมีข้อจำกัดในการดำเนินการตามนโยบายเช่นที่ว่านี้ อย่างในประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไทย โดยประเทศญี่ปุ่นนั้นครั้งหนึ่งเคยมีแนวคิดในการผลักดันให้ประเทศเป็นประเทศสองภาษาเพื่อเป็นการจัดสิ่งแวดล้อมในอุดมคติให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศ กล่าวคือภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษ ซึ่งคล้ายคลึงกับความพยายามที่เกิดขึ้นในอีกสองประเทศ แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ

3. นโยบายที่ให้ความสำคัญกับการสอบมากเกินไปอย่างในประเทศเกาหลีใต้ ไม่ว่าจะเป็นการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือการสอบเข้าทำงาน ส่งผลให้ผู้สอนและผู้เรียนจำยอมต้องให้ความสำคัญมากกว่าหรือเป็นหลัก กับองค์ประกอบของภาษาอย่างคำศัพท์ และไวยากรณ์ ที่ไม่ใช่เรื่องของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. นโยบายที่มุ่งสร้างสมดุลให้กับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนและการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์/อัตลักษณ์ด้านภาษาของคนในประเทศ ส่งผลให้ความวิตกกังวลต่อการครอบงำของวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายซึ่งในที่นี้คือภาษาอังกฤษในหมู่เด็กและเยาวชน เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. นโยบายที่ให้ความสำคัญกับวิธภาษาที่เป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานเป็นหลัก โดยไม่คำนึงว่าวิธภาษาอื่นอาจใช้ในเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน จนส่งผลให้ผู้เรียนบางกลุ่มที่ขาดโอกาสการเข้าถึงหรือฝึกวิธภาษามาตรฐานดังกล่าว เช่น ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ดี ผู้เรียนที่อาศัยอยู่ในภูมิลำเนาที่ไม่เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษกับครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา เป็นต้น ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาจนนำไปสู่การจำกัดโอกาสของตนเองในการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นและอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏในแผนภูมิข้างล่างนี้ สะท้อนให้เห็นทั้งทิศทางของนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน 5 ประเทศที่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน ดังระบุในพื้นที่กรอบสี่เหลี่ยมกลางหน้ากระดาษ และลักษณะตามบริบทดังแสดงในพื้นที่ในกรอบสี่เหลี่ยมแยกตามประเทศอีก 4 กรอบโดยรอบ ที่มีความน่าสนใจในแง่เป็นประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์ใช้ อีกทั้งเป็นบทเรียนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาในแง่ของอุปสรรคต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษด้วย เพราะบางส่วนเป็นปัจจัยบวกต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน บางส่วนเป็นปัจจัยลบ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาเปรียบเทียบในครั้งนี้ อย่างไรก็ตามคณะผู้วิจัยเลือกที่จะไม่ระบุเครื่องหมาย + และ – ไว้หลังนโยบายเพราะขึ้นกับมุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและบริบทเฉพาะประเทศ

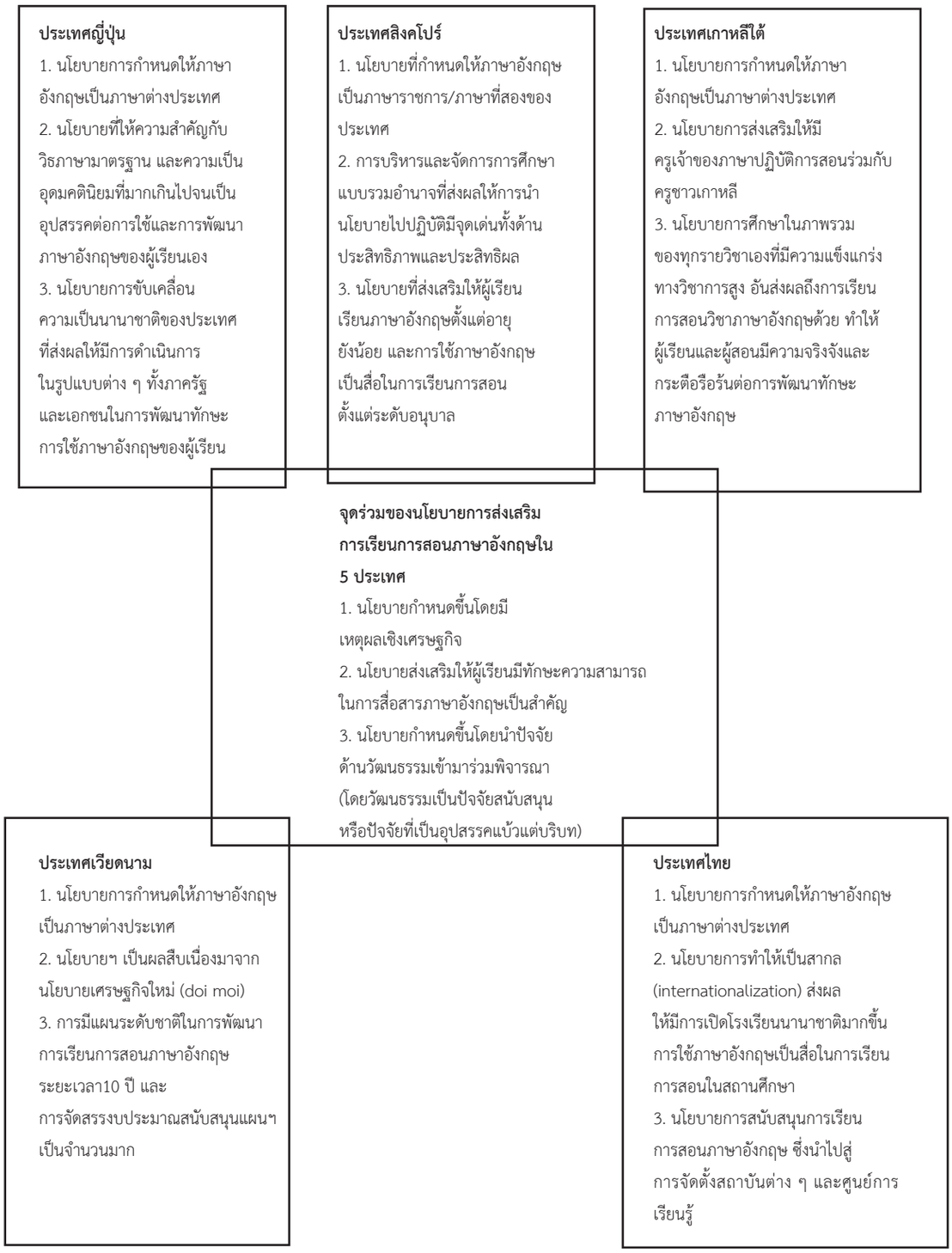

แผนภาพที่ 4.1 นโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน 5 ประเทศ สิงคโปร์ เวียดนาม ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และไทย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อติดตามและประเมินผลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ English Program/Mini English Program (EP/MEP) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน 2) เพื่อติดตามประเมินผลการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ในสถานศึกษาทุกสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกับต่างประเทศ และ 4) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

วิธีการประเมินใช้หลักการและกรอบแนวคิดการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory-Driven Evaluation: TDE) ผสมผสานกับการประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation: RE) ด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods) ระหว่างวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) และวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) เพื่อให้ได้ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ที่สมบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างสำหรับประเมินโครงการ EP/ MEP ได้จากการสุ่มให้ครอบคลุม 3 สังกัด ได้แก่ สพฐ. สอศ. และ สช. ครอบคลุม 5 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 47 จังหวัด 120 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ EP/ MEP ครูที่สอนในโครงการ และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโครงการ จำนวน 144 คน 139 คน 331 คน และ 2,598 คน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ EP/ MEP ครูที่สอนในโครงการ และนักเรียนในโครงการ จำนวน 98 คน 101 คน 99 คน และ 444 คน ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างสำหรับประเมินโครงการ Boot Camp ได้จากการสุ่มให้ครอบคลุม 3 สังกัด ได้แก่ สพฐ. สอศ. และ สช. ครอบคลุม 5 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 48 จังหวัด 120 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการ และนักเรียนที่เรียนกับครูที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 196 คน 282 คน และ 2,825 คน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการ และนักเรียนที่เรียนกับครูที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 90 คน 152 คน 99 คน และ 460 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ EP/ MEP ประกอบด้วยแบบสอบถาม 4 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ 4 ฉบับ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ Boot Camp ประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ 3 ฉบับ การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยการสนทนากลุ่ม

ผู้เชี่ยวชาญ (focus group) การสอบถามและการสัมภาษณ์โดยเครือข่ายผู้เก็บรวบรวมข้อมูล 5 ภูมิภาค การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การคำนวณความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) สรุปผลการประเมินได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการประเมินโครงการ EP/ MEP

5.1.1 สถานศึกษาที่จัดโครงการในสังกัด สพฐ.

ผู้บริหารสถานที่มีการจัดโครงการ EP/MEP ในสังกัด สพฐ. ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานในโครงการ EP/MEP มีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ มีการติดตามการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง และรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง มีการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาเพิ่มเติมจากผู้เรียน มีการจัดสถานที่สำหรับโครงการ มีการจัดสื่อ/ อุปกรณ์การสอน และจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ หัวหน้าโครงการ EP/MEP ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นครูชำนาญการพิเศษ มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การประสานงาน มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับดีมาก และมีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างชาติได้ระดับดี

หลักสูตร EP/MEP ของสพฐ. ในภาพรวมตรงกับความต้องการของผู้เรียน มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร คำนึงถึงความต้องการศึกษาต่อของผู้เรียน มีความก้าวหน้ากว่าหลักสูตรปกติของโรงเรียน ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาและสอนตรงสาขา มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งฟัง/ พูด/ อ่าน/ เขียน สามารถเขียนแผนการสอน จัดการเรียนการสอน วัดประเมินผล และเข้าใจวัฒนธรรมไทยระดับดี ครูไทยในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนดีมาก มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความสามารถนำหลักสูตรไปใช้ สามารถพัฒนาแผนการสอนและมีความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผลระดับดี

นักเรียนในโครงการ EP/MEP โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูล มีความพึงพอใจต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษและวิชาอื่น มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่เป็นสากลของยุโรป (CEFR) พบว่านักเรียนระดับ ป. 6 ส่วนใหญ่ค่อนข้างได้มาตรฐาน สำหรับนักเรียนระดับ ม. 3 และ ม. 6 ยังต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น โครงการมีผลกระทบต่อสถานศึกษาโดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครองในโรงเรียนให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาอังกฤษ มีการสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความพยายามพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเอง

5.1.2 สถานศึกษาที่จัดโครงการในสังกัด สช.

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการจัดโครงการ EP/MEP ในสังกัด สช. ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ EP/MEP มีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างชาติที่มีวุฒิทางการศึกษา มีการ

ติดตามการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาจากผู้เรียน มีการจัดสถานที่สำหรับโครงการ มีการจัดสื่อ/ อุปกรณ์การสอน และจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ หัวหน้าโครงการ EP/MEP ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การประสานงาน มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอนระดับดีมาก และมีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างชาติได้ระดับดี

หลักสูตร EP/MEP ของ สช. ในภาพรวมตรงกับความต้องการของผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คำนึงถึงความต้องการศึกษาต่อของผู้เรียน และมีความก้าวหน้ากว่าหลักสูตรปกติ ครูชาวต่างประเทศมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน สามารถเขียนแผนการสอน จัดการเรียนการสอน วัดประเมินผล และเข้าใจวัฒนธรรมไทยระดับดี ครูไทยในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน สามารถพัฒนาแผนการสอน และสามารถทำการวัดประเมินผลในระดับดีมาก มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ในระดับดี

นักเรียนในโครงการ EP/MEP โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้า มีความพึงพอใจต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่เป็นสากลของยุโรป (CEFR) พบว่านักเรียนระดับ ป. 6 ส่วนใหญ่ค่อนข้างได้มาตรฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้น ม. 3 และ ม. 6 ยังต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น โครงการมีผลกระทบต่อสถานศึกษาโดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครองในโรงเรียนให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาอังกฤษ มีการสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความพยายามพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเอง

5.1.3 สถานศึกษาที่จัดโครงการในสังกัด สอศ.

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการจัดโครงการ MEP ในสังกัด สอศ. ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ MEP มีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างชาติที่มีวุฒิการศึกษา มีการติดตามการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาเพิ่มเติมจากผู้เรียน มีการจัดสถานที่สำหรับโครงการ มีการจัดสื่อ/ อุปกรณ์การสอน และจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ หัวหน้าโครงการ MEP ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท เป็นครูชำนาญการ มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การประสานงาน มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอน และการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างชาติได้ระดับดี

หลักสูตร MEP ของ สอศ. ในภาพรวมมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียน ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาและสอนตรงสาขา มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถเขียนแผนการสอน และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยระดับปานกลาง ครูในภาพรวมมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน สามารถนำหลักสูตรไปใช้ สามารถพัฒนาแผนการสอนและมีความรู้ในการวัดประเมินผลในระดับดี

นักเรียนในโครงการ MEP โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้า มีความพึงพอใจต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่เป็นสากลของยุโรป (CEFR) พบว่านักเรียนในระดับ ปวช. และ ปวส. ส่วนใหญ่ยังต่ำกว่ามาตรฐานค่อนข้างมาก โครงการมีผลกระทบต่อสถานศึกษาโดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและผู้ปกครองในโรงเรียนให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาอังกฤษ มีการสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความพยายามพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเอง

5.1.4 การเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาที่จัดโครงการในสังกัด สพฐ. สช. และ สอศ.

1) สภาพการบริหารจัดการโครงการ EP/ MEP

โครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาภาครัฐ (สพฐ.) เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นความต้องการของผู้บริหารการศึกษาที่ต้องการให้มีสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ต่อมาเป็นความต้องการของสถานศึกษาเองที่ให้ความสำคัญต่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เป้าหมายสำคัญของโครงการ EP/MEP เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระของภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ฟัง/พูด/อ่าน/เขียน) กับครอบครัว ชุมชน/สังคม ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ อีกด้วย ส่วนในสถานศึกษาเอกชนเริ่มจากสถานศึกษามีความต้องการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา (Bilingual school) เพื่อสนองความต้องการของผู้ปกครอง จากนั้นจึงแปลงมาเป็นการสอนตามโครงการ EP/MEP ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์และความเข้าใจในโครงการ ผู้บริหารส่วนใหญ่ปฏิบัติตามหลักการดำเนินโครงการ EP/ MEP เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษและประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนในสังกัด สพฐ. เน้นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการสรรหาครูชาวต่างชาติที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา ส่วนผู้บริหารสังกัด สช. และ สอศ. เน้นความสำคัญของการสรรหาครูชาวต่างชาติที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้บริหารสังกัด สพฐ. และ สช. มีการจัดสรรงบประมาณในระดับที่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ แต่ผู้บริหารสังกัด สอศ. สามารถจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการได้ในระดับปานกลาง ผู้บริหารทั้ง 3 สังกัดมีการจัดสถานที่สำหรับโครงการ มีการจัดสื่อ/ อุปกรณ์การสอน มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ

สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีอุปสรรคปัญหาอยู่มาก แต่โครงการ EP/MEP มีแนวโน้มของการพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ สภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ มีตั้งแต่ผู้บริหารบางส่วนขาดความเข้าใจต่อโครงการ ไม่สามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ของโครงการสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายของโครงการ หัวหน้าโครงการ EP/MEP หลายแห่งขาดทักษะของการจัดการโครงการ ขาดความร่วมมือของทีมงานและผู้เกี่ยวข้อง (ผู้ปกครอง/ สมาคมผู้ปกครอง/ ชุมชน)

หัวหน้าโครงการ EP/MEP ในภาพรวมมีคุณลักษณะระดับดี หัวหน้าโครงการ EP/MEP ของ สพฐ. ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นครูชำนาญการพิเศษ มีคุณลักษณะระดับดีมากเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การประสานงาน มีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีความเข้าใจในหลักสูตร หัวหน้าโครงการ EP/MEP ของ สช. ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มีคุณลักษณะระดับดีมาก เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การประสานงาน และมีความรู้และความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนหัวหน้าโครงการ EP/MEP ของ สอศ. ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นครูชำนาญการและมีคุณลักษณะในภาพรวมระดับดี

2) การจัดการเรียนการสอนของโครงการ EP/ MEP

หลักสูตร EP/MEP โดยภาพรวมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีความก้าวหน้ากว่าหลักสูตรปกติ และมุ่งพัฒนาทักษะผู้เรียนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตร EP/MEP ของสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. ส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่สถานศึกษาในภาคเหนือและภาคใต้เน้นทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการศึกษาต่อ หลักสูตร EP/MEP ของสถานศึกษาในสังกัด สช. ส่วนใหญ่เน้นการสนองความต้องการของผู้เรียนและการศึกษาต่อ สำหรับหลักสูตร EP/MEP ของสถานศึกษาในสังกัด สอศ. เน้นทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการศึกษาต่อ

ครูชาวต่างประเทศในภาพรวมส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาและสอนตรงตามสาขาวิชา เมื่อผ่านการฝึกอบรมแล้วจึงมีความสามารถในการเขียนแผนการสอน สามารถจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การสอนของครูชาวต่างประเทศในภาพรวมทั้ง 3 สังกัด มีความสอดคล้องกัน ได้แก่ ครูผู้สอนมีความมั่นใจในการสอน ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ เอาใจใส่นักเรียน ให้กำลังใจ เน้นให้นักเรียนฟังและพูด เปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยและซักถาม

ครูไทยในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มีความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน และมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูไทยในสังกัด สพฐ. มีความรู้ความเข้าใจดีมากในเนื้อหาวิชา ครูไทยในสังกัด สช. มีความรู้ความเข้าใจดีมากในเนื้อหาวิชา การพัฒนาแผนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนครูไทยในสังกัด สอศ. มีความสามารถในการเรียนการสอนระดับดี

จากการสัมภาษณ์พบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP) ยังมีอุปสรรคปัญหาอยู่มาก แต่โครงการ EP/MEP มีแนวโน้มของการพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ สภาพปัญหาส่วนใหญ่ที่เผชิญอยู่ มีตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นของโครงการ EP/MEP แต่บางแห่งขาดความเข้าใจต่อโครงการ ไม่สามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ของโครงการสู่การปฏิบัติที่บรรลุเป้าหมายของโครงการ หัวหน้าโครงการ EP/MEP หลายแห่งขาดทักษะของการจัดการโครงการ ขาดความร่วมมือของทีมงานและผู้เกี่ยวข้อง (ผู้ปกครอง/สมาคมผู้ปกครอง/ชุมชน) ขาดการพัฒนาหลักสูตรอย่างจริงจัง หลายแห่ง

มีการเลียนแบบกันคล้ายคลึงกัน ขาดการพัฒนาวิชาหลัก (concentration subjects) และการพัฒนาวิชาเพิ่มเติม (additional subjects) ที่สะท้อนการเป็นวิชาสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะสำหรับอนาคต หลักสูตรจึงไม่ค่อยตอบสนองต่อการเรียนรู้และความต้องการของผู้ปกครอง/สังคมอย่างแท้จริง

คุณภาพของครูผู้สอนในโครงการ หลายแห่งยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ครูชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาจำนวนไม่น้อยไม่เข้าใจหลักสูตร ขาดคุณวุฒิทางการศึกษา (teacher education) ขาดจิตวิญญาณของความเป็นครู ส่วนครูไทย (co-teacher) มีบทบาทหน้าที่ที่ไม่ชัดเจน หลายแห่งทำหน้าที่แปลเนื้อหาให้นักเรียน และรับจ้างสอนพิเศษให้ผู้ปกครอง ในระดับมัธยมศึกษาขาดแคลนครูต่างชาติที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการสอนเฉพาะวิชา ครูส่วนใหญ่ยังมิได้มีบทบาทอย่างเต็มที่ในการเป็นผู้ส่งเสริมอำนวยความสะดวก (facilitator) การกระตุ้นส่งเสริมการเรียนรู้ (motivator) การชี้แนะให้คำแนะนำ (coaching) การสร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้ (entertainer) สถานศึกษาส่วนใหญ่ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษาตามโครงการ EP/MEP ในสังกัด สพฐ. ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการมีโครงการ EP/MEP เพราะมีแนวคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล การมีโครงการทำให้ผู้ปกครองมีทางเลือกให้บุตรหลานสามารถเรียนตามความถนัดและความต้องการ ทำให้โรงเรียนเป็นยอดนิยมของสังคม พยายามบริหารงบประมาณให้สามารถจัดจ้างครูต่างชาติให้พอเพียงกับห้องเรียน จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ หลายแห่งมีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม หัวหน้าโครงการส่วนใหญ่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสารและกล้าแสดงออก

ครูชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา (Native English speaker) มีทักษะทางภาษาที่ดีมาก มีทักษะการสอนที่ดี เมื่อผ่านการอบรมในวิชาที่สอนแล้ว สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนและใช้สื่อการเรียนรู้ได้ดี ควบคุมชั้นได้ดี มีความตรงเวลาและรับผิดชอบ สำหรับครูต่างชาติชาวเอเชีย (ส่วนใหญ่เป็นชาวฟิลิปปินส์) ส่วนใหญ่มีทักษะทางภาษาน้อยกว่าแต่มีความรู้ในสาระและประสบการณ์การสอนดีกว่า มีความเป็นครู และอุทิศเวลาสำหรับการเรียนการสอน ครูไทยทำหน้าที่สนับสนุนการสอนให้ครูต่างชาติ เกือบทั้งหมดมีวุฒิทางการศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนที่ตรงสาขาวิชา มีทักษะทางภาษาในระดับดี

สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามโครงการ EP/MEP ในสังกัด สอศ. ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการมีโครงการ EP/MEP เพราะมีแนวคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันและอนาคต ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อวิชาชีพ เช่น สาขาการบัญชี การท่องเที่ยว และการโรงแรม เป็นต้น ส่วนใหญ่มีปัญหาในการจัดจ้างครูต่างชาติ เพราะขาดแคลนงบประมาณ หลักสูตรที่ใช้ส่วนใหญ่เลียนแบบกันจึงคล้ายคลึงกัน ขาดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง จึงไม่ค่อยตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสถานประกอบการ รายวิชาเพิ่มเติมมีจำกัด หัวหน้าโครงการส่วนใหญ่มีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดี

ในการจัดการศึกษาส่วนใหญ่ขาดแคลนครูชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา (Native English Speakers) ที่มีก็มักไม่มีวุฒิทางการศึกษา สาขาวิชาที่จบไม่ตรงกับวิชาที่สอน สำหรับครูชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Non-native English Speakers) ส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครูชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีความรู้ มีทักษะการสอน มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ครูไทยทำหน้าที่สนับสนุนการสอนให้ครูชาวต่างประเทศ ครูไทยส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษา มีทักษะทางภาษา และมีความเป็นครู

3) ผลของโครงการ EP/ MEP

นักเรียนโครงการ EP/MEP ในภาพรวมมีความพึงพอใจระดับมากต่อการจัดการเรียนการสอนของโครงการ นักเรียนในสังกัด สพฐ. พึงพอใจต่อโอกาสการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้า นักเรียนในสังกัด สช. พึงพอใจต่อโอกาสการสื่อสารและความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ นักเรียนในสังกัด สอศ.พึงพอใจต่อโอกาสการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้า นักเรียนทั้ง 3 สังกัดส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ สูงกว่าหลักสูตรปกติ แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปของนักเรียนในสังกัด สอศ.อยู่ในระดับปานกลาง

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่เป็นสากลของยุโรป (CEFR) สำหรับนักเรียนระดับป.6 ม.3 ม.6 ปวช. และปวส. กับความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับ Pre-A1, A1, A2, B1 และ B2 พบว่านักเรียนไทยในโครงการ EP/MEP ทุกระดับยังมีมาตรฐานต่ำกว่าที่ควรจะเป็น สำหรับนักเรียนในระดับ ป.6 และ ม.3 มีพัฒนาการของสัดส่วนผู้ที่มีความสามารถในระดับมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น

ผลกระทบของโครงการ EP/MEP ต่อสถานศึกษาและบุคลากรในภาพรวม พบว่าผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศและทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความพยายามพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้น

5.1.5 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของโครงการ EP/ MEP

องค์ประกอบและปัจจัยที่ควรใช้ขับเคลื่อนโครงการ EP/MEP สู่ความสำเร็จดังแสดงในแผนภาพที่ 5.1

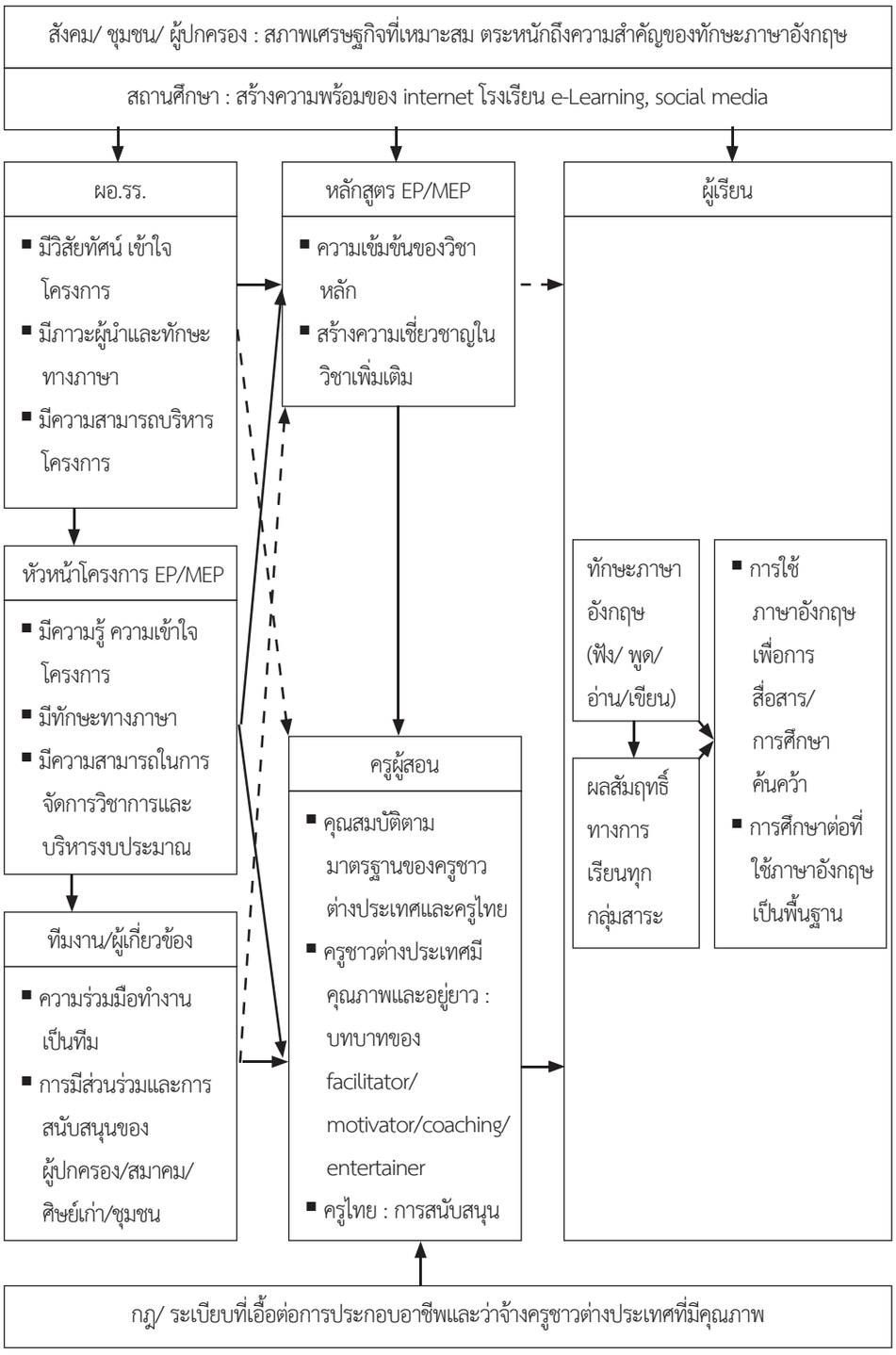

แผนภาพที่ 5.1 ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติสู่ความสำเร็จของโครงการ EP/MEP

5.2 สรุปผลการประเมินโครงการ Boot Camp

5.2.1 สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการในสังกัด สพฐ.

ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. ที่ส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการให้ความสำคัญต่อโครงการระดับมาก มีความเห็นว่าการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ต้องการให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

ครูผู้เข้าร่วมโครงการมีความเห็นว่าหลักสูตรมีเนื้อหาตรงกับความต้องการเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง วิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้ในเรื่องที่อบรม มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการถ่ายทอดและมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพการอบรม วิทยากรชาวไทยมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถสนับสนุนการสอนของวิทยากรชาวต่างประเทศ

ครูผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก หลังการอบรมมีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรม สามารถจัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน นักเรียนที่เรียนกับครูที่เข้าร่วมโครงการมีความเห็นว่า ครูมีความมั่นใจในการสอน เอาใจใส่นักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น สามารถใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น มีผลการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา

5.2.2 สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการในสังกัด สช.

ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สช. ที่ส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการ ให้ความสำคัญต่อโครงการระดับมาก มีความเห็นว่าการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ต้องการให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

ครูผู้เข้าร่วมโครงการ มีความเห็นว่าหลักสูตรมีเนื้อหาตรงกับความต้องการ เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เทคนิคการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้จริง วิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้ในเรื่องที่อบรม มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการถ่ายทอด และมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพการอบรม

ครูผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมากที่สุด หลังอบรมมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิม มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน

ตามเทคนิคที่ได้รับการอบรม นักเรียนที่เรียนกับครูที่เข้าร่วมโครงการมีความเห็นว่า ครูมีความมั่นใจในการสอน เอาใจใส่นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุย และซักถาม นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้สนุกและเข้าใจขึ้น มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา

5.2.3 สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการในสังกัด สอศ.

ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สอศ. ที่ส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการ ให้ความสำคัญต่อโครงการระดับมาก มีความเห็นว่าการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องการให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

ครูผู้เข้าร่วมโครงการมีความเห็นว่าหลักสูตรมีเนื้อหาตรงกับความต้องการ เหมาะกับผู้เข้าอบรม เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เทคนิคการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง วิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี

ครูผู้เข้าร่วมโครงการ มีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก หลังอบรมมีทักษะการฟัง/ พูด/ อ่าน/ เขียน และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าเดิม มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ เปลี่ยนพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรม นักเรียนที่เรียนกับครูที่เข้าร่วมโครงการมีความเห็นว่า ครูมีความมั่นใจในการสอน เอาใจใส่นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกและเข้าใจมากขึ้น มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา

5.2.4 การเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการในสังกัด สพฐ. สช. และ สอศ.

1) สภาพความต้องการจำเป็นและการบริหารจัดการโครงการ

โครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp ได้เริ่มต้นจากการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษแกนนำ (Master teachers) จำนวน 27 คน จากทุกภูมิภาค ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เป็นการฝึกอบรม 5 สัปดาห์ โดยใช้วิทยากรชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา (Native English Speakers) และมีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจาก British Council ผลการประเมินพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อโครงการ ครูได้รับความรู้และเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน สามารถนำไปใช้สอนได้จริง และเกิดผลลัพธ์กับนักเรียน กล่าวคือนักเรียนที่เรียนกับครูที่ผ่านการอบรมมีทักษะทางภาษาอังกฤษดีขึ้น

ต่อมาโครงการ Boot Camp ได้ขยายการดำเนินงานสู่การตั้งศูนย์พัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนระดับภูมิภาค ทั้ง 4 ภูมิภาค รวม 15 ศูนย์ มีสถานที่ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ 15 แห่ง แต่ละศูนย์จะมีผู้จัดการศูนย์ 1 คน วิทยากรต่างชาติ (Trainers) จาก British Council 3 คน

และวิทยากรครูไทย (TMT) 2-3 คน ทำการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรละ 3 สัปดาห์ รุ่นละ 3 ห้อง ห้องละ 25 คน กลุ่มเป้าหมายได้แก่กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสังกัด สพฐ. สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในสังกัด สช. มีการสมัครเข้าเรียน 96 โรง จาก 38 จังหวัด ในการอบรมเป็นเวลา 3 สัปดาห์ แต่อบรมได้เพียง 2 รุ่น เช่นเดียวกับครูสอนภาษาอังกฤษในสังกัด สอศ. เนื่องจากขาดงบประมาณสนับสนุน

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการ โดยภาพรวมทั้ง 3 สังกัดเล็งเห็นความสำคัญของโครงการ Boot Camp มากถึงมากที่สุด เพราะต้องการให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง อันจะส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน นอกจากนี้ครูสอนภาษาอังกฤษยังจะได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองด้วย อย่างไรก็ตาม มีผู้บริหารบางส่วนยังมีความกังวลว่าผลของโครงการฯ อาจไม่ส่งผลโดยตรงกับคะแนนสอบโอเน็ตของผู้เรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่คาดหวังว่าครูที่ผ่านการอบรมในโครงการ Boot Camp จะเรียนรู้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารส่วนใหญ่ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการด้วยการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ และสนับสนุนให้ครูนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยการจัดหาอุปกรณ์และการนิเทศติดตาม

ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการโดยภาพรวมทั้ง 3 สังกัด มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ ต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้

การบริหารจัดการโครงการ Boot Camp สำหรับครูภาษาอังกฤษในสังกัด สพฐ. มีการรับสมัครแบบ online โดยการอนุมัติค่าใช้จ่ายจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ระบบบริหารจัดการยังขาดความชัดเจนของบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้อง มักเกิดปัญหาของการสื่อสารระหว่างผู้จัดการศูนย์อบรม ผู้อำนวยการเขตพื้นที่ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษาไม่ค่อยส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษเข้าร่วมโครงการ เพราะเป็นช่วงเวลาสอนระหว่างภาคการศึกษา

ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการ Boot Camp จากการคัดเลือกโดยต้นสังกัด/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเข้ารับการทดสอบเพื่อให้ทราบถึงระดับสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของตนด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน ครูส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญของโครงการในแง่โอกาสการเรียนรู้ทักษะ/เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในห้องเรียน ตลอดจนโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเอง ครูส่วนใหญ่มองว่าการเข้าร่วมโครงการเป็นโอกาสในการเรียนรู้เทคนิคการสอนเพื่อการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่จะช่วยให้พัฒนาการของผู้เรียนในส่วนของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น

2) สภาพการจัดอบรมของโครงการ

หลักสูตรการอบรมโดยภาพรวมมีคุณภาพระดับดีมาก ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการทั้ง 3 สังกัด มีความเห็นว่าเป็นหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการ เนื้อหาเป็นประโยชน์ เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้จริง

วิทยากรชาวต่างประเทศโดยภาพรวมมีคุณภาพระดับดีมาก ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการทั้ง 3 สังกัดมีความเห็นว่าวิทยากรชาวต่างประเทศมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการถ่ายทอด มีความยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับสภาพการอบรมได้ดี สำหรับวิทยากรชาวไทย (TMT) มีคุณภาพโดยภาพรวมระดับดี มีความสามารถสนับสนุนการสอนของวิทยากรชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม และมีความสามารถในการประสานงานได้ดี อย่างไรก็ตามมีครูบางส่วนเห็นว่าผู้สอนเป็นวิทยากรชาวต่างประเทศเป็นหลัก วิทยากรชาวไทยมีบทบาทแต่น้อย วิทยากรชาวไทยมีความสามารถในการถ่ายทอดดี มีความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เข้ารับการอบรมชาวไทยเป็นอย่างดี สำหรับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ของเขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานครของทุกสังกัดอยู่ในระดับน้อย

3) ผลของโครงการ

ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการโดยภาพรวม มีความพึงพอใจต่อโครงการระดับมาก โดยครูในสังกัด สพฐ. และ สอศ. มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอบรม เทคนิคการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา ส่วนครูในสังกัด สช. มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอบรม และเนื้อหาการอบรมเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ครูสอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมโครงการโดยภาพรวมทั้ง 3 สังกัด ยอมรับว่าหลังการอบรมมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ มีทักษะการฟัง/พูด/อ่าน/เขียน สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษไปในทิศทางที่เหมาะสม ตลอดจนมีเจตคติต่อการเรียนการสอนดีขึ้น

สำหรับนักเรียนที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากโครงการ นักเรียนในสังกัด สพฐ. มีความเห็นว่าครูภาษาอังกฤษมีความมั่นใจในการสอน ครูเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น นักเรียนเรียนสนุก เข้าใจมากขึ้นและชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น สำหรับนักเรียนในสังกัด สช. มีความเห็นว่าครูมีความมั่นใจในการสอน ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนเรียนสนุกและเข้าใจมากขึ้น ส่วนนักเรียนในสังกัด สอศ. มีความเห็นว่าครูภาษาอังกฤษมีความมั่นใจในการสอน ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังฤษมากขึ้น นักเรียนเรียนสนุก มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

5.2.5 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของโครงการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบและปัจจัยที่ควรใช้ขับเคลื่อนโครงการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษสู่ความสำเร็จดังแสดงในแผนภาพที่ 5.2

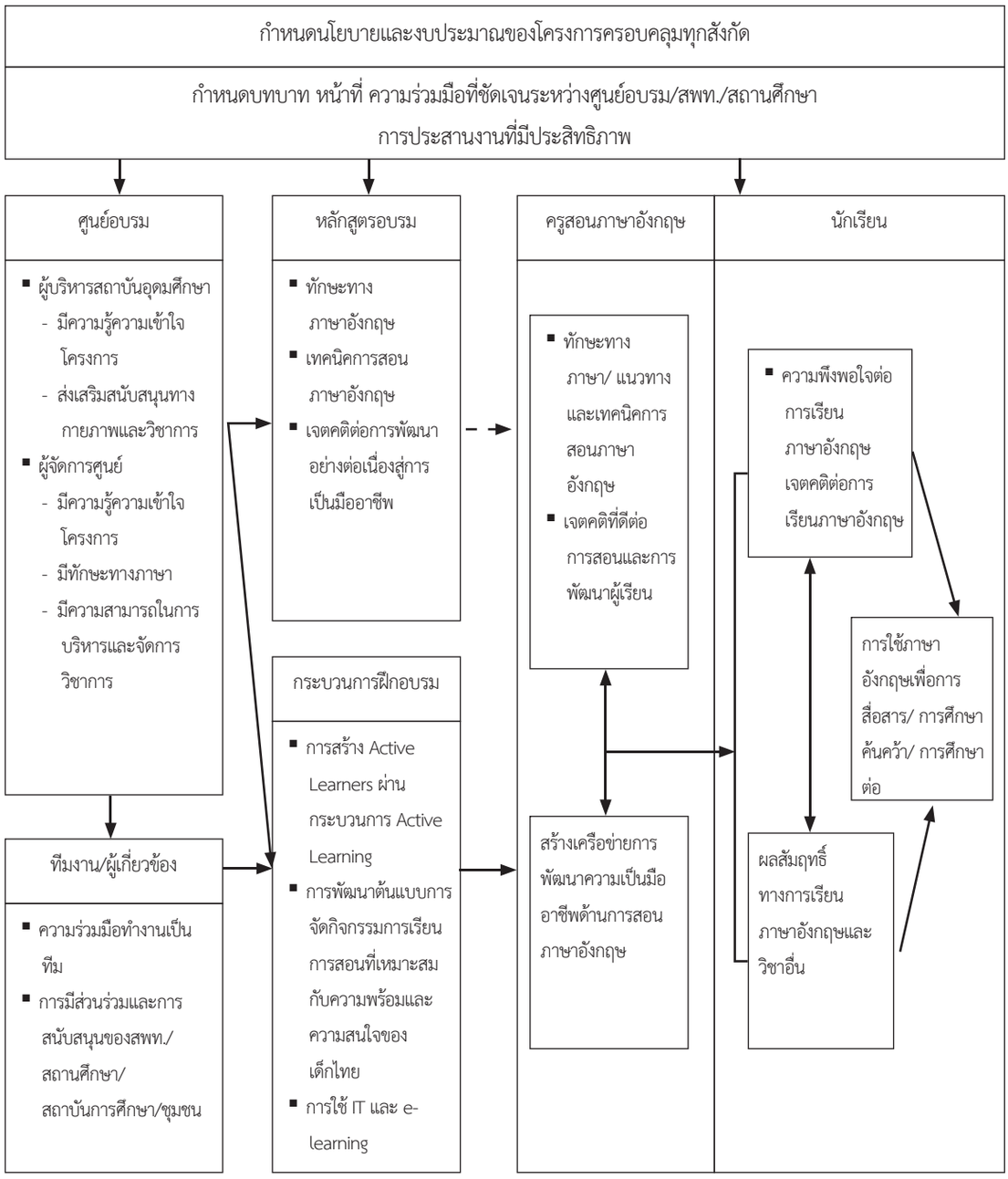

แผนภาพที่ 5.2 ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติสู่ความสำเร็จของโครงการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ

5.3 สรุปผลการเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน 5 ประเทศคัดสรร แสดงให้เห็นว่า ประเทศที่ภาษาแรกของพลเมืองไม่ใช่ภาษาอังกฤษล้วนตระหนักดีในบทบาทความสำคัญเชิงเศรษฐกิจของภาษาอังกฤษในเวทีโลก และต่างก็กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องไปในทิศทางเดียวกันในอันที่จะเตรียมผู้เรียนให้มีเครื่องมือในการสื่อสารนี้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เรื่อยไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแนวทาง วิธีและเทคนิคการเรียนการสอนในชั้นเรียนตลอดจนการประเมินผล การจัดให้เจ้าของภาษาอังกฤษมาเป็นผู้สอนหรือผู้ช่วยสอน การพัฒนาครู การส่งเสริมการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และการนำเทคโนโลยี/เทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ไม่ปรากฏพบว่าประเทศใดมีนโยบายที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ในแง่ที่จะนำไปสู่ข้อสรุปว่าเพราะประเทศหนึ่ง ๆ ไม่มีนโยบายดังกล่าวนั้นจึงประสบความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ที่บริบทและสถานภาพของภาษาอังกฤษในประเทศเป็นสำคัญว่าเป็นภาษาราชการ/ภาษาที่สองหรือเป็นเพียงภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนมีโอกาสอันจำกัดที่จะได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความแตกต่าง โดยเฉพาะหากพิจารณาจากผลการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศต่าง ๆ อย่างของ Education First น่าจะเป็นผลมาจากปัจจัย 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ อันเกี่ยวข้องกับคุณภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างครูและผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนทรัพยากรสนับสนุนด้วย เช่น งบประมาณในการพัฒนาครู งบประมาณสนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมที่เป็นปัจจัยบวกหรือปัจจัยลบ อนึ่ง ในกรณีของประเทศสิงคโปร์ ความหลากหลายทางภูมิหลังทางวัฒนธรรมของพลเมืองเป็นปัจจัยบวกที่ส่งผลให้เกิดความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ในขณะที่อีก 4 ประเทศที่เหลือไม่มีความจำเป็นดังกล่าวนี้ หากแต่มีเรื่องของความพยายามที่จะรักษาเอกลักษณ์ของชาติมาเป็นอุปสรรคแทน ในการที่รัฐตลอดจนพลเมืองจะไม่ ‘ถลำ’ เข้าไปสู่การครอบงำทางภาษาอย่างเต็มตัว ซึ่งในทางตรงกันข้ามอาจจะส่งผลดีในแง่ของการที่ผู้เรียนจะมีทักษะภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

3. ลักษณะของการบริหารจัดการประเทศที่เป็นแบบรวมอำนาจ สั่งการจากบนลงล่าง อย่างประเทศที่มีขนาดเล็กอย่างสิงคโปร์ ซึ่งสร้างความแตกต่างในประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และประจวบกับการที่ประเทศสิงคโปร์มีอดีตผู้นำประเทศอย่างนายลีกวนยู ที่อยู่ในตำแหน่งอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ทำให้การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติมีเอกภาพและคงเส้น คงวา จนประเทศมีความโดดเด่นโดยเฉพาะการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอันเป็นผลส่วนหนึ่งจากความสามารถทางภาษาอังกฤษของพลเมืองในประเทศ ต่างจากลักษณะการบริหารจัดการประเทศอื่นที่มีลักษณะกระจายอำนาจมากกว่า อีกทั้งการเมืองยังขาดเสถียรภาพอันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง

นโยบายที่รวมถึงนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้ด้วยอยู่เป็นนิจสิน สร้างความลำบากให้กับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายอย่างผู้เรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แผนภาพที่ 5.3 ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติสู่ความสำเร็จของนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5.4 อภิปรายผล

5.4.1 อภิปรายผลการประเมินโครงการ EP/MEP

ผลการประเมินโครงการ English Program/Mini English Program (EP/MEP) จากการศึกษาการจัดโครงการ EP/MEP ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า สถานศึกษาทั้ง 3 สังกัด ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความสำคัญของโครงการ EP/MEP เนื่องจากเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพของนักเรียน ในส่วนของหลักสูตร EP/MEP เมื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน พบว่าสถานศึกษาสังกัด สพฐ. และสถานศึกษาสังกัด สช. มีความเห็นสอดคล้องกันว่า หลักสูตร EP/MEP ตรงกับความต้องการของผู้เรียนคือ สามารถพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้และส่งเสริมการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ในขณะที่สถานศึกษาสังกัด สอศ. มีบางสถานศึกษาให้ความเห็นว่า ยังไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนเท่าที่ควรเนื่องจากขาดการพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

ด้านการบริหารจัดการโครงการ EP/MEP จากการสนทนากลุ่ม การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ พบว่าสถานศึกษาสังกัด สพฐ. และสถานศึกษาสังกัด สช. มีผลการประเมินที่สอดคล้องกัน โดยเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถให้คำแนะนำในการบริหารโครงการและจัดการเรียนการสอนในโครงการ EP/MEP ได้ มีงบประมาณที่เพียงพอในการบริหารโครงการ ในขณะที่สถานศึกษาสังกัด สอศ. พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้คำแนะนำในการบริหารโครงการและจัดการเรียนการสอนในโครงการ EP/MEP ได้น้อย ส่วนด้านงบประมาณพบว่ามีงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารโครงการและการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. และสถานศึกษาในสังกัด สช. มีการดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2544 และมีการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาจากผู้เรียน โดยสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. จัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาแบบ MEP ได้ไม่เกิน 17,500 บาทต่อภาคเรียน และแบบ EP ได้ไม่เกิน 40,000 บาทต่อภาคเรียน สถานศึกษาในสังกัด สช. สามารถกำหนดค่าบำรุงการศึกษาได้เองตามความต้องการของโรงเรียน ในขณะที่สถานศึกษาในสังกัด สอศ. ไม่มีการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาเพิ่มจากผู้เรียน แต่รอรับงบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น จึงทำให้งบประมาณที่ใช้ในโครงการไม่เพียงพอ

ด้านครูผู้สอนชาวต่างประเทศ พบว่า สถานศึกษาทั้ง 3 สังกัด ประสบปัญหาคล้ายกัน คือ การหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพที่จบตรงสาขานั้นยังเป็นเรื่องยาก และค่าจ้างแพง นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับระเบียบราชการที่มีความยุ่งยาก ได้แก่ การขอใบอนุญาตการสอน การขอวีซ่า การขอใบประกอบวิชาชีพ เป็นต้น โดยมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และปัญหาครูชาวต่างประเทศที่มีระยะเวลาในการทำงานในสถานศึกษาไม่ต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามพบว่า สถานศึกษาสังกัด สพฐ. และสถานศึกษาสังกัด สช. ยังสามารถแก้ปัญหาได้โดยการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในสาขา

ที่หายาก เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่าครูชาวเอเชีย เช่น ครูชาวฟิลิปปินส์เป็นครูที่มีความรับผิดชอบ ตั้งใจสอน มีจิตวิญญาณความเป็นครูสูง และค่าจ้างไม่สูงเกินไปเมื่อเทียบกับครูชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา นอกจากนี้สถานศึกษาควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองถึงผลดีและผลเสียด้วย ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าโครงการของทั้งสถานศึกษาสังกัด สพฐ. และสถานศึกษาสังกัด สช. เป็นผู้ที่มีความรู้และทราบวิธีการสรรหาครูชาวต่างประเทศเพื่อมาสอนในโครงการ EP/MP มากกว่าหัวหน้าโครงการของสถานศึกษาในสังกัด สอศ. ทั้งนี้เนื่องจากมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของบุคลากรในสถานศึกษาที่มีการดำเนินโครงการมาอย่างยาวนานกว่า (ตั้งแต่ พ.ศ.2544) และการมีเครือข่ายของสถานศึกษาที่มากกว่า รวมทั้งความพร้อมด้านงบประมาณที่สถานศึกษาสามารถจัดเก็บจากผู้เรียนได้เองอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินโครงการ ในขณะที่สถานศึกษาในสังกัด สอศ. เพิ่งเริ่มดำเนินโครงการ MEP เมื่อ พ.ศ.2555 และยังเป็นการได้งบประมาณจากต้นสังกัดเท่านั้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าสถานศึกษาสังกัด สพฐ. และสถานศึกษาในสังกัด สช. ที่มีโครงการ EP/MEP จะกลายเป็นโรงเรียนที่มีการแข่งขันสูงหรือโรงเรียนชั้นนำ เนื่องจากมีผู้เรียนสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้จำนวนมาก รวมทั้งได้รางวัลการแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษในเวทีระดับชาติหรือนานาชาติจึงทำให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมอบความไว้วางใจโรงเรียนมากขึ้น จึงต้องการให้บุตรหลานเข้าศึกษาในสถานศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลให้มีงบประมาณในการบริหารโครงการเพิ่มมากขึ้น ทำให้สถานศึกษาสามารถจัดจ้างครูชาวต่างประเทศและบุคลากรในโครงการที่มีคุณภาพมากขึ้น ในขณะที่สถานศึกษาในสังกัด สอศ. พบว่า มีผู้ต้องการเข้าเรียนจำนวนน้อย เนื่องจากผู้เรียนไม่มีความพร้อมทางด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ สถานศึกษาจึงจูงใจโดยการไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่ม ส่งผลให้ไม่มีงบประมาณในการสนับสนุนโครงการที่เพียงพอ

ด้านผลผลิตของโครงการ EP/MEP พบว่า สถานศึกษาทั้ง 3 สังกัด ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษจากการทดสอบตามกรอบ CEFR อยู่ในระดับ pre A1 มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามพบว่า สถานศึกษาในสังกัด สพฐ. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 50 มีความสามารถตั้งแต่ A2 ขึ้นไปและพบว่ามีผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถระดับ B1-B2 ถึงร้อยละ 35 และ 40 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัด สอศ. มีความสามารถอยู่ในระดับ pre A1 และ A1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. มีการจัดโครงการที่ต่อเนื่องและผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนโครงการอย่างมาก โดยสถานศึกษามีการสนับสนุนและส่งเสริมโครงการในด้านงบประมาณที่เพียงพอ มีการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและจัดให้มีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษและเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สูงขึ้น และมีการทำ MOU กับหน่วยงานต่างประเทศเพื่อขอความร่วมมือทางวิชาการ และการศึกษาดูงาน เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เรียนในโครงการจากสถานศึกษาทั้ง 3 สังกัด มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สูงกว่าผู้เรียนในโครงการปกติ รวมทั้งมีความมั่นใจในการสื่อสาร และกล้าสื่อสารกับชาวต่างประเทศ และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่น ๆ สูงกว่าผู้เรียนในหลักสูตรปกติด้วย ทั้งนี้ เนื่องมาจากผู้เรียนในโครงการได้เรียนและสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากกว่าผู้เรียนโครงการปกติ และได้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาทำให้เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาค้นคว้า และมีความกล้าที่จะสื่อสารมากกว่าผู้เรียนปกติ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นผลกระทบของโครงการ EP/MEP ทั้งทางบวกและทางลบ กล่าวคือ ผลกระทบทางบวก พบว่าการมีโครงการ EP/MEP ในโรงเรียนทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง มีความพยายามพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ พยายามสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ รวมทั้งพยายามสื่อสารกับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนผลกระทบทางลบ พบว่าถึงแม้การเข้าเรียนในโครงการฯ ของนักเรียนรัฐบาล (สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) จะเสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่าโรงเรียนเอกชน (สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน) และโรงเรียนนานาชาติ (International school) ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มโอกาสผู้เรียนให้เข้าถึงการพัฒนาภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้โรงเรียนที่จัดโครงการฯ ใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างนักเรียนในโครงการและนักเรียนทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามยังพบว่าผู้เรียนในโครงการฯ ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงทำให้นักเรียนจำนวนมากไม่สามารถเข้าเรียนในโครงการฯ ได้ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ผู้เรียนขาดโอกาสในการได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เท่าเทียมกัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมนักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการฯ โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น สื่อที่เป็นออนไลน์ (Online) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณภาพให้มากขึ้นเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของการศึกษา นอกจากนี้ยังพบปัญหาการทดสอบระดับชาติ ได้แก่ O-NET และ V-NET สอบคัดเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เช่น ระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากข้อสอบเป็นภาษาไทย ทำให้โรงเรียนต้องจัดสอนเสริมเป็นภาษาไทยหรือนักเรียนต้องไปเรียนพิเศษเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนต้องเรียนมากขึ้น และเสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการปรับการทดสอบระดับชาติ การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ควรมีข้อสอบฉบับภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในโครงการฯ และหลักสูตรระดับอุดมศึกษาควรมีการจัดเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนในโครงการฯ

5.4.2 อภิปรายผลการประเมินการพัฒนาครูภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เรียน จากสถานศึกษาทั้ง 3 สังกัด มีความพึงพอใจต่อการอบรมในโครงการ Boot Camp โดยพบผลการวิจัยที่สำคัญ ดังนี้

ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน เห็นความสำคัญของโครงการ Boot Camp มองเห็นว่าเป็นโครงการที่ดี เนื่องจากเป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยผู้บริหารเห็นว่าครูที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp มีการจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลง

ไปในทางที่ดี ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษมากขึ้น และผู้เรียนมีความสุขในการเรียน โดยครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาปรับใช้ได้จริงในห้องเรียน แต่อย่างไรก็ตามพบว่าผู้บริหารบางโรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมโครงการเนื่องจากใช้เวลาในการอบรมนาน (3 สัปดาห์) และเป็นการอบรมช่วงเปิดภาคเรียน แต่ผู้บริหารส่วนใหญ่มองเห็นในภาพรวมว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ทำให้ผลของการอบรมเป็นที่พึงพอใจของครูผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เรียน ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายในประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ดังต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่ใช้ในการพัฒนาครูเป็นหลักสูตรของ British Council ที่ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ 1) เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ 2) การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และใช้เวลาในการอบรมเป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลักสูตรการอบรมแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครูมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการอบรมและได้รับประโยชน์จากโครงการนี้ เนื่องจากหลักสูตรในการอบรมครั้งนี้มีเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการในการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ยังพบว่าครูได้รับการพัฒนาทักษะภาษาของตนเองในระดับมาก และสิ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูคือการมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากวิทยากรเป็นเจ้าของภาษาและกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดการอบรม และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญให้ครูพัฒนาตนเอง และมีความสุขในการอบรม

ด้านวิทยากร ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้เข้าอบรมส่วนมากมีความพึงพอใจต่อวิทยากร โดยให้ความเห็นว่า วิทยากรเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา (Native English speaker) ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ และมีความเชี่ยวชาญในด้านการสอน รวมทั้งมีความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย ทุ่มเท เอาใจใส่ผู้เข้าอบรม และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี ทั้งนี้เนื่องมาจากวิทยากรของ British Council เป็นวิทยากรที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล นอกจากนี้ในการอบรมพบว่าวิทยากรใช้การสาธิตหรือการทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ทำให้ครูเข้าใจได้ง่ายและทราบวิธีการว่าจะนำไปใช้ได้อย่างไร รวมทั้งวิทยากรเปิดโอกาสให้ครูได้สะท้อนคิดถึงสิ่งที่ได้จากการอบรมและความรู้ที่ได้รับในทุกสัปดาห์ โดยในทุกสัปดาห์จะมีการสอบสอน (Micro-teaching) ทำให้ครูผู้เข้ารับการอบรมทราบข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุงของตนเองและได้รับการพัฒนาตลอดทั้ง 3 สัปดาห์ ทำให้สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในห้องเรียน นอกจากนี้วิทยากรยังเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาในห้องเรียนทำให้ครูมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น

สำหรับวิทยากรชาวไทย (Thai Master Teacher; TMT) ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้เข้าอบรมส่วนมากมีความพึงพอใจต่อวิทยากรชาวไทย เนื่องจากครูเห็นว่าวิทยากรชาวไทยได้ทุ่มเทในการทำงานมาก และเป็นผู้ช่วยวิทยากรชาวต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือครู

ส่งผลให้การอบรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากวิทยากรชาวไทยทุกคนเคยเป็นผู้เข้าอบรมในโครงการ Boot Camp มาก่อนจึงมีความรู้ความเข้าใจในส่วนของเนื้อหาหลักสูตรการอบรมและเข้าใจครูผู้เข้าอบรม รวมทั้งมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนในบริบทที่ใกล้เคียงกันจึงสามารถให้คำแนะนำครูได้อย่างเหมาะสม

ผลของโครงการ Boot Camp ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อการอบรม โดยพบว่าได้พัฒนาเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนในระดับมากและทักษะภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น มีความมั่นใจในการสื่อสารและการสอนมากขึ้นและยังสามารถนำความรู้มาปรับใช้ได้จริง ซึ่งส่งผลให้ครูมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของตนเอง เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับจากการอบรมในครั้งนี้เป็นวิธีที่ครูนำมาใช้ได้จริง ทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน และให้ความร่วมมือในการเรียน ทำให้ครูเห็นถึงประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน นอกจากนี้แล้วยังทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้นด้วย

ผลของโครงการ Boot Camp ต่อผู้เรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครูที่ผ่านการอบรมในโครงการ Boot Camp ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความมั่นใจกล้าสื่อสารกับเพื่อนและกับครู ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และครูมีวิธีกระตุ้นให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน ได้ให้ข้อมูลว่าครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมมีพฤติกรรมการสอนที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี คือ มีการใช้กิจกรรมและสื่อที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ เกม เพลง นิทาน วิดีทัศน์ ใบงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอีกด้วย

5.4.3 อภิปรายผลการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ 5 ประเทศรวมถึงประเทศไทยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักที่นอกจากจะมุ่งให้เกิดความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับที่มาของนโยบายฯ การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และผลความสำเร็จแห่งนโยบายฯ แล้ว ก็เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยเชิงนโยบายที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศที่อยู่ในความสนใจ ซึ่งจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการกำหนดนโยบายในเรื่องนี้เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในอนาคต

ผลการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ 5 ประเทศคัดสรรได้แสดงให้เห็นแล้วว่าประเทศที่พลเมืองไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกนั้นมีนโยบายในเรื่องนี้คล้ายคลึงกัน หากจะมีความแตกต่างในรายละเอียดก็เป็นไปในส่วนของแผนโครงการและกิจกรรมภายใต้นโยบายเท่านั้น กล่าวคือแต่ละประเทศมีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเครื่องมือเชิงเศรษฐกิจ มีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร (communicative language ability) ซึ่งแตกต่างจากในอดีต

ที่มุ่งเน้นความรู้เรื่องศัพท์และไวยากรณ์ และมีนโยบายที่กำหนดขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของบริบทแต่ละประเทศ ที่เป็นแรงผลักดันหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันส่งผลต่อสมิทธิภาพของผู้เรียนโดยตรง ความคล้ายคลึงนี้สันนิษฐานได้ว่าอาจเกิดจากความจำเป็นด้านเศรษฐกิจหนึ่ง วิวัฒนาการและแนวโน้มของวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองทั่วโลกหนึ่ง การเรียนรู้จากประสบการณ์ในต่างประเทศ (lessons learned) หนึ่ง และบทบาทการให้ความช่วยเหลือ/ความร่วมมือจากประเทศเจ้าของภาษา เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศออสเตรเลีย ที่ส่งอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายฯ ในแต่ละประเทศที่รับความช่วยเหลือ เป็นต้น อีกหนึ่ง

ความคล้ายคลึงดังกล่าวนี้ สามารถวิเคราะห์เป็น 2 ลักษณะ ประการที่หนึ่งก็คือเป็นเครื่องยืนยันถึงความเหมาะสมของนโยบายดังกล่าวในแต่ละประเทศ เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ทำให้แน่ใจว่าเป็นแนวทางของรัฐที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ส่วนประการที่สองนั้นนำไปสู่คำถามที่ว่าหากนโยบายมีความคล้ายคลึงกัน เหตุใดผลการจัดอันดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของพลเมืองใน 5 ประเทศถึงแตกต่างกันอย่างมาก โดยเฉพาะคู่ประเทศสิงคโปร์ (อันดับที่ 3) และประเทศไทย (อันดับที่ 64) และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเวียดนามที่อยู่อันดับที่ 41 คำตอบที่ได้น่าจะเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จและความล้มเหลวดังผลการศึกษาเปรียบเทียบที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 ที่ระบุว่าบางประเทศขาดปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จอย่างบริบทและวัฒนธรรม ลักษณะการบริหารและจัดการของประเทศที่เป็นลักษณะการรวมอำนาจซึ่งแตกต่างจากการกระจายอำนาจ ระบบการผลิตครูที่ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้บางประการอาจเหนือความควบคุม เช่น ปัจจัยด้านบริบทและวัฒนธรรม แต่หลายประการสามารถแก้ไขปรับเปลี่ยนได้ เช่น เรื่องการพัฒนาครู และรูปแบบการบริหารและจัดการการศึกษา ทั้งนี้บางเรื่องอีกเช่นเดียวกันก็เป็นประเด็นขัดแย้ง ที่ไม่อาจตัดสินหรือกำหนดเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดได้ ด้วยเพราะการสนับสนุนและการคัดค้านต่างมีชุดของเหตุผลที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกันอยู่

ดังนั้น ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบ น่าจะส่งผลต่อประเทศไทยในเชิงยืนยันนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ภายใต้ข้อจำกัดเชิงบริบทและทรัพยากร ทั้งนี้หากไม่สามารถกระทำการใดได้กับข้อจำกัดนี้ สิ่งที่รัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะทำได้น่าจะเป็นการปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนของกระบวนการนโยบายในส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติ กล่าวคือน่าที่จะต้องให้ความสนใจและระมัดระวังในความต่อเนื่องของนโยบาย ตลอดจนความจริงจังในการปฏิบัติ เพราะจากผลการศึกษา สิ่งนี้เท่านั้นที่จะรับประกันได้ว่าผลสำเร็จจากการเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้ ดังประจักษ์ชัดในประเทศสิงคโปร์ และประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น

5.5 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.5.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับโครงการ EP/MEP

1) กระทรวงศึกษาธิการควรมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามโครงการ EP/MEP ในทุกสังกัดอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ควรมีระบบการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ ครูต่างชาติ และครูไทย

2) กระทรวงศึกษาธิการควรมีระบบการนิเทศโครงการ EP/MEP ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมพลังความสามารถ (empowering) ของผู้เกี่ยวข้องกับโครงการ

3) กระทรวงศึกษาธิการควรมีการติดตาม กำกับ และประเมินโครงการ EP/MEP เพื่อนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาปรับปรุงโครงการอย่างต่อเนื่อง

4) กระทรวงศึกษาธิการควรสร้างเครือข่ายสถานศึกษาที่จัดโครงการ EP/MEP เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practices) ซึ่งกันและกัน และทำการเปรียบเทียบมาตรฐานระหว่างสถานศึกษา (Benchmarking)

5) กระทวงศึกษาธิการควรจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานของโครงการ EP/MEP

5.5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับโครงการ Boot Camp

1) กระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนให้มีการจัดโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นโครงการที่มีประสิทธิผลและเป็นความประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่

2) กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดให้การพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษเป็นวาระสำคัญของกระทรวงและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (Continuous Professional Development) อาจทำการรื้อฟื้นศูนย์ ERIC ของจังหวัดที่ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นศูนย์กลางของการดำเนินงานอบรม สร้างสื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และวิจัยพัฒนาเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ

3) กระทรวงศึกษาธิการควรสร้างชุมชนมืออาชีพด้านภาษาอังกฤษ (English Professional Learning Community) เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาความสามารถของครูสู่ปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเลิศ

4) กระทรวงศึกษาธิการควรร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความแข็งแกร่งด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อพัฒนาวิทยากรชาวไทย (Thai Master Teachers) ให้สามารถทดแทนวิทยากรชาวต่างชาติอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

5) กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดให้วิทยากรชาวต่างชาติและวิทยากรชาวไทยร่วมเป็นอาจารย์นิเทศก์เพื่อติดตามพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมอย่างต่อเนื่อง

5.5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0

ประเทศไทย 4.0 มีจุดมุ่งหมายที่จะ ‘ปลดล็อก’ ประเทศจากปัญหา/ความท้าทายทางเศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจในอดีตที่ผ่านมาที่เน้นการเกษตร (1.0) อุตสาหกรรมเบา (2.0) และอุตสาหกรรมก้าวหน้า (3.0) ตลอดจนหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำและกับดักความไม่สมดุลในการพัฒนาประเทศ เพื่อนำประเทศสู่ความมั่งคั่งมั่นคงและยั่งยืนด้วย อันจะเกิดขึ้นได้ก็จากเศรษฐกิจที่เน้นมูลค่าเป็นหลักซึ่งขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

อนึ่ง การดำเนินการสู่เป้าหมายสำคัญดังกล่าว นอกเหนือจากการเสริมสร้างชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของผู้คนในสังคม ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และการคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมแล้ว การสร้างพลเมืองที่มีสมรรถนะสำหรับศตวรรษที่ 21 หรือ ‘คนไทย 4.0’ ก็เป็นหนึ่งในสี่วัตถุประสงค์สำคัญด้วย ทั้งนี้การเตรียมพลเมืองให้มีลักษณะดังกล่าวต้องอาศัยการปฏิรูประบบการศึกษา การพัฒนาทักษะกำลังคน และการมีมาตรการที่จะช่วยยกระดับคนไทยจาก ‘คนไทย 1.0 2.0 และ 3.0’ สู่ ‘คนไทย 4.0’

ในการนี้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องคงจะไม่อาจปฏิเสธได้ถึงบทบาทความสำคัญของภาษาอังกฤษและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเด็กและเยาวชนผ่านการเรียนการสอนในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งในแง่การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การเรียนรู้เนื้อหาและการฝึกทักษะในวิชาอื่น อีกทั้งการปรับเปลี่ยนระบบวิธีคิดผ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจและการถ่ายทอดนวัตกรรมที่สร้างขึ้นสู่สากล ทั้งนี้ความสามารถในการสื่อสารก็เป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ด้วย ดังนั้นนโยบายที่จะกำหนดขึ้นนอกจากจะส่งผลต่อการสร้าง ‘คนไทย 4.0’ แล้วยังเป็นการเตรียมพลเมืองไทยให้ดำรงคงอยู่อย่างประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 ด้วย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้นำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 ดังต่อไปนี้ ซึ่งเรียงลำดับจากนโยบายที่นำไปปฏิบัติได้ง่าย คงไว้ หรือเพิ่มขึ้นจากนโยบายที่มีอยู่แล้ว (incremental model) ไปสู่นโยบายที่อาจมีอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติและต้องอาศัยปัจจัยที่เป็นภาวะกดดันตลอดจนเงื่อนไขเรื่องเวลา

1) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนรายวิชาอื่นเป็นภาษาอังกฤษ ผ่านหลักสูตร English Program และหลักสูตรนานาชาติให้มากขึ้น ทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะสถานศึกษาในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

2) สนับสนุนโครงการพัฒนาครู/อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ และครู/อาจารย์ที่สอนรายวิชาอื่น เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ให้มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในลักษณะการอบรมแบบเข้มข้นและจริงจัง ดังเช่นโครงการ ‘Boot Camp’ ให้ต่อเนื่องและทั่วถึง

3) ยกระดับสถานภาพและค่าตอบแทนครู/อาจารย์ที่สามารถสอนรายวิชาต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพครูและการคงครูไว้ในระบบ

4) ปรับบทเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหาในทุกระดับ ลดหลั่นตามความสามารถของผู้เรียนให้เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจใน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมตามกรอบประเทศไทย 4.0 เพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความคุ้นเคยและกระตุ้นศักยภาพที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.* สำนักนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กุสุมา ขันกสิกรรม, ไพรัตน์ วงษ์นาม และ ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษรูปแบบ Mini English Program สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 29 (2), 196-210.

ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี. (2559). *การประชุมชี้แจงนโยบายการปฏิรูปการศึกษาให้แก่ข้าราชการส่วนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ.* ค้นจาก www.moe.go.th/websm/2016/aug/324.html.

ชื่นชนก โควินท์ และคณะ. (2557). การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ประกอบวิชาชีพท่องเที่ยวตามมาตรฐานข้อตกลงร่วมอาเซียน. *วารสารการวิจัยสังคมศาสตร์,* ตุลาคม 2557 : หน้า 125-132.

ฐิติกา เสนาจิตต์ และจุฑามณี ตระกูลมุทุตา. (2560). สภาพการดำเนินงานตามโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (Mini English Program: MEP) : กรณีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 11 (24), 74-80.

ตนุยา เพชรสง. (2558). โครงงานส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาพื้นที่จังหวัดภาคใต้. *วารสารมนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 4 (1), 71-77.

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2559). จุดเน้นเชิงนโยบาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. ค้นจาก http://www.nswpeo.go.th/main/index.php?option=com_attachments&task=download&id=7

นโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. (2561). ค้นจาก http://www.obec.go.th/sites/obec.go.th/files/document/attachment/88342/obec61.pdf

นันทิภา ยังค์กมล. (2558). การพัฒนาหลักสูตรคณิตศาสตร์อิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับประถมศึกษา ในโครงการภาษาอังกฤษของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 29 (91), 177-192.

นุจรี ศรีใส, เมธินี วงศ์วานิช รัมภกาภรณ์, สุชาวดี เกษมณี และปานเทพ ลาภเกษร. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 32 (1), 80-90.

ปานวาด อวยพร, ศยามน อินสะอาด และสุพจน์ อิงอาจ. (2560). ผลการใช้อินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ II กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 10 (2), 572-582.

แผนปฏิบัติการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ.2561. (2561) ค้นจาก http://www.moe.go.th/moe/upload/news20/FileUpload/50225- 7575.pdf

พงศปณต พรมมา, ช่อเพชร เบ้าเงิน และ เปรมจิต ขจรภัย ลาร์เซ่น. (2557). การพัฒนาองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37 (2), 68-78.

พัชราภรณ์ ตันติชัยพฤกษ์. (2560). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษา (หลักสูตรไทย-อังกฤษ) สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 13 (2), 41-52.

พิมพ์เขียวและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน. Thailand 4.0. โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืน. (2559). ค้นจาก http://bps.moph.go.th/new_bps/sites/default/files/Thailand%204.0_050160

ยอดขวัญ ผดุงมิตร. (2559). ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *สุทธิปริทัศน์*, 30 (93), 235-249.

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และการปฏิรูปประเทศ.(2560). ค้นจาก https://planning.tu.ac.th/images/Download/03Strategy/plan20.pdf

รสสุคนธ์ เสวตเวชากุล. (2558). ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการภาษาอังกฤษ. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 29 (91), 331-350.

รสสุคนธ์ เสวตเวชากุล. (2559). ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนในโครงการภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18 (1), 22-32.

วันวิสาข์ เรียวเรืองแสงกุล และสิทธิพล อาอินทร์. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4 MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 10 (5), 129-134.

วุฒิชัย เนียมเทศ. (2555). บริหารโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ (English Program) อย่างไรให้ประสบความสำเร็จ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 23 (3), 2-18.

ศมณณ์ญา บุญประสพ, สุรชัย ไชยพจน์ และ Khonchalard, K.1. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษ ภาคภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 29(2), 158-174.

ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2559). *ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการจัดการศึกษา.* กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2560). “การประเมินตามความเป็นจริง (Realist Evaluation) กับการประเมินแบบขับเคลื่อนด้วยทฤษฎี (Theory – Driven Evaluation). *สารสมาคมวิจัยสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.* 4(1) : 3-13.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). *ทฤษฎีการประเมิน.* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักส์ จำกัด

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *แนวทางการดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program/ Mini English Program) (ฉบับปรับปรุง).* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *แนวทางการอบรมครูภาษาอังกฤษ Regional English Training Centers (RETC).* กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานคร: มปท.

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา กลุ่มพัฒนานโยบายอุดมศึกษา แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับปรับปรุงตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร). (2559). ค้นจาก http://www.mua.go.th/users/bpp/main/download/actionplan59.pdf

สิริรัฐ กลิ่นมาลัย และวิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารงานบุคลากรครูชาวต่างชาติของผู้บริหารในโรงเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย*, 11 (1), 53-58.

สุมณฑา บุญวัฒนะกุล, วัชรินทร์ อินทพรหม, วณิฎา แช่มลำเจียก และศิรภัสสรศ์ วงศ์ทองดี. (2557). ยุทธศาสตร์การบริหารโครงการ EP ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9 (1), 146-167.

สุวิทย์ เมษินทรีย์. *Thailand 4.0 กับอนาคตประเทศไทย.(ม.ป.ป.).* ค้นจาก http://www.chiang-mai.go.th/managing/public/D8/8D02Jun2017100417.pdf

องอาจ ผู้จำเริญ และหควณ ชูเพ็ญ. (2559). บทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ กรณีศึกษาโรงเรียนสารคามพิทยาคม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 35 (1), 296-305.

British Council Thailand, (2017). *รายงานผลการดำเนินงาน ฉบับสมบูรณ์ โครงการพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับภูมิภาค (Regional English Training Centre (Boot Camp)*. กรุงเทพมหานคร: มปท.

Bokhorst-Heng, W.D., & Caleon, I.S. (2009). The language attitudes of bilingual youth in multilingual Singapore. *Journal of Multilingual and Multicultural Development,* 30(3), 235 – 251.

Boot Camp Thailand for English Teachers. (2017). Bangkok : Regional English Training Centres, British Council.

British Council. (2015). New agreement on English language teaching in Vietnam. Retrieved June 30, 2018 from https://www.britishcouncil.org/organisation/press/new-agreement-english-language-teaching-vietnam [2015, July 29]

Browne, C.M., & Wada, M. (1998). Current issues in high school English teaching in Japan: An exploratory study. *Language culture and curriculum,* 11 (1), 97 – 112.

Chang, B. (2009). Korea's English education policy innovations to lead the nation into the globalized world. *Pan-Pacific Association of Applied Linguistics,* 13(1), 83 – 97.

Chen, Huey – Tsyh. (1994). "Theory – Driven Evaluation : Need, Difficulties, and Option." *Evaluation Practice.* 15 (1): 79 – 82.

Chua, S.K.C. (2010). Singapore's language policy and its globalized concept of bi(tri) lingualism. *Current Issues in Language Planning,* 11(4), 413 – 429.

Chua, S.K.C. (2011). Singapore's E(S)inglish-knowing bilingualism. *Current Issues in Language Planning,* 12(2), 125 – 145.

Chung, J., & Choi, T. (2016). English education policies in South Korea: Planned and enacted. In R. Kirkpatrick (Ed.), *English language education policy in Asia* (pp. 281 – 299). New York: Springer International.

Council of Europe. (2018). Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment. Retrieved June 30, 2018 from http://www.coe.int/lang-cefr

Dixon, L.Q. (2005). Blingual education policy in Singapore: An analysis of its socio-historical roots and current academic outcomes. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism,* 8(1)*,* 25 – 47.

Do, H.T. (2007). The role of English in Vietnam's foreign language policy: A brief history. Retrieved July 13, 2018 from http://www.worldwide.rs/en/role-english-vietnams-foreign-language-policy-brief-history [2007, February 1]

Education First. (2018). EF English proficiency index. Retrieved November 1, 2018 from http://www.ef.com/epi

Eichhorst, K. (2010). The role of English as a world language. Retrieved June 30, 2018 from https://www.grin.com/document/188405

Ghani, F. (2018). South Korea bans English education for first and second graders. Aljazeera. Retrieved July 12, 2018 from https://www.aljazeera.com/indepth/features/south-korea-bans-english-education-graders-180302100352881.html [2018, March 3]

Halliday, M.A.K. (2006). Written language, standard language, global language. In B.B. Kachru, Y. Kachru & C.L. Nelson (Eds.), *The handbook of world Englishes* (pp. 351 – 365). Singapore: Blackwell.

Hashimoto, K. (2013). 'English-only', but not a medium-of-instruction policy: The Japanese way of internationalizing education for both domestic and overseas students. *Current Issues in Language Planning,* 14(1), 16 – 33.

Hayes, D. (2016). The value of learning English in Thailand and its impact on Thai: Perspectives from university students. *Asia Pacific Journal of Education,* 36(1), 73 – 91.

Hoang, V.V. (2006). The current situation and issues of the teaching of English in Vietnam. Retrieved July 10, 2018 from http://www.ritsumei.ac.jp/acd/re/k-rsc/lcs/kiyou/pdf_22-1/RitsIILCS_22.1pp.7-18_Hoang.pdf.

Hornberger, N., & Vaish, V. (2009). Multilingual language policy and school linguistic practice: Globalization and English-language teaching in India, Singapore and South Africa. *Compare*, 39(3), 305 – 320.

Jo, S. (2008). English education and teacher education in South Korea. *Journal of Education for Teaching,* 34(4), 371 – 381.

Kachru, B.B. (1996). English as an Asian language. In M.L.D. Bautista (Ed.), *English is an Asian language* (pp. 235 - 249). Australia: The Macquarie Library Pty.

Kam, H.W. (2002). English language teaching in East Asia today: An overview. *Asia Pacific Journal of Education,* 22(2), 1 – 22.

Kaplan, R.B., & Baldauf, R.B., Jr. (1997). *Language planning: From practice to theory*. Clevedon: Multilingual Matters.

Kaur, A., Young, D., & Kirkpatrick, R. (2016). English education policy in Thailand: Why the poor results? In R. Kirkpatrick (Ed.), *English language education policy in Asia* (pp. 345 – 361). New York: Springer International.

Kirkpatrick, A. (2000). English as an Asian language. Retrieved June 30, 2018 from https://www.theguardian.com/education/2000/nov/23/tefl.guardianweekly

Kirkpatrick, D.L. (1978). "Evaluating In – House Training Programs." *Training and Development Journal.* 32 (9) : 6-9.

Linguaenglish. (2015). 10 reasons why English is such an important language. Retrieved June 30, 2018 from https://www.lingualearnenglish.com/uk/contact-lingua-english.php

Mun, S. (2013). Language education policies in South Korea. In F.V. Tochon (Ed.), *Language education policy studies* (p. 4). Madison, WI: University of Wisconsin.

Myung Chang, B. (2011). The roles of English language education in Asian context. *Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics,* 15(1), 191 – 206.

Ng, C.L.P. (2014). Mother tongue education in Singapore: Concerns, issues and controversies. *Current Issues in Language Planning,* 15(4), 361 – 375.

Ng, C.L.P. (2016). Primary school English reform in Japan: Policies, progress and challenges. *Current Issues in Language Planning,* 17(2), 215 – 225.

Nguyen, H.T.M. (2011). Primary English language education policy in Vietnam: Insights from implementation. *Current Issues in Language Planning,* 12(2), 225 – 249.

Nguyen, L.C., Hamid, M.O., & Renshaw, P. (2016). English in the primary classroom in Vietnam: Students' lived experiences and their social and policy implications. *Current Issues in Language Planning,* 17(2), 191 – 214.

Nguyen, T.M.H., & Nguyen, Q.T. (2007). Teaching English in primary schools in Vietnam: An overview. *Current Issues in Language Planning,* 8(2), 162 – 173.

Pawson, R. & Tilley, N. (2004). *Realist Evaluation.* London: British Cabinet Office.

Phan, L.H, Ha, V.H., & Bao, D. (2014). Language policies in modern-day Vietnam: Changes, challenges and complexities. In P. Sercombe & R. Tupas (Eds.), *Language, education and nation-building* (pp. 232 – 244). New York: Palgrave Macmillan.

Phan, T. (2017). English language as a boom in Vietnam—From colonized to domesticated. The Warwick ELT, 1 - 7– Retrieved July 1, 2018 from https://thewarwickeltezine.wordpress.com/2017/02/28/tran [2017, February 28]

Sakamoto, M. (2012). Moving towards effective English language teaching in Japan: Issues and challenges. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 33(4), 409 – 420.

Snodin, N.S., & Young, T.J. (2015). 'Native-speaker' varieties of English: Thai perceptions and attitudes. *Asian Englishes*, 17(3), 248 – 260.

Sukamolson, S. (1998). English language education policy in Thailand. *Asian Englishes*, 1(1), 68 – 91.

The Diplomat. (2014). English education in Korea: Unrealistic expectations. Retrieved July 17, 2018 from https://the diplomat.com/2014/10/English-education-in-korea-unrealistic-expectations [2014, October 18]

Thi, K.A.D., Hoa, T.M.N., & Truc, T.T.L. (2013). The impacts of globalization on EFL teacher education through English as a medium of instruction: An example from Vietnam. *Current Issues in Language Planning,* 14(1), 52 – 72.

Wongsothorn, A., Hiranburana, K., & Chinnawongs, S. (2002). English language teaching in Thailand today. *Asia Pacific Journal of Education,* 22(2), 107 – 116.

ภาคผนวก

ผู้บริหารสถานศึกษา
EP/MEP

แบบสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา

โครงการ English Program/ Mini English Program (EP/ MEP)

****

<u>ส่วนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สอศ. ☐ 3) สช. 2. จังหวัด.....
3. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
4. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 31 ปี ☐ 2) 31-40 ปี ☐ 3) 41-50 ปี ☐ 4) มากกว่า 50 ปี
5. ตำแหน่ง ☐ 1) ผู้อำนวยการ ☐ 2) รองผู้อำนวยการ ☐ 3) หัวหน้าแผนก/ หัวหน้าสาขา
   ☐ 4) อื่น ๆ .....
6. ประสบการณ์ทำงาน ☐ 1) น้อยกว่า 6 ปี ☐ 2) 6-10 ปี ☐ 3) 11-15 ปี ☐ 4) มากกว่า 15 ปี
7. ระดับชั้นที่เปิดสอน EP/ MEP (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
   ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 3) มัธยมศึกษาตอนต้น
   ☐ 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย ☐ 5) ปวช. ☐ 6) ปวส. ☐ 7) อื่น ๆ.....

<u>ตอนที่ 2</u> การปฏิบัติตามหลักการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ของสถานศึกษา

(โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน)

สถานศึกษาได้ดำเนินงานโครงการ EP/MEP ตามประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. สถานศึกษาสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรในโครงการทั้งบุคลากรชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง					
2. สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโครงการ					
3. สถานศึกษาสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนในโครงการที่สอดคล้องกับงบประมาณของโครงการ					
4. สถานศึกษามีเป้าหมายความสำเร็จของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนสื่อสารภาษาอังกฤษ					
5. สถานศึกษามีเป้าหมายของโครงการ EP/MEP เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนวิชาอื่น ๆ					
6. สถานศึกษามีเป้าหมายของโครงการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ					
7. สถานศึกษาให้ความสำคัญต่อการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา					

สถานศึกษาได้ดำเนินงานโครงการ EP/MEP ตามประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
8. สถานศึกษาได้จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานของโครงการเพื่อทำให้โครงการประสบความสำเร็จ					
9. สถานศึกษามีการกำกับติดตามการดำเนินงานของโครงการจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง					
10. สถานศึกษามีการรับฟังข้อคิดเห็นจากครูในโครงการ/ ผู้ปกครอง เพื่อปรับปรุงและสนับสนุนโครงการให้ดียิ่งขึ้น					

<u>ตอนที่ 3</u> ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน

สถานศึกษามีการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
<u>1. ลักษณะหลักสูตร EP/MEPในสถานศึกษาของท่าน</u>					
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านตรงกับความต้องการของผู้เรียน					
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น					
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ					
<u>2. คุณลักษณะหัวหน้าโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่าน</u>					
1) หัวหน้าโครงการสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี					
2) หัวหน้าโครงการมีความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรในโครงการได้เป็นอย่างดี					
3) หัวหน้าโครงการมีความรู้และความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงการได้เป็นอย่างดี					
4) หัวหน้าโครงการมีความสามารถในการนิเทศ กำกับการสอนของครูชาวต่างประเทศได้					
5) หัวหน้าโครงการมีความรู้และเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
6) หัวหน้าโครงการมีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้					

สถานศึกษามีการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
3. การจัดเก็บงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา					
1) สถานศึกษาสามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ					
2) สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ					
3) สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ					
4) สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ					
5) สถานศึกษามีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินงานโครงการ					
6) สถานศึกษามีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ					

ตอนที่ 4 กระบวนการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา

การบริหารจัดการโครงการในสถานศึกษาของท่านในประเด็นต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การบริหารด้านงบประมาณในโครงการ EP/MEP					
1) สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนในโครงการ					
2) สถานศึกษาให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดจ้างครูที่เพียงพอและรวดเร็ว					
3) สถานศึกษาให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว					
4) สถานศึกษาให้การสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรในโครงการอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และรวดเร็ว					
2. สถานที่ อุปกรณ์ สื่อ					
1) สถานศึกษามีห้องหรือสถานที่สำหรับทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว					

การบริหารจัดการโครงการในสถานศึกษาของท่านในประเด็นต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
2) สถานศึกษามีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ					
3) สถานศึกษามีห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ และทันสมัย					
4) สถานศึกษามีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ และการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ					
5) สถานศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ					

<u>ตอนที่ 5</u> ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา

ท่านใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานศึกษาเพิ่มขึ้นระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ท่านใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูชาวต่างประเทศ					
2. ท่านมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ					
3. ท่านมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูและคนอื่น ๆ					
4. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน/นักศึกษา					
5. ท่านส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา					

ขอขอบคุณท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูง

หัวหน้าโครงการ
EP/ MEP

แบบสอบถามหัวหน้าโครงการ

โครงการ English Program/ Mini English Program (EP/ MEP)

****

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์)

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สอศ. ☐ 3) สช. 2. จังหวัด.....
3. ระดับชั้นที่เปิดสอน EP/ MEP ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 3) มัธยมศึกษา ☐ 4) ปวช. ☐ 5) ปวส. ☐ 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
5. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 31 ปี ☐ 2) 31-40 ปี ☐ 3) 41-50 ปี ☐ 4) มากกว่า 50 ปี
6. ปัจจุบันท่านสอนระดับ ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 3) มัธยมศึกษา ☐ 4) ปวช. ☐ 5) ปวส. ☐ 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
7. ตำแหน่งปัจจุบัน ☐ 1) ครูชำนาญการ ☐ 2) ครูชำนาญการพิเศษ ☐ 3) ครูเชี่ยวชาญ ☐ 4) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ ☐ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
8. ประสบการณ์ทำงานในโครงการ EP/ MEP ☐ 1) น้อยกว่า 6 ปี ☐ 2) 6-10 ปี ☐ 3) 11-15 ปี ☐ 4) 16-20 ปี ☐ 5) มากกว่า 20 ปี
9. ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ EP/ MEP

1. ประเภทโรงเรียน

☐ 1.1 ระดับที่เปิดสอน EP (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 3) มัธยมศึกษา 1-3 ☐ 5) ปวช.
☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 4) มัธยมศึกษา 4-6 ☐ 6) ปวส.
☐ 7) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

☐ 1.2 ระดับที่เปิดสอน MEP (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ปฐมวัย/อนุบาล ☐ 3) มัธยมศึกษา 1-3 ☐ 5) ปวช.
☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 4) มัธยมศึกษา 4-6 ☐ 6) ปวส.
☐ 7) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. จำนวนครูและบุคลากรในโครงการ EP/MEP จำนวน.....คน

2.1 ครูชาวไทย จำนวน.....คน

2.2 ครูชาวต่างประเทศ จำนวน.....คน โดยสอนในแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

ที่	วิชา	จำนวนครูที่มีวุฒิทางการศึกษา (ตั้งแต่ ป.ตรี ขึ้นไป)		จำนวนครูที่จบตรงสาขาที่สอน (ตั้งแต่ ป.ตรี ขึ้นไป)	
		มี (คน)	ไม่มี (คน)	ตรง (คน)	ไม่ตรง (คน)
1	ภาษาอังกฤษ				
2	คณิตศาสตร์				
3	วิทยาศาสตร์				
4	สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม				
5	สุขศึกษาและพลศึกษา				
6	ศิลปะ				
7	การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี				
8					
9					
10					
11					
12					

<u>ตอนที่ 3</u> ปัจจัยการดำเนินงานโครงการ EP/MEP ด้านการจัดการเรียนการสอน

สถานศึกษามีการดำเนินโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ลักษณะของหลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษาของท่าน					
1) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านตรงกับความต้องการของผู้เรียน					
2) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
3) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น					
4) หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ					

สถานศึกษามีการดำเนินโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
2. คุณลักษณะของผู้บริหารในสถานศึกษาของท่าน					
1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/แนวทางในการพัฒนาโครงการอย่างชัดเจน					
2) ผู้บริหารมีความเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการเป็นอย่างดี					
3) ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรในโครงการด้านการเรียนการสอน					
4) ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนในโครงการได้					
5) ผู้บริหารยอมรับวิธีการดำเนินงานแบบใหม่ ๆ ที่จะส่งเสริมคุณภาพของโครงการ					
6) ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสม					
7) ผู้บริหารสนับสนุนการใช้งบประมาณในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ					
8) ผู้บริหารทราบแหล่งและวิธีในการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพมาสอนในโครงการ					
3. ความเหมาะสมของงบประมาณในโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านอยู่ในระดับใด					
1) สามารถจัดเก็บเงินได้เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ					
2) มีงบประมาณเพียงพอในการจัดจ้างบุคลากรที่มีคุณภาพ					
3) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ					
4) มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโครงการ					
5) มีความรวดเร็วทันเวลาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินโครงการ					
6) มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณ					
4. จำนวนครูไทยในโครงการ EP/ MEP ที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	**75% ขึ้นไป**	**51%-75%**	**25%-50%**	**น้อยกว่า 25%**	**ไม่มีเลย 0%**
1) มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี					

สถานศึกษามีการดำเนินโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อนี้ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
2) มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน					
3) มีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้					
4) มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน					
5) มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
5. จำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/ MEP มีความรู้ความสามารถในด้านต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตรงกับสาขาที่สอน					
2) สามารถใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในการสื่อสาร					
3) มีความสามารถในการเขียนแผนการสอน					
4) มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
5) มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย					

<u>ตอนที่ 4</u> การบริหารและขับเคลื่อนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา

การบริหารจัดการโครงการในสถานศึกษาอยู่ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การบริหารครูในโครงการ					
1) มีวิธีการ/ กระบวนการสรรหาครูชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับโครงการ					
2) มีกระบวนการพัฒนาครูชาวต่างประเทศให้มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ					
3) มีกระบวนการพัฒนาครูไทยให้มีคุณภาพ และเหมาะสมกับโครงการ					
2. การนิเทศติดตามครูในโครงการ					
1) มีระบบการนิเทศติดตามโดยผู้บริหารสถานศึกษา					
2) มีระบบการนิเทศติดตามโดยหัวหน้าโครงการ					
3) มีระบบการนิเทศติดตามโดยศึกษานิเทศก์/ เขตพื้นที่การศึกษา					

การบริหารจัดการโครงการในสถานศึกษาอยู่ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
3. การบริหารสถานที่ อุปกรณ์ สื่อ					
1) สถานศึกษามีการจัดสถานที่ทำงานของบุคลากรในโครงการที่ชัดเจน และเป็นส่วนตัว					
2) สถานศึกษามีการจัดการสื่อ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของบุคลากรและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ					
3) สถานศึกษามีการจัดห้องสมุดสำหรับนักเรียนและบุคลากรในการศึกษาค้นคว้าที่เพียงพอ และทันสมัย					
4) สถานศึกษามีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ และการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้กับนักเรียนในโครงการ					
5) สถานศึกษามีการบริหารจัดการการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เหมาะสม และเพียงพอกับการพัฒนานักเรียนในโครงการ					

<u>ตอนที่ 5</u> ความสำเร็จของโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษา

ผู้เรียนในโครงการ EP/MEP ในแต่ละระดับชั้นมีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR จำนวนเท่าใด	A0 (คน)	A1 (คน)	A2 (คน)	B1 (คน)	B2 (คน)	รวม (คน)
1. จำนวนผู้เรียน ป.6 ทั้งหมด .....คน						
2. จำนวนผู้เรียน ม.3 ทั้งหมด .....คน						
3. จำนวนผู้เรียน ม.6 ทั้งหมด .....คน						
4. จำนวนนักศึกษาระดับ ปวช. ทั้งหมด .....คน						
5. จำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. ทั้งหมด .....คน						
☐ ยังไม่มีการจัดสอบให้กับผู้เรียน						

ขอขอบคุณที่ท่านเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ครูไทยในโครงการ EP/MEP

แบบสอบถามครู

โครงการ English Program/ Mini English Program (EP/ MEP)

****

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์)

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สอศ. ☐ 3) สช. 2. จังหวัด.....
3. ระดับชั้นที่เปิดสอน EP/ MEP ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 3) มัธยมศึกษา ☐ 4) ปวช. ☐ 5) ปวส. ☐ 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
5. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 31 ปี ☐ 2) 31-40 ปี ☐ 3) 41-50 ปี ☐ 4) มากกว่า 50 ปี
6. ปัจจุบันท่านสอนระดับ ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 3) มัธยมศึกษา ☐ 4) ปวช. ☐ 5) ปวส. ☐ 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
7. ตำแหน่งปัจจุบัน ☐ 1) ครูชำนาญการ ☐ 2) ครูชำนาญการพิเศษ ☐ 3) ครูเชี่ยวชาญ ☐ 4) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ ☐ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
8. ประสบการณ์ทำงานในโครงการ EP/MEP ☐ 1) น้อยกว่า 6 ปี ☐ 2) 6-10 ปี ☐ 3) 11-15 ปี ☐ 4) 16-20 ปี ☐ 5) มากกว่า 20 ปี
9. ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก

<u>ตอนที่ 2</u> ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/MEP

หลักสูตร EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านมีลักษณะต่อนี้หรือไม่	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านตรงกับความต้องการของผู้เรียน					
2. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
3. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านคำนึงถึงความต้องการในการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น					
4. หลักสูตร EP/MEP ในโรงเรียนของท่านมีความก้าวหน้ามากกว่าหลักสูตรในโครงการปกติ					

จำนวนครูไทยในโครงการ EP/MEP มีลักษณะในประเด็นต่อไปนี้หรือไม่	**75% ขึ้นไป**	**51% -75%**	**25% -50%**	**น้อยกว่า 25%**	**ไม่มีเลย**
1. ครูชาวไทยในโครงการสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี					
2. ครูไทยในโครงการมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน					
3. ครูไทยในโครงการมีความรู้ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้					
4. ครูไทยในโครงการมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแผนการสอน					
5. ครูไทยในโครงการมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินการเรียนรู้					
จำนวนครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีลักษณะในประเด็นต่อไปนี้หรือไม่	**75% ขึ้นไป**	**51%-75%**	**25%-50%**	**น้อยกว่า 25%**	**ไม่มีเลย**
1. ครูชาวต่างประเทศจบปริญญาตรีในสาขาที่สอน					
2. ครูชาวต่างประเทศสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสื่อสาร					
3. ครูชาวต่างประเทศเข้าใจวัฒนธรรมไทย					
4. ครูชาวต่างประเทศมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย					
5. ครูชาวต่างประเทศมีความสามารถในการเขียนแผนการสอน					
6. ครูชาวต่างประเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน					
เมื่อมีโครงการ EP/MEP ครูมีความเปลี่ยนแปลงในประเด็นต่อไปนี้หรือไม่	**จริงที่สุด**	**จริง**	**ไม่แน่ใจ**	**ไม่จริง**	**ไม่จริงเลย**
1. ครูได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น					
2. ครูมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศมากขึ้น					
3. ครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น					
4. ครูเห็นความสำคัญของภาษาอักฤษมากขึ้น					
5. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น					
6. ครูกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น					
7. ครูกล้าพูดคุยกับเพื่อครูเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น					

ขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

นักเรียน/นักศึกษา EP/MEP

แบบสอบถามนักเรียน

โครงการ English Program/ Mini English Program (EP/ MEP)

****

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สอศ. ☐ 3) สช. 2. จังหวัด.....
3. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง 4. อายุ..... ปี
5. กำลังศึกษาอยู่ชั้น ☐ 1) ป.4 ☐ 2) ป.5 ☐ 3) ป.6
☐ 4) ม.1 ☐ 5) ม.2 ☐ 6) ม.3 ☐ 7) ม.4 ☐ 8) ม.5 ☐ 9) ม.6
☐ 10) ปวช.1 ☐ 11) ปวช.2 ☐ 12) ปวช.3 ☐ 13) ปวส.1 ☐ 14) ปวส.2

<u>ตอนที่ 2</u> การจัดการเรียนการสอนโครงการ EP/ MEP ในสถานศึกษา

(โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน)

ครูชาวต่างประเทศในโครงการ EP/MEP มีพฤติกรรมการสอนในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน					
2. ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน					
3. ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้					
4. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5. ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน					
6. ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ					
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม					
8. ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน					
9. ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ					
10. ครูมีความมั่นใจในการสอน					

<u>ตอนที่ 3</u> ผลที่เกิดจากการเรียนในโครงการ EP/MEP

ผลที่เกิดจากการเรียนในโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ					
1) นักเรียนมีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและเพื่อนๆ					
2) นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศและเพื่อน ๆ ได้					

ผลที่เกิดจากการเรียนในโครงการ EP/MEP ในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3) นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศได้					
4) นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือภาษาอังกฤษหรืออินเทอร์เน็ตได้					
5) นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้					
6) นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการ EP/ MEP					
7) นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่					
2. ความพึงพอใจต่อผลการเรียน					
1) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2) ในภาคเรียนที่ผ่านมานักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาอื่นๆ					
3. ความคิดเห็นและพฤติกรรมต่อภาษาอังกฤษ					
1) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2) นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์					
3) นักเรียนไม่รู้สึกกลัวที่ต้องเรียนกับครูชาวต่างประเทศ					
4) นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษกับครูไทยและครูชาวต่างประเทศ					
5) ถ้านักเรียนพบชาวต่างชาตินักเรียนจะกล้าพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้					
6) นักเรียนกล้าซักถามครูชาวต่างประเทศเมื่อมีข้อสงสัยต่าง ๆ					
7) นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ เป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
8) นักเรียนกล้าที่พูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ					
9) นักเรียนกล้านำเสนอเป็นภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน					
10) เมื่อมีชาวต่างชาติต้องการถามข้อมูลในชุมชนนักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารให้ข้อมูลเบื้องต้นได้					

ขอขอบคุณนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารสถานศึกษา EP/MEP

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโครงการ EP/MEP

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

ตำแหน่ง ☐ ผู้อำนวยการ ☐ รองผู้อำนวยการ

สถานศึกษา..... จังหวัด.....

ชื่อผู้บริหาร.....

วัน/เดือน/ปี.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

---

1. ความคิดเห็นต่อโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ EP/MEP มีความสำคัญและความจำเป็นต่อสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. การบริหารจัดการโครงการ EP/MEP

2.1 ท่านมีนโยบายในการบริหารจัดการโครงการ EP/MEP อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

- ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

- ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

- ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

- ด้านอาคารสถานที่

.....

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

.....

2.2 ท่านสนับสนุนโครงการ EP/MEP อย่างไรบ้าง ในประเด็นต่อไปนี้

- ด้านหลักสูตร .

.....

.....

.....

..

- ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

- ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

..

- ด้านอาคารสถานที่

.....

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

3. ผลการดำเนินงานโครงการ EP/MEP

3.1 ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ EP/MEP ประสบความสำเร็จได้แก่ปัจจัยใดบ้าง (เช่น งบประมาณ ครูชาวต่างประเทศ ผู้ปกครอง เป็นต้น)

.....

.....

.....

3.2 อุปสรรค/ปัญหาสำคัญของโครงการมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3.3 โครงการ EP/MEP ในสถานศึกษาของท่านประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

หัวหน้าโครงการ EP/MEP

แบบสัมภาษณ์หัวหน้าโครงการ EP/MEP

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

สถานศึกษา.....จังหวัด.....

ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....ตำแหน่ง.....

วัน/เดือน/ปี.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

---

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่ มากน้อยเพียงใด?

.....

.....

.....

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศ ที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

2.1.1 มีคุณวุฒิตรงตามข้อกำหนดหรือไม่ อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

- จบปริญญาตรีด้านการศึกษา

.....

.....

.....

- สาขาที่จบ ตรงกับวิชาที่สอน

.....

.....

- หากเป็น non-native speakers มีผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

.....

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

.....

2.1.2 คุณลักษณะของครูชาวต่างประเทศ เป็นอย่างไรในประเด็นต่อไปนี้

- มีความรู้ในวิชาที่สอน

.....

.....

.....

- มีทักษะการสอน

.....

.....

.....

- มีจิตวิญญาณความเป็นครู

.....

.....

.....

มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน

.....

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

2.2 ครูไทยในโครงการ (Co-Teacher)

2.2.1 มีคุณวุฒิตรงตามข้อกำหนดหรือไม่ อย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

- วุฒิการศึกษาด้านการสอน

.....

.....

- สาขาที่จบตรงกับวิชาที่สอน

.....

.....

2.2.2 คุณลักษณะของครูไทยเป็นอย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

- มีความรู้ในวิชาที่สอน

.....

.....

- มีทักษะการสอน/ ประสบการณ์การสอน

.....

.....

- มีจิตวิญญาณความเป็นครู

.....

.....

.....

- มีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน

.....

.....

.....

- มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี สามารถสื่อสารได้

.....

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติ แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

3.2.1 เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ครู (ทั้งโรงเรียน)

.....

.....

- ผู้บริหาร

.....

.....

- ผู้ปกครอง

.....

.....

3.2.2 การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

- ครู (ทั้งโรงเรียน)

.....

- ผู้บริหาร

.....

- ผู้ปกครอง

.....

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

ครูไทยในโครงการ EP/MEP

แบบสัมภาษณ์ครูโครงการ EP/MEP

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

สถานศึกษา..... จังหวัด.....

ชื่อครู.....ตำแหน่ง.....

วิชาที่สอน.....ระดับชั้น.....

วัน/เดือน/ปี.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

---

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร EP/MEP

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน/ผู้ปกครองหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

1.2 หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

1.3 โครงสร้างของหลักสูตรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

1.4 หลักสูตร EP/MEP ของโรงเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกับหลักสูตรปกติหรือไม่ มากน้อยเพียงใด?

.....

.....

.....

2. การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนในวิชาที่ท่านดูแล

2.1 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

2.2 ทักษะการสอน

.....

.....

2.3 ความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์/เทคโนโลยีประกอบการสอน

.....

.....

2.4 มีจิตวิญญาณความเป็นครู

.....

.....

2.5 อื่น ๆ

.....

.....

3. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาหลังจากโรงเรียนมีโครงการ EP/MEP

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โครงการ EP/MEP กับนักเรียนปกติ แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

3.2 การเห็นความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

3.2.1 การเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษหรือไม่? อย่างไร

- ความคิดเห็นของครู

.....

.....

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

- ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

.....

.....

3.2.2 การสื่อสารภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

- ความคิดเห็นของครู

.....

.....

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

- ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

.....

.....

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

นักเรียน/นักศึกษา EP/MEP

แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนโครงการ EP/MEP

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

สถานศึกษา..... จังหวัด.....

ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....ระดับชั้น.....

วัน/เดือน/ปี.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

---

1. ความคิดเห็นต่อโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP/MEP)

1.1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในโครงการ EP/MEP หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

1.2 นักเรียนคิดว่าการเรียนในโครงการ EP/MEP มีข้อดีและข้อเสีย อะไรบ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในหลักสูตรปกติ

- ข้อดีของการเรียนในโครงการ EP/MEP

.....

.....

- ข้อเสียของการเรียนในโครงการ EP/MEP

.....

.....

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (เช่น นักเรียนชอบหรือไม่, เรียนสนุกหรือไม่, ครูสอนอย่างไร ฯลฯ)

.....

.....

2.2 การเรียนวิชาอื่น ๆ

2.2.1 นักเรียนชอบเรียนวิชาใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

2.2.2 นักเรียนชอบเรียนวิชาใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

3. ผลการเรียน

3.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

ทักษะ	ระดับความสามารถ				
	อ่อนมาก	อ่อน	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					

(โปรดอธิบายความสามารถแต่ละทักษะเพิ่มเติม)

.....

.....

3.2 การเรียนในโครงการ EP/MEP

- ทำให้ผลการเรียนวิชาใดดีขึ้น

.....

.....

- ทำให้ผลการเรียนวิชาใดลดลง

.....

.....

3.3 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/พูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

3.4 นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นอย่างไร

.....

.....

4. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ EP/MEP

.....

.....

ขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้บริหาร/ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาอังกฤษ Boot Camp

แบบสอบถามผู้บริหาร

โครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ Boot Camp

****

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สอศ. ☐ 3) สช. 2. จังหวัด.....
3. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
4. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 31 ปี ☐ 2) 31-40 ปี ☐ 3) 41-50 ปี ☐ 4) มากกว่า 50 ปี
5. ตำแหน่ง ☐ 1) ผู้อำนวยการ ☐ 2) รองผู้อำนวยการ ☐ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระฯ
   ☐ 4) หัวหน้าแผนก/ สาขา ☐ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
6. ประสบการณ์ทำงาน ☐ 1) น้อยกว่า 6 ปี ☐ 2) 6-10 ปี ☐ 3) 11-15 ปี ☐ 4) มากกว่า 15 ปี
7. สถานศึกษาเปิดสอนในระดับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา
   ☐ 3) มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย ☐ 5) ปวช. ☐ 6) ปวส.
   ☐ 7) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

<u>ตอนที่ 2</u> แนวคิดการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความต่อไปนี้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น					
2. การให้ครูเข้ารับการอบรมในโครงการ Boot Camp เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง					
3. ถึงแม้ครูจะขาดการสอนเป็นระยะเวลานาน แต่การอบรมก็ส่งผลที่คุ้มค่า					
4. สถานศึกษาควรให้ครูได้รับการพัฒนาทุกคน หากมีครูต้องการเข้ารับการอบรมหลายคน					
5. การพัฒนาครูในโครงการ Boot Camp ทำให้ครูสามารถพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
6. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านมีคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp					
7. สถานศึกษาของท่านมีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ Boot Camp					
8. ผู้เรียนในสถานศึกษาของท่านสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp					
9. ครูในสถานศึกษาสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ Boot Camp					
10. สถานศึกษาของท่านมีการกำกับติดตามครูหลังจากอบรมโครงการ Boot Camp					

ขอขอบคุณที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ครูผู้สอน
Boot Camp

แบบสอบถามครูผู้สอน
โครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ Boot Camp

****

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง ☐ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์)

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สอศ. ☐ 3) สช. 2. จังหวัด.....

3. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

4. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 31 ปี ☐ 2) 31-40 ปี ☐ 3) 41-50 ปี ☐ 4) มากกว่า 50 ปี

5. ประสบการณ์ทำงาน ☐ 1) น้อยกว่า 6 ปี ☐ 2) 6-10 ปี ☐ 3) 11-15 ปี
☐ 4) 16-20 ปี ☐ 5) มากกว่า 20 ปี

6. ระดับชั้นที่ท่านสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1) ปฐมวัย/ อนุบาล ☐ 2) ประถมศึกษา
☐ 3) มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย ☐ 5) ปวช.
☐ 6) ปวส. ☐ 7) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

<u>ตอนที่ 2</u> ความคิดเห็นต่อโครงการ Boot Camp (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น)

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความต่อไปนี้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ					
1. ท่านมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ					
2. ท่านมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ					
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ					
4. เป้าหมายที่แท้จริงของการสอนภาษาอังกฤษคือผู้เรียนต้องสื่อสารภาษาอังกฤษได้					
2. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรอบรม					
1. เนื้อหาตรงกับความต้องการในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของท่าน					
2. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน					
3. เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ					
4. ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม					
5. สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง					
3. ความคิดเห็นต่อวิทยากรชาวต่างประเทศ					
1. มีความรู้ในเรื่องที่อบรมเป็นอย่างดี					
2. มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ					
3. มีการสอนโดยการสาธิตที่สามารถนำไปปฏิบัติตามได้					
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี เข้าใจง่าย					
5. มีความเข้าใจในวัฒนธรรมการเรียนของครูไทยและนักเรียนไทย					
6. มีความยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับสภาพการอบรมได้					

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความต่อไปนี้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
4. ความคิดเห็นต่อวิทยากรคนไทย (TMT) (เฉพาะสังกัด สพฐ.)					
1. มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี					
2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี เข้าใจง่าย					
3. มีความสามารถในการสนับสนุนการสอนของวิทยากรชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม					
4. ช่วยให้การจัดอบรมเป็นไปด้วยความราบรื่น					
5. มีความสามารถในการประสานงานต่าง ๆ					
5. ความคิดเห็นต่องบประมาณในการอบรม					
1. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางเพียงพอต่อการเข้าร่วมโครงการ					
2. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางรวดเร็วทันต่อการเข้าร่วมโครงการ					
3. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางสะดวกในการเบิกจ่ายในการเข้าร่วมโครงการ					
6. การนิเทศ กำกับ ติดตามครูหลังการอบรม					
1. ท่านได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากส่วนกลาง (สพฐ./ สช./ สอศ.)					
2. ท่านได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากศึกษานิเทศก์ หรือเจ้าหน้าที่ระดับเขตพื้นที่					
3. ท่านได้รับการนิเทศ กำกับ ติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษา หรือหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ					
4. ท่านได้นำข้อมูลจากการนิเทศจากส่วนกลาง/ เขตพื้นที่/ สถานศึกษาไปปรับปรุงการเรียนการสอน					
5. ท่านได้รับประโยชน์จากการนิเทศ กำกับ ติดตามโดยวิทยากรชาวต่างประเทศ/ วิทยากรชาวไทย (TMT)					
7. ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาครู Boot Camp					
1. ระยะเวลาในการอบรม (3 สัปดาห์) มีความเหมาะสม					
2. เนื้อหาการอบรมเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน					
3. กิจกรรมการอบรมมีความน่าสนใจ					
4. วิทยากรสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้					
5. วิทยากรมีเทคนิคการจัดกิจกรรมการอบรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา					
6. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในห้องที่ท่านรับผิดชอบได้					
8. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม					
1. มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
2. มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อข้อความต่อไปนี้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
3. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
4. มีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
5. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
9. ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านหลังอบรม					
1. สอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
2. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
3. เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ครูในโรงเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
4. สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้นกว่าก่อนอบรม					
10. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของท่านหลังอบรม					
1. ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนตามเทคนิคที่ได้รับการอบรมมา					
2. ได้จัดกิจกรรมการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น					
3. ได้จัดบรรยากาศการสอนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น					
4. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
5. เพื่อนครูในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนได้ดีขึ้น					
11. เจตคติและความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษของท่านหลังอบรม	**เห็นด้วยอย่างยิ่ง**	**เห็นด้วย**	**ไม่แน่ใจ**	**ไม่เห็นด้วย**	**ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง**
1. รู้สึกมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น					
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องง่าย					
3. รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้น					
4. สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ดี					
5. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือครูคนไทยได้ดี					
6. การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องยาก					
7. รู้สึกมั่นใจว่าสามารถเป็นต้นแบบในการสอนภาษาอังกฤษได้ดี					
8. สามารถเป็นวิทยากรการอบรมขยายผลให้กับเพื่อนครูได้					

ขอขอบคุณที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

นักเรียน/ นักศึกษา
Boot Camp

แบบสอบถามนักเรียน

โครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ Boot Camp

****

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงและเติมข้อความให้สมบูรณ์)

1. สังกัด ☐ 1) สพฐ. ☐ 2) สช. ☐ 3) สอศ. 2. จังหวัด.....

3. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง 4. อายุ..... ปี

5. กำลังศึกษาอยู่ชั้น ☐ 1) ป.4 ☐ 2) ป.5 ☐ 3) ป.6
☐ 4) ม.1 ☐ 5) ม.2 ☐ 6) ม.3 ☐ 7) ม.4 ☐ 8) ม.5 ☐ 9) ม.6
☐ 10) ปวช.1 ☐ 11) ปวช.2 ☐ 12) ปวช.3 ☐ 13) ปวส.1 ☐ 14) ปวส.2

<u>ตอนที่ 2</u> ความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูภาษาอังกฤษ (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น)

ครูภาษาอังกฤษมีพฤติกรรมการสอนในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1) ครูมีวิธีที่ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน					
2) ครูทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน					
3) ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้					
4) ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5) ครูให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษแม้จะอยู่นอกห้องเรียน					
6) ครูมีวิธีการที่ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ					
7) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถาม					
8) ครูเอาใจใส่นักเรียนเรียนทุกคน					
9) ครูเน้นให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ					
10) ครูมีความมั่นใจในการสอน					

<u>ตอนที่ 3</u> ผลจากการเรียนกับครู Boot Camp (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น)

เมื่อนักเรียนได้เรียนกับครูที่ผ่านการอบรม Boot Camp แล้ว นักเรียนรู้สึกอย่างไร	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
1) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สนุกมากขึ้น					
2) เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น					

เมื่อนักเรียนได้เรียนกับครูที่ผ่านการอบรม Boot Camp แล้ว นักเรียนรู้สึกอย่างไร	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3) มีทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น					
4) นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้มากขึ้น					
5) มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา					
2. ด้านความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในการสื่อสาร					
1) นักเรียนไม่กลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรือเพื่อน					
2) นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร					
3) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น					
4) การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก					
5) นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					

ขอขอบคุณนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารสถานศึกษา
Boot Camp

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโครงการ Boot Camp

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

ตำแหน่ง ☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ รองผู้อำนวยการ ☐ หัวหน้าวิชาการ/หัวหน้ากลุ่มสาระ

ชื่อสถานศึกษา.....จังหวัด .....

ชื่อผู้บริหาร..... .....

วัน/เดือน/ปี.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....-

---

1. ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษภายใต้โครงการ Boot Camp

1.1 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.2 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

1.3 ท่านให้การสนับสนุนโครงการ Boot Camp อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นต่อครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp

2.1 ในสถานศึกษาของท่าน มีครูที่ผ่านการอบรมจากโครงการ Boot Camp แล้วกี่คน ท่านมีความคิดเห็นต่อครูที่ผ่านการอบรมนี้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร

.....

.....

2.2 ท่านมีการกำกับติดตามครูภาษาอังกฤษหลังการอบรมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.3 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีข้อดี/ข้อเสีย ในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูง

แบบสัมภาษณ์ครูที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

สถานศึกษา.....จังหวัด.....

ชื่อครู.....สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น.....

วัน/เดือน/ปี.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

---

1. ความคิดเห็นก่อนเข้าร่วมโครงการ

1.1 การเข้าร่วมโครงการของท่านผ่านกระบวนการ/วิธีการ คัดเลือกอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่าโครงการ Boot Camp มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างไรสำหรับครูภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

1.3 ท่านมีความคาดหวังต่อโครงการอย่างไร และท่านมีการเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมโครงการหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นต่อการอบรม

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรมสอดคล้องกับความต้องการของท่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

2.2 ความเหมาะสมของวิทยากร

2.2.1 วิทยากรชาวต่างประเทศ

- ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

.....

.....

- ความเข้าใจธรรมชาติ วัฒนธรรมของครูไทย

.....

.....

2.2.2 วิทยากรไทย (Thai Master Trainers) ** ***เฉพาะสังกัด สพฐ. เท่านั้น*** **

- ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางภาษาอังกฤษ

.....

.....

- ความสามารถในการถ่ายทอด

.....

.....

- ความเข้าใจธรรมชาติของครู

.....

.....

2.3 ความเหมาะสมของสถานที่/ สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม/ ระยะเวลาในการอบรบ

.....

.....

2.4 ปัญหา/ อุปสรรคในการอบรม

.....

.....

.....

3. ผลการอบรม

3.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

3.2 หลังการฝึกอบรม ท่านมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนไปในทิศทางใด อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเข้ารับการอบรม

- ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

.....

.....

- เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ

.....

.....

- ความมั่นใจในการสอน

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

3.3 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสถานศึกษา หรือไม่ อย่างไร ในด้าน

- การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียน

.....

.....

- การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของครูในโรงเรียน

.....

.....

- การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

- อื่น ๆ

.....

.....

4. ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

ผู้เรียน Boot Camp

แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนที่เรียนกับครูที่ผ่านการอบรมโครงการ Boot Camp

สังกัด ☐ สพฐ. ☐ สอศ. ☐ สช.

สถานศึกษา.....จังหวัด.....

ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....ระดับชั้น.....

วัน/เดือน/ปี.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

---

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

1.2 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูมีวิธีการสอนอย่างไร

.....

.....

.....

1.3 การสอนของครูมีความเหมือนหรือแตกต่างจากการสอนของครูภาษาอังกฤษคนอื่น ๆ หรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

2. ผลการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 นักเรียนคิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา (ชาวต่างชาติ เช่น อเมริกัน อังกฤษ เป็นต้น)

ทักษะ	ระดับความสามารถ				
	อ่อนมาก	อ่อน	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					

(โปรดอธิบายความสามารถแต่ละทักษะเพิ่มเติม)

.....

.....

2.2 การสอนของครูทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2.3 นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารพูดคุยกับเพื่อน/ผู้ปกครอง/คนในชุมชนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

2.4 นักเรียนมีแผนการศึกษาต่ออย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ดร.สุภัทร จำปาทอง	เลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
นางสาวสมรัชนีกร อ่องเอิบ	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการศึกษา
นางศิริพร ศริพันธุ์	ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลการจัดการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณารายงาน

รองศาสตราจารย์อรุณี วิริยะจิตรา	อดีตคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์สนธิดา เกยูรวงศ์	อดีตรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.สิงหนาท น้อมเนียน	ประธานหลักสูตรศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต ภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

คณะนักวิจัย

รองศาสตราจารย์ศักดา บุญไวโรจน์	ที่ปรึกษาโครงการ
ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี	หัวหน้าโครงการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชื่นชนก โควินท์	นักวิจัย
รองศาสตราจารย์ศิลปชัย บูรณพานิช	นักวิจัย
ดร.ดารุวรรณ ศรีแก้ว	นักวิจัย
ดร.สุกัญญา บุญศรี	นักวิจัย

บรรณาธิการ

นางโชติกา วรรณบุรี	ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์สภาวการณ์ทางการศึกษา
นางณิชกมล ดวงมาลย์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

หน่วยงานรับผิดชอบ

กลุ่มวิเคราะห์สภาวการณ์ทางการศึกษา
สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
โทร. ๐ ๒๖๖๘ ๗๑๒๓ ต่อ ๒๓๑๔, ๒๓๑๖ โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๗๙๑๕
เว็บไซต์สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา http://www.onec.go.th

สามารถดาวน์โหลดไฟล์ E-BOOK

โดย Scan ผ่าน QR CODE

รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับ Thailand 4.0

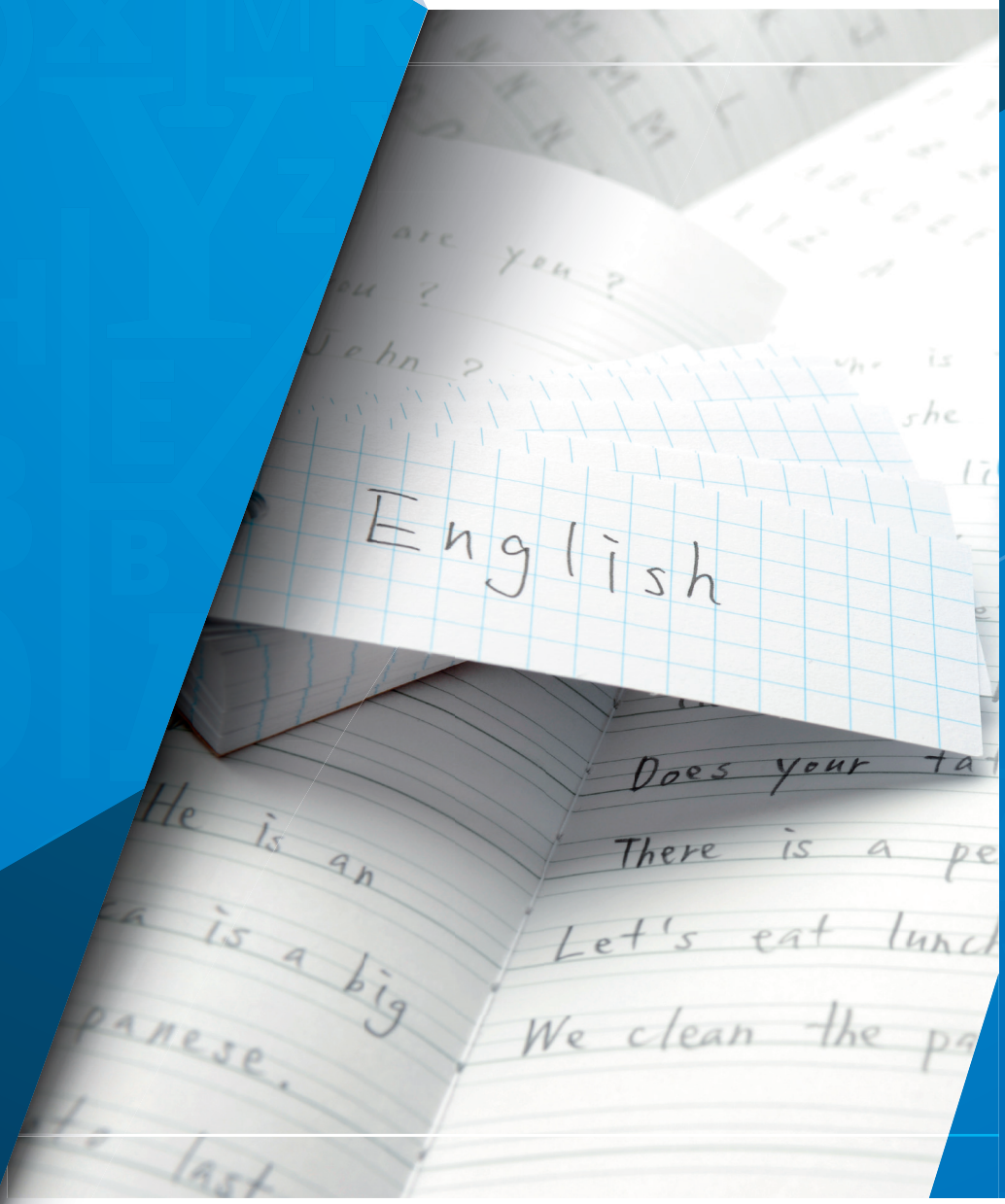

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 36/2562
ISBN 978-616-270-212-9